

چۆن رزگارت ده‌بیت له ناخۆشی و ناره‌حه‌تییه‌کانی سه‌رپردی (صراط)؟

نوسینی

د. محمد بن ابراهیم النعیم

وه‌رگیرانی

م. شاخه‌وان جه‌واد له‌حمه‌د

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

6500

چوڼ رزگارت ده بیټ له ناخوښی و نارهمه تییه کانس سهر پردی (صراط)؟

نوسینی:

د. محمد بن ابراهیم النعیم

وهرگیږانی

م. شاخه وان جهواد نه حمده

پیش نویزو ووتارخوینی مرگه وتی (سدید نه حمده دی فدیله سوف)

له پیریادی - چه مچه مال

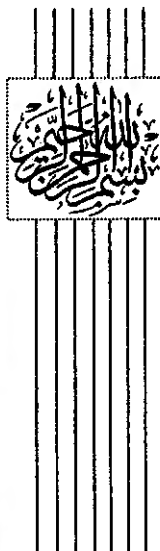
۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

چاپی یه که م

ناوس پەرتوووک
چۆن رزگارت دەبیّت
لە ناخۆش و نارهەتییەکانی
سەر پردی (صراط)؟

نوسینس
د. محمد بن إبراهيم النعیم
وەرگیرانی
م. شاخەوان جەواد ئەحمەد

چاپی یەکەم: ١٤٢١ ک - ٢٠١٠ ز
ژمارەى سپاردن: ژمارە (٢٤٦) ی سالى (٢٠٠٢) پ
دراوه لە لایەن وەزارەتى رۆشنبیری حکومەتى
هەریەمى کوردستانهوه
مافی چاپکردن و لەبەرگرتنهوهی پارێزراوه

بەنگەى بلاوکردنهوه
کتیبخانهى سیمما
ز.م. ٠٧٧-١٣٣٦-٨٩

کتیبخانهى زانست
کەلار

کتیبخانهى سیمما
چەمچەمال

کتیبخانهى سوننه
سلیمانی

پیشہ کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ نُبْنِئَا مُحَمَّدًا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، أَمَا بَعْدُ:

موسلمانی خوشہ ویست به پاستی شاره زابوون له حالی دواپوژوو پوودانی
 ئو و مہ موو کاره ناخوش و نارہ حہ تانہ ی کہ تیایدایہ، کاریکہ زوہ ی
 موسلمانان بی ئاگان لیتی، به پادہ ی ک وایان لی ماتووہ مہر باسی ناکہن و
 بیریشی لیتاکنہ وہ، له کاتیکدا زور شاره زاو خہم خوون له کارو باری ژیانی
 دونیا.

شاره زابوون و به ئاگابوون له ناخوشی و نارہ حہ تیہہ کانی سہر پردی
 (صراط) یه کیکہ له و کاره گرنگانہ ی کہ پیویستہ موسلمان به رده وام بیری
 لی بکاتہ وہو له یادی نہ کات، چونکہ به ہیچ شیوہ ی ک پزگار بوون نیہ له
 چوونہ ناو دوزہ خ یان پویشتن به سہریدا، مہروہ ک خوی پەرورده گار سویند
 دہخوات کہ دہ بیٹ به ندہ کانی به ناو دوزہ خدا به ریت، مہروہ ک دہ فہرموویت:
 ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۖ﴾ (مریم: ۷۲-۷۳).
 الظالمین فیہا جہنم

واتہ: ئہ ی خہ لکینہ! ئیلا دہ بیٹ مہ مووتان به ناو ئاگری دوزہ خدا یان
 به سہر پردی (صراط) دا تیپہ پن، ئہ ی مُحَمَّد (ﷺ) ئہ مہ بریاریکہ له لایہن
 پەرورده گارتہ وہ براوہ تہ و شتیکی حہ تمیہ، پاش چوونہ ناو ئاگری دوزہ خ
 یان پویشتن به سہر پردی (صراط) دا، پاریزگارو خواناسان پزگار دہ کین، وہ
 زالم و ستہ مکاران له ناو ئاگری دوزہ خدا دہ ستہ و ئہ ژتو دیلینہ وہ (به چوکدا

دهكهون و له دۆزهخدا ده میننه وه).

پۆیشتنی موسلمان به ناو ئاگری دۆزهخدا بریتییه له پۆیشتن به سهر پردی (صراط)دا نهك چوونه ناوی، وه پۆیشتنی هاوڵ بریاردهران و بی باوه پان بریتییه له چوونه ناو ئاگری دۆزهخه وه، ئەمه بۆچوونی زانای پایه بهرز (عبدالرحمن كوری زید كوری أسلم) به (پهحمهتی خوی لیبیت) ههروهك زانای پایه بهرز حافظ حَكَمي (پهحمهتی خوی لیبیت) گێراویتییه وه ^(۱).

قوناغی تیبه پهبون به سهر پردی (صراط) یه كێكه له ترسناکترین ئه و ناخۆشی و ناپههه تییه نهی كه پهبه پهبوی موسلمان ده بیته وه له دوا پۆژدا، وه موسلمان ترس و له رزوه دله پاوکی ئارام نابیته وه تا له و پرده پزگاری نه بیته و به جی نه هیلیته و نه كه ویتته پشتییه وه.

پیشبرکیی پاسته قینه و یه کلاکه ره وه له نیوان خه لکیدا ئه وه یه كه له سهر پردی (صراط) پهبو ده دات نهك له دنیا، خوی په ره رده گار ده فه رمو ویت: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُصِرُّوكَ ۖ﴾ (یس: ۶۶).

واته: خو ئه گه ر بمانه ویت نه بین، ئه وه ئاسه واری چاوه کانی شیانمان نه ده هیشت تا نه بین، ئه و کاته پیشبرکییان کرد به ره و پێگا که پێگای پردی (صراط) تا بیهرن و بپه رنه وه، به لام چۆن ده توانن بپه رنه وه له کاتی کدا ئییه کوێرمان کرد بیته.

بۆیه هه ر موسلمانێك به سه لامه تی ئه و قوناغه بپریت و به سهر ئه و پرده دا

^(۱) بپوانه: معارج القبول للحافظ الحکمی (۲/ ۸۵۳).

تیتیه پیت، نه وه له ناگری دۆزه خ پزگاری بووه و به هه میشه یی سه رفراز بووه .
 ده ی که وابوو موسلمانانی خوشه ویست چیت ئاماده کردبووه بۆ پزگار بوونت
 له هه موو ناخۆشی و ناپه حه تیانه ی که له سه ر پردی (صراط) دیتیه پیت؟
 سویتند به خوای په روه ردگار کاره که زۆر ترسناکه و گالته نییه ، چونکه یان
 پزگار بوونه لیتی، یان که وخته ناو ناگری دۆزه خ زۆر سوتینه ری به ئیش و
 ئازاره .

موسلمانانی خوشه ویست له م کیتابه ی به رده ستندا هه و لم داوه تیشکیک
 بخه مه سه ر ناخۆشی و ناپه حه تی و ترسناکی پردی (صراط)، نه ویش له
 چوار به شدا:

به شس یه که م: پیناسه ی پردی (صراط) و ناپه حه تییه کانی.
 به شس دووهم: ناخۆشی و سووتانی سه ر پردی (صراط) و نه و کارانه ی که
 ده بیته مایه ی پزگار بوون لیتی.
 به شس سێیه م: ناپه حه تی تاریکی سه ر پردی (صراط) و نه و کارانه ی که
 ده بنه مایه ی پوناک که ره وه ی.
 به شس چواره م: نه و تاوانانه ی که خاوه نه که ی به ه زیه وه ده چیته
 دۆزه خه وه .

له کۆتاییدا داواکارم له په روه ردگاری به تواناو به به زه یی پزگارمان بکات
 به په حم و لیبوورده یی خۆی له هه موو ناخۆشی و ناپه حه تییه ترسناکه کانی
 دواپۆژ، به تایبه تی ناخۆشی و ناپه حه تی سه ر پردی (صراط)،
 آمین.

بهشی یه کهم: پیناسهی پردی (صراط) و ناره‌حه تییه‌کانی

باسی یه کهم: پردی (صراط) چیه؟

پردی (صراط): ئه و پرده‌یه که پاخراوه و درێژکراوه‌ته‌وه به‌سه‌ر پشتی دۆزه‌خدا، تیزتره له ده‌می شمشیر، باریکتره له تالّه‌موو، خلیسکه و پیتی له‌سه‌ر هه‌له‌خلیسکی، ڕێگه‌یه‌کی زۆر تاریک و سووتینه‌ره، به‌ملاو به‌ولایه‌وه کۆمه‌له‌ قولاپ و پاکیشه‌ریکی ئاگرینی پتوه هه‌لواسراوه، موسلمانانی شوین که وتوانی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ران (صلات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیته) به‌سه‌ریا تیده‌په‌رن و پزگاریان ده‌بیته.

ووتراوه: درێژی ئه و پرده سه‌خت و ناره‌حه‌ته پانزه هه‌زار ساڵه^(١).

جا ئه و موسلمانانه‌ی که به‌سه‌ریدا ده‌پۆن یان به سه‌لامه‌تی پزگاریان ده‌بیته، یان به ناره‌حه‌تی و ئیش و ئازاریکی زۆره‌وه، یان ده‌که‌ونه ناو

^(٢) پیناسهی پردی (صراط) له چه‌ند فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) وه‌رگیراوه، ته‌نها درێژی پردی (صراط) نه‌بیته که فهرمووده‌یه‌ی "مُعْضَل" ه.

فهرمووده‌ی "مُعْضَل": ئه و فهرمووده‌یه‌یه که له سه‌نده‌که‌یدا دوو که‌س له‌و که‌سانه‌ی که گێڕاویانه‌ته‌وه نادیارن به‌ دوا‌ی یه‌کدا، زانای پایه‌به‌رز الجوزجانی (په‌حمه‌تی خوای لیثیه‌ت) ده‌لایته: فهرمووده‌ی "مُعْضَل" خراپتره له فهرمووده‌ی "مُنْقَطِع"، وه فهرمووده‌ی "مُنْقَطِع" یش خراپتره له فهرمووده‌ی "مُرْسَل"، فهرمووده‌ی "مُرْسَل" یش کاری پیناکرێته و نا‌کرێته به‌لکه، بپوانه: "اَللَّكْتُ عَلٰی اِبْنِ الصَّلَاح" (٥٨١/٢-٥٨٢)، وه "توضیح الافکار" (٣٢٩/١). واته: ئه و فهرمووده‌یه‌ی که باسی درێژی پردی (صراط) ده‌کات، فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیح نییه و نا‌کرێته به‌لکه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دانه‌ر میناویه‌تی و باسی کردووه منیش ده‌ستکاریم نه‌کردووه. وه‌رگیر.

ئاگرى دۆزەخەۋە.

ھاۋەلى بەرپىز سەلمان فارسى (خوای لى پازى بىت) دەفەر موۋىت: پىغەمبەر (ﷺ) فەر موۋىتەتى: ((... وَيُوضَعُ الصِّرَاطُ مِثْلُ حَدِّ الْمُوسَى، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: مَنْ يَجُوزُ عَلَى هَذَا؟ فَيَقُولُ: مَنْ شِئْتُ مِنْ خَلْقِي، فَيَقُولُونَ: سُبْحَانَكَ مَا عِبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ))^(۳).

ۋاتە: ... پاشان پردى (صراط) لەسەر دۆزەخ دادەنریت، ئەۋەندە تىژە بە ۋىنەى دەمى موس، فریشتەکان دەلێن: كى ھەيە بتوانیت بەسەرىدا بېروات و تىپەریت؟ خوای پەرۋەردگارىش دەفەر موۋىت: ئەۋ بەندانەى كە خۆم وىستم لىيە، پاشان فریشتەکان دەلێن: پاكى و بى گەردى بۆ تۆ ئەى پەرۋەردگار بەپاستى ئىمە تۆمان بە تەۋاۋى نەپەرستوۋەو عىبادەتى تەۋاومان بۆ نەكردوۋىت.

ھاۋەلى بەرپىز أبو سەيد الخدرى (خوای لى پازى بىت) دەفەر موۋىت: پىم گەيشتوۋەو بىستوۋمە كە پردى (صراط) بارىكتەرە لە تالەموو، ۋە تىژترە لە دەمى شمشىر^(۴).

ۋە لە پىغەمبەر ۋە (ﷺ) بۆمان دەگىرپىتەۋە كە فەر موۋىتەتى: ((... ثُمَّ يُؤْتَى بِالْجِسْرِ فَيَجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ: مُدْحَضَةٌ مَزَلَّةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِبٌ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطَحَةٌ، هَا شَوْكَةٌ عُقِيفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ...))^(۵).

(۳) رواه الحاكم (۵/۵۸۶)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۳/۳۶۲).

(۴) رواه الإمام مسلم (۱۸۳).

(۵) رواه البخاري واللفظ له (۷/۷۴۰)، ومسلم (۱۸۳).

واته: ... پاشان پردی (صِراط) ده هیتریت و له سهر پشستی دۆزه خ داده نریت، ووتمان: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و پرده چییه و چۆنه؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: پردی (صِراط) پیگه یه که زۆر لووسه پیی له سهر به ند نابیت به لکو هه لده خلیسکیت، له سهر ئه و پیگه یه کۆمه له قولاپ و پاکیشه ریک هه یه، وه درکی (عُقِیْفَاء) پیوه یه که به له شیانه وه ده نووسیت و پایان ده کیشتیت (ئو درکه ئاسنیک ی دهم تیژی چه ماوه یه که شتی پیا هه لده واسریت، وه کو ئه و قولابه ی که قه سابه کان گوشتی ئاژه لانی پیا هه لده واسن)، پیی ده ووتریت درکی (سَعْدَان) که له وولاتی نه جد هه یه ...).

زانای پایه به رز شیخ ابْنُ العَیْمِیْن (په حمه تی خوی لیبیت) ده لیت: لیتره دا پرسیاریک دیته پیشه وه و ده کریت: ئه ویش ئه وه یه: چۆن ده توانریت به سهر پیگه یه کدا برۆیت له کاتیکدا به و شیوه یه یه؟

ئه ویش له وه لامدا ده لیت: کاره کانی دواړۆ قیاس ناکریته سهر کاره کانی دونیا، وه خوی په روه ردگار به سهر هه موو کاریکدا به تواناو به ده سه لاته، بۆیه نازانین چۆن به سهر یا تیده په پښ، ئایا هه موویان کۆده بڼه وه به یه کجار به سهر یا تیده په پښ؟ یان یه که به سهر یا تیده په پښ، خوی په روه ردگار زاناتره ^(۱).

موسلمان ی خو شه ویست ده توانیت گه وره یی و فراوانی پردی (صِراط) بینیته پیش چاوی خۆت له کاتیکدا هه موو خه لکی له سهره (جگه له هاوه ل بریاره ران و بی باوه ران، چونکه ئه وان ناچنه سهر پردی (صِراط) به لکو

^(۱) بېوانه: شرح العقيدة الواسطية لشيخ الإسلام ابن تيمية، محمد الصالح العثيمين (۱۶۰/۲).

یه کسه بۆ دۆزهخ ده بردرین)، ئه و کاته ی که ئاسمانه کان و زهوی ده گۆردریت، ههروهک دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لی پانی بیت) ده فهرموویت: پرسیارم له پیغه مبهه (ﷺ) کرد سه بارهت بهم ئایه ته: ﴿يَوْمَ بُدِّلُ الْأَرْضُ عَنِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ ۚ﴾ (ابراهیم: ۴۸) ^(۷).

واته: له و پۆژه دا که قیامه ته ئاسمانه کان و زهوی ده گۆردریت بۆ ئاسمان و زهوی تر. و وتم: ئه ی پیغه مبهه (ﷺ) له و پۆژه دا خه لکی له کوین؟ ئه ویش فهرمووی: له سهه پردی (صراط)ن، له ریوایه تیکی تر دا که ئیمامی الترمذی گێڕاویتی وه، پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: خه لکی له و پۆژه دا له تاریکیدان له سهه پردی (صراط).

^(۷) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۸/۱۸)، ومسلم (۲۷۹۱)، و الترمذي (۳۱۲۱)، وابن ماجه (۴۲۷۹)، والدارمي (۲۸۰۹)، وابن حبان (۳۳۱)، والحاكم (۴۷۳/۲).

باسی دووهم:

تهنگ و چه له مه و ناره حه تسی سه پر دی (صراط)

تیپه پر بوون به سه پر دی (صراط) دا به کی که له ناخوشتین و ناره حه ترین و ترسناکترین قوناغه کانی دواپوژ، نه گهر له هه موو ناره حه تیبه کان سه خترو ترسناکتر نه بیته، نه وهنده ترس و بیم و ناره حه تی تیدا به که به هیچ شیوه به که عه قل و نه فسی مرقفه کان ناتوانیته به رگه ی بگریته و ته حه ممولی بکات، نه وهه ی به لگه بیته له سه ره نه مه، نه م چوار شته به:

یه که م: له و شوین و کاته دا مرقفه هیچ که سی له بیر نیبه جگه له نه فسی خو ی: دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لی پازی بیته) ده فه رموویت: جاریکیان باسی دواپوژ و ئاگری دۆزه خم کرد، ده ستم کرد به گریان، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمو ی: بۆچی ده گریته؟ منیش و وتم: نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) باسی دواپوژ و ئاگری دۆزه خم کرد و گریام، پاشان و وتم: ئایا ئیوه له قیامه تدا مندال و که س و کارتانه بهیره، نه ویش فه رمو ی: ((أَمَّا فِي ثَلَاثَةِ مَوَاطِنَ فَلَا يَذْكُرُ أَحَدٌ أَحَدًا: عِنْدَ الْمِيزَانِ حَتَّى يَعْلَمَ أَيَحِفُّ مِيزَانُهُ أَوْ يَثْقُلُ، وَحَيْثُ الْكِتَابُ حِينَ يُقَالُ: «هَؤُلَاءِ اقْرَأُوا كِتَابِيَّةً» حَتَّى يَعْلَمَ أَيْنَ يَقَعُ كِتَابُهُ فِي يَمِينِهِ أَمْ شِمَالِهِ أَمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ، وَعِنْدَ الصِّرَاطِ إِذَا وَضَعَ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ))^(۸).

^(۸) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۴۴/۲۴)، وأبو داود واللفظ له (۴۷۵۵)، والحاكم (۵۷۸/۴)، وحسن إسناده شعيب الأرناؤوط في "تخريج أحاديث جامع الأصول لابن الأثير" (۴۷۵/۱۰)، به لام شينخ

واته: فهرمووی: له سئ کات و شویندا هیچ کهس کهسی له بیر نییه: له کاتی دانانی ترازوودا کهس کهسی له بیر نییه تا ئه و کهسه نه زانیت ئایا پێوانه ی کرده وه کانی سووک ده بێت یان قورس؟ وه له و کاته ی کیتابی کرده وه کان وهرده گیریت و ده ووتریت: «ئه وه کیتابه کهمه بیخویننه وه» ئه و کهسه هیچ کهسی له بیر نییه تا نه زانیت ئایا کیتابه که ی به دهستی راستی وهرده گیریت یان به دهستی چه پی یان له پشتیه وه؟ وه له و کاته ی که پردی (صراط) داده نریت له سه ر دۆزه خ بو په پینه وه ی موسلمانان به سه ریا؟ ئه و سئ کاته ئه وه نده ترسناکه هیچ کهس ئاگای له کهس نییه، نه ژن و میرد، نه برا و خوشک، نه دایک و باوک و منداله کانیان، نه براده رو هاوپی و خۆشه ویستان، نه کاربه دهست و شوین که وتووانیان، هیچیان کهسیان له بیر نییه.

دووهم: ترسانی فریشته کان له ناخۆشی و ناره حه تی پردی (صراط) له کاتی کدا ئیبرسینه وه یان نییه:

هاوه لی به رپێز سلمان فارسی (خوای لی پازی بیت) ده فهرمویت: پێغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((... يُوضَعُ الْمِيزَانُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلَوْ وَزَنَ فِيهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ لَوَسَعَتْ، فَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: يَا رَبَّ لِمَنْ يَزَنُ هَذَا؟ فَيَقُولُ اللَّهُ: لِمَنْ شِئْتُ مِنْ خَلْقِي، فَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: سُبْحَانَكَ مَا عَبْدُكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ، وَيُوضَعُ الصِّرَاطُ مِثْلُ حَدِّ الْمَوْسَى، فَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: مَنْ تُجِيزُ عَلَيَّ هَذَا؟ فَيَقُولُ: مَنْ شِئْتُ مِنْ

ئه لبانی ئه م فهرمووده یی به "ضعیف" داناوه، بپوانه "ضعیف الترغیب والترهیب" (۲۱۰۸)، وه "سنن أبي داود" (۴/۲۴۰، رقم حدیث: ۴۷۵۵).

خَلْقِي، فَيَقُولُونَ: سُبْحَانَكَ مَا عَبْدُنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ^(۹).

واته: ... له دواړوژدا تراروو داده نریت (بؤ کیشانی کرده وه کان)، نه گهر
 ناسمانه کان و زهوی پی بکیشریت دهیان گریت و دهیانکیشییت (نه وه ننده
 گه وره یه)، فریشته کان ده لاین: نه ی په روه ردگار نه و ترارووه بؤ کی کیشانه
 ده کات، کی ده توانیت پری بکات؟ خوی په روه ردگار ده فهرموویت: بؤ نه و
 به ندانه ی که خوم ویستم لییه، فریشته کان ده لاین: پاکي و بی گهردی بؤ تو
 نه ی په روه ردگار به راستی نیمه تومان به ته ووی نه په رستووه و عیباده تی
 ته و او مان بؤ نه کردوویت، پاشان پردی (صراط) له سره دوزخ داده نریت
 نه وه ننده تیژه به وینه ی ده می موس، فریشته کان ده لاین: کی به سریدا
 ده په ریخته وه، کی هیه به توانیت به سریدا به پیته وه؟ خوی په روه ردگار
 ده فهرموویت: نه و به ندانه ی که خوم ویستم لییه، پاشان فریشته کان ده لاین:
 پاکي و بی گهردی بؤ تو نه ی په روه ردگار به راستی نیمه تومان به ته ووی
 نه په رستووه و عیباده تی ته و او مان نه کردوویت.

سنيهم: وه ستانی پیغه مبه ر (ﷺ) له و شوینه دا بؤ نه وه ی شه فاعه ت بکات:

هاوہ لی به ریژ انس کوپی مالک (خوی لی پازی بیت) ده فهرموویت: ((سَأَلْتُ
 النَّبِيَّ (ﷺ) أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ: أَنَا فَاعِلٌ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
 فَأَيْنَ أَطْلُبُكَ؟ قَالَ: أَطْلُبُنِي أَوَّلَ مَا تَطْلُبُنِي عَلَى الصِّرَاطِ، قَالَ: قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقِكَ
 عَلَى الصِّرَاطِ؟ قَالَ: فَاطْلُبْنِي عِنْدَ الْمِيزَانِ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقِكَ عِنْدَ الْمِيزَانِ؟ قَالَ:

^(۹) رواه الحاكم (۵۸۶/۴)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۳۶۲۶).

فَاطُئْنِي عِنْدَ الْحَوْضِ فَإِنِّي لَا أُخْطِيْ هَذِهِ الثَّلَاثَ الْمَوَاطِنَ)) (۱۰).

واته: داوام له پیغه مبهەر (ﷺ) کرد که له پۆژی دوایدا شه فاعه تم بۆ بکات، ئه ویش فهرمووی: به ئی شه فاعه تت بۆ ده که م، ووتم: ئه ی پیغه مبهەر (ﷺ) له کوئی بتبینم تا شه فاعه تم بۆ بکه ی؟ پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: به داوام بگه پئی و هه ولّ بده بمبینه له سه ر پردی (صراط)، ووتم: ئه ی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه گه ر پیت نه گه یشتم و نه تم بینى له سه ر پردی (صراط)، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: هه ولّ بده بمبینه لای ترازوو (له کاتی کیشانی کرده وه کان)، ووتم: ئه ی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه گه ر پیت نه گه یشتم و نه تم بینى لای ترازوو؟ پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: هه ولّ بده لای هه وزی (کوئس) بمبینه، چونکه من هه رگیز ئه و سئ شوینه جئ ناهیلّم، به لکو به رده وام له و شوینانه م.

ده ی موسلمانى خوشه و یست جوان بیر بکه وه و سه یری هاوه لانی به پیزی پیغه مبهەر (ﷺ) بکه، چۆن باوه پى ته واویان به پۆژی دواى هه بووه؟ وه باوه پى ته واویان به هه موو ئه و کارانه هه بووه که له و پۆژه دا پوو ده دات، وه کو ئه وه ی له پیش چاویان بویت، وه بپوانه هاوه لی به پیز آنس کوپی مالک (خوای لی پازی بیت) چۆن مه وعیدی بۆ دانراوه، وه چۆن شوینی بۆ دیاری کراوه تا شه فاعه تی بۆ بکریّت، ئه مه ش هه مووی به هۆی باوه پى ته واویان و ترسیان له و پۆژه بووه، سه د خۆزگه ئیمه ش وه کو ئه وان بوینایه .

(۱۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۳۲/۲۴)، والترمذي (۲۴۳۳)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۳۱۲۵).

چوارهم: لهو کات و شوینه دا هیج کهس ناتوانیت قسه بکات تهنه پیغه مبه ران نه بییت (صلات و سهلامی خویان له سهر بیټ):

وه نه وهی ترسناکی پردی (صراط) دهر بختا ته وهیه لهو شوینه دا هیج کهس ناتوانیت له کاتی په رینه وه دا قسه بکات، جگه له پیغه مبه ران (صلات و سهلامی خویان له سهر بیټ) که داوا له خوی په روه ردگار ده کهن تا شوین که وتوانیان به ساغ و سهلامه تی بیپه پښتته وه و پزگاریان بکات، هه روه که هاوه لی به ریز أبو هریره (خوی لی پازی بیټ) ده فهرموویت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: ((... فَيَضْرِبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَوَّلُ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمْتِهِ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ...))^(۱۱).

واته: ... پاشان پردی (صراط) له سهر دوزه خ داده نریت، من یه که م پیغه مبه ر (ﷺ) ده بم که نوممه ته که می به سهر دا ده په پښمه وه، وه لهو پوژده دا هیج کهس ناتوانیت قسه بکات تهنه پیغه مبه ران نه بیټ (صلات و سهلامی خویان له سهر بیټ)، وه ووته و پارانه وهی پیغه مبه ران (صلات و سهلامی خویان له سهر بیټ) لهو پوژده دا تهنه ته وهیه که ده لاین: نهی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، نهی په روه ردگار سه لامه تیان بکه (...).

موسلمانان خوشه ویست لهو فهرموودانه ی سهر وه که باسما ن کرد نه وه پوون ده بیته وه که تیپه پښ به سهر پردی (صراط) دا یه کیکه له ترسناکترین قوناغه کانی دواپوژ، نه و ناره حه تیبه ش وا پیویست ده کات له سهر مان که

^(۱۱) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۳۲/۲۴)، والترمذي (۲۴۳۳)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۳۶۲۵).

سوور بین و ههولّ بدهین کاری چاکه زۆر بکهین و خوومان له خراپه و تاوان
بپارێزین تا پزگارمان بێت له ناخۆشی و ناپههتییهکانی سه‌ر پردی
(صراط).

هه‌ر بۆیه هاوه‌لی به‌پێزی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) مُعَاذِ كُورِي جَبَل (خوای لێ پازی
بێت) فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَسْكُنُ رَوْعَهُ حَتَّى يَتْرُكَ جِسْرَ جَهَنَّمَ
وَرَاءَهُ))^(١٢).

واته: ئیماندار دلی ئارام نابێت و ترسی له‌سه‌ر لاناچیت تا به‌سه‌ر پردی
(صراط) دا نه‌په‌رێته‌وه‌و دۆزه‌خ نه‌که‌وێته‌ پشیتییه‌وه‌.

وه‌ هاوه‌لی به‌پێز عبده‌الله کوری مَسْعُود (خوای لێ پازی بێت) ده‌فه‌رموویت:
پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((آخِرُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ رَجُلٌ يَمْشِي عَلَى
الصُّرَاطِ، فَهُوَ يَمْشِي مَرَّةً وَيَكْبُو مَرَّةً وَتَسْفَعُهُ النَّارُ مَرَّةً، فَإِذَا جَاوَزَهَا التَفَتَ
إِلَيْهَا فَقَالَ: تَبَارَكَ الَّذِي نَجَانِي مِنْكَ؛ لَقَدْ أَعْطَانِي اللَّهُ شَيْئًا مَا أَعْطَاهُ أَحَدًا مِنْ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ...))^(١٣).

واته: کۆتا که‌س که ده‌چیت به‌هه‌شته‌وه‌ پیاویکه کاتیك به‌سه‌ر پردی
(صراط) دا ده‌پوات، جاریك ئاسایی ده‌پوات و جاریك به‌ده‌مدا ده‌که‌وێت و
جاریك هه‌لاوی گه‌رمی ئاگری دۆزه‌خی بو دیت و ئازاری ده‌دات، کاتیك
تیپه‌پی به‌سه‌ریداو پزگاری بوو لێی، ئاوێك ده‌داته‌وه‌و سه‌ییرکی دۆزه‌خ
ده‌کات و ده‌لیت: به‌خششی زۆره‌ ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی که منی پزگار کرد له

^(١٢) به‌وته: موعظة المؤمنين من إحياء علوم الدين للقسامي (ص ٤٣١).

^(١٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٧٥/٢٤)، والخازي (٦٥٧١)، ومسلم واللفظ له (١٨٧).

تۆ، به پاستى خاى په روه ردگار شتيكى به من به خشيوه (پزگارى كردم له
ئاگرى دوزه خ) به هيچ شيويهك به كه سى نه به خشيوه نه له پيشينان و نه
له كوتايان...).

باسی سییهم :

نایا بن باومپان و دووړه کان به سهر پردی (صراط) دا دهرپون؟

هندی له زانایان بچوونیان وایه که خه لکی هه موویان (موسلمانان و
بن باومپان) به سهر پردی (صراط) دا دهرپون، به لام فه رموده ی (صحیح) له
صه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتووه که هاو ل بریارده ران و گاوردو
جوله که به سهر پردی (صراط) دا ناپون^(۱۴)، له بهر نه وه ی پیش دانانی پردی
(صراط) فرمانیان پی ده کریت تا شوینی نه و شته بکه ون که له دونیادا
په رستوویانه، نه وانیش شوینی په رستراوه کانیان ده که ون و بانگیکیان لی
ده کریت و ده که ونه ناو دوزه خه وه، پاشان موسلمانانی نه م نوممه ته له
ناخوشی و ناپه حه تی ساحه ی مه حشه ردا ده میننه وه، پاشان پردی (صراط)
له سهر دوزه خ داده نریت.

هاو هلی به پیز أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: ((قُلْنَا يَا
رَسُولَ اللَّهِ هَلْ تَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ إِذَا كَانَتْ صَحْوًا؟ قُلْنَا: لَا. قَالَ: فَإِنَّكُمْ لَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ
يَوْمَئِذٍ، إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَيْهِمَا، ثُمَّ قَالَ: يُنَادِي مُنَادٍ لِيَذْهَبَ كُلُّ قَوْمٍ إِلَى
مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. فَيَذْهَبُ أَصْحَابُ الصَّلِيبِ مَعَ صَلْبِهِمْ، وَأَصْحَابُ الْأَوْثَانِ مَعَ
أَوْثَانِهِمْ، وَأَصْحَابُ كُلِّ آلِهَةٍ مَعَ آلِهَتِهِمْ، حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ
فَاجِرٍ وَغَيْرَاتٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، ثُمَّ يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ تُعْرَضُ كَانُهَا سَرَابٌ، فَيَقَالُ:

^(۱۴) رواه البخاري واللفظ له (۷۴۴۰)، ومسلم (۱۸۳).

لِلْيَهُودِ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ قَالُوا: كُنَّا نَعْبُدُ غَزِيرَ ابْنِ اللَّهِ. فَيَقَالُ: كَذَبْتُمْ لَمْ يَكُنْ
لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ؟ قَالُوا: تُرِيدُ أَنْ تَسْقِينَا، فَيَقَالُ: اشْرَبُوا،
فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ، ثُمَّ يُقَالُ: لِلنَّصَارَى مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ فَيَقُولُونَ: كُنَّا نَعْبُدُ
الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ: كَذَبْتُمْ لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ؟
فَيَقُولُونَ: تُرِيدُ أَنْ تَسْقِينَا. فَيَقَالُ: اشْرَبُوا. فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ، حَتَّى يَبْقَى مَنْ
كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ، فَيَقَالُ: لَهُمْ مَا يَخْبِسُكُمْ وَقَدْ ذَهَبَ النَّاسُ؟
فَيَقُولُونَ: فَارْقَانَهُمْ وَنَحْنُ أَحْوَجُ مِنْهُ إِلَى الْيَوْمِ وَإِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْحَقِّ
كُلُّ قَوْمٍ بِمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. وَإِنَّمَا نَنْتَظِرُ رَبَّنَا، قَالَ: فَإِنِّيهِمُ الْجَبَّارُ. فَيَقُولُ: أَنَا
رَبُّكُمْ. فَيَقُولُونَ: أَنْتَ رَبُّنَا. فَلَا يُكَلِّمُهُ إِلَّا الْأَنْبِيَاءُ، فَيَقُولُ: هَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ آيَةٌ
تَعْرِفُونَهُ، فَيَقُولُونَ: السَّاقُ. فَيَكْشِفُ عَنْ سَاقِهِ فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ، وَيَبْقَى مَنْ
كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ رِيَاءً وَسُمْعَةً، فَيَذْهَبُ كَيْمَا يَسْجُدُ فَيَعُودُ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدًا، ثُمَّ
يُؤْتَى بِالْجَسَرِ فَيَجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجَسَرُ؟ قَالَ:
مَدْحَضَةٌ مَزَلَّةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِيبٌ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطْحَةٌ، لَهَا شَوْكَةٌ عُقِيفَاءُ
تَكُونُ بِنَجْدٍ، يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، الْمُؤْمِنُ عَلَيْهَا كَالطَّرْفِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيْحِ
وَكَاَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَّابِ، فَتَاجِ مُسْلَمٌ وَتَاجِ مَخْدُوشٌ وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ، حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يُسْحَبُ سَحْبًا...)) (١٥).

واته: ووتمان نهی پیغمبر (ﷺ) ثایا نیمه خوی په روه ردگار ده بینین له
دواړوډا؟ پیغمبر (ﷺ) په رموی: ثایا نیوه تووشی هیچ ناپه حه تی و
زه حمه تیک ده بن له کاتی سه یرکردنی خوړو مانگ له پوځیکی ساف و بی ته م

(١٥) رواه البخاري واللفظ له (٧٤٤٠)، ومسلم (١٨٣).

و هورداء؟ ووتمان: نهخير، پيغه مبه ر (ﷺ) فهرمووى: دهى كه وابوو ئيوه
تووشى هيچ ناره حه تى و زه حمه تيك نابن له كاتى بينينى خواى
په روه ردگاردا هه روهك چوَن تووشى ناره حه تى و زه حمه ت نابن له كاتى
سه ير كردنى خوَرُو مانگ له پوژتيكى ساف و بئ تهم و هورداء، پاشان
پيغه مبه ر (ﷺ) فهرمووى: له پوژى دواييدا بانگ كه ريگ بانگ دهكات با هه موو
گه ليك پروات بو لاي ئه وهى كه له دونيادا په رستويه تى و شوينى بكه ويئت،
كه سانى خاوه ن سه ليپ (گاوه ركه ان) له گه ل سه ليپه كانيان و بت په رسته كان
له گه ل بته كانيان ده پوَن بو ناو ئاگرى دوزه خ، ئه وهى كه ده ميئيته وه
ئه وانن كه خواى په روه ردگاريان په رستوه له چاكه كاران و تاوانباران و
پاشماوهى گاوه ركه جوله كه (واته: له سه ر دينى خوَيان مابوون، به لام كاتيگ
ئيسلام هات پييان نه گه يشتبوو)، پاشان دوزه خ ده ميئريئت و ده خريته پيش
چاو به ويئنهى (سَراب) *، به جوله كه ده ووترئيئت: چيتان په رستوه له
دونيادا؟ ئه وانيش ده ليئن: ئيمه له دونيادا عوزه يري كوپى خوامان په رستوه
(الطَّيْنِ)، پييان ده ووترئيئت: دروَتان كرد، چونكه خواى په روه ردگار خيَزان و
كوپى نيه، ئيستا چيتان ده ويئت و داواى چى ده كه ن؟ ئه وانيش ده ليئن:
ده مانه ويئت ئاو بخوينه وه (كه رمای خوَر زوَر تينووى كردوون)، پييان
ده ووترئيئت: بپوَن ئاو بخوَنه وه، كاتيگ ده پوَن به رده بنه وه ناو ئاگرى
دوزه خه وه، پاشان به گاوه ركه ده ووترئيئت: ئهى ئيوه چيتان په رستوه له

* السَّرَاب: به وشته ده ووترئيئت: كاتيگ له گه رمای هاويندا سه يري ده شتاييهك يان سه يري سه ر
جاده يهكى قير ده كه بيت شتيگ ده رده كه ويئت وه كو ناو وايه، به لام ئاو نيه، به لكو گه رمای خوَره يه كه
پهل دهكات به ويئنهى ئاو.

دونيادا؟ ئەوانيش دەلەين: ئىمە لە دونيادا عيساي كورپى خوامان (الکلیلا)
 پەرستووه، پىيان دەووتریت: درۆتان کرد، چونکه خوای پەرورەدگار خیزان
 و كورپى نىيە، دەى كەوابوو ئىستا چىتان دەویت و داواى چى دەكەن؟
 ئەوانيش دەلەين: دەمانەویت ئاو بخۆینە، دەووتریت: بپۆن ئاو بخۆنەو،
 كاتیک دەپۆن بەردەبنەو، ناو ئاگرى دۆزەخەو، ئەمانە ھەر لەسەرەتاو
 دەچنە ناو دۆزەخەو، ئەوھى كە دەمینیتەو، ئەو موسلمانانەن كە خوای
 پەرورەدگاریان پەرستووه لە چاکەکاران و خراپەکاران، پىيان دەووتریت:
 چى پىگرى لیکردن تا نەپۆن لە كاتیکدا خەلکى پۆیشتن؟ ئەوانيش دەلەين:
 ئىمە لە دونياشدا لە خۆيان و پەرستراوھەکانيان جيا ببوینەو، وە ئىمە
 ئەمپۆ زیاتر پىويستمان بە خوای پەرورەدگار، وە ئىمە گويمان لە بانگ
 كەریك بوو بانگى کردوو ووتى: با ھەموو گەلێك بپوات بۆ لای ئەوھى كە لە
 دونيادا پەرستوويەتى و شویتى بكەویت، ئىمەش چاوەپۆى خوای پەرورەدگار
 دەكەين، پىغەمبەر (ﷺ) ھەرمووى: پاشان خوای پەرورەدگار دیت بە
 شیوھەك جیاتر لەو شیوھەى كە بەكەم جار بينیبويان، دەفەرموویت: من
 پەرورەدگارى ئىوھم، ئەوانيش دەلەين: بەلێ تۆ پەرورەدگارى ئىمەيت، بۆیە
 لەو پۆژەدا ھىچ كەس قەسە ناکاوا داوا لە خوای پەرورەدگار ناکات تەنھا
 پىغەمبەران نەبیت (ھەلات و ھەلامى خويان لەسەر بیت)، خوای پەرورەدگار
 دەفەرموویت: ئایا لە نىوان ئىوھ و خوای پەرورەدگاردان نیشانەىك ھەيە تا
 پىي بناسنەو؟ ئەوانيش دەلەين: بەلێ بە (ساقى) دەيناسینەو، كاتیک
 (ساقى) ھەلەداتەو ھەموو ئيماندارێك سوچدەى بۆ دەبات، بەلام ئەو
 كەسانەى لە دونيادا سوچدەيان بۆ خوا بردوو بەلام بۆ پياو ناو دەرکردن

بډوډه (دوډوډه‌کان)، ده‌یانه‌وېت وده‌کو ټیمانداران سوډه به‌رن بډو خوی
 په‌روډگار، به‌لام پشټیان په‌ق ده‌بیت ناتوانن سوډه‌ی بډو به‌رن، پاشان
 پردی (صراط) ده‌هینریت و له‌سهر دوزه‌خ داده‌نریت، ووتمان: ټه‌ی پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) ټه‌و پرده‌ چیه و چونه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمووی: پردی (صراط)
 ریگه‌یه‌که زډر لووسه‌ پی‌ی له‌سهر به‌ند نابیت به‌لکو هه‌لده‌خلیسکیت، له‌سهر
 ټه‌و ریگه‌یه‌که ټومه‌له‌ قولاپ و پاکیشه‌ریک هه‌یه، وه‌ دپکی (عُقِیَاء) پیوه‌یه‌که
 به‌له‌شیانه‌وه‌ ده‌نوسیت و رایان ده‌کیشیت، پی‌ی ده‌ووتریت (سعدان) که‌له
 وولاتی نه‌جد هه‌یه، ټیمانداران به‌سهریا ده‌په‌پنه‌وه‌ هه‌یانه‌ وده‌کو: چاو‌تروکان
 ده‌په‌پته‌وه‌، وه‌ هه‌یانه‌ وده‌کو: شوقی ټاوینه‌ ده‌په‌پته‌وه‌، هه‌یانه‌ وده‌کو: با
 ده‌په‌پته‌وه‌، هه‌یانه‌ وده‌کو: سوارچاکیک ده‌په‌پته‌وه‌، هه‌یانه‌ به‌ پیاده
 ده‌په‌پته‌وه‌، بویه‌ ټه‌وانه‌ی که‌ به‌سهریا ټه‌رډن هه‌یانه‌ به‌سه‌لامه‌تی پزگاری
 ده‌بیت، وه‌ هه‌یانه‌ پزگاری ده‌بیت به‌لام له‌ش وده‌م و چاوی پووشاوه‌،
 هه‌یانه‌ به‌رده‌بیت‌وه‌ ناو‌ټاگری دوزه‌خ و ناتوانیت به‌په‌پته‌وه‌، هه‌تا کوتا
 که‌سیان پزگاری ده‌بیت که‌سیکه‌ ده‌که‌ویت و هه‌لده‌ستیت‌وه‌ و پاده‌کیشریت،
 به‌وحاله‌ ناخوشه‌ به‌لام پزگاری ده‌بیت...

له‌ ریوایه‌تیکي تردا که‌ ټیمامی مُسَلِم (په‌حمه‌تی خوی لیبیت) گپ‌راویتی‌وه‌
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمووی‌تی: ((إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أَذِنَ مُؤَذِّنٌ لِيَبْعَ كُلُّ أُمَّةٍ مَا
 كَانَتْ تَعْبُدُ. فَلَا يَبْقَى أَحَدٌ كَانَ يَعْبُدُ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ مِنَ الْأَصْنَامِ وَالْأَنْصَابِ
 إِلَّا يَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ وَفَاجِرٍ وَغَيْرِ
 أَهْلِ الْكِتَابِ، فَيُدْعَى الْيَهُودُ فَيَقَالُ لَهُمْ: مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ قَالُوا: كُنَّا نَعْبُدُ عُزَيْرَ
 ابْنِ اللَّهِ. فَيَقَالُ: كَذَبْتُمْ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ، فَمَاذَا تَبْغُونَ؟ قَالُوا:

عَطِشْنَا يَا رَبَّنَا فَاسْقِنَا. فَيُشَارُ إِلَيْهِمْ أَلَّا تَرِدُونَ فَيُحْشَرُونَ إِلَى النَّارِ كَالْهِيَ سَرَابٍ يَخْطُمُ بَعْضُهَا بَعْضًا فَيَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ. ثُمَّ يُدْعَى النَّصَارَى، فَيَقَالُ لَهُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ قَالُوا: كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ لَهُمْ: كَذَبْتُمْ. مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ. فَيَقَالُ لَهُمْ: مَاذَا تَبْغُونَ؟ فَيَقُولُونَ: عَطِشْنَا يَا رَبَّنَا فَاسْقِنَا. قَالَ: فَيُشَارُ إِلَيْهِمْ أَلَّا تَرِدُونَ فَيُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ كَالْهِيَ سَرَابٍ يَخْطُمُ بَعْضُهَا بَعْضًا فَيَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ بَرٍّ وَفَاجِرٍ، أَتَاهُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ مُبْحَاثَةً وَتَعَالَى فِي أَدْنَى صُورَةٍ مِنَ الَّتِي رَأَوْهُ فِيهَا. قَالَ: فَمَا تَنْتَظِرُونَ تَتَّبِعُ كُلُّ أُمَّةٍ مَا كَانَتْ تَعْبُدُ؟ قَالُوا: يَا رَبَّنَا فَارْقِنَا النَّاسَ فِي الدُّنْيَا أَفْقَرَ مَا كُنَّا إِلَيْهِمْ وَلَمْ نَصَاحِبْهُمْ. فَيَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ. فَيَقُولُونَ: نَعُودُ بِاللَّهِ مِنْكَ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا "مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا" حَتَّى إِنَّ بَعْضَهُمْ لَيَكَاذِبُ أَنْ يَنْقَلِبَ. فَيَقُولُ: هَلْ يَبْنِيكُمْ وَيَبْنِي آيَةً فَتَعْرِفُونَهُ بِهَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ فَلَا يَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِهِ إِلَّا أَذِنَ اللَّهُ لَهُ بِالسُّجُودِ، وَلَا يَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ اتِّقَاءً وَرِيَاءً إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ ظَهْرَهُ طَبَقَةً وَاحِدَةً كُلَّمَا أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ خَرَّ عَلَى قَفَاةٍ. ثُمَّ يَرْفَعُونَ رُءُوسَهُمْ وَقَدْ تَحَوَّلَ فِي صُورَتِهِ الَّتِي رَأَوْهُ فِيهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ، فَقَالَ: أَنَا رَبُّكُمْ. فَيَقُولُونَ: أَأَنْتَ رَبَّنَا. ثُمَّ يُضْرَبُ الْجِسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ وَتَحِلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ...)) (١٦).

واته: کاتیک پوځی قیامت دیت بانگه ریڅ بانگ ده کات با هه موو گه لیک
 بپوات بولای نه وهی که له دنیا دا په رستوویه تی، نه وانه ی جگه له خوای
 په روه ردگار بت و داروو به رديان په رستووه ده خرینه ناو ښاغلی دوزخه وه،

(١٦) رواد مسلم (٤٧٢/٦٦/٢).

تەنھا ئەوانە دەمىننەوہ كە خۇاى پەرورەدگاربان پەرستووه لە چاكەكاران و
 تاوانباران و پاشماوہى گاورو جولهكە، بانگى جولهكە دەكرىت و پىيان
 دەووترىت: چىتان پەرستووه لە دونيادا؟ ئەوانىش دەلىن: ئىمە لە دونيادا
 عوزەبرى كورپى خوامان پەرستووه، پىيان دەووترىت: درۆتان كرد، چونكە
 خۇاى پەرورەدگار نە خىزانى ھەبووہ نە كورپىش، ئىستا چىتان دەوئىت و
 داواى چى دەكەن؟ ئەوانىش دەلىن: تىنومانە دەمانەوئىت ئاو بخۆينەوہ،
 ئاماژەيان بۆ دەكرىت و پىيان دەووترىت بۆ ئارۆن بۆسەرى؟ پىش دەخرىن
 بەرەو ئاگرى دۆزەخ كە بە وئەى (سَراب)ە، ھەندىكى ھەندىكى تىك
 دەشكىنئىت، كاتىك دەپۆن بەردەبنەوہ ئاو ئاگرى دۆزەخەوہ دەكەونە
 ناوى، پاشان بانگى گاوردەكان دەكرىت و پىيان دەووترىت: ئەى ئىوہ چىتان
 پەرستووه لە دونيادا؟ ئەوانىش دەلىن: ئىمە لە دونيادا عىساى كورپى
 خوامان پەرستووه، پىيان دەووترىت: درۆتان كرد، چونكە خۇاى پەرورەدگار
 نە خىزانى ھەبووہ نە كورپىش، ئىستا چىتان دەوئىت و داواى چى دەكەن؟
 ئەوانىش دەلىن: تىنومانە دەمانەوئىت ئاو بخۆينەوہ، ئاماژەيان بۆ دەكرىت و
 پىيان دەووترىت بۆ ئارۆن بۆسەرى؟ پىش دەخرىن بەرەو ئاگرى دۆزەخ كە بە
 وئەى (سَراب)ە، ھەندىكى ھەندىكى تىك دەشكىنئىت، كاتىك دەپۆن
 بەردەبنەوہ ئاو ئاگرى دۆزەخەوہ دەكەونە ناوى، ئەوان دەپۆن كەس
 نامىننەوہ تەنھا ئەو كەسانە نەبىت كە خۇاى پەرورەدگاربان پەرستووه لە
 چاكەكاران و خراپەكاران و پاشماوہى گاورو جولهكە، لەو كاتەدا خۇاى
 پەرورەدگار دىت بۆ لاىان (ھاتنىك كە شايستەيە بە خۆى) بە نزىكترىن شىوہ
 كە دونيادا ناسىويانە (موسلمانان خوايان نەبىنيوہ لە دونيادا بەلام

ناسیویانه به ناوو سیفاته‌کانی که هیچ کس و شتیك له و ناچیت)، خوای
 په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: چاوه‌پیی چی ده‌کن؟ هه‌موو ئوممه‌تیك شوینی
 ئه‌وه که‌وتن که له دنیا‌دا په‌رستبوویان، ئه‌وانیش ده‌لین: ئه‌ی
 په‌روه‌ردگارمان ئیمه له دنیا‌دا له خه‌لگی جیابوینه‌وه و هاوه‌لایه‌تیمان
 نه‌کردن له کاتیک‌دا زۆر پی‌ویستمان پی‌یان بوو، خوای په‌روه‌ردگار
 ده‌فهرموویت: من په‌روه‌ردگاری ئیوه‌م، ئه‌وانیش ده‌لین: په‌نا ده‌گرین به‌تۆ
 ئه‌ی خوای په‌روه‌ردگار به هیچ شی‌وه‌یه‌ک هاوه‌لمان بۆت بریارنه‌داوه و
 بریاریشی ناده‌ین (دوو جار یان سێ جار وا ده‌لین)، هه‌تا هه‌ندی له
 موسلمانان له‌وکاته‌دا خه‌ریکه په‌شیمان ده‌بنه‌وه له بی‌بواوه‌پی پاکیان له
 به‌ر گرانی و سه‌ختی ئه‌و تاقی کردنه‌وه‌یه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت:
 ئایا هیچ نیشانه‌یه‌ک هه‌یه له نیوان ئیوه‌و ئه‌ودا تا پیی بناسنه‌وه؟ ئه‌وانیش
 ده‌لین: به‌لێ، له‌وکاته‌دا په‌رده له‌سه‌ر (ساق)ی لاده‌دریت، هیچ کس نییه
 له دنیا‌دا که به دلسۆزی و ئیخلاصه‌وه سوجه‌ی بۆ خوا بردبێت ئیلا خوای
 په‌روه‌ردگار پێگه‌ی پێده‌دات تا سوجه‌ی بۆ به‌ریت، وه هیچ کس نییه له
 دنیا‌دا سوجه‌ی بۆ پیاو ناو ده‌رکردن بردوه، ئیلا خوای په‌روه‌ردگار
 پشتی ده‌کات به‌یه‌ک پارچه‌هه‌ر کاتیک بیه‌ویت سوجه‌ی بۆ به‌ریت به‌پشتا
 ده‌که‌ویت، پاشان موسلمانان سه‌ریان به‌رز ده‌که‌نه‌وه خوای په‌روه‌ردگار
 ده‌بینن له‌سه‌ر ئه‌و شی‌وه‌یه‌ی که له دنیا‌دا ناسیویانه (به ناوو سیفاته‌کانی
 که هیچ کس و شتیك له و ناچیت)، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: من
 په‌روه‌ردگاری ئیوه‌م، ئه‌وانیش ده‌لین: به‌لێ تۆ په‌روه‌ردگاری ئیمه‌یت،
 پاشان پردی (صراط) به‌سه‌ر دۆزه‌خه‌وه داده‌نریت، پێگه به‌شه‌فاعه‌ت

باسی چوارهم:

حائلی خه لکلی له سهه پردي (صراط)

ئو خه لکلی به سهه پردي (صراط) دا ده پۆن به چوار شیوه ده په پنه وه، هه ریهك به پیتی ئو ئیمانه ی که هه بیبوه، وه به ئه ندازه ی ئو کرده وه یه ی که له دنیا دا کردوویه تی، له بهر ئو فه رمووده یه ی که هاوه لی به پیز أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیت) بۆمان ده گێرپته وه له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) که فه رموویه تی: ((يُوضَعُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَي جَهَنَّمَ عَلَيْهِ حَسَكٌ كَحَسَكِ السَّعْدَانِ ثُمَّ يَسْتَجِيزُ النَّاسُ فَتَاجٍ مُسَلَّمٌ وَمَخْدُوجٌ بِهِ "أَي مَخْدُوشٌ"، ثُمَّ تَاجٌ وَمُحْتَبَسٌ بِهِ، وَمَنْكُوسٌ فِيهَا...))^(۱۹).

واته: پردي (صراط) داده نریت له سهه پشته دۆزه خ، دپکیکی له سهه وه کو دپکی (سعدان) ه، پاشان خه لکی ده که ونه پئی تا به سهه ریا به پنه وه، هه یانه به سه لامه تی ده په پته وه و پرزگاری ده بیت، وه هه یانه لاشه ی هه لاوی که رمی ناگری دۆزه خی بۆ دیت و لاشه ی بریندار ده بیت و ده پوشیت، به لام پرزگاری ده بیت، وه هه یانه راده گیریت، وه هه یانه سه ره و خوار ده کریت و به سه سه را به رده درپته وه ناو ناگری دۆزه خ...).

^(۱۹) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۵۷/۲۴)، وابن ماجه (۴۲۸۰)، وابن حبان (۷۴۲۹)، والحاكم (۶۲۸/۴)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۸۱۸۹).

لیرموه بۆمان دمردەکهوئیت که پۆیشتنی خەلکی بەسەر پردی (صراط) دا بەم شیوانەیه :

یه کهم : خەلکی وا ههیه لهسەر پردی (صراط) زۆر به خێرای دەپەرێتهوه و پزگاری ئەبێت، نه ههلاوی گهرمی دۆزهخ و نه قولابهکانی پردی (صراط) نایگریت، له بهر ئه وفه رمودهیهی که هاوهلی به پێز عەبدالله کورپی مَسْعُود (خوای لی پازی بیت) له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆمان دهگێرێتهوه که فەرموویه تی: ((يَرِدُ النَّاسُ النَّارَ ثُمَّ يَصْدُرُونَ مِنْهَا بِأَعْمَالِهِمْ، فَأُولَٰئِهِمْ كَلَمَحُ الْبَرْقِ ثُمَّ كَالرَّيْحِ ثُمَّ كَحُضْرِ الْفَرَسِ "أَي كَجَرِي الْفَرَسِ" ثُمَّ كَالرَّكَبِ فِي رَحْلِهِ ثُمَّ كَشَدِّ الرَّجُلِ ثُمَّ كَمَشْيِهِ)) (٢٠).

واته : خەلکی دینه دیار ئاگری دۆزهخ، پاشان به پێی کردەوهکانیان بهسەر پردی (صراط) دا تێدهپەن و پزگاریان دەبێت لێی، یه کهم کهس و کۆمه لایانیان به وینهی تیشک دەپەرێتهوه، پاشان وهکو با، پاشان وهکو پۆیشتنی سوارچاکێک، پاشان وهکو سوارییهکی ئاسایی، پاشان وهکو پۆیشتنی پیاویکی باش، پاشان وهکو پۆیشتنی پیاویکی ساده و ئاسایی.

دووهم : هه یانه قولابهکانی ئەملاو ئەولای پردی (صراط) دهیگریت و لاشه ی بریندار دهکات و دهپوشینیت، یان گوشتی لاشه ی دهپچریت، پاشان پزگاری دهبیت، له بهر ئه وفه رمودهیهی که هاوهلی به پێزی پیغه مبهر (ﷺ) حَذِيفَةُ (خوای لی پازی بیت) بۆمان دهگێرێتهوه که پیغه مبهر (ﷺ)

(٢٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٩/١٨)، والترمذي (٣١٥٩)، والدارمي (٢٨١٠)، والحاكم (٥٨٦/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترمذي" (٢٥٢٦).

فهرموويه تی: ((... وَفِي حَافَتِي الصَّرَاطِ كَلَالِيبٌ مُعَلَّقَةٌ مَأْمُورَةٌ تَأْخُذُ مَنْ أَمِرَتْ بِهِ، فَتَنَاجٍ مَخْدُوشٌ، وَمَكْدُوسٌ فِي النَّارِ...))^(۲۱).

واته: ... به ملاو به ولای پردی (صراط) به قولای ناسنی پیا هه لواسراوه، فهرمانی پیکراوه نه وانه پابکیشیت که دۆزه خین و فهرمانی پاکیشانیان کراوه بۆ ناو ناگری دۆزه خ، هه یانه لاشه ی هه لاوی گهرمی ناگری دۆزه خی بۆ دیت و بریندار ده بیئت و ده پوشیت و پاشان پرگاری ده بیئت، وه هه یانه به پشتا به رده دریتته وه ناو ناگری دۆزه خ.

وه هه روه ها هاوه لی به ریز أبوهریره (خوای لی پازی بیئت) ده فهرموویت: پیغه مبه ری خوا فهرموويه تی: ((... وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِيبٌ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ؟ قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ يُوبَقُ بِعَمَلِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدَلُ ثُمَّ يَنْجُو،...))^(۲۲).

واته: ... له دۆزه خدا قولاپ هه یه به وینه ی دپکی (سعدان) هه، ئایا دپکی (سعدان) تان بینیه؟ فهرموویان: به لی، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: قولاپه کانی ناو دۆزه خ به وینه ی دپکی (سعدان) هه، به لام هیه کس گهره یی نه و دپکه نازانیت جگه له خوای په روه ردگار، نه و دپکه (له ناو دۆزه خدا ئاسنه) خه لکی راده کیشیت بۆ ناو ناگر به پیی کرده وه کانیان،

^(۲۱) رواه الإمام مسلم (۱۹۵)، والحاكم (۶۳۱/۴).

^(۲۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباعي" (۱۵۷/۲۴)، والبخاري (۸۰۶)، ومسلم (۱۸۲)، وابن ماجه

هه یانه له ناو دهچیت، سزاو ئیش و ئازار زۆر ده بینیت به هوی کرده وه خراپه کانییه وه، وه هه یانه قولاپه کانی ته نیشته پردی (صراط) پایدیه کیشیت و گۆشتی لاشه ی پارچه پارچه ده کات، به لام له دوایدا پرزگاری ده بیت. زانای پایه بهرز ابن الحَجَر له الزَّيْنُ بْنُ الْمُنِيرِ (په حمه تی خویان لیبت) ده گێرپته وه حکمه ت له شوبهاندنی قولاپه کانی ناو دۆزه خ به درکی (سعدان) ئه وه یه: ئه و درکه زۆر زوو مرقه کان پاده کیشیت و زوو به لاشه یانه وه ده نووسیت، وه بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) قولاپه کانی ته نیشته پردی (صراط) ی شوبهاندوه به و درکه چونکه له دونیادا بینویانه ^(۲۳).

هه یانه له سه ر پردی (صراط) پاده گیریت و تووشی ئیش و ئازارو نارپه حه تییه کی زۆر ده بیت، وه تووشی ترس و سزایه کی وا ده بیت که دله کان دینیت له رزین، هه روه ک هاوه لی به ریز سه ل کورپی مُعَاذِ کورپی أَنَسِ الْجُهَنِيِّ له باوکیه وه (خویان لی پازی بیت) له پیغه مبه ر وه (ﷺ) گێراویتییه وه که فه رمویه تی: ((... وَمَنْ رَمَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ، حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ)) ^(۲۴).

واته: ... هه رکه سیك شتیک له عه یبه و که م و کورپی بداته پال موسلمانیک و مه به ستی پیتی ناشرین کردن و شکاندنه وه ی بیت، ئه وه خویا په روه ردگار

^(۲۳) بپوانه: فتح الباری بشرح صحیح البخاری لابن حجر العسقلانی (۱/۶۶۲ ح ۶۵۷۴).

^(۲۴) أخرجه الإمام أحمد (۳/۴۴۱، رقم ۱۵۶۸۷)، وابن المبارك (۱/۲۳۹، رقم ۶۸۶)، وأبو داود (۴/۲۷۰، رقم ۴۸۸۳)، وابن أبي الدنيا (ص ۱۵۱، رقم ۲۴۸)، والطبرانی (۲۰/۱۹۴، رقم ۴۳۳)، وأخرجه أيضًا: البخاری فی "التاریخ الکبیر" (۱/۳۷۷)، وحسه الألبانی فی "صحیح أبي داود" (۴۰۸۶).

له سهر پردی (صراط) پایده گریټ تا پاک ده بیټه وه له و تاوانه، شه ویش یان به پازی کردنی شه و کهسه یه که خراپه و عیبیه ی داوت پال، یان به هوی شه فاعه ته وه یه، یان ده بیټ شه و کهسه به شه ندازه ی تاوانه که ی سزای دوزخ بکیشیت^(۲۵).

سئیه م: هه یانه به هوی کرده وه خراپه کانیه وه له ناو ده چیت و ده که ویته ناو ټاگری دوزمخ وه (په نا به خوی په روه ردگار) له بهر شه و فهرمووده یه ی که هاوه لی به پریز أبو بکره (خوی لی پازی بیت) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بومان ده گپیټه وه که فهرموویه تی: ((يُحْمَلُ النَّاسُ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَتَقَادَعُ بِهِمْ جَنَّةُ الصِّرَاطِ، تَقَادَعُ الْفَرَّاشِ فِي النَّارِ، قَالَ: فَيُنَجِّي اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ))^(۲۶).

واته: له پوژی دوایدا خه لکی ده مینرینه سهر پردی (صراط)، قول په کانی ته نیشت پردی (صراط) (رایان ده کیشیت و یه که له دوی یه که به ریان ده داته وه ناو ټاگری دوزخ، به وینه ی که وتن و به ربونه وه ی په پوله بۆ ناو ټاگر (چند ناسکه و چند زوو ده سووتیت کاتیک له ټاگر نزیک ده بیټه وه)، پاشان خوی په روه ردگار شه که سانه پزگار ده کات که خوی ویستی لیه.

موسلمانان خۆشه ویست له و کات و ساته ترسناک و سهخته دا که دل له کان دینه له رزین، پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خویان له سهر بیټ) ده ست ده که ن به پارانه وه و به رده وام ده لټین: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، شه ی په روه ردگار سه لامه تیان

^(۲۵) بیوانه: عون المعبود شرح سنن أبي داود (۱۰/۴۰۷/حدیث ۴۲۳۹).

^(۲۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۵۶/۲۴)، وحسنه الألباني في "ظلال الجنة" (۸۳۷).

بکه، ئەى پەرۋەردگار سەلامەتەيان بکه، زۆر پەرۋەردگار سەلامەتەيان بە حالى ئەو خەلکەدا دیتەو کاتیک دەیان بینن لەسەر پردى (صراط).

هاوەلى بە پێز أبو هريرة (خوای لى پازى بیت) دەفەر موویت: پێغه مەبر (ﷺ) فەر موویەتى: ((... فَيُضْرَبُ الصَّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمْتِهِ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِبٌ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسُ بِأَعْمَاهِمُ، فَمِنْهُمْ مَنْ يُوبِقُ بِعَمَلِهِ "أَيُّ يَهْلِكُ"، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخَرِّدُ، ثُمَّ يَنْجُو ...)) (٢٧).

واتە: ... پاشان پردى (صراط) لەسەر دۆزەخ دادەنریت، من یەكەم پێغه مەبر (ﷺ) دەبم کە ئوممەتەكەمى بەسەردا دەپەرێنمەو، وە لەو پۆژەدا هیچ کەس ناتوانیت قەسە بکات تەنھا پێغه مەبران نەبیت (سەلات و سەلامى خوايان لەسەر بیت)، وە ووتە و پارانەوێ پێغه مەبران (سەلات و سەلامى خوايان لەسەر بیت) لەو پۆژەدا تەنھا ئەو یە کە دەلێن: ئەى پەرۋەردگار سەلامەتەيان بکه، ئەى پەرۋەردگار سەلامەتەيان بکه، لە دۆزەخدا قولاپ هەیه بە وێنەى دپكى (سەعدان)، هیچ کەس گەورەى ئەو دپکە نازانیت جگە لە خوای پەرۋەردگار، ئەو دپکە خەلکى پادەکیشتیت بۆ ناو ئاگر بە پێى کردەوکانیان، هەیانە لە ناو دەچیت و سزاو ئیش و ئازار زۆر دەبینیت بە هۆى کردەو خراپەکانییەو، وە هەیانە قولاپەکانى دۆزەخ پادەکیشتیت و

(٢٧) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، والبخاري واللفظ له (٨٠٦)، ومسلم (١٨٢)، وابن ماجه (٤٢٨٠).

گزشتی لاشه‌ی پارچه پارچه دهکات، پاشان پزگاری ده‌بیّت و دهرده‌چیّت.

سه‌ره‌تاو کوتا کهس که به‌سهر پردی (صراط) دا تیّده‌په‌ریت

یه‌که‌م ئوممه‌ت له ئوممه‌تان که به‌سهر پردی (صراط) دا تیّده‌په‌ریت
 ئوممه‌تی پیّغه‌مبه‌ری خۆمانه (ﷺ)، ئه‌ویش له‌به‌ر پِی‌زِیتی لای خوای
 په‌روه‌ردگار، هاوه‌لی به‌رِیزْ أبو هُرَیْرَة (خوای لای پازی بیّت) ده‌فه‌رموویّت:
 پیّغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((... فَيَضْرِبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ
 أَوَّلُ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمَّتِهِ، ...)) (٢٨).

واته: ... پاشان پردی (صراط) له‌سهر دۆزه‌خ داده‌نریت، من یه‌که‌م
 پیّغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌بم که ئوممه‌ته‌که‌می به‌سهر دا ده‌په‌رینمه‌وه.

وه یه‌که‌م که‌سیش له‌م ئوممه‌ته‌که‌ به‌سهر پردی (صراط) دا ده‌په‌ریت‌ه‌وه
 پیّغه‌مبه‌ری خوایه (ﷺ)، له‌به‌ر ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که هاوه‌لی به‌رِیزْ أبو سَعِيدٍ
 الْخُدْرِي (رضی‌الله‌عنہ) بۆمان ده‌گی‌ریت‌ه‌وه که پیّغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((...
 وَالْأَنْبِيَاءُ بِجَنَّبَتِي الصِّرَاطِ، وَأَكْثَرُ قَوْلِهِمْ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، فَأَكُونُ أَنَا وَأُمَّتِي أَوَّلَ
 مَنْ يَسْمُرُ، أَوْ قَالَ: أَوَّلُ مَنْ يُجِيزُ، ...)) (٢٩).

(٢٨) رواه الإمام أحمد "لفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، والبحاري واللفظ له (٨٠٦)، ومسلم (١٨٢)، وابن ماجه (٤٢٨٠).

(٢٩) رواه ابن أبي عاصم في "السنة" (٢٨٤/١)، وقال الألباني في "ظلال الجنة": إسناده جيد وهو على شرط

واته: ... لهو پوژده دا پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خویان له سه ر بیت) له ته نیشته پردی (صراط) ه وه ده وه ستن و له خوی په روه ردگار ده پارینه وه تا شوین که وتوانیان به سه لامه تی بپه پنه وه و پزگاریان بیت، زږده ی پارانه وه و وتیان له و پوژده دا نه وه یه که ده لین: نه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، نه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، من و شوین که وتوانم یه که م که س و کومه لین که به سه ریا ده پوین، یان فه رموی: نیمه یه که م که س و کومه لین که به سه ریا تیده په پین.

وه یه که م کومه ل دوا ی پیغه مبه ر (ﷺ) له م نوممه ته که به سه ر پردی (صراط) دا تیده په پین، موسلماننه هه ژاره کوچکردووه کانن (واته: پیش هه موو موسلمانانی شوینکه وتووی پیغه مبه ر (ﷺ)، هه روه ک هاو ه لئ به پیزو خوشه ویستی پیغه مبه ر (ﷺ) ثوبان (خوی لی پازی بیت) ده فه رموویت: ((أَنَّ حَبْرًا مِنْ أَحْبَارِ الْيَهُودِ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عِدَّةَ أَسْئَلَةٍ كَانَ مِنْهَا قَوْلُهُ: أَيْنَ يَكُونُ النَّاسُ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هُمْ فِي الظُّلْمَةِ دُونَ الْجِسْرِ، قَالَ: فَمَنْ أَوَّلُ النَّاسِ إِجَارَةً؟ قَالَ: فَقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ ...)) (۳۰).

واته: زاناو گه وره یه کی جوله که هاته لای پیغه مبه رو (ﷺ) و چه ند پرسیاریکی لیکرد، یه کتیک له و پرسیارانه نه وه بوو وتی: خه لکی له کوین له و پوژده ی که زهوی و ناسمانه کان ده گوږدپین (له دوا پوژدا)؟ پیغه مبه ر (ﷺ)

مسلم (۱۳۴).

(۳۰) رواه الإمام مسلم (۳۱۵).

فهرمووی: به لئی خه لکی له و پۆژهدا له تاریکاییدان له سه پردي (صراط)،
 نهویش ووتی: ئه ی کئ یه که م که سه که به سه ریدا ده په پێته وه؟ پێغه مبه ر
 (ﷺ) فهرمووی: موسلمان هه ژاره کۆچکردوه کان.

وه کۆتا که س که به سه پردي (صراط) دا ده پوات و تیده په پێت پیاویکه
 جارێک ئاسایی ده پوات و جارێک به ده ما ده که ویت و جارێک ده م و چاوی
 په ش ده بێت و هه لای گه رمی دۆزه خی بو دیت و نه مێش به رگه ی ناگریت.

هاوه لئ به پێژ عبدالله کوپی مسعود (خوای لئ پازی بیت) ده فهرموویت:
 پێغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((آخِرُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَمْشِي عَلَى الصِّرَاطِ،
 وَهُوَ يَمْشِي مَرَّةً وَيَكْبُو مَرَّةً، وَتَسْفَعُهُ النَّارُ، فَإِذَا جَاوَزَهَا انْفَتَحَتْ إِلَيْهَا، قَالَ:
 تَبَارَكَ الَّذِي نَجَّانِي مِنْكَ، أَعْطَانِي شَيْئًا مَا أَعْطَاهُ أَحَدًا مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 ...)) (٣١).

واته: کۆتا که س که ده چیت به هه شته وه پیاویکه کاتێک به سه پردي
 (صراط) دا ده پوات، جارێک ئاسایی ده پوات و جارێک به ده م دا ده که ویت و
 جارێک هه لای گه رمی ناگرێ دۆزه خی بو دیت و ئازاری ده دات، کاتێک
 تێپه ری به سه ریدا و پزگاری بوو لئی، ئاوێک ده داته وه و سه یڕیکی دۆزه خ
 ده کات و ده لیت: به خشی زۆره ئه و په روه رده گاره ی که منی له تۆ پزگار
 کرد، به راستی خوای په روه رده گار شتیکی به من به خشیوه (پزگاری کردم له
 ناگرێ دۆزه خ) به هه ی شیه یه که به که سی نه به خشیوه نه له پێشینان و نه
 له کۆتاییان ...).

(٣١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٧٥/٢٤)، والبخاري (٦٥٧١)، ومسلم واللفظ له (١٨٧).

وہ فرمودہ یہ کی ترمان لہ پیغہ مبرہ وہ (ﷺ) بق دہ گیتہ وہ کہ
 فرمودہ تی: ((... يَأْمُرُ اللَّهُ بِالصَّارِطِ، فَيَضْرِبُ عَلَى جَهَنَّمَ، فَيَمُرُّ النَّاسُ عَلَى
 قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ زُمْرًا زُمْرًا، أَوَائِلُهُمْ كَلَمَحِ الْبَرْقِ، ثُمَّ كَمَرُ الرِّيحِ، ثُمَّ كَمَرُ الطَّيْرِ،
 ثُمَّ كَمَرُ الْبَهَائِمِ، حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ سَعْيًا، وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ مَشْيًا، حَتَّى يَمُرَّ
 آخِرُهُمْ يَتَلَبَّطُ عَلَى بَطْنِهِ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، لِمَ بَطَأْتُ بِي؟ فَيَقُولُ: إِنِّي لَمْ أَبْطَأُ
 بِكَ، إِنَّمَا بَطَأَ بِكَ عَمَلُكَ...)) (۳۲).

واتہ: خوی پہرہ ردگار فرمان دہکات کہ پردی (صراط) دابریٹ، کاتیک
 دادہ نریٹ لہ سر دوزخ، خہ لکی کومہ ل کومہ ل بہ پی کردہ وہ کانیان
 بہ سریدا دہ پون، یہ کہم کومہ لیان بہ وینہی تیشک تیدہ پہن بہ سریا،
 پاشان وہ کو خیرایی با بہ سریا دہ پون، پاشان وہ کو پویشتنی بالندہ،
 پاشان وہ کو سوارچاکیکی باش، پاشان وہ کو پویشتنی پیاویکی خیرا،
 پاشان وہ کو پویشتنی پیاویکی ناسایی، تا کوتا کہس دیت تا بہ سریا
 بہر پیتہ وہ، دہ روات و بہ سر سک و پوویا دہ کہ ویت، دہ لیت: نہی
 پہرہ ردگار بق دوام دہ خہیت و تاخیرم دہ کہیت؟ خوی پہرہ ردگاریش پی
 دہ لیت: من دوام نہ خستوویت و ہیواشم نہ کردووی، بہ لکو کردہ وہ کانت
 ہیواشی کردوویت و دوی خستوویت (واتہ: کردہ وہی چاکت کہمہ).

ہاوہ لی بہرین ابوسعید الخدری (خوی لی پازی بیت) دہ فرمودہ تی: پیغہ مبرہ
 (ﷺ) فرمودہ تی: ((... ثُمَّ يُؤْتَى بِالْجَسْرِ فَيَجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ، قُلْنَا: يَا

(۳۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۷۶۳۷)، والمرزوي في "تعظيم قدر الصلاة" (۲۸۲)، والطبري في "تفسيره"
 (۱۷۰۶۳)، والطبراني في "الكبير" (۹۷۶۱)، والحاكم (۵۹۸/۴ - ۵۶۰)، وحسن إسناده شعيب
 الأرنؤوط في "تخريج أحاديث جامع العلوم والحكم" لابن رجب (۳۰۸/۲) وقال: روي مرفوعا وموقوفا.

رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ: مَذْحَضَةٌ مَرَلَّةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفُ وَكَلَالِيبُ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطَحَةٌ، لَهَا شَوْكَةٌ غُفِيَاءٌ تَكُونُ بِنَجْدٍ، يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، الْمُؤْمِنُ عَلَيْهَا كَالطَّرْفِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيْحِ وَكَأَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَّابِ، فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَنَاجٍ مَخْدُوشٌ وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يُسْحَبُ سَحْبًا ...)) (۳۳).

واته: ... پاشان پردی (صراط) دهینریت و له سهر پشستی دۆزه خ داده نریت، ووتمان: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پردی (صراط) چیه و چونه؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: پردی (صراط) ریگه یه که زور لووسه پیی له سهر به ند نابیت به لکو هه لده خلیسکیت، له سهر ئه و ریگه یه کومه له قولاپ و پاکیشهریک هه یه، وه درکی (عُفِيَاءٍ) پیوه یه که به له شیانه وه دهنوسیّت و پایان ده کیشتی، پیی ده ووتریت: (سعدان) که له وولاتی نه جد هه یه، "ئه و درکه یه که به له شی ئاژه لانه وه دهنوسیّت به لام ئه وه ی سهر پردی (صراط) پیی ده چی ئاسن بیت" ئیمانداران به سهر یا ده په رنه وه هه یانه وه کو: چاو تروکان ده په ریته وه، وه هه یانه وه کو: تیشک ده په ریته وه، هه یانه وه کو: با ده په ریته وه، هه یانه وه کو: سوارچاکیک ده په ریته وه، هه یانه به پیاده ده په ریته وه و به سه لامه تی پزگاری ده بیت، وه هه یانه پزگاری ده بیت به لام له ش و دم و چاوی پووشاوه، هه یانه به رده بیت وه ناو ئاگری دۆزه خ و ناتوانیت به ریته وه، هه تا کوتا که سیان پزگاری ده بیت ده که ویت و هه لده سستیته وه و پاده کیشریت، به و حاله ناخوشه به لام پزگاری ده بیت، ...))

(۳۳) رواه البخاري واللفظ له (۷۴۴۰)، ومسلم (۱۸۳).

شیوازەکانی بەر بوونەوه لەسەر پردی (صراط) ەوه بو ناو دۆزهخ

چەند فەرموودەیەکی صحیح هاتوووە کە باسی شیوازی بەر بوونەوه لەسەر پردی (صراط) و کەوتنە ناو ئاگری دۆزهخمان بۆ دەکات "خوای پەرورەدگار ەموو لایەکمان بپاریزێت لەو سەر ئەنجامە ناخۆش و ترسناکە":

شیوازی یەكەم: المَكْرَدَس:

ئەو شیوازییە کە ەردوو دەست و پێی ئەو کەسە بە یەكەوه کە لەبەجە دەکرێت و لەسەر پردی (صراط) ەوه ەلەدەدرێتە ناو دۆزهخەوه^(٢٤)، ھاوێلی بەرێز أبو سعید الخدری (خوای لێ پازنی بیّت) بۆمان دەگێڕێتەوه کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((... وَالْأَنْبِيَاءُ بِجَنَّتِي الصَّارِطُ، وَأَكْثَرُ قَوْلِهِمْ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَمُرُّ، أَوْ قَالَ: أَوَّلُ مَنْ يُجِيزُ، قَالَ: فَيَمْرُونُ عَلَيْهِ مِثْلَ الْبَرْقِ، وَمِثْلَ الرِّيحِ، وَمِثْلَ أَجَاوِذِ الْخَيْلِ وَالرَّكَّابِ، فَتَنَاجُ مُسَلِّمٌ، وَمَخْدُوشٌ مُكَلِّمٌ، وَمُكْرَدَسٌ فِي النَّارِ...))^(٢٥).

واتە: ... لەو پۆژەدا پێغەمبەرەن (سەلّات و سەلامی خوایان لەسەر بیّت) لە تەنیشت پردی (صراط) ەوه دەوەستن و لە خوای پەرورەدگار دەپارینەوه تا شوێن کە وتوانیان بەسەلامەتی بپەرنەوه و پزگاریان بیّت، زۆربەی

^(٢٤) بېروانە: النهاية في غريب الحديث والأثر لابن الأثير (١٦٢/٤).

^(٢٥) رواه ابن أبي عاصم في "السنة" (٢٨٤/١)، وقال الألباني في "ظلال الجنة": إسناده جيد وهو على شرط

مسلم (٦٣٤).

پاړانه وه ووتەيان له و پۆږه دا ئه ویه که ده لێن: ئه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، ئه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، من و شوین که وتوانم به که م که س و کومه لێن که به سه ریا ده پۆین، یان فه رمووی: به که م که س و کومه لێن که به سه ریا تیده په پین، وه فه رمووی: خه لکی به سه ر پردی (صراط) دا ده پۆن هه یانه به وینه ی تیشک تیده په پیت به سه ریا، وه هه یانه هه ردو ده ست و پتی به به که وه که له پچه ده کریت و له سه ر پردی (صراط) وه هه لده دریته شوینیکی دۆزه خه وه.

شیوازی دووهم: المنکوس:

به ربوونه وه له سه ر پردی (صراط) وه بو ئاگری دۆزه خ به سه ره و خواری (سهرت به ره و خوارو، پیه کانت به ره و سه ر) ^(٣٥)، هاوه لی به پیز أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیت) بۆمان ده گیریته وه له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) که فه رموویه تی: ((يُوضَعُ الصَّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَيَّ جَهَنَّمَ عَلَيْهِ حَسَكٌ، كَحَسَكِ السَّعْدَانِ، ثُمَّ يَسْتَجِيرُ النَّاسُ فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَمَخْذُوجٌ بِهِ "أَيَّ مَخْدُوشٍ"، ثُمَّ نَاجٍ وَمُحْتَسٍ بِهِ، وَمَنْكُوسٌ فِيهَا ...)) ^(٣٦).

واته: پاشان پردی (صراط) داده نریت له سه ر پشتی دۆزه خ، درکیکی له سه ره وه کو درکی (سعدان) وایه، پاشان خه لکی ده که ونه پی تا به سه ریا به پنه وه، هه یانه به سه لامه تی ده په ریته وه و پزگاری ده بیت، هه یانه لاشه ی

^(٣٥) بپوانه: شرح سنن ابن ماجه القزويني للسدي (٥٧٣/٢).

^(٣٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، وابن ماجه (٤٢٨٠)، وابن حبان (٧٤٢٩)، والحاكم

(٦٢٨/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٨١٨٩).

هه‌لاووه گه‌رمی ئاگرى بۆ دیت و بریندار ده‌بیٚت و لاشه‌ی ده‌پوشیت، به‌لام
پزگاری ده‌بیٚت، وه‌هه‌یانه‌ پاده‌گیریت، وه‌هه‌یانه‌ سه‌ره‌و خوار ده‌کریت و
به‌سه‌ر سه‌را به‌رده‌دریتته‌وه‌ ناو ئاگرى دۆزه‌خ.

هاوه‌لی به‌پز مَعَاذِ کُوبِی جَبَل (خوای لى پازى بیٚت) ده‌فه‌رموویت: ووتم: ((يَا
رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَكَلَّمُ بِهِ؟ قَالَ: "كَكَلَّتْكَ أُمْلُكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ
يَكْبُ النَّاسُ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ قَالَ: مَنَآخِرِهِمْ فِي النَّارِ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟))
(۳۷)

واته: ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ئایا ئیٚمه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یلٚین
سزا ده‌درٚین (له‌ سه‌ر ووته‌ی خراب و نابه‌جئ و تاوانی زمانمان)؟ پیغه‌مبه‌ر
(ﷺ) فه‌رمووی: (ئه‌ی له‌بار دایکت بجویتیایه‌ مَعَاذُ، ئه‌مه‌ گالته‌یه‌ك بووه
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل "مَعَاذ" دا کردوویه‌تی) به‌لٚی، ئایا کاتیٚك خه‌لکى به‌سه‌ر
ده‌م و چاوو پویانا پاده‌کیٚشرٚین بۆ ناو ئاگرى دۆزه‌خ هه‌مووی به‌ هۆی
دروینه‌ی زمانیانه‌وه‌ نییه‌ (تاوانه‌کانی زمانیان)؟.

شیوازی سن‌یه‌م: المکدوس:

به‌ربوونه‌وه‌و که‌وتنه‌ ناو ئاگرى دۆزه‌خ به‌ پشتا^(۳۸)، خوای په‌روه‌ردگار
هه‌والی داوه‌ که‌ هاوه‌ل پریاردهران و بی‌باوه‌پان زۆر به‌ تووندی هه‌لده‌درٚینه
ناو ئاگرى دۆزه‌خه‌وه‌، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

(۳۷) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۵۸/۱۹)، والترمذي واللفظ له (۲۶۱۶)، وابن ماجه (۳۹۷۳)،
والحاكم (۴۴۷/۲)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۵۱۳۶).
(۳۸) ببوانه: النهاية في غريب الحديث والأثر، لابن الأثير (۱۵۵/۴).

واته: له و پۆژده دا پالیاڼ پټوه ده نریت و هه ل ده درینه دۆزه خه وه چۆن پال پټوه نان و هه لدانیک (واته: زۆر به تووندی).

هاوه لی به پریز أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیت) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمان ده گپریته وه که فه رموویه تی: ((... ثُمَّ يُؤْتِي بِالْجِسرِ فَيُجْعَلُ بَيْنَ ظَهري جَهَنَّمَ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ: مُدْحَضَةٌ مَزَلَّةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِيبٌ وَحَسَكَةٌ مَقْلُوحَةٌ، لَهَا شَوْكَةٌ عَقِيفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، الْمُؤْمِنُ عَلَيْهَا كَالطَّرْفِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيحِ وَكَأَجَاوِدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ، فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ، وَنَاجٍ مَخْدُوشٌ، وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يَسْحَبُ سَحَابًا...)) (۳۹).

واته: ... پاشان پردی (صراط) ده هینریت و له سه ر پشتی دۆزه خ داده نریت، ووتمان: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پرد چیه؟ فه رمووی: پردی (صراط) پینگه یه که زۆر لووسه پئی له سه ر به ند نابیت به لکو هه لده خلیسکیت، له سه ر ئه و پینگه یه کۆمه له قولاپ و پاکیشه ری که هیه، وه دپکی (عُقِفَاء) پټوه یه که به له شیانه وه ده نوسیت و پایان ده کیشیت، پئی ده ووتریت: (سعدان) که له وولاتی نه جد هیه، ئیمانداران به سه ریا ده په پنه وه هیهانه وه کو:، وه هیهانه پزگاری ده بیت به لام له ش و دهم و چاوی پووشاوه، وه هیهانه به پشتا هه لده دریته ناو ئاگری دۆزه خه وه و ناتوانیت به پریته وه، هه تا کۆتا که سیان پزگاری ده بیت که سیکه ده که ویت و هه لده ستیته وه و پاده کیشریت،

(۳۹) رواه البخاري واللفظ له (۷۴۴۰)، ومسلم (۱۸۳).

به و حاله ناخۆشه، به لّام پزگاری ده بّیت، ((...)).

پاش باس کردن و وه صف کردنى ترسناكى پردى (صِراط)، ئه وه پوون
ده بّیته وه که خه لکى له سه رى تووشى دوو ناخۆشى و نا په حه تى زۆر سه خت
ده بن، ناخۆشى يه که م: هه لّوى گه رمى ئاگرى دۆزه خ و سووتان له سه ر پردى
(صِراط)، ناخۆشى دووهم: ئه و تاريكى و نا په حه تيبه ي که له سه ر پردى
(صِراط) هه يه .

**به‌ششی دووهم: ناره‌ه‌تی سووتان له‌سه‌ر پردی (صِراط) و نه‌و
کارانه‌ی ده‌بیته‌ مایه‌ی رزگاری بوون لی‌ی**

ناره‌ه‌تی و ترسناکی پۆیشتن به‌سه‌ر پردی (صِراط) دا له‌وه‌دا شاراو‌ه‌ته
که به پیتی کرده‌وه‌کانت پۆیشتنت به‌سه‌ریدا ده‌بیته، واته: ئه‌وه‌ی نه‌ندازه‌ی
خیرایی پۆیشتنت دیاری بکات له‌سه‌ری ته‌نها کرده‌وه‌ چاکه‌کانت، ته‌نها
کرده‌وه‌ چاکه‌کانت تویشوو و هاوپیتن له‌سه‌ری، وه‌ ته‌نها کرده‌وه‌ چاکه‌کانت
که ده‌توانیت بته‌په‌رینیته‌وه‌ له‌ پیه‌کی زۆر سه‌خت و دووروو درێژ که
ماوه‌که‌ی زۆر دووره‌.

زانای پایه‌به‌رز فَضِيل كُورِي عِيَاض (په‌حه‌تی خوای لی‌بیته) ده‌لیته: درێژی
پنگای پردی (صِراط) و ماوه‌ی کۆتایی هاتنی پانزه‌هه‌زار ساله^(٤٠).

هاوه‌لی به‌پیز عبدالله كُورِي مَسْعُود (خوای لی‌پازی بیته) له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه
(ﷺ) بۆمان ده‌گێڕیته‌وه‌ که فه‌رمویه‌تی: ((يَرِدُ النَّاسُ النَّارَ ثُمَّ يَصْدُرُونَ مِنْهَا
بِأَعْمَالِهِمْ، فَأَوَّلُهُمْ كَلِمَةُ الْبَرِّ ثُمَّ كَالرَّيْحِ ثُمَّ كَحُضْرِ الْفَرَسِ "أَي كَجَرِي
الْفَرَسِ" ثُمَّ كَالرَّاكِبِ فِي رَحْلِهِ ثُمَّ كَشَدِّ الرَّجُلِ ثُمَّ كَمَشْيِهِ))^(٤١).

^(٤٠) بیوانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني (١١/٤٦٢ ح ٦٥٧٤)، وة "البدور
السافرة في أمور الآخرة" للسيوطي (صفحة ٣٣٤) (ح ١٠٣٥)، وقال ابن حجر رحمه الله تعالى في
الفتح: أخرجه ابن عساكر في ترجمته وهذا معضل لا ثبت. أهد. واته: ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که یاسی
درێژی پردی (صِراط) ده‌کات، فه‌رموده‌یه‌کی "مُفَضَّل" سه‌حیح نبیه‌و ناکرێته‌ به‌لگه‌.

^(٤١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٨/٢٠٩)، والترمذي (٣١٥٩)، والدارمي (٢٨١٠)، والحاكم
(٥٨٦/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترمذي" (٢٥٢٦).

واته: خه لگی دینه دیار ئاگری دۆزهخ، پاشان به پیی کرده وه کانیان
 پزگاریان ده بیئت و تیده په پرن به سهر پردی (صراط) دا، یه که م که سیان به
 وینهی تیشک ده په پیتته وه، پاشان وه کو با، پاشان وه کو پۆیشتنی
 سوارچاکیک، پاشان وه کو سواریه کی ئاسایی، پاشان وه کو پۆیشتنی
 پیاویکی باش، پاشان وه کو پۆیشتنی پیاویکی ساده و ئاسایی.

موسلمانن خۆشه و یست ته نها کرده وه چاکه کانتته که ده توانیت به
 هویانه وه زۆر به خیرایی به سهر پردی (صراط) دا بپۆیت و به سهلامه تی
 به پیتته وه و پزگارت بیئت، وه خه لگی زوو په پینه وه و خیراییان له سهر پردی
 (صراط) جیاوازه ئه ویش به هوی جیاوازی پله و پایه و کرده وه چاکه کانیا نه،
 بۆچی که سیک له دواپۆژدا کاتیک دهیه ویت به سهر پردی (صراط) دا تیپه ریت
 ناتوانیت مه گهر به سکه خشکی نه بیئت؟ ئایا به هوی که می کرده وه
 چاکه کانیه وه نییه؟ یان به هوی نه مانن نه و هیزه وه نییه که پالی ده نیت بۆ
 پۆیشتن به ره و پیشه وه؟ وه یان له بهر نه وهی له دنیا دا پیشه برکیی
 نه کردوه بۆ زیاد کردنی کرده وهی چاکه؟ له کاتیکدا زۆر خیراو ئازابوه بۆ
 کۆکردنه وهی مال و سامانی دنیای به سه ره چوو، خۆی زۆر ماندوو کردوه بۆ
 به دهست هینانی دنیا، به لام دواپۆژی له بیر کردوه یان گوئی پینه داوه.

هاوه لی به پیز أبو هريرة (خوای لی پازی بیئت) ده فهرمو ویت: پیغه مبه ر (ﷺ)
 فهرمو ویه تی: ((فَيَمُرُّ أَوْلَكُمْ كَمَرَّ الْبَرْقِ كَيْفَ يَمُرُّ، ثُمَّ يَرْجِعُ فِي طَرْفَةٍ، ثُمَّ يَمُرُّ
 كَمَرَّ الرِّيحِ، ثُمَّ يَمُرُّ كَمَرَّ الطَّيْرِ، ثُمَّ كَشَدَّ الرَّجَالِ تَجْرِي بِهِمْ أَعْمَالُهُمْ، وَبَيَّكُمْ
 (ﷺ) فَأَنْتُمْ عَلَى الصِّرَاطِ، يَقُولُ: سَلِّمْ، حَتَّى تَعْبِرَ أَعْمَالُ النَّاسِ، حَتَّى يَجِيءَ
 الرَّجُلُ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَمُرَّ إِلَّا زَحْفًا، وَفِي حَافَتِي الصِّرَاطِ كَلَالِبُ مُعَلَّقَةٌ مَأْمُورَةٌ

تَأْخُذُ مَنْ أَمَرَتْ بِهِ، فَتَنَاجِ مَخْدُوشٌ، وَمَكْدُوشٌ فِي النَّارِ))، وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي
هَرِيرَةَ بِيَدِهِ، إِنَّ قَعَرَ جَهَنَّمَ لَسَبْعُونَ خَرِيفًا))^(۴۲).

واته: يه کهم کهستان به وينه تيشك ده په پيټه وه، هه روهك چوَن له چاو
تروکانیکدا ديت و ده پوات، پاشان وه کو خيږايی با، پاشان وه کو پويشتنی
بالنده، پاشان وه کو پويشتنی پياويکی ساده و ناسايی، خه لکی به پيی
کرده وه کانيان به سه ريدا ده پوَن، وه پيڼه مبه ره که تان (ﷺ) له سه ر پردی
(صراط) ده وه ستيټ و ده ليت: ئه ی په روه ردگار سه لامه تيان بکه، تا
کرده وه کان بئ توانا ده بيت له په پانده وه ی خه لکی له سه ر پردی (صراط)،
تا وای ليديت پياوی واهه يه ناتوانيت به سه ر پردی (صراط) دا بپوات مه گه ر
به سکه خشکی، وه به م لاو به ولای پردی (صراط) وه قولای ناسنی پيا
هه لواسراوه، فه رمانی پيکراوه ئه و که سانه پابکيشيت که فه رمانی
پاکيشانيان کراوه بؤ ناو ناگری دوزه خ، هه يانه لاشه ی هه لآوو که رمی ناگری
بؤ ديت و بريندار ده بيت و ده پوشيت، به لام پزگاری ده بيت، وه هه يانه پالی
پيوه ده نريت و به پشتا به رده دريټه وه ناو ناگری دوزه خ.

هاوه لی به ريز ابو هريرة (خوای لی پازی بيت) ده فه رموويت: سويند بيت به و
خوايه ی که گيانی منی به ده سته قوولی دوزه خ هه فتا پایزه (واته: هه فتا
ساله).

واته: ئه گه ر به رديکی گوره به ربدريټه وه ناو دوزه خ به هه فتا سال ټينجا
ده گاته بڼه وه ی دوزه خ.

^(۴۲) رواه الإمام مسلم (۱۹۵)، والحاكم (۶۳۱/۴):

مرؤف ناتوانیت به هیزو دهسه لات و ویستی خوی به سهر پردی (صراط) دا
 پروات و به سه لاهه تی پزگاری بیّت له ناخوشی و نارپه حه تییه کاتی، به لکو
 کرده وه چاکه کانی ده توانیت بییه پینیتته وه و پزگاری بکات لیتی.

موسلمانان خۆشه ویست بیریک بکه وه له حالئ ئه و که سه ی که به
 سکه خشکی به سهر پردی (صراط) دا ده پروات و ئاگری دۆزه خ له ژیر یوه یه تی،
 گپوو تین و هه لای گهرمی ئاگری دۆزه خ ی بۆ دیت، ئاخۆ ده بیّت که ی و به
 ماوه ی چهند بتوانیت پردی (صراط) به پیت و پزگاری بیّت له ترسناکی و
 نارپه حه تییه که ی؟ وه ئایا ده بیّت چهند ترس و بیم دایبگریّت به هوی بینینی
 دۆزه خ و گهرمی ئاگره که ی، ئه و ئاگره ی که گهرمییه که ی حه فتا جار زیاتره
 له گهرمی ئاگری دونیا، یان گهرمییه که ی سه د جار زیاتره له گهرمی ئاگری
 دونیا؟.

ههروهك هاوه لی به پیز أبو هريرة (خوای لی پازی بیّت) ده فه رموویت:
 پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموو یه تی: ((نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ،
 قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ كَأَنَّهُ لَكَافِيَةٌ. قَالَ: فَضَلْتُ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا،
 كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا)) (٤٣).

واته: ئاگری دونیا تان به شیکه له حه فتا به شی ئاگری دۆزه خ، ووترا: ئه ی
 پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه که ر گهرمی ئاگری دۆزه خ ته نها به وینه ی ئاگری
 دونیا بیّت به سه بۆ ئه وه ی سزای پی بجیزین و بمان سووتینیت؟ پیغه مبه ر

(٤٣) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٤/٢٤)، والبحاري واللفظ له (٣٢٦٥)، ومسلم (٢٨٤٣)،
 والترمذي (٢٥٩٠)، وابن ماجه (٤٣١٨)، والدارمي (٢٨٤٧).

(ﷺ) فەرمووی: دەی گەرمی ئاگری دۆزەخ شەست و نوو جار زیاترە لە گەرمی ئاگری دونیا، هەر بە شە گەرمییەکیشی بە وێنەی گەرمی ئاگری دونیایە، لە فەرموودەیەکی تردا دەفەرموویت: ((هَذِهِ النَّارُ جُزْءٌ مِنْ مِائَةِ جُزْءٍ مِنْ جَهَنَّمَ))^(٤٤).

واتە: ئاگری دونیاتان بە شێکە لە سەد بەشی ئاگری دۆزەخ، واتە: گرووتین و گەرمی ئاگری دۆزەخ سەد ئەوەندە گەورەترین و سووتێنەرترین ئاگری دونیایە (خوای پەرەردگار هەموو لایە کمان بپاریزێت لێی).

موسڵمانی خۆشەویست بیر بکەوێ لە حاڵی کەسێک بە پێیەکی ئاگراویدا بپوات جا بە پیادەو ئاسایی بیّت یان بە خێرای تیشک بیّت، ئایا هەست بە گەرمی ئەو ئاگرە دەکات ئەگەر بە خێرای تیشک بپوات؟ بێ گومان بەڵێ، ئەو دەبیّت حاڵی ئەو کەسە چۆن بیّت ئەگەر بە سەحە خشکی بە سەر ئەو پێکا ئاگراویدا بپوات؟ یان جارێک هەستیی و جارێک بە پوودا بکەوێت؟ بەڵێ ئەگەر ئەو حاڵی بیّت بە هۆی ئاگری دونیاو، ئەو دەبیّت حاڵی ئەو کەسە چۆن بیّت لە کاتییدا بە سەر پردی (صراط) دا دەپوات و ئاگری دۆزەخی لە ژێرەو بیّت؟ ئەو ئاگرە ی کە لە پیشدا زانیت چەند بە تین و سووتێنەرە.

^(٤٤) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٤/٢٤)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٧٠٠٦).

بوچی کرده‌وی به‌نده‌کان له‌سه‌ر پردی (صِراط) بئ‌توانا ده‌بیّت؟

موسلمانێ خۆشه‌ویست بیرێك بکه‌وه له‌ حالێ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌سه‌ر پردی (صِراط) کرده‌وه‌کانیان بئ‌ توانا ده‌بیّت و ناتوانیّت بیان په‌ پینێته‌وه‌؟ ئایا ده‌بیّت هۆکار چێ بیّت؟ ئایا ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ له‌ دنیا‌دا ته‌مه‌نیان له‌ په‌رستن و پازی کردنی خوای په‌روه‌ردگارا سهرف نه‌کروه‌؟ به‌لکو کالایه‌کی خراپیان پێیه‌، چه‌ند کرده‌وه‌یه‌کی چاکی که‌م تی‌که‌لێان کردوه‌ به‌ تاوان و خراپه‌کارییه‌کی زۆر.

زانای پایه‌به‌رز الملا علي القاري (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیّت) سه‌باره‌ت به‌ فهرمووده‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ فهرموویه‌تی: ((حَتَّىٰ يَجِيءَ الرَّجُلُ فَلَا يَسْتَطِيعُ السَّيْرَ إِلَّا زَحْفًا)).

ده‌لێت: واته‌: پیاوێك کاتی‌ك ناتوانیّت به‌ باشی به‌سه‌ر پردی (صِراط)‌دا بپروات ته‌نها به‌ سکه‌ خشکی نه‌بیّت، هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌: کرده‌وه‌ی چاکی که‌مه‌، له‌ دنیا‌دا پێش‌برکێی نه‌کردوه‌ بۆ کردنی کرده‌وه‌ی چاکی، به‌لکو که‌سی‌کی ته‌مه‌ل بووه‌و پالێ لێ‌دا‌بووه‌وه‌ کرده‌وه‌ی چاکی زۆر که‌م کردوه‌، بۆیه‌ له‌سه‌ر پردی (صِراط) ناتوانیّت بپروات مه‌گه‌ر به‌ گاو‌لکێ و سکه‌ خشکی نه‌بیّت^(٤٥).

موسلمانێ خۆشه‌ویست ئایا پاش ئه‌مه‌ که‌سی‌ك هه‌یه‌ له‌ ئێمه‌ بیرێك له‌

^(٤٥) بیروانه: "مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح" للملا علي القاري (٥٧٤/٩).

حالی خوئی نه کاته وه و ه ولای پزگار بوون نه دات له و ه موو ناخووشی و نارپه حه تیانه ی سهر پردی (صراط)؟ ئایا که سیك له ئیمه هیه کاته کانی ژیا نی به فیتو بدات، ته و به و گه پانه وه بو لای خوای په روه ردگار دوا بخات؟ له کاتی کدا له پیشمانه وه چه ندین کو سپ و پیگرو ناخووشی و نارپه حه تی هیه، پزگار بوون لیان ه روا ئاسان نییه، مه گه ر به گه پانه وه بو لای خوای په روه ردگارو کردنی کرده وه ی چاکه ی زور و خو پاراستن له خراپه و تاوان.

ته نها کرده وه چاکه کان هاوپی و هاوه لمان له سهر پردی (صراط)، خیرا پویشن و په پینه وه له سهر پردی (صراط) به سه لامه تی ته نها به کرده وه چاکه کان ده بیت، نه که به ناوو پله و پایه و مال و سه روه ت و سامانی زور.

هاوه لی به پیز أبو هريرة (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: ((مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، ...، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ))^(۴۶).

واته: هه ر موسلمانیک ناخووشی و نارپه حه تییه که له ناخووشی و نارپه حه تییه کانی دونیا له سهر ئیمانداریک لابه ری ت و باری سه رشانی سووک بکات، نه وه خوای په روه ردگار نارپه حه تییه که له ناخووشی و نارپه حه تییه کانی دوا پوژی له سهر لاده بات، وه هه ر که سیك کرده وه کانی دوا ی بخات له سهر پردی (صراط) نه وه به هیه شتیه وه که س و کارو ناوداریه که ی خیرای ناکات (تا بتوانیت به خیرایی به سهر پردی (صراط) دا بپه ریته وه.

^(۴۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباعي" (۶۵/۱۹)، ومسلم واللفظ له (۲۶۹۹)، والترمذي (۱۴۲۵)، وأبو داود (۴۹۴۶).

خه‌لکی له دنیا دا زۆر هه‌ول ده‌ده‌ن بۆ به‌ده‌ست هه‌نانی ئامیری خه‌راو
 په‌شکه‌وتوو بۆ گراسته‌وه‌و ها‌تۆچۆ کردن له‌ گه‌شته‌کانی‌اندا، هه‌رچه‌نده‌ مال
 و پارهی زۆریش سه‌رف بکه‌ن بۆ به‌دی هه‌نانی، که‌سی وا هه‌یه‌ ده‌یبه‌ینیت
 کاتیک گه‌شته‌یک ده‌کات بۆ وولاتیکی دوور، به‌ ته‌یاره‌ گه‌شت ده‌کات
 هه‌رچه‌نده‌ پارهی زۆتر ته‌یبه‌یت وه‌ک له‌ سه‌یاره‌، ته‌نها مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه
 به‌زوترین کات بگات و تووشی ناخۆشی و نا‌ره‌حه‌تی ئه‌و گه‌شته‌ نه‌یه‌ت،
 ته‌نها بۆ پزگار بوونه‌ له‌ ناخۆشی و نا‌ره‌حه‌تییه‌کانی دنیا، ده‌ی موسلمان
 بیریک بکه‌وه‌ ئایا بۆ تۆی موسلمان باشترو له‌ په‌شتر نییه‌ که‌ هه‌ولی کردنی
 کرده‌وه‌ی چاکه‌ زۆر به‌دیت تا به‌ ئاسانه‌ترین و خه‌را‌ترین شیوه‌ به‌سه‌ر‌پردی
 (صراط) دا به‌په‌رپه‌ته‌وه‌و پزگارت به‌یت لێی؟ چونکه‌ پردی (صراط) په‌نگه‌یه‌ک
 نییه‌ به‌ پاخه‌ری نه‌رم و جوان و دیمه‌نی سه‌رنج پاکیش نه‌خشینه‌را به‌یت، به‌لکو
 په‌نگه‌یه‌کی ته‌نگی خلیسه‌که‌، هه‌مووی قولا‌پ و ناخۆشی و سزاو سووتانه‌.

هاوه‌لی به‌په‌رپه‌ته‌وه‌ی مَسْعُود (خوای لێ پازی به‌یت) ده‌فه‌رموویه‌ت: ((...))
 يٰمُرُ اللّٰهُ بِالصِّرَاطِ، فَيَضْرِبُ عَلٰى جَهَنَّمَ، فَيَمُرُّ النَّاسُ عَلٰى قَدَرِ اَعْمَالِهِمْ زُمَرًا
 زُمَرًا، اَوَّاهٌ لَّهُمْ كَلَمَحُ الْبَرْقِ، ثُمَّ كَمَرُّ الرِّيحِ، ثُمَّ كَمَرُّ الطَّيْرِ، ثُمَّ كَمَرُّ الْبَهَائِمِ،
 حَتّٰى يَمُرُّ الرَّجُلُ سَعْيًا، وَحَتّٰى يَمُرُّ الرَّجُلُ مَشْيًا، حَتّٰى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يَتَلَبَّطُ عَلٰى
 بَطْنِهِ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، لِمَ بَطَّاتْ بِي؟ فَيَقُولُ: اِنِّى لَمْ اَبْطِئْ بِكَ، اِنَّمَا بَطَّ بِكَ
 عَمَلُكَ (...))^(٤٧).

^(٤٧) أخرجه: ابن أبي شيبة (٣٧٦٣٧)، والمروزي في "تعظيم قدر الصلاة" (٢٨٢)، والطبري في "تفسيره"
 (١٧٠٦٣)، والطبراني في "الكبير" (٩٧٦١)، والحاكم (٥٩٨/٤ - ٥٦١)، وحسن إسناده شعب
 الأرنؤوط في "تخريج أحاديث جامع العلوم والحكم" لابن رجب (٣٠٨/٢) وقال: روي مرفوعاً وموقوفاً.

واته: خوی په‌روه‌ردگار فره‌مان ده‌کات که پردی (صراط) دابنریت، کاتیک داده‌نریت له‌سەر دۆزه‌خ، خه‌لکی کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌ پێی کرده‌وه‌کانیان به‌سه‌ریدا ده‌پۆن،، تا کۆتا که‌س دیت تا به‌سه‌ریا به‌پێته‌وه، ده‌پوات و به‌سه‌ر س‌ک و پوو‌یا ده‌که‌ویت، ده‌لێت: ئه‌ی په‌روه‌ردگار بۆ دوام ده‌خه‌یت و تاخیرم ده‌که‌یت، خوی په‌روه‌ردگاریش پێی ده‌لێت: من دوام نه‌خستویت و هێواشم نه‌کردوی، به‌لکو کرده‌وه‌کانت هێواشی کردویت و دواي خستویت.

ئهمه‌ش پاستیتی ئه‌و فره‌مووده‌یه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که هاوه‌لی به‌پێژ **أَبُو ذَرٍّ** (خوی لێ‌پازی بی‌ت) له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ئه‌ویش له‌ خوی په‌روه‌ردگاره‌وه بۆمان ده‌گێڕێته‌وه که فره‌موویه‌تی: ((... يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَغْمَالُكُمْ أَحْصَيْهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفَيْكُمْ إِلَيْهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ)) (٤٨).

واته: ... ئه‌ی به‌نده‌کانم ئه‌وه‌ی که ده‌بیینن (له‌ دواپۆژدا) ته‌نها کرده‌وه‌کانی خۆتان که من به‌ ته‌واوی و به‌ پێکی بۆم ژماردبوون و بۆم نویسبوون (به‌ زانیاری خۆم، وه‌ به‌هۆی فریشته‌کانمه‌وه)، پاشان پاداشتی ته‌واوتان ده‌ده‌مه‌وه له‌سه‌ری، پاداشتی چاکه‌ به‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانتان، وه‌ سزاش به‌ تاوان و خراپه‌کانتان، هه‌ر که‌سێک کاری چاکه‌ و پاداشتی باشی

(٤٨) رواه الإمام مسلم (٢٥٧٧)، وأخرجه أيضاً: معمر في "جامعه" (٢٠٢٧٢)، والطيالسي (٤٦٣)، وأحمد ١٥٤/٥ و ١٦٠ و ١٧٧، وهناد في "الزهد" (٩٠٥)، والبخاري في "الأدب المفرد" (٤٩٠)، وابن ماجه (٤٢٥٧)، والترمذي (٢٤٩٥)، والبخاري (٤٠٥١) و (٤٠٥٢) و (٤٠٥٣)، وابن حبان (٦١٩)، والطبراني في "مسند الشاميين" (٣٣٨) و (٢٨١١)، والحاكم ٢٤١/٤، وأبو نعيم في "الحلية" (١٢٥/٥ - ١٢٦)، والخطيب في "تاريخه" ٢٠٣/٧ - ٢٠٤.

بینی ئەو بە تەنھا سوپاسی خۆی پەرۆردگار بکات (چونکە تەنھا خۆی پەرۆردگار یارمەتی داوە بۆ کردنی کردەوێ چاکە نەک بە هێزو توانای خۆی)، وە هەرکەسێک جگە لەوێ بینیی (کردەوێ خراپ و سزای بینیی) ئەو بە سەرزنەشتی هیچ کەس نەکات تەنھا نەفسی خۆی نەبیست.

سزای کەسی تەمبەل و کەمتەرخەم لەسەر پردی (صراط)

کەسانی تەمبەل و لەسەرخۆ لە پەرسەنی خۆی پەرۆردگارد، دەبیست لەسەر پردی (صراط) باج و نرخێ ئەو تەمبەلی و کەمتەرخەمیەیان بدەن، وە دەبیست باج و نرخێ ئەو گالته کردنەیان بدەن کاتیکی بانگەوازکاران بانگیان دەکردن تا وەلامی خۆی پەرۆردگارو پیغەمبەرەکەیی (ﷺ) بدەنەو، بەلام گالتهیان پێدەکردن و گوێیان پێنەدەدان، نرخێ تەمبەلی و گالته جاریە کەشیان ئەوێ: لەسەر پردی (صراط) زۆر بە خاوی و هێواشی دەپۆن، دواکەوتن و خاوەرپوشتیان لەسەر پردی (صراط) بە هۆی کەمی کردەوێ چاکەیانە، هەر بۆیە بەهۆیەو تووشی دوو جور سزا دەبن:

یەکەم: کاتیکی بەسەر پردی (صراط) دا دەپۆن تووشی گروو تین و هەلاوی گەرمی ئاگری دۆزەخ دەبن:

هاوێلی بەرێز عبدالله کوپی مسعود (خۆی لێ پازی بیست) دەفەرموویست: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((... وَالصِّرَاطُ كَحَدِّ السِّيفِ دَحْضُ مَزَلَّةٍ، قَالَ:

وَيَقُولُ: مُرُوا، فَيَمُرُّونَ عَلَى قَدَرِ نُورِهِمْ، مِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَطَرْفِ الْعَيْنِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالسَّحَابِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَأَنْقِصَاضِ الْكُوكَبِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيحِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ الرَّجُلِ وَيَرْمَلُ رَمْلًا، فَيَمُرُّونَ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ، حَتَّى يَمُرُّ الَّذِي نُورُهُ عَلَى إِنْهَامِ قَدَمَيْهِ، تَخْرُ يَدٌ وَتَعْلَقُ يَدٌ، وَتَخْرُ رِجْلٌ وَتَعْلَقُ رِجْلٌ، فَتُصِيبُ جَوَائِبُهُ النَّارُ)) (٤٩).

واته: ... پردی (صراط) به وینهی ده می شمشیر تیزه، خلیسکه و پییه کان له سهری خوی ناگریت، ده فهرموویت: پییان ده ووتریت: به سهریدا برۆن، خه لکیش به پیی نه و نورو پوناکییهی پییان به خشراره به سهریدا ده پۆن، هه یانه به خیرایی چاو تروکان به سهریدا ده پوات و ده په پیتته وه، وه هه یانه به خیرایی تیشک و به وینهی خیرایی هه ور، وه هه یانه به وینهی نه ستیره کشان، وه هه یانه به خیرایی با، وه هه یانه به وینهی پاکردنی پیاویک به خیرایی، به پیی کرده وه کانیا به سهریدا نه په پنه وه، تا نه گاته نه و که سهی که نورو پوناکییهی به سهره په نجهیه وهیه تی (نۆد که مه)، جارێک به سهر ده ستیدا ده که ویت و جارێک دهستی هه لده گریته وه، وه جارێک به سهر چۆکدا ده که ویت و جارێک هه لده ستیتته وه، ناگر نه ملای نه ولای نه و موسلمانان ده گریت و ده یسووتیتیت.

دووهم: پووشان و برینداربوونی لاشه یان به و قولاپانهی که هه لواسراوه به ملای به ولای پردی (صراط) وه، هاوه لی به ریز أبو هریره (خوای لی پازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((فَيَضْرِبُ الصَّرَاطُ بَيْنَ

(٤٩) رواه الحاكم واللفظ له (٦٣٣/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣٦٢٩).

ظَهَرَانِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَوَّلُ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمَّتِهِ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِبُ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ، قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ يُوبَقُ بِعَمَلِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدَلُ ثُمَّ يَنْجُو،...)) (٥٠).

واته: پاشان پردی (صراط) له سهر دۆزهخ داده نریت، من یه که م پیغه مبه ر (ﷺ) ده ب که ئوممه ته که می به سه ردا ده په پینمه وه،، هه یانه له ناو ده چیت، سزاو ئیش و ئازار نۆر ده بینیت به هوی کرده وه خراپه کانییه وه، وه هه یانه قولاپه کانی ته نیشته پردی (صراط) پایدیه کیشیت و گوشتی لاشه ی پارچه پارچه ده کات، به لام له دوایدا پزگاری ده بیت، ...).

زانای پایه به رز الملا علي القاري (په حمه تی خوی لیبت) ووتویه تی: (يُخْرَدَلُ): واته: پارچه پارچه کراو به وینه ی دهنکه خه رته له، (وَالْمُخْرَدَلُ): واته: بپاوو پارچه پارچه کراو که قولاپه هه لواسراوه کانی ئه ملانو ئه ولای پردی (صراط) وای لی کردووه، به لام ئه م که سه پاش ئه وه موو نا په حه تییه پزگاری ده بیت (٥١).

(٥٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، والبحاري (٨٠٦)، ومسلم (١٨٢)، وابن ماجه (٤٢٨٠).

(٥١) بيوانه: مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح للملا علي القاري (٥٤١/٩).

بیرکردنه وهو تیږامانیك له پردی (صراط)

زانای پایه بهرز نیمامی القُرطبي (په حمه تی خوائ لیبیت) ووتویه تی: هر
 نیستا بیربکه وهو بیهینه پیش چاوت دلت چوډ ده که ویت له رزین کاتیک
 چاوت به پردی (صراط) و باریکیه که ی ده که ویت، پاشان چاوت به تاریکی
 و په شی دوزه ده که ویت له ژیرییه وه، پاشان گوئی بیستی ناله و تورپه یی
 ناگری دوزه ده بیت، وه فهرانم پیکراوه به سهریا برویت له که ل بی توانایی
 و بی ده سه لایت، وه له رزین و لیدانی دلت له ترسا، وه خلیسکان و خو
 نه گرتنی پیته کانت له سهری، وه قورسی شانت به تاوان و خراپه کانت، نه و
 تاوانانه ی که له دنیا دا باری گران کردبوویت نه تده توانی به ئاسانی به سهر
 زه ویدا برویت چ جای بتوانیت به سهر پردی (صراط) ی تیژو خلیسکی
 دوزه خدا برویت و خوټ بگریټ له سهری؟ نه ی ده بی حالت چوډ بیت له
 کاتیکدا یه که م بیت نایه سهری و هه ستت به تیژی و خلیسکیه که ی کردو
 ناچار کراویت پیی دوو همت هه لئیت بؤ پویشتن به سهریدا؟ خه لکی له
 پیشته وه پییان هه لده خلیسکیت و به رده بنه وه و فریشته زور تورپه و
 بی به زه ییه فهرانم پیکراوه کانی دوزه خ پایان ده کیشن بؤ ناو دوزه خ، نه وه
 حالیا نه و توش سه یریان ده که یت و به چاوه کانی خوټ سزایان ده بینیت،
 چوډ سهره و خوار هه لده واسرین، سهریان بؤ خواره وه و قاچیان بؤ سهره وه،
 ئای دیمه نیکی چهن ترسناکه، وه سهرکه و تنیکی چهن قورس و گرانه، وه

تیپه پوون و برینی پیگه یه کی چەند تەسک و تەنگ و سەختە ؟!!!!^(۵۲).

**ئەو کارانەى دەبنە مایەى پزگار بوون لە گەرمی و کەوتنە ناو
ئاگرى دۆزەخەو**

کرده وه چاکەکان زۆرن کە یارمەتى دەرى خواوەنه‌کانیان دەبن تا لەسەر پردى (صراط) پێیان جێگیر بێت و بە سەلامەتى بپەرنەو و پزگاریان بێت، بى ئه‌وه‌ى هه‌لاوى گەرمی ئاگرى دۆزەخ بیان گریت یان بکەونە ناوی، هه‌روه‌ک چۆن چەند کارێکی چاکە هەیه کە بە هۆیانەوه خواوەنه‌کەى دەتوانیت زۆر بە خێراى و بى ماندوو بوون و دوا کەوتن پردى (صراط) بپريت و بە سەلامەتى پزگارى بێت، هه‌ر دوو جووره‌ کردەوه‌کان ته‌واوکەرى بەکترین، بۆیه پێویستە موسلمان زۆر گرنگیان پێبدات.

موسلمانى خۆشه‌ويست لێره‌دا باسى ئه‌و کردەوه‌ چاکانه‌ ناکەم کە موژدەى چوونه‌ به‌هه‌شت بە خواوەنه‌کەى دراوه، لەبەر ئه‌وه‌ى به‌لگەى ئه‌وه‌يان تیدا نیه کە خواوەنه‌کەى هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بى سزا پزگارى ده‌بیت، به‌لکو لێره‌دا باسى ئه‌و کردەوانه‌ ده‌کەم کە خواى په‌روه‌ردگارو پیغه‌مبەرى (ﷺ) خۆشه‌ويست موژدەى پزگار بوونيان له‌ سووتان و هه‌لاوى گەرمی ئاگرى دۆزەخ بە خواوەنه‌کەى داوه، کە ئه‌مه‌يان زیاتر به‌لگه‌یه‌ له‌سەر پزگار بوون له‌ ناخۆشى و ناپه‌حه‌تییه‌کانى سه‌ر پردى (صراط) و پاشان

^(۵۲) بپوانه: التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة للقرطبي، تحقيق مجدي السيد، (۲/ ۴۳).

چوونه ناو به هه شته وه .

هاوه لی به پیز اَبودَرَّ (خوای لی پازی بیئت) ده فره موویت: پیغه مبهَر (ﷺ) فره موویه تی: ((أَتَانِي جِبْرِيلُ فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ. قُلْتُ: وَإِنْ سَرَقَ وَإِنْ زَنَى؟ قَالَ: وَإِنْ سَرَقَ وَإِنْ زَنَى؟)) (۵۳).

واته: جبریل (علیه السلام) هات بۆلام و موزده ی پیدام و دلخۆشی کردم به وه ی که هه ر موسلمانیک بمریت و به هیچ شیوه ک هاوه ل و شه ریکی بۆ خوای په روه ردگار بریار نه دابیئت ده چیته به هه شته وه (ئه گه ر له سه ره تاوه بشچیته ناو دۆزه خه وه به هۆی تاوانه کانییه وه)، اَبودَرَّ (خوای لی پازی بیئت) ده لیئت، و وتم: ئه ی پیغه مبهَر (ﷺ) ئه گه ر ئه و موسلمانه دزی کرد بیئت و زیناشی کرد بیئت هه ر ده چیته به هه شته وه؟ پیغه مبهَر (ﷺ) فره مووی: به لی، ئه گه ر ئه و موسلمانه دزی کرد بیئت و زیناشی کرد بیئت هه ر ده چیته به هه شته وه .

ئه وه ی که زانراوه دزی کردن و زینا کردن له تاوانه گه وره کانه ئه گه ر هه ر موسلمانیک بیان کات ئه وه هه ره شه ی ناگری دۆزه خی لیگراوه، به لام لیڤرده ا پیده چیئت مانای فره مووده که ئه وه بیئت: هه ر که سیك ئه و تاوانانه بکات و موسلمان بیئت ئه وه سه ر ئه نجامی هه ر چوونه ناو به هه شته، جا له سه ره تاوه و بئ سزا بیئت، خوای په روه ردگار بیکاته به هه شته وه ئه گه ر ئه و تاوانانه شی کرد بیئت، یان پاش ئه وه ی به پیی ئه و تاوانانه ی سزا بکیشیت و پاشان پزگاری بیئت و بجیته به هه شته وه .

موسلمانانی خۆشه ویست له م به شه دا باسی ئه و کرده وانه ده که م که

(۵۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباعي" (۱۰۳/۱۹)، والبحاري واللفظ له (۷۴۸۷)، ومسلم (۹۴)، والترمذي (۲۶۴۴).

پیته‌کان به هویانه‌وه له‌سه‌ر پردی (صراط) جیگیر ده‌بیته، یان پزگارکه‌رن له سووتان و هه‌لاوی گهرمی ئاگری دۆزه‌خ، یان پزگارکه‌رن له که‌وتنه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ، به‌لام ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌بنه‌ مایه‌ی زوو په‌پینه‌وه‌و خیرا پویشتن به‌سه‌ر پردی (صراط) دا له به‌شی سێ‌یه‌م له باسی ناخۆشی و ناره‌حه‌تی و تاریکی سه‌ر پردی (صراط) و ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌بنه‌ مایه‌ی پووناک که‌ره‌وه‌ی، باس ده‌که‌م.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی داوه ئه‌و موسلمانانه‌ی که به‌شداری جه‌نگی (بدر) و (بِيعَةُ الرِّضْوَانِ) یان کردووه، که‌سیان ناچنه دۆزه‌خه‌وه، هاوه‌لی به‌پرز جابر (خوای لی‌ پازی بیته) ده‌فه‌رموویت: به‌نده‌یه‌کی (کۆیله‌یه‌کی) حاطب کوری بَلْتَعَةَ هاته‌ لای پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) شکاتی له حاطب کردوو ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) حاطب ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((كَذَبْتَ لَا يَدْخُلُهَا، إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْبِيَّةَ))^(٥٤).

واته: راست نه‌کرد، حاطب ناچیته دۆزه‌خه‌وه، چونکه ئه‌و که‌سیکه به‌شداری جه‌نگی (بدر) و سولحی (حُدَيْبِيَّة) کردووه.

هه‌روه‌ها دایکی ئیمانداران خاتوو حَفْصَةَ (خوای لی‌ پازی بیته) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویت: ((إِنِّي لَأَرْجُو أَلَّا يَدْخُلَ النَّارَ أَحَدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْبِيَّةَ، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾^(٥٦) قَالَ: أَلَمْ تَسْمَعْهُ يَقُولُ:

^(٥٤) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٩٣/٢٢)، ومسلم (٢٤٩٥)، والترمذي (٣٨٦٤).

﴿ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾ (٧٦) (مریم: ٧٢-٧٣) (۵۵).

واته: پیغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ئومئدم وایه هیچ به‌کێک له‌و موسلمانانه نه‌چیته دۆزه‌خه‌وه که به‌شداری جه‌نگی (بدر) و سول‌حی (حُدَیبِیَّة) یان کردووه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)، خاتوو حَفْصَة (خوای لی‌ پازی بی‌ت) ده‌لئیت: ووتم: ئه‌ی ئه‌وه نییه خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ مَنَعَكُمُ إِلَّا وَاَرْدُهَا كَانَ عَلَى رَيْكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (٧٦) واته: که‌س نییه له‌ ئیوه تینه‌په‌پیت و نه‌پوات به‌سه‌ر دۆزه‌خدا یان به‌ ناویدا، ئه‌و پۆیشتنه بریاریکی برآوه‌یه له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه، پیغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ئه‌ی گوئیستی فه‌رمووده‌ی خوای په‌روه‌ردگار نه‌بوویه‌ته که فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾ (٧٦) پاشان ئه‌وانه‌ پزگار ده‌که‌ین که خواناس و پارێزگار بوونه، وه‌ سته‌مکاران له‌ دۆزه‌خدا ده‌هێلینه‌وه.

به‌لام نه‌گه‌ر ئه‌و موسلمانانه‌ی به‌شداری ئه‌و پوداوه‌ گه‌ورانه‌ی وه‌کو جه‌نگی (بدر) و (الحُدیبیة) و (بِیْعَةُ الرِّضْوَان) یان نه‌کردبیت ئایا له‌سه‌ر پردی (صِراط) ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه‌و ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه‌؟

نه‌خیر، پیغه مبه‌ری (ﷺ) زۆر خوشه‌ویست و دل‌سوژو خه‌مخۆری ئوممه‌ته‌که‌ی باسی چه‌ندین کاری چاکه‌ی بۆ کردووین که ده‌بنه‌ هۆکاری جێگیر بوونی پێیه‌کانمان له‌سه‌ر پردی (صِراط)، وه‌ باسی زۆر له‌و کاره‌ چاکانه‌ی بۆ کردووین که خاوه‌نه‌که‌ی ده‌پارێزیت له‌ چوونه‌ دۆزه‌خه‌وه‌،

(۵۵) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٩٤/٢٢)، وابن ماجه (٤٢٨١)، وصححه الألباني في "صحيح ابن ماجه" (٣٤٥٤).

موسلمانى خوشەويست ئەوھى لىرەدا دەردەكەوئىت ئەوھىيە: ھىك پزگارى
بىت لە ئاگرى دۆزەخ ئەوھى بىگومان پردى (صراط)ى بە سەلامەتى بېرپوھو
پزگارى بووھ لە ناخۆشى و ناپەھەتییەكانى، خوای پەرۋەردگار ھەموو
لايەكمان بە سەلامەتى پزگار بكات.

•

**نهو کردموه چاکانه‌ی که به هوپیه‌وه له ناخوشی و ناره‌حه‌تییه‌کانی
سه‌ر پردی (صراط) و ناگری دۆزه‌خ بزگارمان ده‌بییت**

١. باومهره‌تانه به خوا، خیر کردن، فه‌رمان کردن به چاکه‌و‌رپیگری کردن له خراپه، یارمه‌تی دانی که‌سی نو‌قستان و سته‌م لی‌کراو، نازار نه‌دانی خه‌لکی:

هاوه‌لی به‌ریز ابوذر (خوای لی‌بازی بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: پرسیارم له پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد، چی کاریک به‌نده له ناگری دۆزه‌خ بزگار ده‌کات؟ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((الإيمان بالله، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَعَ الْإِيمَانِ عَمَلٌ؟ قَالَ: أَنْ تَرْضَخَ مِمَّا حَوْلَكَ اللَّهُ أَوْ تَرْضَخَ مِمَّا رَزَقَكَ اللَّهُ، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَإِنْ كَانَ فَقِيرًا لَا يَجِدُ مَا يَرْضَخُ؟ قَالَ: يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ، قُلْتُ: إِنْ كَانَ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَأْمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا يَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: فَلْيَعْنِ الْأَخْرَقَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ لَا يُحْسِنُ أَنْ يَصْنَعَ؟ قَالَ: فَلْيَعْنِ مَظْلُومًا، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ ضَعِيفًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُعِينَ مَظْلُومًا؟ قَالَ: مَا تُرِيدُ أَنْ تَتْرَكَ لِصَاحِبِكَ مِنْ خَيْرٍ لِيُمْسِكَ أَذَاهُ عَنِ النَّاسِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ فَعَلَ هَذَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يُصِيبُ خَصْلَةً مِنْ هَذِهِ الْخِصَالِ إِلَّا أَخَذَتْ بِيَدِهِ حَتَّى تَدْخُلَهُ الْجَنَّةَ)) (٥٦).

واته: باوه‌پ هیتانه به خوا‌ی په‌روه‌ردگار، ووتم: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌گه‌ل باوه‌پ هیتانه به خوا په‌روه‌ردگار کرده‌وه‌ی چاکه چی هیه تا به‌نده بی‌کات؟ فه‌رمووی: ببه‌خشیت له‌وه‌ی که خوا‌ی په‌روه‌ردگار پی‌ی به‌خشیوه،

(٥٦) رواه ابن حبان (٣٧٣)، والحاكم (١٣٢/١)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٨٧٦).

ووتم: ئەي پېغەمبەر (ﷺ) ئەگەر ئەو كەسە ھەژار بوو ھېچى نە بوو بېبەخشىت؟ فەرمووى: با فەرمان بكات بە چاكەو پېگىرى بكات لە خراپە، ووتم: ئەي پېغەمبەر (ﷺ) ئەگەر ئەو كەسە نەيتوانى فەرمان بكات بە چاكەو پېگىرى بكات لە خراپە؟ فەرمووى: با يارمەتى كەسىكى نوستان (نەزان) بدات (يارمەتى كەسىك بدات كە ناتوانيت يان نازانيت ئىشيك بكات)، ووتم: ئەي پېغەمبەر (ﷺ) ئەگەر نەيتوانى بە باشى و بە چاكى يارمەتى خەلكى بدات، چى بكات باشە؟ (واتە: ھېچ كاريكى نەدەزانى تا يارمەتى خەلكى بدات)، فەرمووى: با يارمەتى ستم لىكراويك بدات، ووتم: ئەي پېغەمبەر (ﷺ) ئەگەر كەسىكى بىتوانا بوو نەيدەتوانى يارمەتى ئەو ستم لىكراو بدات؟ فەرمووى: يارمەتى ھاوپىكەت بدە تا دەست لە زولم و ستم بگريته، ووتم: ئەي پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەگەر كەسىك ئەم كارانە بكات ئايا دەچيته بە ھەشتەو؟ پېغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: ھېچ بەندەيەكى موسلمان نيبە يەكك لەم كارانە بكات، ئىلا ئەو كارە چاكە دەستى دەگريت تا دەيكاتە ناو بە ھەشتەو.

۲. جىبە كەردنى پىداويستى خەلكى و لا بردنى ناره جەتى لە سەريان:

ھاوھلى بەرپىز عبدالله كوپى ئىمامى عَمَر (خوایان لى پازى بيت) دە فەرموويت: پېغەمبەر (ﷺ) فەرموويت: ((أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ، وَأَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ سُرُورٌ يُدْخِلُهُ عَلَى مُسْلِمٍ، أَوْ تَكْشِفُ عَنْهُ كُرْبَةً، أَوْ تَقْضِي عَنْهُ دَيْنًا، أَوْ تُطْرَدُ عَنْهُ جُوعًا، وَلَأنَّ أَمْسِيَّ مَعَ أَخٍ لِي فِي حَاجَةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتَكِفَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ، يَعْنِي "مَسْجِدَ الْمَدِينَةِ" شَهْرًا، وَمَنْ كَفَّ غَضَبَهُ سَتَرَ

اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ كَظَمَ غَيْظَهُ وَلَوْ شَاءَ أَنْ يُمِضِيَهُ أَمْضَاءً، مَلَأَ اللَّهُ عِزَّ وَجَلَّ قَلْبَهُ
 أَمَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ مَشَى مَعَ أَخِيهِ فِي حَاجَةٍ حَتَّى اثْبَتَهَا لَهُ، أَثَبَتَ اللَّهُ عِزَّ
 وَجَلَّ قَدَمَهُ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزُلُّ فِيهِ الْأَقْدَامُ، وَإِنْ سُوءَ الْخُلُقِ لَيُفْسِدَ الْعَمَلَ
 كَمَا يُفْسِدُ الْخُلُّ الْعَسَلَ^(٥٧).

واته: خوښه ويستترين بېنده به لای خوای په روږدگارووه نه و بېنده يه يه
 (موسلمان يه) که زور به که که و به سووډه بؤ بېنده کان، وه خوښه ويستترين
 کرده وه به لای خوای په روږدگارووه نه و يه: خوښي يه که بخت يه دلی
 موسلمان يه که وه، يان ناخوښی و ناږده حه تي يه کی له سر لابه ريت، يان قه رزيکی
 بؤ بده يته وه، يان نانی پيښه ديت و له برسيتي يه که تيري بکه يت، پيغه مبه ر
 (ﷺ) فرموي: نه گهر له گهل برايه کی موسلماندا بږوم بؤ جي به جي کردنی
 کارو پيويستي يه کی، نه وه به لاه وه خيرترو خوښه ويستتره، وه که له وه ی یه که
 مانگ له مزگه وتی خو ما بمينه وه و عبادته ی خوای په روږدگار بکه م
 (عباده ته سوننه، نه که فەرن)، وه هرکه سيک توپه یی خو ی بگريته وه
 نه وه خوای په روږدگار عه یب و که م و کورپه يه کانی ده پوښيت، وه
 هرکه سيک بق و کينه ی خو ی بخواته وه له کاتيکدا نه گهر ويستی ليښوايه
 پقه که ی جي به جي ده کرد، نه وه خوای په روږدگار له دواړوډا دلی پر
 ده کات له هيمني و نارامی (ترس و دلّه پاوکيی له سر لا ده بات)، وه هر
 موسلمان يک له گهل برايه کی موسلماندا بږوات بؤ جي به جي کردنی کاريکی
 پيويستی تا پيويستي يه که ی ته واو ده کات و ته واو پييه کانی جيگير ده بيت

^(٥٧) حسنه الألباني في "صحيح الجامع" (١٧٦).

تیايدا، ئۇو خۇاى پەرورەدگار پېيەكانى جىگىر دەكات لەسەر پردى (صراط) لەو پۆژەى كە پېيەكان ھەلەدەخلىسكىن و خۇيان ناگرن بەسەر پردى (صراط) ھو، وە پەوشتى ناشرين كردهوہى چاكە تىك دەدات و خراپى دەكات، ھەروەك چۆن سرکہ ھەنگوين تىك دەدەدات و خراپى دەكات.

۳. كردنى ئۇو كارانەى كە دەبىتە ماىەى بەدەست ھىنانى شەفاعەتى پېغەمبەر (ﷺ):

گرنگى دان بەو كارانەى كە دەبىتە ماىەى بەدەست ھىنانى شەفاعەتى پېغەمبەر (ﷺ) يەككە لە ھۆكارە گرنگەكانى لاچوون و سووك بوونى ناخۆشى و ناپەھەتییەكانى سەر پردى (صراط)، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەر پردى (صراط) پادەوہستىت و بەردەوام دەپارپتەوہو داوا لە خۇاى پەرورەدگار دەكات تا ئىمانداران بەسەلامەتى پزگار بكات و بەرنەبنەوہ ناو دۆزەخ، بەردەوام دەپارپتەوہو دەللىت: (رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ): ئەى پەرورەدگار سەلامەتيان بكە، ئەى پەرورەدگار سەلامەتيان بكە.

وہ پېغەمبەر (ﷺ) ھەوالى داوہ لەسەر پردى (صراط) شەفاعەت بۆ كۆمەلە مۇسلمانىك دەكات، لە كاتىكدا دەبينىت مۇسلمانان لە ناخۆشى و ناپەھەتییەكى زۆردان.

ھاوہلى بەپىز انس كوپى مالك (خۇاى لى پازى بىت) دەفەر موويت: ((سَأَلْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَقَالَ: (أَنَا فَاعِلٌ)، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ أَطْلُبُكَ؟ قَالَ: أَطْلُبُنِي أَوَّلَ مَا تَطْلُبُنِي عَلَى الصِّرَاطِ، قَالَ: قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عَلَى الصِّرَاطِ؟ قَالَ: فَاطْلُبُنِي عِنْدَ الْمِيزَانِ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عِنْدَ الْمِيزَانِ؟ قَالَ:

فَاطِبْنِي عِنْدَ الْحَوْضِ فَإِنِّي لَا أُخْطِيُ هَذِهِ الثَّلَاثَ الْمَوَاطِنَ^(۵۸).

واته: داوام له پیغه مبه‌ر (ﷺ) کرد که له پوژی دوا پیدا شه فاعه‌تم بۆ بکات، پیغه مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: به‌لئ شه فاعه‌تت بۆ ده‌که‌م، ووتم: ئه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) له کوئی پیت بگه‌م و بتبینم تا شه فاعه‌تم بۆ بکه‌ی؟ پیغه مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: له‌یه‌که‌م ساته‌وه به‌ دوا ما بگه‌پئ و هه‌ولّ بده بمبینه له‌سه‌ر پردی (صراط)، ووتم: ئه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) نه‌گه‌ر پیت نه‌گه‌یشتم و نه‌تم بینى له‌سه‌ر پردی (صراط)، فهرمووی: به‌ دوا ما بگه‌پئ و هه‌ولّ بده بمبینه لای ترازوو (له‌ کاتی کیشانی کرده‌وه‌کان)، ووتم: ئه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) نه‌گه‌ر پیت نه‌گه‌یشتم و نه‌تم بینى لای ترازوو؟ فهرمووی: هه‌ولّ بده لای هه‌وزی (کوثر) بمبینه، چونکه‌ من هه‌رگیز نه‌و سئ شوینه جئ ناهیلّم، به‌لکو به‌رده‌وام له‌و شوینانه‌م.

بۆیه‌ هه‌ر موسلمانێک هه‌زده‌کات و ده‌یه‌و پیت پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) شه فاعه‌تی بۆ بکات تا پزگاری پیت له‌ ناخۆشی و نا‌په‌هه‌تییه‌کانی دواپوژ به‌ گشتی و ناخۆشی و نا‌په‌هه‌تییه‌کانی سه‌ر پردی (صراط) به‌ تایبه‌تی، ئه‌وه‌ با گرنگی به‌ کردنی کرده‌وه‌ چاکه‌کان بدات به‌ گشتی و ئه‌و کارانه‌ی که‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی به‌ ده‌ست هینانی شه فاعه‌تی پیغه مبه‌ر (ﷺ) به‌ تایبه‌تی.

^(۵۸) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۳۲/۲۴)، والترمذي (۲۴۳۳)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۳۶۲۵).

گرتگترین نهو کاره چاکانهی که شه فاعه تی پیغه مبهری (ﷺ) پی به دست دیت، نه مانه ن:

یه که م: داواکردنی (الْوَسِيلَةَ) ^(۵۹) بُو پیغه مبهر (ﷺ):

عبدالله کوپی ئیمامی عباس (خوایان لی پازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبهر (ﷺ) فهرموویه تی: ((... سَلُّوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهُ لَا يَسْأَلُهَا لِي عَبْدٌ فِي الدُّنْيَا إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا أَوْ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) ^(۶۰).

واته: دواى نه وهى وه لامى بانگ بیژتان دایه وه داواى وسیله م بُو بکه ن (داواى نه و شوین و پله به رزه ی به هشت م بُو بکه ن)، چونکه هیچ به نده یه کی موسلمان له دنیا دا داواى ناکات بُو م، ئیلا له دواپوژدا شایه تی بُو ده دم که شایسته ی به هشته، یان شه فاعه تی بُو ده که م تا نه چیتته دوزه خه وه نه گهر شایسته ی چوونه ناو دوزه خیش بیت ^(۶۱).

داواکردنی نه و شوین و پله به رزه ی به هشت م بُو پیغه مبهر (ﷺ) له دواى بیستن و وه لام دانه وه ی بانگی پیروژ ده بیت، هه روه ک هاوه لی به ریز جابر (خوای لی پازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبهر (ﷺ) فهرموویه تی: ((مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ الثَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ

^(۵۹) (الْوَسِيلَةَ): به رزترین پله و مه نزلگایه له به هشته دا، بُو هیچ که س نابیت جگه له به نده یه که له به نده کانی خوا، پیغه مبهر (ﷺ) فهرموویه تی: ئومیدم وایه نه و که سه من بم.

^(۶۰) رواه الطبراني في "المعجم الأوسط" (۱/۱۹۸/۶۳۳)، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۳۶۳۷).

^(۶۱) بپوانه: التيسير بشرح الجامع الصغير، للإمام الحافظ زين الدين عبد الرؤوف الماوي (۲/۱۱۸).

واته: هر موملانيك كاتيک گويي له بانگ بوو وه لامي دايه وهو پاشان ووتی: ((اللَّهُمَّ رَبُّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ الثَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

واته: ئه ی خوايه، په روه ردگاري ئه م بانگه وازه ته واوو نويزه دامه زراوه، ببه خشه به پيغه مبه رمان (ﷺ) پله ی به رزي (الْوَسِيلَةَ)، وه (الْفَضِيلَةَ) كه پله يه كي زياده يه به سر دروست كراواندا، وه بيبهره ئه و شوينه سوپاس كراوه ی كه به لئيت پيداوه (ته ویش پله ی شه فاعه تی گه وره يه له دواپوژدا) ئه وه له دواپوژدا شه فاعه تی منی بۆ مسوگه ر ده بيت.

دووم: زور سه لاوات دان له سر پيغه مبه ر (ﷺ):

پيغه مبه ر (ﷺ) هانی داوين تا سه لاواتی زور له سر بده ين، وه هه والی داوه نزيكترين موملمان لييه وه، يان نزيكترين موملمان كه به ر شه فاعه تی بكه ویت ئه و موملمان هيه كه زور سه لاواتی له سر ده دات، هه روه ك هاوه لی به ريز عبدالله كوپي مسعود (خوای لی پازی بيت) ده فه رموويت: پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويه تی: ((إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً))^(٦٣).

^(٦٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٣/٣١)، والبحاري (٦١٤)، ومسلم (٣٨٤)، والترمذي (٢١١)، وأبو داود (٥٢٩)، والنسائي (٦٧٨)، وابن ماجه (٧٢٢).

^(٦٣) رواه الترمذي (٤٨٤)، وابن حبان (٩١١)، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": حسن لغيره (١٦٦٨).

واته: نزیکترین موسلمان له منه وه، یان نزیکترین موسلمان که بهر شه فاعه تی من بکه ویت، نهو موسلمانیه که زۆر سه لاواتی له سه ر من داوه، له هه موو موسلمانان زیاتر سه لاواتی له سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) داوه.

سَنِيهِم: سه لاوات دان له سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) به ژماره ی دیاری کراو:

هاوه لی به ریز أبو الدرداء (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ حِينَ يُصْبِحُ عَشْرًا، وَحِينَ يُمْسِي عَشْرًا، أَذْرَكَتُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(٦٤).

واته: هه ر موسلمانیک کاتیک به یانی ده کاته وه ده جار سه لاوات له سه ر من بلیت، وه کاتیک ئیواره شی به سه ر داهات به هه مان شیوه ده جار سه لاوات له سه ر من بلیت*، نه وه له دواپۆژدا شه فاعه تی منی بۆ مسۆگه ر ده بیت.

هه روه ها هاوه لی به ریز رافع کوپی ثابت (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَقَالَ: اللَّهُمَّ أَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي))^(٦٥).

^(٦٤) رواه الطبراني، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٣٥٧).

* نه م سه لاوات دانه له سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) به شیکه له زیکره کانی به یانیان و ئیواران، دواى نوێی به یانی تا خۆر که وتن و دواى نوێی عه سریش تا خۆر ئاوا بوون ده خویندریت، وه باشتیرین شیوازی سه لاواتیش نه م شیوازه یه: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

^(٦٥) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٣١١/١٤)، والطبراني في "الكبير" واللفظ له (٤٤٨٠)، وحسنه الهيتمي في "جمع الزوائد" (١٦٣/١٠)، والسيوطي في "البدور السافرة في أمور الآخرة" (١١٠٨)، ووافقه

واته: هەر موسلمانێك سە لاوات لەسەر پێغه مبه‌ر (ﷺ) بدات و بڵێت: (اللَّهُمَّ أَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ): ئەي پەروەردگار پێغه مبه‌ر (ﷺ) لە شوێن و مەنزڵگایه‌کی نزیک خۆت دابنێ لە دواپۆژ، ئەگەر ئەم دوعایه‌ی کرد ئەوه لە دواپۆژدا شەفاعه‌تی منی بۆ مسۆگەر ده‌بێت.

چوارهم: زۆر کردنی نوێژی سوننه‌ت:

زیاد کۆپی أبوزیاد (خوای لێ پازی بی‌ت) لە خزمه‌تکارێکی پێغه مبه‌ره‌وه (ﷺ) ده‌گێڕێته‌وه، که پێغه مبه‌ر (ﷺ) پێی ده‌فه‌رموو: ئایا پێویسته‌کت هه‌یه‌ تا بۆت جێ به‌جێ بکه‌م: زیاد ده‌فه‌رمووی‌ت: ئەوه بوو پۆژیکیان خزمه‌تکارێکی ووتی: پێویستیم پێته‌، پێغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: پێویسته‌کت چیه‌ تا بۆت جێ به‌جێ بکه‌م؟ ووتی: پێویستیم پێت ئەوه‌یه‌ لە دواپۆژدا شەفاعه‌تم بۆ بکه‌ی، پێغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: کێ ئەه‌ی پێ ووتی (کێ پێنموونی کردی بۆ ئەم داوايه‌)؟ ئەویش ووتی: خوای پەروەردگار خستێ دڵمه‌وه‌ تا داواي ئەو کاره‌ت لێ بکه‌م، پێغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ده‌ی ئەگەر تۆ هەر سووری لەسەر ئەو داوايه‌ت ئەوه‌: ((فَأَعِنِّي بِكَثْرَةِ السُّجُودِ))^(٦٦)، واته‌:

الواعي في كتاب الشفاعة وقال: لكن الحديث له شواهد يرتقي بها إلى الحسن. أم (ص ٢٣٥)، وقال الساعدي في الفتح: رواه البزار والطبراني في الكبير والأوسط، وقال المنذري: وبعض أسانيدهم حسن أم (٣١١/١٤)، به‌لام شیخ ئەلبانی ده‌لێت: فه‌رموده‌یه‌کی (ضعیفه‌)، هه‌روه‌ك له‌ كیتابی (تخریج كتاب السنة لأبي عاصم) لاپه‌ره‌ (٨٢٧) هاتوه‌.

^(٦٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢١٩/٢) و (١٣٢/٢٤)، وصححه الألباني في "السلسلة الصحيحة" (٢١٠٢).

یارمه تی دهرم به بۆ هاتنه دی ئاواته که ت ئه ویش به وهی سوجه دی زۆر به ری
بۆ خوای پهروهردگار.

موسولمانی نوێژخوینی خۆشه و یست جوان و ورد به وه له فهرمووده که ئه و
کاته که وره یی نوێژه سوننه ته کانت بۆ دهرده که ویت، له کاتیکدا ئه و هاوه له
به پرژه ی پیغه مبه ر (ﷺ) داوای شه فاعه ت له پیغه مبه ر (ﷺ) ده کات،
پیغه مبه ریش (ﷺ) پینمونی ده کات بۆ زیاد کردنی نوێژی سوننه ت، چونکه
سوجه بردن به ته نها هیچ مانایه کی نییه "مه گه ر بۆ چه ند حاله تیک نه بیته"
وه نوێژه فه رزه کان هه ر ده بیته ئه نجام بدریت، بۆیه لیته دا مه به ست به
(فَاعْنِي بِكَثْرَةِ السُّجُودِ) نوێژه سوننه ته کاته نه ک بردنی سوجه به ته نها.

پینجه م: ئاوامگرتن له سه ر ناخۆشی و نا په حه تی ژیا ن له شاری مه دینه ی پیروژ:
هاوه لی به پرژ ابوهریره (خوای لی پازی بیته) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ)
فه رمویه تی: ((لَا يَصْبِرُ عَلَى لَأْوَاءِ الْمَدِينَةِ وَشِدَّتِهَا أَحَدٌ إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا أَوْ
شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(٦٧).

واته: هیچ موسلمانیک ئاوام ناگریت له سه ر نه بوونی و نا په حه تی ژیا نی
شاری مه دینه ی پیروژ (یا ن هه ر ناخۆشی و نا په حه تییه کی تر) ئیلا له
دوا پرژدا شایه تی بۆ ده ده م که شایسته ی به هه شته، یا ن شه فاعه تی بۆ
ده که م تا نه چیته دۆزه خه وه ئه گه ر شایسته ی چونه دۆزه خیش بیته^(٦٨).
زانای پایه به رز ئیمامی الباجی (په حه تی خوای لی بیته) ده لیت: (اللاؤاء):

^(٦٧) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣/٢٦٠)، ومسلم (١٣٧٨)، والترمذي (٣٩٢٤).

^(٦٨) بېوانه: التيسير بشرح الجامع الصغير، للإمام الحافظ زين الدين عبد الرؤوف المناوي (١١٨/٢).

مه به ست پئی برسیتی و بئی کاری و ناپه حتی ژیانه، و (الشدة): مه به ست پئی مه موو کاریکه که ناخوژی و ناپه حتی به دانیشتوانی شاری مه دینه ی پیروز بگه یه نیت^(۶۹).

شه شه م: مردنی موسلمان له شاری مه دینه ی پیروز:

هاوه لی به پیز عبدالله کوپی ئیمامی عُمَر (خوایان لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَمُوتَ بِالْمَدِينَةِ فَلْيُمُتْ بِهَا، فَإِنِّي أَشْفَعُ لِمَنْ يَمُوتُ بِهَا))^(۷۰).

واته: هه ر موسلمانیک ده توانیت له شاری مه دینه بمریت، با هه ول بدات له وی بمریت (واته: دهره چییت و شاری مه دینه جینه هیلیت نه گه ر خه لکی نه وییه)، چونکه من له دواپوژدا شه فاعه ت بو شه و موسلمان ه ده که م که له شاری مه دینه ی پیروز مردوه.

۴. نارامگرتن له سه ر مردنی مندال:

هاوه لی به پیز عَبْدُ الرَّحْمَنِ کوپی بَشِير (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ مَاتَ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَنْلُغُوا الْحِنْثَ لَمْ يَرِدِ النَّارَ إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ "يَعْنِي الْجَوَازَ عَلَى الصَّرَاطِ"))^(۷۱).

^(۶۹) بیوانه: المنتقى شرح موطأ مالك (۱۶۳۸).

^(۷۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۵۹/۲۳)، والترمذي (۳۹۱۷)، وابن ماجه (۳۱۱۲)، وصححه السيوطي في "الجامع الصغير" (۸۴۰۴)، ووافقه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۰۱۵).

^(۷۱) رواه الطبراني، وحسنه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۲۰۰۱).

واته: هر موسلمانك سى مندالى بمریت كه نه گه یشتبیتنه ته مه نی بالغ بوون (پاك بن و تاوانیان نه كریبت)، نه وه نه و موسلمانان ناچیتنه ئاگری دۆزه خه وه مه گهر به وینه ی تیپه پوونی گه شتیارك به ریگایه كدا، واته: به سهر پردی (صراط) دا تیده په پرت و ناچیتنه دۆزه خه وه.

وه هاوه لى به ریز أبوهریره (خوای لى پازى بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ قَتَمَسَهُ النَّارُ إِلَّا تَحِلَّةَ الْقَسَمِ)) (۷۲).

واته: هیچ موسلمانك سى مندالى نامریت ئیلا به دور ده بیت و ناچیتنه دۆزه خه وه، مه گهر نه وه نده كه خوای په روه دگار سویندی خواردوه كه ده بیت به نده كان به ناویدا برون، پوشتنی موسلمان به ناو ئاگری دۆزه خدا بریتیه له پوشتن به سهر پردی (صراط) دا نه ك چوونه ناوی، واته: نه و موسلمانان كه سى مندالى ده مریت پیش بالغ بوونیان نه وه ته نها به سهر پردی (صراط) دا ده پوات نه ك به ناو ئاگری دۆزه خدا.

هه روه ها فه رموده یه كى ترمان بۆ ده گپریتنه وه ده فه رموویت: جار یكیان ئافره تيك مندالیکى نه خوشی به باوه شه وه بوو هات بۆ لای پیغه مبه رو (ﷺ)، ووتی: نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه ترسم نه مه شیان بمریت، چونكه سى مندالى ترم پیش نه م مردوه، پیغه مبه ر (ﷺ) پئی فه رموو: ((لَقَدْ احْتَظَرْتُ بِحِطَّارٍ شَدِيدٍ مِنَ النَّارِ)) (۷۳).

(۷۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۳۸/۱۹)، والبخاري (۶۶۵۶)، ومسلم (۲۶۳۲)، والترمذي (۱۰۶۰)، والنسائي (۱۸۷۵)، وابن ماجه (۱۶۰۳).

(۷۳) رواه النسائي (۱۸۷۷)، والبخاري في "الأدب المفرد" (۱۴۴)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب"

واته: به پاستی تو پاریزراوی له ناگری دۆزه خ به بهر به سستیکی نۆر به هیزو پتهو، بهر به سستیکی نۆر پتهو له نیوان تۆو دۆزه خدا ههیه.

هاوه لى به پیز أبو سعید الخدری (خواى لى پازى بیت) دهفه رموویت: پیغه مبه (ﷺ) فه رموویت: ((مَا مِنْكُمْ مِنْ امْرَأَةٍ تَقْدُمُ ثَلَاثَةً مِنْ وَلَدِهَا إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ. فَقَالَتْ امْرَأَةٌ: وَاثْنَيْنِ، فَقَالَ: وَاثْنَيْنِ)) (٧٤).

واته: ههچ ئافره تىکی موسلمان نییه له ئیوه که سى مندالی دهمریت، ئیلا بوى دهبنه په رده و ناوه ندىک له ناگری دۆزه خ، ئافره تىک ووتى: ئه گه ر دوو مندالیشى بمریت هه ر بوى دهبنه بهر به سستیک له ناگری دۆزه خ، پیغه مبه (ﷺ) فه رموى: به لى ئه گه ر دوو مندالیشى بمریت هه ر بوى دهبنه بهر به سستیت له ناگری دۆزه خ.

٥. به ردهوام بوون له سه ر کردنى نویرى به یانى و نویرى عه سر:

هاوه لى به پیز عماره کوبى رُوِيَةِ الثَّقَفِيِّ له باوکییه وه (خوایان لى پازى بیت) ده گيریت وه دهفه رموویت: گویم له پیغه مبه (ﷺ) بوو دهیفه رموو: ((لَنْ يَلْجَ النَّارَ مَنْ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا)) (٧٥).

(١٩٩٤).

(٧٤) رواه الإمام مالك (٥٥٤)، وأحمد "الفتح الرباني" (١٣٨/١٩)، والبخاري (١٠٢)، ومسلم (٢٦٣٤)، والترمذي (١٠٦٠)، والنسائي في "الكبرى" (٤٥٢/٣)، رقم ٥٨٩٧، وابن ماجه (١٦٠٣)، وعبد بن حميد (ص ٢٨٧، رقم ٩١٦)، وابن حبان (٢٠٦/٧، رقم ٢٩٤٤)، وأبو يعلى (٤٦١/٢)، رقم ١٢٧٩، والبيهقي في "الجمعيات" (١٠٣/١)، رقم ٦٠٨، والبيهقي (٦٧/٤)، رقم ٦٩٢٨.

واته: هیچ موسلماننیک ناجیتته ئاگری دۆزه خه وه ئه گهر پێش خۆر هه لات و پێش خۆر ئاوابوون نوێژ بکات، واته: نوێژی فه رزی به یانی و عه سر بکات.

٦. به ردهوام بوون له سه ر کردنی نوێژی چیشته نگاو (صَلَاةُ الضُّحَى):

موسلمان داوی لیکراوه که هه موو پۆژنیک سێ سه دو شه ست خێرو چاکه بکات، هه ر موسلماننیک ئه و خێرانه بکات و له و پۆژه دا به مریته ئه وه خۆی دلدنیا کردووه و خۆی پاراستووه له ئاگری دۆزه خ له و کاته ی که به سه ر پردی (صراط) دا ده روات به پشتیوانی خوای په روه ر دگار، دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پێغه مبه ر (ﷺ) فه رموو یه تی: ((إِنَّهُ خَلَقَ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتْنَيْنِ وَثَلَاثِمِائَةِ مَفْصِلٍ، فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ، وَحَمَدَ اللَّهَ، وَهَلَّلَ اللَّهَ، وَسَبَّحَ اللَّهَ، وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ، وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى عَنْ مُنْكَرٍ، عَدَدَ تِلْكَ السَّتْنَيْنِ وَالثَّلَاثِمِائَةِ السَّلَامَى فَإِنَّهُ يَمْشِي، وَفِي رِوَايَةٍ "يُمْسِي" يَوْمَئِذٍ وَقَدْ رَحَّزَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ)) (٧٦).

(٧٥) أخرجه أحمد (١٣٦/٤، رقم ١٧٢٥٩)، وأبو داود (١١٦/١، رقم ٤٢٧)، ومسلم (٤٤٠/١)، رقم ٦٣٤، والنسائي (٢٣٥/١، رقم ٤٧١)، وابن حبان (٣٤/٥، رقم ١٧٤٠). وأخرجه أيضًا: ابن خزيمة (١٦٤/١، رقم ٣١٩).

(٧٦) أخرجه مسلم (٦٩٨/٢، رقم ١٠٠٧)، وأبو الشيخ في "العظمة" (١٦٢٠/٥، رقم ١٠٦٦٢)، وأخرجه أيضًا: النسائي في "الكبرى" (٢٠٩/٦، رقم ١٠٦٧٣)، وابن حبان (١٧٣/٨، رقم ٣٣٨٠)، والبيهقي (١٨٨/٤، رقم ٧٦١١).

واته: هر مَرَوْفَتِك له نه وهی ئاده م (الْحَمْدُ) وادروست کراوه که سئ سه دو شهست جومگه ی هیه، بویه هر موسلمانیک "الله اکبر" یك، یان "الحمد لله" یك، یان "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" یك، یان "سبحان الله" یك، یان "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ" یك بکات، بهردیک یان دپکیک یان ئیسکیک (نارپه حه تییه ک) له سه ر پئی موسلمانان لابه ریت، وه فهرمان به چاکه بکات، وه نه می و پیکری له خراپه بکات، به نه ندازه ی نه و سئ سه دو شهست جومگه یه چاکه بکات، نه وه نه و موسلمانانه به سه ر زه ویدا ده پروات و نه فسی خوی له ناگری دۆزه خ پزگار کردوه، یان کاتیک ئیواره ی به سه ردا دیت نه وه نه فسی خوی له ناگری دۆزه خ پزگار کردوه، به کردنی نه و کرده وانه و کرده وه چاکه کانی تر.

موسلمانان خۆشه ووست پئی ده چیت کردنی نه و هه موو کرده وه چاکانه له پۆژیکدا کاریکی هه روا ئاسان نه بیئت، ده ی با بزانی چي کاریک شوینی نه و هه موو چاکه یه مان بۆ ده گریته وه له پۆژیکدا تا ئیمهش نه نجامی بده یین؟ به لی نه وه ی شوینی نه و هه موو چاکه یه مان بۆ بگریته وه له پۆژیکدا کردنی دوو پکات نوژی چیشته نگاوه (صَلَاةُ الضُّحَى)، هه روه ک هاوه لی به پیز أبوذر (خوای لی پازی بیئت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((يُضِيحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى)) (۷۷).

(۷۷) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۲/۵)، ومسلم (۴۹۸/۱) رقم (۷۲۰)، وأبو داود (۱۲۸۵) والسنائي

واته: کاتیک پوژ ده بیته هر یه ک له جومگه کانتان (ئهی موسلمانان) خیرو سه ده قهی ده که ویته سر که ده بیت بیان کات، بویه ووتنی هر "سبحان الله" یه ک خیریکه، وه ووتنی هر "الحمد لله" یه ک خیریکه، وه ووتنی هر "لا إله إلا الله"، یه ک خیریکه، وه ووتنی هر "الله أكبر" یه ک خیریکه، وه فرمان کردن به چاکه خیریکه، وه نه هی و پیگری کردن له خراپه خیریکه، وه نه هی شوینی نه م هه موو خیرو چاکه به بگریته وه ته نها کردنی دوو پکات نویژی سوننه تی چیشته نگاوه *.

هاوه لی به پیز ابوبریده (خوای لی پانی بیت) ده فهرموویت: گویم له پیغه مبه ر (ﷺ) بوو ده یفه رموو: ((فِي الْإِنْسَانِ ثَلَاثُمِائَةِ وَسْتُونَ مَقْصَلًا فَعَلَيْهِ أَنْ يَتَصَدَّقَ عَنْ كُلِّ مَقْصَلٍ مِنْهُ بِصَدَقَةٍ. قَالُوا: وَمَنْ يُطِيقُ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ: النَّخَاعَةُ فِي الْمَسْجِدِ تَذْفِئُهَا، وَالشَّيْءُ تُنَحِّيهِ عَنِ الطَّرِيقِ، فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فَرَكْعَتَا الصُّحَى تُجْزُلُكَ)) (٧٨).

في الكبرى (٣٢٦/٥ رقم ٩٠٢٨)، وابن خزيمة (٢٢٨/٢)، رقم (١٢٢٥).

موسلمانى خۆشهويست خۆ نه گهر بتوانيت پوژانه چوار پکات نویژی سوننه تی چیشته نگاو بکهیت، نه وه خۆت بپخه م ده کهیت له به پړیوه بردنی کارو باره کانی دواى نپوه پړ و دهمه و ئیوارته، هه روه ک خوای په روه ردگار له فهرمووده یه کی قودسیدا ده فهرموویت: ((إِنَّ آدَمَ لَا تَعْجُزُنِي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ أَكْفَلَ آخِرِهِ)). رواه أبو داود (١٢٨٩) والدارمي (٣٣٨ / ١) وأحمد (٥ / ٢٨٦ و ٢٨٧)، واته: ئهی به نه ده هی موسلمان بین ده سه لات و بین ناقه ت مبه له کردنی چوار پکات نویژ له سه ره تایی پوژده وه (واته: نویژی چیشته نگاو)، نه گهر نه و چوار پکات نویژه ت کرد نه وه خه مت نه بیت من کاره کانی کۆتایی پوژت بۆ ئاسان ده که م و بۆت به پړیوه ده به م و ده تپاریزم.

(٧٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٧٦/٩)، وأبو داود واللفظ له (٥٢٤٢)، والطحاوي في (مشكل

واته: له مړوځدا سېسه دو شه ست جومگه هه يه، بډيه پټويسته
له سر مړوځ بډ هر جومگه يه ك له پوځي كدا خيرو صه ده قه يه ك بكات،
هاوه لاني به پيز (خويان لي پازي بيت) ووتيان: كي ده توانيت له پوځي كدا
بډ هر جومگه يه كي لاشي خيرو چا كه يه ك بكات؟ پيغه مبه ر (ﷺ)
فرمووي: پا كړنه وه ي تف (يان هر پيسيه ك) ي ناو مزگه وت خيرو
چا كه يه، وه شتيك كه بوته مايه ي نارح ته موسلمانان له سر
پيگاو بان لاداني خيرو چا كه يه، نه گه ر نه مانه ت نه بيني يان پيت نه كرا
نه وه دوو پكات نويزي سوننه تي چيشته نكاو بكه، شوي ني نه وه موو
خيرو چا كه يه ت بډ ده گريته وه.

موسلمانان خوشه ويست زور جيگاي داخ و خفته بي ناگا بوونمان له
كردني نه وه دوو پكات نويزه سوننه ته، خو نه گه ر پوځي نه مان تواني بيكه ين
به هوي نيش وكارو سه رقا ليمان به ژيان د نيا وه، نه وه با هه ول بده ين
زمانان بخه ينه گه ر زيكرو يادي خوي په روه ردگاري پي بكه ين و زور بلين:
"سبحان الله" و "الحمد لله" و "لا اله الا الله" و "الله اكبر"، وه سه رجه م
ويرده كاني ترو كار ه چا كه كاني تر بكه ين به نه دازه ي نه و ژماره يه كي كه له
فرموده كدا هاتوه، كه ده توانين به چند ده قيقه يه كي كه م نه نجامي
بده ين به پشتيواني خوي په روه ردگار، وه بډ نه وه ي نه دماه كاني لاشه مان
پزگار بكه ين له وه رزه ي كه پوژانه ده كه ويته سه ريان.

۷. بهر دوام بوون له سهر کردنی چوار پکات نویژی سوننه ت له پیش نویژی نیوه پوو چوار پکات له دواى:

دایکی نیمانداران اُمُّ حَبِیْبَة (خوای لى پازى بیت) ده فەرموویت: پیتغه مبه ر(ﷺ) فەرموویه تی: ((مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَ عَلَى النَّارِ)) (۷۹).

واته: هر موسلمانیک به رده وام چوار پکات نویژی سوننه ت پیش نویژی نیوه پوو چوار پکات له دواى بکات، شه وه خوای گه وره به دورى ده گریت و ده پیاریزیت له ناگری دوزه خ.

وه له فەرمووده یه کی تر دا ده فەرموویت: پیتغه مبه ر(ﷺ) فەرموویه تی: ((مَا مِنْ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ يُصَلِّي أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ بَعْدَ الظُّهْرِ فَتَمَسُّ وَجْهَهُ النَّارُ أَبَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ)) (۸۰).

واته: هر به نده یه کی موسلمان چوار پکات نویژی سوننه ت دواى نویژی نیوه پوو بکات، شه وه پووی شه و موسلمان به پیاریزاوه وه هر گیز ناگری دوزه خ نایگریت (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

زانای پایه به رز أبو الطیب مُحَمَّد شمسُ الدین آبادی (به حمه تی خوای لیبت)

(۷۹) رواه الترمذی (۲۱۵/۲/۳۹۲)، والنسائی (۳۴۱/۶/۱۷۹۲)، وابن ماجه (۴۹۰/۳/۱۱۵۰)، وأحمد (۲۵۵۴۷/۵۴/۲۱۲)، وابن أبي شيبه في "مصنعه" (۱۰۹/۲)، والطبرانی في "معجم الكبير" (۶۸/۱۷)، وأبو يعلى في "مسنده" (۴۱۸/۱۴/۶۹۷۳)، وابن خزيمة في "صحيحه" (۴۰۴/۴/۱۱۲۷).

(۸۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۰۰/۴)، والترمذی (۴۲۸)، والنسائی (۱۸۱۶)، وأبو داود (۱۲۶۹)، وابن ماجه (۱۱۶۰)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۱۹۵).

له شهرى ئىم فەرموودە پىرۆزەدا دەئىت: ووتەى پىغەمبەر (ﷺ): (حَرَمٌ عَلَى النَّارِ): واتە: خۆى پەرەردگار ئەو بەندەى دەپارىزىت لە ئاگرى دۆزەخ، ھەرەك لە فەرموودەىەكى تردا دەفەرموویت: (حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ)، وە لە لە فەرموودەىەكى تردا دەفەرموویت: (حَرَّمَ اللَّهُ لَحْمَهُ عَلَى النَّارِ)، واتە: خۆى پەرەردگار لاشەى ئەو مۇسڵمانە دەپارىزىت لە ئاگرى دۆزەخ، لێرەدا پاچىاى ھەىە لە لىكدانەوہى فەرموودەكە: ئایا ئەو مۇسڵمانەى كە چوار پكات نوێژى سوننەت پىش و دواى نوێژى نىوہ پۆ بكات ھەر لە بنەپەتداو ھەرگىز ناچىتە دۆزەخەوہ؟ يان ئەگەر بچىتە دۆزەخىشەوہ ئەوہ ئاگر لاشەى ناسوتىت؟ يان خۆى پەرەردگار ئەو مۇسڵمانە دەپارىزىت و ناھىلەت لاشەى بە گشتى بسوتىت ئەگەر ھەندى لە لاشەى بسوتىت؟ ھەرەك لە فەرموودەىەكدا ھاتوہ كە ئىمامى التمسائى (پەحمەتى خۆى لىتەت) ئەىگىرەتەوہ كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: (قَتَمَسَ وَجْهَهُ النَّارُ أَبَدًا)، كە ئەمەش تەواو يەك دەگرىتەوہ لەگەڵ ئەو فەرموودەىەكى كە پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموویت: (وَحَرَّمَ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ مَوَاضِعَ السُّجُودِ)، واتە: خۆى پەرەردگار ھەرەمى كردوہ لەسەر ئاگرو پىگەى پىنەداوہ كە شوینى سوچدەى مۇسڵمان بسوتىت و ئازارى بدات، لێرەدا ئىم فەرموودەىە گشتگىرە بەلام پىدەچىت مەبەست پى ھەندى شوینى ئەو مۇسڵمانەى مەبەست بىت كە ئاگرى دۆزەخ ناسوتىت، بەلام باش وایە فەرموودەكە لەسەر پوالەتەكەى وەرەگىرە (حَرَمَ عَلَى النَّارِ)، يان (حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ): واتە: خۆى پەرەردگار ئەو بەندەى دەپارىزىت لە ئاگرى دۆزەخ. واتە: ھەموو لاشەى ئەو مۇسڵمانە پارىزاوہ كە ئەو نوێژە سوننەتانەى پىش

نویژی نیوه پۆ و دوی ده کات، چونکه به خششی خوی په روه ردگار زور فراوانتره و په حم و به زهیشی زور گشتگیرتره، به هر حال فرموده که نه ده که یه نیت که کردنی چوار پکات نویژی سوننه ت پيش نویژی نیوه پۆ و چوار پکات له دوی پاریزره له ناگری دوزهخ، دهی که وابوو ته نها نه و نه ده به سه بو خيرو پاداشت و گه ورهیی نه و نویژه سوننه تانه، وه پواله تی فرموده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که فرموده تی: (مَنْ صَلَّى): نه وه ده که یه نیت نه که ر موسلمانیک ته نها یه ک جاریش نه و سوننه تانه بکات نه وه هر پاریزراوه له ناگری دوزهخ، به لام هر دوو زانای پایه به رز نیمامی الترمذی و ابوداود و جکه له مانیش (په حمه تی خویان لیبت) به پیوایه تی (مَنْ حَافَظَ): واته: به به رده وامی بیکات، گپړاویانه ته وه، بویه لیره وه نه وه درده که ویت ده بیت نه و نویژه سوننه تانه به به رده وامی بکریت نه ک یه ک جار، چونکه هیچ موسلمانیک له ناگری دوزهخ پاریزراو نابیت به هوی نه م کرده وه یه وه، نه که ر جاریک یان چند جاریک بیکات، به لکو ده بیت هه موو پوژیک به به رده وامی نه م نویژه سوننه تانه بکات نه وسا پاریزراو ده بیت له ناگری دوزهخ^(۸۱).

هه ربویه کاتیک عتبسه کوی ابوسفیان (خویان لی پازی بیت) له سه ره مه رگدا بوو، ناپه حه تی سه ره مه رگی بینی زور په شیمانی ده پری، چونکه به رده وام نه بوو له سه ر کردنی چوار پکات نویژی سوننه ت له پيش نویژی نیوه پۆ و چوار پکات له دوی، پاش نه وه ی خيرو پاداشت و گه ورهیی نه م نویژانه ی بیست

^(۸۱) بپوانه: عون المعبود شرح سنن أبي داود لأبي الطيب محمد آبادي (۱۴۷/۴).

له اُم حَبِيبَةٍ خوشکى که ده کاته خیزانى پیغه مبهَر (ﷺ)، چونکه اُم حَبِيبَة (خوای لى پازى بیّت) کاتیک فەزڵ و گەورەیی ئەو نوێژە سوننەتانه ی بۆ دەرکەوت هەتا ئەو پۆژەى مرد بەردەوام بوو لەسەر کردنیان.

حَسَانِ كُورِی عَطِيَّة (خوای لى پازى بیّت) دەفەر موویّت: کاتیک عَنبَسَة كُورِی أبوسفيان (خوایان لى پازى بیّت) لەسەر دەمرگدا بوو، ئارامى نەماو کەوتە ترکە و نالە نال، پێی ووترا: ئەى عَنبَسَة چیه بۆ وا دەکەیت؟ ئەویش فەر مووی: لە اُم حَبِيبَة خوشکم بیست (خوای لى پازى بیّت) دەیفەر موو: پیغه مبهَر (ﷺ) فەر موویەتى: (مَنْ صَلَّى أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعًا بَعْدَهَا، حَرَّمَ اللَّهُ لَحْمَهُ عَلَى النَّارِ) اُم حَبِيبَة (خوای لى پازى بیّت) دەفەر موویّت: لەو پۆژەوہى فەزڵ و گەورەیی ئەو نوێژانەم بیستووہ لە پیغه مبهَر (ﷺ) هەرگیز وازم لێنەهێناوہ بەلکو بەردەوام کردووہ.

دەى خۆزگە ئیمەى موسلمانیش بەردەوام بووینایە لەسەر کردنى ئەو سوننەتانه و سوننەتەکانى تریش تا ئەو خێرو پادا شتەمان بەدەست بهێنایە و ببوایەتە قەلغانیک بۆمان و لە ئاگرى دۆزەخ پزگارمان ببوایە پێی.

۸. تە پوتۆزاوی بوون و ماندوو بوونی پێیهکان لە هەموو کارێکدا کە خوای پەروردگار پێی پازیبە:

هاوەلی بە پێژ یزید کورپی أبو مَـریم (خوای لى پازى بیّت) دەفەر موویّت: جارێکیان دەچووم بۆ نوێژی هەینی، لە پێگا عبایە کورپی رفاعة کورپی رافع (خوایان لى پازى بیّت) گەشت پێم و پێی ووت: مۆژدەبێ لیت ئەى یزید ئەو هەنگاوانەى کە دەینییت و دەپۆیت بۆ مزگەوت هەمووی لە پێناو خوای

په روه ردگار دايه، چونكه گويم له أبو عيس بوو ده يفه رموو: پيغه مېر (ﷺ) فرموويه تې: ((مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ))^(۸۲).
 واته: هر موسلماننك پييه كانى له پيناو خواى په روه ردگاردا توژاوى بيت
 (جيهاد بكات)، نه وه خواى په روه ردگار لاشه ي نه و موسلماننه له ناگرى
 دوزخ ده پاريزيت.

زانای پايه به رز ئيمامى المناوي (په حمه تى خواى ليبيت) له شهرى هم
 فرموده ده دا ده ليت: (مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ)، واته: پييه كانى خو لاوى و
 ته پوتوژاوى بيت كه مېه ست پيى پويشته، (فِي سَبِيلِ اللَّهِ): واته: له
 پييه كدا پييه كانى ته پوتوژاوى بيت و ماندووييت كه پازى بوونى خواى
 په روه ردگارى تيدايه، كه نه مه ش پيگاي جيهاد كردن و گه پان به دواى
 زانستى شهرى و ناماده بوونى نويزى جه ماعت و پويشتن بو حج و جگه
 له م كاره چاكانه ش ده گريته وه، له بهر نه وه ي ووشه ي (سَبِيلِ اللَّهِ) ناويكى
 گشتگيره و هموو نه و پيگايانه ده گريته وه كه پازى بوونى خواى
 په روه ردگارى تيدايه، به لام نه وه ي زياتر ليى تيده گهين و بهرچاوه (فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ) جيهاد كردنه، (حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ) خواى په روه ردگار هموو لاشه ي
 نه و بنده يه ده پاريزيت له ناگرى دوزخ، كه نه مه په وانتره به هيتره وهك

^(۸۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٦٦/٦)، والبخاري (٩٠٧)، والترمذي واللفظ له (١٦٣٢)، والنسائي (٣١١٦)، والدارمي (٢٣٩٧)، و أخرجه الطيالسي (ص ٢٤٣، رقم ١٧٧٢)، قال الميمني (٢٨٥/٥):
 رجاله رجال الصحيح خلا أبي المصيح وهو ثقة، والبيهقي (١٦٢/٩)، رقم ١٨٢٩٧، وابن عساكر (١٥/٥٧).

له وهى بليت: (أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ): واته: خواى په روه ردگار ده يکاته به هه شته وه، چونکه نه و که سى که پيى دووتريت ده چيته به هه شته وه پيده چيت دواى چونه ناو دوزه خ و سزاگيشان بيت، به لام نه و موسلمانى که پيى دووتريت: (حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ): واته: خواى په روه ردگار به يه کجارى پاراستويو ته له ناگرى دوزه خ و سزاي نادات، موسلمانى خوشه ويست نه گهر موسلماننک ته نها پييه کاني ته پوتوزاوى بيت نه وه پاداشتي بيت؟! نهى نه و موسلمانى که خوى به خت ده کات و ده جهنگيت تا شهيد ده بيت، ده بيت خيرو پاداشتي چه ندی زور بيت؟.

هه روه ها نه و فهرموده يه نه وهى تيدايه رويشتن بؤ عيبادت و خوا پرستى به پيى خيرو پاداشتي زور زوره، وه يه کيکه له و کاره چاک و به سودانه ي که خاوه نه که ي به هويه وه پله ي به رزى به هه شت و فيرده و سى پيى به ده ست دينيت " که شويى هه ره به رزو خوشى به هه شته " (۸۳).

زانای پایه به رز المبار كفوري (په حمته خواى ليبيت) له شه رحى فهرموده که دا ده ليت: ووته ي پيغه مبه ر (ﷺ): (فَهُمَا حَرَامٌ عَلَى النَّارِ) واته: ناگرى دوزه خ نايان گريت و نايان سووتين، له م فهرموده يه دا ئامازه بؤ فزل و گه وره يى کارکردن و ماندوو بوون بؤ خواى په روه ردگار کراوه، نه گهر ته نها پييه کان ته پوتوزاوى بيت نه وه پاداشتي بيت؟ نهى نه و موسلمانى هه موو هينو توانای ده خاته گهر بؤ پازى بوونى خواى په روه ردگارو هه مووى بؤ نه و سهر ف ده کات، ده بيت خيرو پاداشتي چون بيت؟ (۸۴).

(۸۳) بېوانه: فيض القدير شرح الجامع الصغير للمناوي (۷۶/۶).

(۸۴) بېوانه: تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذى للمبار كفوري (۲۵۹/۵).

أبو المصبح المقرائي (خوای لی پازی بیت) ده فهرموویت: جارِکیان له زهوی
 پوومه کانداه پویشتن له گه ل کومه لیک له موسلمانان گه وره و نه میرمان مالک
 کوپی عبدالله الحنعمی بوو (خوای لی پازی بیت)، تیپه پی به تهنیشت عبدالله
 کوپی جابر دا (خوای لی پازی بیت) که هیستریک پی بوو پایده کیشا، مالک به
 جابری ووت: نهی باوکی عبدالله خوای په روه ردگار نه و ناژه له باشه پی
 به خشویوت بۆ سه رناکه ویت؟ جابر (خوای لی پازی بیت) ووتی: ناژه له که م چاک
 و ناماده ده که م، بی پیویست ده بم له قه و مه که م، چونکه گویم له پیغه مبه ر
 (ﷺ) سووه فهرموویه تی: هر موسلمانیک پییه کانی له پیناو خوای
 په روه ردگاردا توژاوی بیت (جیهاد بکات)، نه وه خوای په روه ردگار لاشه ی
 نه و موسلمانان له ناگری دوزه ده پاریزیت، مالک (خوای لی پازی بیت) جابری
 (خوای لی پازی بیت) به جیهیشت و به دهنکی به رز بانگی جابری کردو ووتی:
 نهی باوکی عبدالله خوای په روه ردگار نه و ناژه له باشه پی به خشویوت بۆ
 سه رناکه ویت؟ جابر (خوای لی پازی بیت) له مه به سستی مالک تیگه یشت (واته:
 زانی مه به سستی مالک نه و ده یه: هوکاری سه رنه که وتنی ناژه له که ی چییه؟ وه
 خپرو پاداشتی به پی پویشتن بۆ نه نجامدانی عیبادهت بۆ موسلمانان پوون
 بیته وه)، جابر (خوای لی پازی بیت) ووتی: ناژه له که م چاک و ناماده ده که م،
 بی پیویست ده بم له قه و مه که م، چونکه گویم له پیغه مبه ر (ﷺ) سووه
 فهرموویه تی: هر موسلمانیک پییه کانی له پیناو خوای په روه ردگاردا توژاوی
 بیت (جیهاد بکات)، نه وه خوای په روه ردگار لاشه ی نه و موسلمانان له ناگری
 دوزه ده پاریزیت، کاتیک موسلمانان نه مه یان بیست له ناژه له کانیان
 دابه زیتن و به پی پویشتن، أبو المصبح (خوای لی پازی بیت) ده فهرموویت: هیچ

پوڙتيك نه مبینیوه موسلمانان نه وهنده به زوری به پیی مړیږي. ^(۸۵)

۹. بهر پرچداندهوی نهو کهسهی که غه ییه تی موسلمانیک دمکات، دیفاع کورن

لی، هیج شتیکی خراب نه دهیته پالی له ناموسی یان هر شتیکی تری:

هاوه لی به پریز أبو الدرداء (خوای لی پازی بیت) ده فرموویت: پیغمبر (ﷺ)

فرموویه تی: ((مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ كَانَ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ)) وَفِي رَوَايَةٍ:

((مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) ^(۸۶)

واته: هر موسلمانیک بهر پرچی که سیک بداته وه که غه ییه تی یان یاسی

ناموس و کهم و کوپی موسلمانیک دمکات، نه وه نهو دیفاع کورنهی لهو

موسلمان نه دهیته بهر په سستیک (پرده یهک) بوی له ناگری دوزخ، وه له

فرموده که ی تردا ده فرموویت: هر موسلمانیک بهر پرچی که سیک بداته وه

که غه ییه تی یان یاسی ناموس و کهم و کوپی موسلمانیک دمکات، نه وه

خوای په رویدگار ناگری دوزخ له پوی نهو موسلمان نه دوور دمخاته وه له

دواپوژدا.

وه هاوه لی به پریز سهل کوپی مُعَاذِ کوپی أنسِي الْجَهَنَّمَ لَهُ يَأْوِكِيهِ وَهُوَ «خَوَالِكُ

لِي پازی بیت) نه ویش له پیغمبر وه (ﷺ) ده گپریته وه که فرموویه تی:

((مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ يَغْتَابُهُ بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ

^(۸۵) رواه ابن حبان (۴۶۰۴)، وأبو يعلى، وقال الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: صحيح للفرد

(۱۲۷۳).

^(۸۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۹/۱۹)، والترمذي (۱۹۳۱)، وصححه الألباني في صحيح الجامع

(۶۲۶۳).

نَارِ جَهَنَّمَ، وَمَنْ قَفَا مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ)) (۸۷).

واته: ههه موسلمانیک بهرگری له موسلمانیک بکات و نه هیلتیت دوو پویه ک غه بیه تی بکات و باسی بکات به خراپه، نه وه خوای په روهردگار له پوژی دوا پیدا فریشته یه کی بو ده نیریت که لاشه ی نه و موسلمان ده پاریزیت له ناگری دوزه خ (چونکه له دنیا دا پاریزگاری له ناموس و که سایه تی موسلمانان کردوه)، وه هه موسلمانیک شتیک له عه بیه و که م و کوی بداته پال موسلمانیک و مه بهستی پیی ناشرین کردنی بیت، نه وه خوای په روهردگار له سه پردی (صراط) پایده گریت تا پاک ده بیت ه وه له و تاوانه، نه ویش یان به پازی کردنی نه و که سه ی که خراپه و عه بیه ی داوت پال، یان به هو ی شه فاعه ت، یان ده بیت به نه ندازه ی تاوانه که ی سزای دوزه خ بکیشیت.

أَسْمَاءُ كُحَيِّ يَزِيدُ (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبهه (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ ذَبَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ بِالْمَغِيبِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَعْتِقَهُ مِنَ النَّارِ)) (۸۸).

(۸۷) أخرجه الإمام أحمد (۴/ ۴۴۱)، رقم (۱۵۶۸۷)، وابن المبارك (۱/ ۲۳۹)، رقم (۶۸۶)، وأبو داود (۴/ ۲۷۰)، رقم (۴۸۸۳)، وابن أبي الدنيا (ص ۱۵۱، رقم ۲۴۸)، والطبرانی (۱۹۴/۲۰)، رقم (۴۳۳)، وأخرجه أيضًا: البخاري في "التاريخ الكبير" (۱/ ۳۷۷)، وحسنه الألباني في "صحيح أبي داود" (۴۰۸۶).

(۸۸) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۹/ ۲۶۲)، أخرجه ابن المبارك (۱/ ۲۳۹)، رقم (۶۸۷)، قال الهيثمي (۸/ ۹۵): إسناده حسن، والطبرانی (۲۴/ ۱۷۵)، رقم (۴۴۲)، والبيهقي في "شعب الإيمان" (۶/ ۱۱۲)، رقم (۷۶۴۲)، وأخرجه أيضًا: الطيالسي (ص ۲۲۷، رقم ۱۶۳۲) وعبد بن حميد (ص ۴۵۶، رقم ۱۵۷۹)،

واته: هر موسلمانك بهرگري له ناموس و لاشه‌ی موسلمانك بكات له پاشمله، نه‌وه بئ‌گومان خوی په‌روه‌ردگار پټويستی کردووه له‌سه‌ر خوی که پزگاری بکات له ناگري دۆزه‌خ.

هر که سيك پايگريټ و پويشتني هيواش و خاويټ له‌سه‌ر پردی (صراط) نه‌وه گپوو تيني ناگري دۆزه‌خی بۆ ديت و ده‌يسووتيت (خوا په‌نامان بډات)، هه‌ره‌ك أبو سُلَيْمَان الدَّارَانِي (په‌حه‌تی خوی ليټيت) ووتويه‌تی: نه‌گه‌ر گوټ له که سيك بوو به که سيكي تري ده‌ووت: له‌سه‌ر پردی (صراط) ده‌تبينم توټت ليده‌ستينمه‌وه، نه‌گه‌ر وای ووت: نه‌وه بزانه نه‌و که سه‌ نه‌ پردی (صراط) ده‌ناسيت و نه‌ده‌زانيت چه‌ندی ناخوشي و نا په‌حه‌تی له‌سه‌ره، چونکه نه‌گه‌ر نه‌و که سه‌ بيزانيايه سه‌ر پردی (صراط) چه‌ندی نا په‌حه‌ته نه‌وه هه‌رگيز حه‌زی نه‌ده‌کرد نه‌ هيچ که‌س ببينيت و پايگريټ، وه نه‌ه‌ميش هيچ که‌س ببينيت و پايگريټ و دوی بڅات ^(۸۹).

۱۰. خيژکردن و ووتنی ووته‌ی جوان و باش:

هاوه‌لی به‌ريز عادي کوپی حاتم (خوی لی‌پازی بيټ) ده‌فه‌رموويت: پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمويه‌تی: ((اجْعَلُوا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ النَّارِ حِجَابًا وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ))، وني روايه‌: ((مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَرَّ مِنَ النَّارِ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ

و أبو نعيم في "الحلية" (٦٧/٦)، والرافعي (٢٦١/١)، والديلمي (٥٣٤/٣) رقم ٥٦٦٧، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٢٤٠).

^(۸۹) بېرواته: التخويف من النار والتعريف بحال دار البوار لابن رجب الحنبلي، تحقيق إباد القيسي (صفحة

فَلْيَفْعَلْ^(۹۰).

واته: ئەى موسلمانان له نىوان خۆتان و ئاگرى دۆزه خدا به ربه ست و په رده يه ك دابننن نه گه ر به به خشيني له ته خورمايه كيش بىت (به كه مى مه زانن).

وه له فه رموده يه كى تر دا ده فه رمووئ: ئەى موسلمانان هه ر يه كك له ئيوه ده توانيئ به ربه ستك بۆ خۆى دروست بكات و خۆى پى بپاريئزئ له ئاگرى دۆزه خ نه گه ر به به خشيني له ته خورمايه كيش بىت، ئەوه با بيكات، كه مته رخه م نه بىت و ئەو كار ه به كه م نه زانيئ.

وه له فه رموده يه كى تر دا ده فه رمووئ: پيغه مبه ر (ﷺ) باسى ئاگرى دۆزه خى كردو و په ناي گرت به خواى په روه ردگار ليئ، پاشان باسى ئاگرى دۆزه خى كردو و په ناي گرت به خواى په روه ردگار ليئ، ئيمامى شُعْبَةَ ده فه رمووئ: به دلئاييه وه پيغه مبه ر (ﷺ) دوو جار واى كرد، پاشان فه رموى: ((اَتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِكَلِمَةِ طَيْبَةٍ))^(۹۱).

واته: ئەى موسلمانان خۆتان بپاريئن له ئاگرى دۆزه خ نه گه ر به به خشيني له ته خورمايه كيش بىت، ئەگه ر ئەو له ته خورمايه تان نه بوو بيه خشن (هه ژار بوون نه تان توانى مال بيه خشن)، ئەوه خۆتان بپاريئن ليئ ئەگه ر به ووتنى ووتهى جوان و باش و خيريش بىت.

^(۹۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۵۶/۹)، والبخاري (۶۵۶۳)، ومسلم (۱۰۱۶)، والترمذي

(۲۴۱۵)، والنسائي (۲۵۵۲)، وابن ماجه (۱۸۵)، والدارمي (۱۶۵۷).

^(۹۱) رواه الإمام البخاري واللفظ له (۶۰۲۳)، ومسلم (۱۰۱۶)، والنسائي (۲۵۵۲).

۱۱. پۇژوو گرتن:

ھاۋەلى بەرپىز أبوهريرة (خوای لى پازى بیت) دەفەر موویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەر موویەتى: ((الصِّيَامُ جُنَّةٌ، وَحِصْنٌ حَصِينٌ مِنَ النَّارِ))^(۹۲).

ۋاتە: پۇژوو گرتن قەلغانە، ۋە قەلایەكى پتەۋى پارىزەرە لە ئاگرى دۆزەخ. ۋە ھاۋەلى بەرپىز عثمان كوپى أبو العاص (خوای لى پازى بیت) دەفەر موویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەر موویەتى: ((الصِّيَامُ جُنَّةٌ مِنَ النَّارِ كَجُنَّةٍ أَحَدِكُمْ مِنَ الْقِتَالِ))^(۹۳).

ۋاتە: پۇژوو گرتن قەلغان و پارىزەرە لە ئاگرى دۆزەخ، بە ۋىتەنى ئەو قەلغانەى كە خۇتانی پىدە پارىزن لە جەنگدا.

ئەو قەلغان و پارىزگارپى بە ھىزىرتو زياتر دەبىت ئەگەر ئەو پۇژوو گرتنە لە كاتى جىھاد كردندا بیت، ھەر ۋەك ھاۋەلى بەرپىز أبو أمامة (خوای لى پازى بیت) دەفەر موویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەر موویەتى: ((مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ جَعَلَ اللَّهُ بَيْنَهُ، وَبَيْنَ النَّارِ حَنْدَقًا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ))^(۹۴).

^(۹۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۰۸/۹)، والبيهقي في شعب الإيمان (۲۸۹/۳)، رقم (۳۵۷۱)، وقال الميمني (۱۸۰/۳): إسناده حسن، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (۳۸۸۰).

^(۹۳) أخرجه أحمد (۲۱/۴)، رقم (۱۶۳۱۷)، والسنائي (۱۶۷/۴)، رقم (۲۲۳۰)، وابن ماجه (۵۲۵/۱)، رقم (۱۶۳۹)، والطبراني (۵۱/۹)، رقم (۸۳۶۰)، والبيهقي في "شعب الإيمان" (۲۹۰/۳)، رقم (۳۵۷۳)، وابن حبان (۴۰۹/۸)، رقم (۳۶۴۹). وأخرجه أيضاً: ابن أبي عاصم في "الآحاد والمثاني" (۱۹۵/۳)، رقم (۱۵۴۲)، والرويانى (۴۹۲/۲) رقم (۱۵۲۲)، والبخاري (۳۰۹/۶)، رقم (۲۳۲۱)، وأبو نعيم في "الحلية" (۲۶۵/۶)، وصححه العلامة الألباني في "صحيح الجامع" حديث رقم: (۳۸۷۹).

^(۹۴) رواه الترمذي (۱۶۲۴)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۳۳۳).

واته: هه‌ر موسڵمانێك ته‌نها يه‌ك پۆژێك له‌ پێناو خوای په‌روه‌ردگارا به‌ پۆژوو بێت، ئه‌وه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ نێوان ئه‌و موسڵمانه‌ و ئاگرێ دۆزه‌خدا چالێك (خەندق) داده‌نێت به‌ ئه‌ندازه‌ی دووری نێوان ئاسمان و زه‌وی (ئو موسڵمانه‌ ئه‌وه‌نده‌ دوور ده‌بێت له‌ ئاگرێ دۆزه‌خ).

۱۲. گریان له‌ ترسی خوای په‌روه‌ردگارو پاسه‌وانی كردن له‌ سنووری، چاوه‌گرتن له‌ جه‌رامه‌كان (نه‌زهر نه‌كردن):

هاوه‌ڵی به‌رێز أبهریره‌ (خوای لی پازی بێت) له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌ كه‌ فه‌رموویه‌تی: ((لَا يَلِجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ، وَلَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ نَارِ جَهَنَّمَ فِي مَنْخَرِ مُسْلِمٍ أَبَدًا))^(۹۰).

واته: موسڵمانێك ئاچێته‌ ئاگرێ دۆزه‌خه‌وه‌ كه‌ له‌ به‌ر خوای په‌روه‌ردگار گریا بێت، هه‌تا شیر نه‌گه‌ڕێته‌وه‌ ناو گوانی ئاژه‌ل (كه‌ ئه‌مه‌ش شتیکی مه‌حاله‌)، وه‌ هه‌رگیز ته‌پوتۆزی گۆپه‌پانی جیهادو دوکه‌لی ئاگرێ دۆزه‌خ له‌ لووتی موسڵماندا كۆ نابێته‌وه‌، واته‌: هه‌رگیز ئه‌و موسڵمانه‌ی كه‌ به‌راستی ده‌جه‌نگێت و خوای په‌روه‌ردگار لێی وه‌رده‌گرتێت ئاچێته‌ ئاگرێ دۆزه‌خه‌وه‌.

^(۹۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۴/۱)، والترمذی (۱۷۱/۴)، رقم (۱۶۳۳)، والنسائي (۱۲/۶)، رقم (۳۱۰۸)، وهناد (۲۶۸/۱)، رقم (۴۶۵)، وقال: حسن صحيح، والحاكم (۲۸۸/۴)، رقم (۷۶۶۷) وقال: صحيح الإسناد. والبيهقي في "شعب الإيمان" (۱/۴۹۰)، رقم (۸۰۰) وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۷۷۷۸).

وه هاوه لى به پيژ انس كوپى مالك (خوای لى پازى بيت) ده فهرموويت: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تى: ((عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ أَبَدًا: عَيْنٌ بَأْسَتْ نَكْلًا الْمُسْلِمِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ))^(۹۶).

واته: دوو چاوه ن هه رگيز ئاگرى دوزه خ نايان گریت و نايان سووتينيت، چاويك له پيناو خوای په روه ردگاردا شه ونخونی كردبيت و پاريزگاری له موسلمانان كردبيت، وه چاويك له ترسی خوای په روه ردگار گريا بيت.

هاوه لى به پيژ معاوية كوپى حيدة (خوای لى پازى بيت) ده فهرموويت: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تى: ((ثَلَاثَةٌ لَا تَرَى أَعْيُنُهُمُ النَّارَ عَيْنٌ حَرَسَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ كَفَتْ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ))^(۹۷).

واته: سى كومه ل هه ن له موسلمانان چاوه كانيان ئاگرى دوزه خ نايان سووتينيت: چاويك له ترسی خوای په روه ردگار گريا بيت، وه چاويك له پيناو خوای په روه ردگار پاريزگاری له موسلمانان كردبيت، وه چاويك خاوه نه كى پاراستووييتى له تيرپوانين و سهيركردنى نه و كارو شتانه كى كه خوای په روه ردگار هه رامى كردووه لى (نه زهر نه كردن).

پاراستنى چاو (واته: نه زهر نه كردن) يه كيكه له و عيباده تانه كى كه زوريه كى موسلمانان بى ئاگان لى و كه مته رخه من تيايدا به تاييه تى له م كات و سه رده مه دا، له كاتيكد افره تانى له خوا نه ترسی نه م سه رده مه به

^(۹۶) رواه الترمذي (۱۶۳۹)، وأبو يعلى (۳۰۷/۷)، رقم ۴۳۴۶، والطبراني (۱۴۰/۷)، رقم ۲۳۷۰، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": حسن صحيح (۱۲۳۰).

^(۹۷) رواه الطبراني، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": حسن لغوه (۱۹۰۰).

شیئوہیەکی زۆر بئێ شەرم و بئێ حەیایانە خۆیان ڕووت کردۆتەو و پۆشاکی شەرعی و پۆشتەیی و حەیاو حورمەتیان فری داو و پۆشاکی نادروست و ئابرو چوناوەیان پۆشیوە، ڕووتی و خۆ دەرخستن بە شیئوہیەکی وا کە بە هیچ شیئوہیەک لە سەردەمانی پێشوو دا بوونی نەبوو، بەلێ ئافەرەتان بە ھۆی خۆ نەپۆشینیان بە جل و بەرگی شەرعی جوانی خۆیان دەرخستوو، وە بوونەتە مایەیی فیتنە بۆ پیاوان و زۆریان لە خشتە بردوون، بە تاییەتی لە دواى کرانەوہی ھۆکارەکانی ڕاگەیاندن لە جیھاندا بە دەرکەوتنی کەنالە ئاسمانیەکان (سەتەلایت و تەلەفزیۆن) و (تۆپی ئینتەرنێت)، خوای پەرورەدگار ھەموو لایەکمان بپاریزێت لە شەپو خراپە و تاوانی ئەو ئامێرانە.

موسڵمانی خۆشەویست بە پاسەتی (سەتەلایت و تەلەفزیۆن) و (تۆپی ئینتەرنێت) پەنجەرەییەکی شەپو خراپە کارین، پەنجەرەیی ئەمڕۆ دەرگای خراپەکاری سبەیی، ئەمڕۆ دۆپە و تەگەتەکی فەسادی سبەیی ڕووباری خراپە و تاوانکاری و مالا وێرانی لێدەبارێت، بەلێ ئەو ئامێرانە سەرەتا و دەستپێکەری تاوان و خراپەکاری و داڕووخانی ئیمان و ڕەوشتە، ھەرچەندە خەڵکی شەپو خراپەیی بەکەم بزانن و بە سووک سەیری بکەن. بەلێ لەبەر خوو گرتنیکی زۆر حەز پێ بوونیکی زیاد پێیانەو ھەست کردنمان بە خراپە و تاوانیان ترسناکیانمان لە دەست داو، بۆیە بوون و دەست پێوە گرتنیان زۆر بوو و ھەست کردن بە خراپەیان کەم بوو.

موسڵمانی خۆشەویست کاتیکی بێر لە حاالی ئەمڕۆی موسڵمانان دەکەیتەو دەبینیت چاومان کراوەتەو و ھەستمان بە ئاگا ھاتوو لە زۆر کاردا، بەلام گوی و چاوو دلەکانمان ڕاگرتوو و ناخەینە گەڕ بەرامبەر بەو ھەموو تاوان و

خراپه کاریبیه له و ئامیرانه وه پیشان ده دریت، جا فه رموده ی خوی
 په روه ردگارمان له بیر چوو بیت یان به دهستی نه نقهست له بیرمان کرد بیت که
 ده فه رموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (٣٦)
 (الإسراء: ٣٦)

واته: به پاستی گوئ و چاوو دل هه موویان به پرسیارن له گوئ گرتن و
 تیروانین و ئاره زوو کردنی تاوان.

ئایا هیچ داناییه کی تیدا هه یه تا ئیمه ی موسلمان به و ساده و ساکاری و
 گوئ نه دانه به سه رنه نجامی خراپی نه و ئامیرانه ئاوها به سووکی و ئاسانی
 مامه له یان له گه لدا بکه ین؟ چونکه نه وه نده خراپه و تاوان و فه سادی تیدا یه
 ناتوانریت باسی خیرو چاکه ی بکریت.

موسلمانن خو شه ویستی نو یژخوین ئامیره پر له تاوان و خراپه کاریبیه کانی
 وه کو: (سه ته لایت و ته له فزیون) و (توپی ئینته رنیت) پله ی یه که می داگیر
 کردوه له نیوان هۆکاره کانی پاگه یاندندا، که نه ویش له هه موویان ترسناکترو
 به هیژتره بۆ ده ست گرتن به سه ر مرقه کاندنا، زال بوون و ده ست گرتن
 به سه ر گرنگترین نه ندای هه ستیاری مرقه (نه ندای هه ستیاری چاوو
 دل له کان).

پۆلی گرنگی باوکان، قوتا بخانه کان، به ها به رزه کان، پوچه ل کراوه ته وه و
 هه لوه شاوه ته وه، نه مرقه کانه کان پۆلی په روه رده و فیترکردن ده بینن
 (فیترکردن و نیشاندانی کاره خراپ و به دره وشته کان).

موسلمانان خوی په روه ردگار دروستی کردووین بۆ عیبادت و گوپرایه لی
 کردنی خوی، نه ک بۆ گالته و گه پ و تاوان و سه رپیچی، هه روه ک

ده فـه رموویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمن: ۱۱۵).

واته: ثایا وا گومان ده بن و وای لیک ده دهنه وه که نیمه نیوه مان بۆ کالته و گه پ و بی مه به ست دروست کردوه، وه نیوه وا گومان ده بن که ناگه پینه وه لای نیمه له دواپۆژدا (بی گومان هه مووتان ده گه پینه وه لمان و لیپرسینه وه تان له گه لدا ده کهین، له سهر کاره خراپه کانتان، گوئی نه دانت به فرمانی خوای پهروه ردگار و پیغه مبه ره (ﷺ) خۆشه ویسته که ی).

پتویسته ژیانمان به هه موو مانا کانیه وه بۆ خوای پهروه ردگار بیت هیچ کاتیک دانه بریت له په رستنی خوای پهروه ردگاری تاک و ته نها، ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۲) لَا شَرِيكَ لَهُ، وَيَذِكُّكَ أُمُّرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ (۱۱۳) ﴿(الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳).

واته: نه ی پیغه مبه ره (ﷺ) به موشریکین و هاوه ل پهیدا که ران بلێ: من نویژ کردم (فه رزه کانم و سوننه ته کانم) سه رب پریم و هه موو ژیانم "ئه وه ی له م دونیا یه دا ئه نجامی ئه دهم و ئه وه ی که به سه رم دیت "مردم" واته: هه موو ئه و کاره چا کانه ی که له سه ری ئه مر م ته نها بۆ خوای پهروه ردگاری جیهانیانه، ئه و خوا به ی که هیچ هاوه لیک ی نییه، به و شیوه یه فه رمانم پی کراوه که هه موو په رستنه کان ته نها بۆ خوای گه وره ئه نجام بدهم، وه من یه که م که سم له م ئوممه ته که مل که چم بۆ فه رمانه کانی خوای گه وره.

بۆیه هه ر کاریک و ره وشتیک پیچه وانه ی ئه م بنه مایه و به ندایه تی کردنه بیت بۆ خوای پهروه ردگار ئه وه له شه رع ی پیروژدا هه رامه و پێگه ی پینه دراوه،

به لام نه وهی نه و بنه ماو حکمه تهی له دل و ده روون و بۆچوونی ئیمه دا لاواز کردوه: بینینی بانگه شهی پوون و ناشکراو بی په ردهیه بۆ خراپ بوونی بیروباوه پو په وشتی بهرز و تیکچونی شیرازهی کومه لگا ...

با پیکه وه بیریک له وه موو تاوان و خراپه و خراپه کاریانه بکهینه وه که نه و نامیزانه له خۆی گرتوون، که هیچ کهس ناتوانیت نکۆلی لیبیکات مه گهر کهسانی له خۆبایی.

ئیمانداران، قورئان خوینان، باوکان، برایان، میردهکان، خاوهن
 حهیاکان، کهسانی ناموس پارێز، گهنجان، باش بزنان و ناگادارین که خوی
 پهروهردگار به گویماندا ده دات و ده فهرموویت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ
 أَيْمَانِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لِمُمْ إِنْ اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
 يَغْضُضْنَ مِنْ أَصْوَغِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
 بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُوهِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ
 بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ
 أَخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ
 الطِّفْلِ الذَّيْبِ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ
 زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾﴾ (النور: ٣٠-٣١).

واته: نهی پێغه مبهه (ﷺ) به پیاوانی ئیماندار بلای: با چاوو داوینیان
 بپارێزن (چاو له نه زهرو داوین له زینا)، چونکه چاو گرتن و داوین گرتن و
 پاراستنیان زۆر پاکترو باشتره بۆیان، به پاستی خوی پهروهردگار زۆر

شاره زایه به خود و ناوه پوکی نه و کارانه ی که ده یکن، وه هه روه ها به
 ثافره تانی ئیماندار بلئ: با چاو و داوینیان بیارنن (له نه زهرو زینا)، ﴿وَلَا
 يُبْدِيَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ وه با جوانی خوین دهرنه خه ن بؤ پیاوانی
 بیگانه و نامه حرهم جگه له وه ی که به دهره وه یه و دیاره له جوانی (دهم
 وچاو و ده ستیان)، ﴿وَلْيَضْحَكُنَّ يَخْمُرْنَ عَلَىٰ جُوهِهِنَّ﴾ وه با سه ریوشه کانیان
 به ریده نه وه به سه ر سینگ به روکیاندا، ﴿وَلَا يُبْدِيَنَّ زِينَتَهُنَّ﴾ وه با جوانی
 خوین دهرنه خه ن زیاد له وه ی که دهره که ویت، ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
 آبَائِهِنَّ﴾ مه گه ر بؤ میردیان یان باوکیان، ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یان باوکی
 میرده کانیان، ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یان کوپه کانیان یان کوپی
 میرده کانیان (له ژنی تریان)، ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ﴾
 یان براکانیان یان کوپی براکانیان (برازیان) یان کوپی خوشکه کانیان
 (خوشکه زایان)، ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یان ثافره تانی (ئیماندار)
 یان که نیزه کانیان، ﴿أَوِ التَّيْبِعَاتِ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یان نه و شوین
 که وته و پیاوانه ی که بی نیازن له ثافره تان (وه که خزمه تکارو پیاوانی پیرو
 په ککه وته و نه خوش که ثاره زووی ژن و میردایه تیان نییه)، ﴿أَوِ الْوَلَدِ الَّذِي لَكُمُ
 لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ الْإِسْكَاءِ﴾ یان نه و منداله کوپانه ی که ناگیان له له شی
 (عه ودهت) ثافره تان نییه (مندالن و بالغ نه بوونه)، ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
 مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ وه به ثافره تانی ئیماندار بلئ: با له کاتی پویشتنیاندا
 قاجیان نه دهن به زه ویدا (تا دهنگی خرخال و پاوه نه کانیان بیست) و برانریت

به و جوانییهی (پیمان) که شاردویانه ته وه، ﴿وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ هه مووتان ته و به بکن و بگه پینه وه بۆ لای خوی پهره ردگار ئه ی ئیمانداران تا پزگارو سه رکه وتوو بن.

زیانه کانی سه ته لایت و ته له فزیۆن و توپی ئینته رنیت

موسلمانان خۆشه و یست کوا گوێپایه لیمان بۆ ئه م ئایه تانه له مامه له کردنمان له گه ل (سه ته لایت و ته له فزیۆن و توپی ئینته رنیت)، ئایا چاوه کان شه و نخوونی ناکه ن و به رده وام نین له تیپوانین بۆ دیمه ن و کاره حه رام و سه نج پاکیشه کان؟ بۆ ئافره تانی پیاوان له خسته به ر؟ لاشه و جوانی خۆیان به و په پی بی باوه پی و له خوانه ترسی و بی شه رمییه وه ده رخستوه .

برایانی موسلمان با پوون و ئاشکرا بین له گه ل یه کتردا، ئایا ئه وه ی له شاشه کانه وه پیشان ده دریت ته نها ئاره زووی گه نجان ناجولینیت؟ به لئ به لکو فیتنه و ئاشوبن و ئاره زووی گه نجان و پیران ده جولینیت، هه ر یه ک له ئیمه ی مۆفف دان به وه دا ده نیت که خوی پهره ردگار حه زو و یست و ئاره زووی پێبه خشیوه و حه زو ئاره زوومان هه یه .

به لئ به لای گه و ره و کاری بی شه رم و بی حه یایی له ناو موسلماناندا به شیوه یه کی زۆر به ربلاوه، له کاتی کدا ده بینیت ئافرتان (له کچان و خوشکان و ژنان) پێکه وه له گه ل پیاوان له به رده م شاشه ی (سه ته لایت و ته له فزیۆنه کان) داده نیشن، یه ک له دوی یه ک دیمه نی پیاوان و گه نجان

پیشان ددریت له و په پری گه نجانیه تی و جوانیتیاندا، پیاوی وا هه یه یه ک جار غیره دهیگریت و تورپ دهییت کاتیک پیاویکی بیگانه دهیینیت سهیری خیزانی دهکات و نه زهری لیده کات، به لام سه د جار غیره دهیگریت تورپ دهییت کاتیک دهیینیت خیزانی (کچی، خوشکی) سهیری پیاویکی بیگانه دهکات و نه زهری لیده کات، نه گه رپوو به رپوو بیت !!، به لام نه و پوژه پیاوان با هه ست به بی غیره تی و بی ده سه لاتی پیاوه تی خویان بکه ن، کاتیک دهیینن ئافره تانیان به دیار شاشه ی (سه ته لایت و ته له فزیونه کان) سه وه داده نیشن و ده پواننه (المصارعة الحرة) یان (فلان گورانی بیژی پیاوی عه ره بی یان بیانی) یان (زنجیره فیلمه کان) یان (دیمه نی ره قص و خو بادان و تیکه لای پیاوان و ئافره تان) یان (فیلمه به درپه وشته کان که راسته و خو بی هیچ پیچ و په ناو په رده یه ک فاحیشه ی زینا و نیریازی) پیشان ددریت، دهیینیت ئافره تان به دیار نه م بی ره وشتیه وه داده نیشن بی نه وه ی ده سه لاتدارانیان (باوکان، میرده کان، براکانیان) پیگریان لیبکه ن، هوکار چیه و سوچی؟

وه لام: هه موویان به شدارن له و تاوانه دا، تو بی ده نگبه و واز له من بیته، منیش واز له تو دینم، کاتیک ئافره تان بی شهرم و بی ترس نه وکاره ده که ن بی گومان باوک و میرو براکانیشیان نه وکاره ده که ن بویه غیره تیان ناجولیت تا پیگریان لیبکه ن.

إذا كان رب البيت للدف ضارباً... فشيمة أهل البيت كلهم الرقص

واته: نه گه رخواوه ن مال و گه وره که یان ته پل و ده ف لیبدات، نه وه سیفه ت و پیشه ی دانیشتونای نه و ماله ره قص و خو بادان ده بیت !!!.

نه گه رگه وره و ده سه لاتداری ئافره تان خویان نه وکاره بکه ن نه وه هه رگیز

غیره تیان ناجولیت و ناتوانن پئنگری له ئافره ته کانیان بکه ن!! .

ئهمه یه کیکه له زیانه کانی ئه و ئامیزانه، له وهش خراپتر ئه وه یه فه سادو به دپه وشتی پی زیاتر ده بیته له پی خستنه پوی چه ندین فیلم که هه موویان باس له دل داری و خۆشه ویستی ده کات، که له زانکۆ خویندنگاو شوینه گشتیه کان پرووده دات، بی ئه وه ی که س و کاری ئافره تان ئاگیان لی بیته، پاشان کوتاییه که ی ژن و میردیکی به خته وهر (به گومانی پرپوچی خۆیان)، ئهم فیلم و کاره به دپه وشتیانه ده خرپته پوی کۆمه لگای موسلمانان، ئه و کۆمه لگایه ی که پیویسته کچانی فیڕ بکات که سه یرکردنی پیاوان بۆیان و کۆبونوه له گه لیان به ته نها حه رامه و نادرسته !!! .

به لئ له وهش خراپتر ئه وه یه شاشه ی ته له فریۆنه کان دیمه نی سه رجی ژن و میرد پیشان ده دات له هۆده ی نوستن و حه وانه ی خۆیان، ئاخۆ ده بی بۆچوونی مندالیان چۆن بیته له گه ل بینینی ئه و دیمه نه ؟ له کاتیکدا ئیسلام فیریان ده کات سی جار ئیزن وه رگرن تا پئنگه یان بدریت، بیته ژووره وه یان نا، ده بی جی پیزو چی مامه له یه ک بیته له گه ل کاره به نرخ و به هاکانی ئیسلامی پیڕۆزدا؟

به راستی کاره ساته، له و کاره ساته ش گه وره ترو تالتر و ترسفاکتر ئه وه یه : داپووخانی موسلمانانه له دین و په وشت و عیباده ت و میژووی پرشنگذاری پر له ماندوو بوون و شه ونخونی و جیهاد کردنه به هۆی تیروانین و خووگرتن به و ئامیزه له ناو به رانه وه .

به لئ داپووخانی سه ره برزی شوینکه وتوانی ئوممه تی ئیسلام به رامبه ر غه رب و بی باوه پان، به وه رگرتنی پیره وی ژیان و هه لئس و که وتیان و

نه هیشتنی په رده ی نیوه ندی پق لیونیان و دور که وتنه وه لییان (البراء منهم)، سیر کردنیان و بینیی هه لس و که وتیان به به رده وامی وای له هه ندی موسلمان کردوه شوینی داب و نه ریب و بچوونیان بکه ویت له کاتیکدا خوی په روه ردگار ده فەرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٥١).

واته: ئه ی ئیمانداران گا ورو جوله که مه که نه هاوه ل و خۆشه ویستی خۆتان، ئه وان هه ندیکیان هاوه ل و خۆشه ویستی به کترن، هه ر به کیک له ئیوه ی موسلمان خۆشه ویستی هه بیت بۆیان و پشتگیریان لیبکات، ئه وه بی گومان له وانه (بی باوه رپه وه کو ئه وان)، به راستی خوی په روه ردگار هیدایهت و پینمونی که سانی زالم و سته مکار ناکات.

خوی په روه ردگار وا ده فەرموویت: ئه ی کوا وه لامی توی موسلمانی نوێزخوین و قورئان خوین و شوینکه وتووی پیغه مبه ر (ﷺ)؟ به گومانی خۆت موسلمانیککی باشی به لام مه رج نییه لای خوی په روه ردگار وا بیت. شوینه واری شوین که وتنی خراپی گا ورو جوله که به هه ندیک له کوپان و کچانی موسلمانانه وه دیاره له جل و بهرگ و سه ر چاکردن و بگره له وتوو ویزیشیاندا.

له وهش ترسناکتر ئه وه یه مندا ل و جگر گو شه کانمان بده ی نه ده ست شاشه ی ته له فزیو ن و سه ته لای ته کان تا ژیانیان ویران بکه ن و شه پو خراپه کاری له ناخیاندا برپوینن، گومان دروست کردن له بیروباوه رپان

بهرامبه ر خوی پهره دگار، پاهینانیان له سه ره نه جامدانی چه ندین کاری
کوشتن و سه ربهرین و ته قاندنه وه و شه پر کردن، ژیان له نیوان خه یال و
گوماند، ترساندنیان به بینینی نه و کاره درپدانه یه ی که پیشان ده دریت.

موسلمانی خوشه ویست نه وه مان له بیر نه چیت کاتیک به رنامه ی
ته له فزیونی ده کریته وه سه ره تاو ده ستپیک کی چه ند ئایه تیک له قورئانی
پیروو چه ند ئاموژگارییه که ده بیت که زۆربه ی خه لکی بی تاقه ت ده بن به
بیستن و بینینی (له بهر نه وه ی حالی موسلمانی ئیمان لاوازی نه مرو وایه که
به بینین و بیستنی قورئان و فه رموده و ووتارو ئاموژگار بی تاقه ت ده بن)،
نابیت نه مانه چاومان کویر بکات به رامبه ر نه وه موو خراپه یه ی که له دوا پیدا پیشان
ده دریت.

موسلمانی خوشه ویست نه مه زیان و خراپه ی ته له فزیونه، له کاتیکدا چاو
ده که یته وه ده بینیت هه موو سه ربهریان و بان شوقه و بینایه که سه حنی
سه ته لایتی به سه ره وه ده بینریت (مه گه ر که سانیک خوی پهره دگار په حمی
پیکرد بیتن)، به لئ بوونی نه و سه ته لایت و ئامیرانه خاوه نه که ی پووبه پووی
چه ندین تاوان و خراپه کاری ده کاته وه، گومان دروست بوون له بیروباوه پی
ئیسلام، دروست بوونی چه ندین بیروباوه پی به تال و پوچهل، وه رگرتنی
بیروباوه پی پر پوچ و باتلی گاورو جوله که و دارو به ردووت په رستان.

له هۆلندا گۆنگره یه کی جیهانی به ستره که زیاتر له هه شت سه ده هه زار
پیاوی بانگ، خوازی گاوری تیدا به شدار بوو، مه به ستیش له به ستنی نه م
گۆنگره یه نه وه بوو: چۆن بتوانن له پئی بلاو کردنه وه ی پاسته وخۆ (له پئی
سه ته لایته وه) خه لکی بکه ن به گاور.

به‌لّی داپووخانی په‌وشت و نه‌خلاق له پړی بلاوکردنه‌وه‌ی چه‌ندین فیلم و به‌رنامه‌وه که هه‌موویان بانگه‌شه‌کردنه بۆ نه‌هیشتن و له ده‌ست دانی په‌وشتی به‌رزی ئیسلام، چی فیلمیکی بیانی و عه‌ره‌بی هه‌یه دوور بێت له دیمه‌نی ووروژاندنی لایه‌نی شه‌هوت، خواردنه‌وه‌ی مه‌ی، به‌کاره‌یتانی ماده‌ سه‌رخۆشکه‌ره‌کان، په‌قص و خو‌بادان، تیکه‌لاوی پیاوان و ئافره‌تان، دل‌داری، گۆرانی و موسیقا، هتد؟.

وه زیانیك و ترسناکیه‌کی تر له بوونی ئه‌و ئامیترانه شه‌وه‌یه: ترسناکی له‌سه‌ر باری ئه‌منی و هیمنی کۆمه‌لگا ده‌بێت، پیشاندانی ئه‌و هه‌موو فیلمه توندوتیژی و شه‌پوشۆله هانده‌ریکه بۆ شه‌وه‌ی که‌سانیکی خراپه‌کار تووشی کوشتن و برین پفاندن و ترساندن ببن، هه‌روه‌ک یه‌کێک له دکتۆره نه‌فسانییه غه‌ریبه‌کان ده‌لێت: ئه‌گه‌ر به‌ندیخانه (السَّجْن) کۆکه‌ره‌وه‌ی خراپه‌کاران و تاوانباران بێت، ئه‌وه ته‌له‌فزیۆن و سه‌ته‌لایت سه‌ره‌تایه‌که بۆ پوودانی ئه‌و هه‌موو خراپه‌و تاوانکارییه و بوونی خراپه‌کاران و تاوانباران.

موسلمانی خۆشه‌ویست، کاتیك باسی ئه‌م بابه‌ته ده‌که‌ین پینویسته چه‌ند حه‌قیقه‌ت و راستییه‌ک بخه‌ینه پێش چاو، وه‌ ناگاداریشی ببن:

یه‌که‌م: ئامیژه‌کانی (سه‌ته‌لایت و ته‌له‌فزیۆن) چه‌کیکی دووپوون، واته: بۆ لایه‌نی باشه‌و بۆ لایه‌نی خراپه‌ش به‌کار دێت، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی هه‌یانه‌و به‌کاریان دێنن زیاتر بۆ لایه‌نی خراپه‌و تاوان به‌کاری دێنن، که ئه‌ویش لایه‌نه ژه‌هراوییه‌که‌یه‌تی.

دووهم: ئه‌م ئامیترانه لایه‌نی باشه‌و خراپه‌ی تێدایه، به‌لام خراپه‌و تاوان و زیانی زۆر زۆرتره له سود و قازانجی، چون ئه‌گه‌ر شیر تیکه‌ل به‌ مه‌ی بکری‌ت

حەرام دەبێت، هەرچەندە شیرەکش حەلالە، ئەگەر ئەو ئامێرانەش بۆ
 حەرام بە کاربەنێرین، ئەو هەر حەرامە ئەگەر بشووتریت: چاکەى تێدايه،
 دلۆپە چاکەىەك لە چاودەریایەك خراپە و تاوان، مەگەر کەسانیک هەر لە
 بنەرتەو تەنها بۆ زانستی شەرى و چەند کارىکى باشەى تر بە کارى بەینن،
 تەنانەت نابیت کە نالیکى ئىسلامىشى تىابیت ئەگەر گۆرانى و موسىقاو
 بیدعو و هەندى تاوانى تر بلۆ بکاتەو، لەبەر ئەوئەى چۆن دەووتریت: ئەو
 کە نالانە دروست نییە چونکە خراپە بلۆ دەکەنەو، ئەو دەبێ بشووتریت:
 گۆرانى و موسىقاو بیدعو و چەند کارىکى تر حەرامە و نابیت بلۆ بکرتەو،
 چونکە ئەگەر کارىک حەرام بوو ئەو ئەو کارە حەلال نابیت هەرچەندە
 موسلمانیش ئەنجامى بدات، حەرام بە کردەوئەى موسلمان حەلال نابیت،
 هەرچەندە ئەو موسلمانەى ئەو کارە دەکات بە لای خۆیەو یان بە لای
 خەلکییەو کەسێکى باشە، کەسى باش هەرگیز بە خراپە و تاوان نالیت باش
 (باش لە باشەوئەى، خراپەش لە کەسى خراپ دەوئەى شیتەو)، ئەگەر ئەو
 کەسە بانگەشەى لە خوا ترسان و شوین کەوتنى قورئان و سوننەتیش
 بکات!!! .

سەئىهەم: ئەو شاشە بچوکەى تەلەفزیۆن و سەتەلاىت بۆتە گەورەترین چەك
 بە دەست دۆزمنانى ئىسلامەو تەبتوانن لە پێیانەو بیروبאו پەرەوشت و
 بەها پێرۆزو بەرزەکانى ئىسلامى پى لەناو بەرن.

چوارەم: تەلەفزیۆن و سەتەلاىت دەسەلاتى پەرەردەبى لە دایکان و باوکان و
 مامۆستایان و بانگەوازکاران سەندوو ئەو ئامێرانە پەرەردەیان دەکەن،
 دەبینیت ئەو هەموو مۆدیل و مۆدیل کاریانەى لەناو موسلماناندا هەیه

نۆربه‌ی هه‌ره نۆزی له پێی ئه‌و ئامێزانه‌وه هاتۆته ناو كۆمه‌لگای موسڵمانی
 بێ‌ئاگا و شوێن كه‌وتووی گا‌ورو جوله‌كه‌و بێ‌با‌وه‌پان، بۆیه پێ‌ویسته كه‌شتی
 ته‌ق‌وا و خۆپاریزی بخه‌ینه پێ‌ پێش هه‌ستان و هاتنی لافا‌وی تا‌وان و خراپه‌ی
 له‌نا‌وبه‌ر.

برای موسڵمان، خا‌وه‌ن سه‌ته‌لا‌یت، خا‌وه‌ن ته‌له‌فزیۆن، فرۆشیاری گۆرانی
 وفیلمه‌ خراپه‌كان، ئه‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ ده‌پوانیته ئه‌و شاشه‌ به‌د‌ر‌ه‌وشتیانه،
 باش بزانه هه‌ر به‌ سه‌یركردنێك نوكته‌یه‌کی په‌ش له‌سه‌ر د‌ل‌ت دروست
 ده‌بێت و په‌شایی تا‌وان یه‌ك له‌ د‌وا‌ی یه‌ك زیاده‌كاته تا ز‌ال‌ ده‌بێت به‌سه‌ر
 سپیایی د‌ل‌تدا، ئه‌و كاته د‌ل‌ت ده‌مریته و ته‌نها لاشته‌ زیندوو ده‌بێت، چه‌زت
 به‌ هه‌موو خراپه‌یه‌ك ده‌بێت و ر‌قت له‌ هه‌موو کاریکی خێرو چا‌كه‌ ده‌بێت، له‌
 چا‌كه‌ دوور ده‌كه‌وته‌وه‌و له‌ خراپه‌ نزیک ده‌بێته‌وه‌، خه‌م و خه‌فه‌ت و
 د‌ل‌ته‌نگی به‌نا‌و چه‌وانته‌وه‌ ده‌رده‌كه‌وێت، چۆن به‌خته‌وه‌ر ده‌بیت له‌ كاته‌یدا
 خ‌وا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی؟ ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً
 ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ۱۲۴)

واته‌: هه‌ر كه‌سێك پشت له‌ یادو زیکری من هه‌لبكات (شوێنی فه‌رمووده‌ی
 خ‌وا‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ) نه‌كه‌وێت ئه‌وه‌ ژیا‌نیکی ته‌نگ و نا‌په‌هه‌تی ده‌بێت (له‌
 د‌ونیا‌و له‌ نا‌و گۆردا) وه‌ له‌ پۆژی د‌وا‌یدا به‌ کوێری چه‌شری ده‌كه‌ین.

موسڵمانی خۆشه‌ویست هه‌ل‌ویسته‌یه‌ك بکه‌و په‌رسیاریك له‌ خ‌و‌ت بکه‌، تا
 كه‌ی شوێنی هه‌وا و ئاره‌زوو ده‌كه‌ویت و خ‌و‌ت ده‌خه‌یه‌ گ‌یژا‌وی تا‌وان و
 خراپه‌کارییه‌وه‌؟ مردن و کاتی سه‌ره‌مه‌رگ بێنه‌ پێش چا‌وی خ‌و‌ت، ئه‌و پۆژه
 بێنه‌ پێش چا‌وت به‌ زه‌لیلی و داما‌وی له‌به‌ر ده‌ستی خ‌وا‌ی په‌روه‌ردگارا

دەوہستیت، بەچی زمانیک وەلامی خوای پەرەردگار دەدەیتەو؟ (بەو زمانەى خراپەیک نەمابوو پێى نەکەیت؟)!!، بەچی پێیک خۆت پادەگریت و دەوہستیت؟ (بەو پێیک لەمەر شوین و جیگایەک خراپە مەبوايە دەپۆشتى بۆ)!!! وەلامت چییەو چی دەلێت کاتیک خوای پەرەردگار پێى ووتى؟ ئەى بەندەکەم بۆ بەگەرەمت نەزانى و ترسى منت لە دڵدا نەبوو؟ ئەى بەندەکەم بۆ شەرمت لێم نەکرد؟ بۆ منت بە چاودێر نەزانى بەسەر تەو؟ ئایا ئاگادار بوون و بینینی منت بەکەم سەیر دەکرد؟ ئایا چاکەم لە گەڵدا نەکردبووى؟ ئایا نازوو نێعمەتم بەسەردا نەپشتبووى؟

موسلمانى خۆشەویست دینت، پەرەشتى بەرزت، عەقلى تەواوت، وە ئەو دڵت کە لە خوای پەرەردگار دەترسیت، وە غیرەتت لەسەر ئافەرەتانت، ئەم شتانە بە حەرام و خراپ دەزانیت، دەى سەرکەو بەسەر نەفستاو زالبە بەسەر ئاردزوتداو ئەو جیهازو شاشانە لە مالتدا دەرکەو مەبێتە "خۆ ئەگەر ئەلێى ئەمە ناگونجی و ناکریت (بەلام لە بنەرتدا وانییە) ئەو مەوڵبەدە کە ئالیک لە ماله کەتدا مەبێتە ئەگەر گۆرانى موسیقاشى تێدايە"، چونکە تۆی دەسەلاتدار لە ماله وە پێغمەبەر (ﷺ) بەرپرستی خستۆتە سەر شانت و پیت دەلێت: ((... وَالرَّجُلُ رَاِعٌ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...))^(١٨).

واتە: ... پیاوان شوان و بەرپرسن لە مال و منداڵ و خێزانیان، وە پرسیاریان لێدەکریت (لە دواپۆژدا) لە بارەى بەرپرسیاریتیکەیانەو.... دەى موسلمان ئەو بەلایە لە ماله کەتدا دەرکەو واز بەینە لە کپین و

(١٨) صحیح، أخرجه البخاري في "كتاب الجمعة" (٨٥٣)، ومسلم في "كتاب الإمارة" (١٨٢٩)، من حديث

ابن عمر (رضي الله عنه).

فروشتنی ئه و شته خراپانه بهیته.

برای به پێژ نۆربهی هه ره نۆری ئه و بهرنامه و فیلمانه بهرنامه پێژیان بۆ
کراوه بۆ نه هیشتنی دینی تو، بۆ دارپووخان و نه مانی په وشتی بهرزو جوانی
تووی موسلمان.

پێغه مبه (ﷺ) هه وائی پێمان داوه که فیتنه یه که له دواى یه که به وینهى
شهوى تاريک و پهش به سه ره ئه م ئوممه ته دا دیت کۆتاییه که ی له سه ره تاکه ی
خراپه تره، وه موسلمانانیشی لى ئاگادار کردۆته وه، هه روه که هاوه لى به پێژ
أسامة کوپی زید (خوای لى پازى بیت) ده فه رموویت: جارێکیان پێغه مبه (ﷺ)
چووه سه ره به رزی و ته پۆلکه یه کی شاری مه دینه و فه رمووی: ((هَلْ تَرَوْنَ مَا
أَرَى إِيَّيْ أَرَى مَوَاقِعَ الْفِتَنِ خِلَالَ بُيُوتِكُمْ كَمَوَاقِعِ الْقَطْرِ))^(١٩).

واته: ئایا نابینن ئه وه ی که من ده ببینم؟ من ده بینم فیتنه به سه ره
ماله کانتاند! به وینه ی باران ده بارییت.

پێغه مبه (ﷺ) کاتیک ئه و فه رمووده پێرۆزه ی فه رمووه، نه سه ته لایت، نه
ته له فزیۆن، نه گۆرانی و فیلمی خراپ هه بووه!! ئه م شتانه هیچی نه بوو
پێغه مبه (ﷺ) وای فه رمووه، تو خوا ئه گه ر خۆشه ویستمان (ﷺ) ئیستا
زیندوو بوایه و حالى "ئیمان لاوازی و دوور که و تنه وه له شه رع و تاوان نۆری
و چاکه که سی" ئه مپۆی موسلمانانی ببینیایه ده بوایه چی بووتایه ???

خۆشه ویستان ئه گه ر به ووردی بپوانینه بهرنامه دارپێژی دوژمنانی ئیسلام
ئه وه نۆر به پوونی و ئاشکرایى ده بینن که دوژمنانی ئیسلام جۆره ها بهرنامه

^(١٩) رواه البخاري (١٨٧٨)، ومسلم (٧٤٢٧).

داده پښتن بۆ له ناو بردنی ئیسلام، دهی که و ابو موسلمانان با دوژمنانی
ئیسلام و فیل و ته له کانیان بناسین، چونکه مه به ستیان ته نها نه وه یه بته که ن
به گاور یان جوله که یان هاو له بریارده ر یان بی باوه پوون، یان که مترین شت
دلت په یوه ست بیت به په وشت و داب و نه ریتیان.

موسلمانان شتیک که خوی په روه ردگارو پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ یان جیگیر
کرد بیتین تا هه موو موسلمانان ئاگاداری بن و بیزانن، نه وه یه که دوژمنانی
ئیسلام جوړه ها به رنامه داده پښتن بۆ له ناو بردنی دین و مالی موسلمانان و
له ناو بردنی خوشیان، هه روه که ده فه رموویت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ
الْكُتَيْبِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ
بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ﴾ (البقرة: ۱۰۹).

واته: زۆږیک له خاوه ن کیتابه کان (گاورو جوله که) له بهر هه سوودی و
ناپاکیان پښان خوشه و هه زده که ن دوی نه وه ی باوه پتان هیتاوه و موسلمان
بوونه کافرتان بکه نه وه، پاش نه وه ی که به ته واوی هه ق و راستیان بۆ پوون
بوویه وه و زانیان که موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه (ﷺ).

وه هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
إِنْ أَسْطَلُّوا ۖ﴾ (البقرة: ۲۱۷).

واته: بیکومان بن که نه و بی باوه پانه جه نکتان له گه له ده که ن و هه رگیز
کوژی ناهیتن و ده ست هه لئاگرن "تا نه گه ر بۆ یان بگو نجیت" له ئایینتان
وه رده گیتن.

بەندەكانى خوا گەرەتەرىن ھۆكەرەك بۇ نەھىشتەن و لەناویرەنى ینى تۆى
 موسلمان سەفەر کردەنە بۇ وولاتانى شیرک و کوفرو بى پەشتەمبەر
 (ﷺ) دەفەر موویت: ((إِنِّي بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ ظَهْرَيْنِ الْمُشْرِكِينَ،
 قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلِمَ؟ قَالَ: لَا تَرَأَى نَارَهُمَا))^(۱۰۰).

واتە: من بەریم لەو موسلمانەى کە نیشتە جێیە لەناو ھاوێل بریار دەران،
 ھاوێلانی بە پێز (خوایان لى پازى بىت) ووتیان بۆچى ئەى پێتەمبەر (ﷺ)؟
 ئەویش فەر مووی: لەبەر ئەوەى ھۆکەمیان بە کسان نەیدە، وە ھەندێ لە
 زاناکان فەر موویانە: لەبەر ئەوەى خواى پەرەردگار جیاوازی خستۆتە نێوان
 وولاتى موسلمانان و وولاتى بى باوەپان، بۆیە دروست نەیدە بۆ موسلمانان
 نیشتە جێ بىت لە وولاتى کافران کاتیک ئەوان ئاگریان کردەو و ئەمیش بیان
 بینیت^(۱۰۱). واتە: نزیک بىت لىیان و تىکە لاویان بىت مەگەر بۆ کالری
 پێتووست.

موسلمانى خۆشەووست باسى سەفەرەك دەکەم کە لە مێشكى زۆریەى
 خەلکیدا نەیدە، بە لکو زۆریەى خەلکى ھەر بە سەفەرى تارقاتن بە لى مەش
 دەلیم: ئەو سەفەرە نەیدە کە سى گەشتیار تەلەبنا ھاوێل و دەبیت،
 ناپەرەتە تەببیت و لە مال و منداڵ و کەس و کار و وولاتى دوور بىت و
 غەریب بىت، بە لکو باسى سەفەرەك دەکەم پێتووستى بە پاسپۆرت و شویت

^(۱۰۰) رواه أبو داود (۲۶۴۷)، والترمذي (۱۶۰۴)، و الطبراني في "المعجم الكبير" (۴/۴۴۱/۲)، (۲۲۱۵/۴۴۱/۲)،

وصححه الشيخ الألباني في "صحيح سنن أبي داود" (۲/۴۵/۳)، (۲۶۴۵/۴۵/۳).

^(۱۰۱) بیوانە: تفسیر سنن أبي داود (معالم السنن) لأبي سليمان الخطابي (۱/۱۶/۲).

گرتن نییه، گهشتیار پټویستی به ته مهنی دیاری کراو نییه، گهشتیار پټویستی به هاوړې نییه، به لکو ته نه پټویستی به هاوړپیه تی کردنی شهیتان و نه فسی فه رمان کاریتی به خرابه، گهشتیکه که سی گهشتیار نه فسی تاوانباری نه میریتی، کوټی ویست لټبټ دهبیات، له نیوان وولاتان دهیگریټ، گهشتیکه پیاو به ویستی خوټی به ته نه له گه ل ټافره تان ده میټته ومو به ده میانه وه پټده که نټ و سهیری جوانیان ده کات، که نه وه ش نه و په پری بی شهرمی و بی حه یاییه.

نه و سه فهره ی که من باسی ده کم بریتییه: له سه فهر کردنی مړوټ به عهق و دلی بټ وولاتانی شیرک و کوفرو داپوخوانی نه خلاق و په وشت له ریگی شاشه و که ناله ټاسمانییه کانه وه که نه مړ مالی زوری به ی موسلمانانی داگیر کردوه.

گهشت کردن بټ نه وولاتانه له ریگی شاشه کانه وه (ته له فزیون و سه ته لایت و ئینته رنټ) زیان و ترسناکی زور زیاتره، وه پاشه پوژی زور ترسناکتره وه که له سه فهر کردن به لاشه و به ریگی دیاری کراودا، چونکه نه و که سه ی به دیار نه و شاشانه وه داده نیشیت و کاتی خوټی به فیرو ده دات ته نه سهیر ده کات و شت و هرده گریټ، بی نه وه ی هیچ به رهنکاری و په ددیکی ه بیټ، به لام نه و که سه ی به لاشه ی سه فهری پټویست ده کات بټ نه وولاتانه به ناگایه و ده سه لاتی به سه ر نه فسی خویدا هیه، زیاتر له و که سه ی که به عهق و دلی گهشت ده کات بټ وولاتانی شیرک و کوفرو داپوخوانی نه خلاق و په وشت له ریگی شاشه و که ناله ټاسمانییه کانه وه.

به نده کانی خوا نه و که ناله ناسمانییه خرابانه که تۆرپه ی خه لکی پازیه و
 ریگی داوه بیته ناو ماله کانیاں له شه رعدا حه رامه، هه ر چه نده که سانیك به
 باشی بزانی بلین باشه ی تیدایه، به لئ منیش وا ده لئیم، به لام بی گومان ده بیت
 دان به وه دا بنیین که لایه نی باشه ی سه دان جار که متره له لایه نی خرابه و
 تاوانی.

موسلمانی غۆشه ویست ناکادارت ده که مه وه به سئ شت، ناکادار کردنه و میه بو شه موو
 پیاویکی بهر پیرس له مال و منداڵ و نافرمتانی:

یه که م: خوای پهروه ردگار فره مانی به به نده کانی کردوه که ته قوای بکه ن
 و لپی بترسن، به لام پیت ده لئیم: کوا ته قوا و ترسی تو له خوای گه و ده کاتیك
 به چاوه کانت ده پوانیته نه و کاره حه رام و خرابانه.

دووهم: خوای پهروه ردگار فره مانی پی کردوویت که خۆت و مال و منداڵت
 له ناگری دۆزه خ بپاریزیت، هه روه که ده فره موویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا
 أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ (النحرم: ۶).

واته: نه ی ئیمانداران خۆتان و مال و منداڵتان بپاریزن له ناگری دۆزه خ،
 نه و ناگره ی که سوتنه مه نییه که ی مرۆف و به رده (به رده ی په شی که بریت، زوو
 ناگر ده گریت و به لاشه وه ده نو سیّت)، خۆتان پزگار بکه ن له ناگریکی تۆد
 به ئیشی ترسناک، وه له گه ل خۆتاندا نه هله که شتان پزگار بکه ن که ده لئین
 خوشمان ده وین، چۆن خوشتان ده وین له کاتی که ده ده سستی خۆتان به ره و
 هه ل دیران و له ناو چوونیان ده به ن له گه ل بوونی نه و نامیرانه دا.

ئەو كەسەى كە ئەھل و منداڵەكانى تووشى ئەو تاوانانە دەكات ئايا لەوہ ناترسىت بەر ئەو فەرمودەى پىغەمبەر (ﷺ) بكەوێت كە دەفەرمووێت: ((مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)) (١٠٢).

واتە: هىچ بەندەى ك نىيە كە خواى پەرەردگار دەيكاتە بەرپرس و كەوردە دەسەلاتدار، ئەو پۆژەى كە دەمرێت غەش و خيانەتى كردووە لە ژێر دەستەكانى، ئەو خواى پەرەردگار پێگەى بەهەشتى لێدەگرێت و نايكاتە بەهەشتەو لە گەل كۆمەلى يەكەم لە سەرفرازان، يان ھەر نايكاتە بەهەشتەو ئەگەر زۆلەم و ستم و خيانەت بە دروست و ھەلال بزانێت (١٠٣).

موسلمانى خۆشەويست وا گومان مەبە!! بلييت: ئەم فەرمودەى تەنھا مەبەستى كەوردەو كار بە دەستانە، نەخێر ھەرگيز وانىيە، بەلكو فەرمودەى كى گشتى و ھەموو ئەو كەسانە دەگرێتەو كە فەرمانيان پێكراوہ ژێر دەستەكانيان بپارێزن، پيشەوا لەسەرێتى ھەق و مافى خەلكى بپارێزێت، پياوان لەسەريانە مال و منداڵيان بپارێزن (١٠٤).

خۆ ئەگەر ھەر پشت ھەل دەكەيت و گوێ نادەيت بە ھەق و شوێنى ھەواو ئارەزوو و شەيتان دەكەويت، ئەوہ ئاگادارت دەكەمەوہ لە كارى سۆيەم؛ ئەويش ئەوہى: دوو شتت لەبەر دەمدايە، كە پاكردن نىيە لىيان، يەكەميان:

(١٠٢) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (٦٧٣١)، و مسلم (٣٨٠/٨٧/١)، وابن حبان في "صحيحه" (٤٤٩٥)، وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

(١٠٣) بيوانه: شرح النووي على صحيح مسلم (١٦٦/٢).

(١٠٤) بيوانه: المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم (٢٨٤/١).

خوای په روږدگار به شه وو پوڅ نيعمه تی به سهردا پښتوویت، ټایا له وه
 ناترسیت له ناکاو خوای گه وړه سزات بڼو بنیږیت (له سهر تاوانه کانت)، ټایا
 نازانیت چه ند گهل و هوږ له ناوچوون له چاو تروکانیکدا به هوږ
 تاوانه کانیا نه وه؟.

خو ټه گهر هر واز نامینیت له تاوان ټه وه کاریکی تروت له بهر ده مدا ماوه
 که به هیچ شیوه یه ک پزگارت نابیت لئی: ټه ویش مانه وو ته نیایی ناو گورته،
 پر بان دهم و چاوت بووه له خوځ، لاشه ت پر بووه له کرم و مارو دوپشک،
 پاشان که زیندوو ده کریته وه به سهری پووت و پټی په تی له بهر ده سستی
 خوای په روږدگاردا ده وه ستیندرییت، چه سره ت و په شیمانیت زیاتر ده بیت
 ټه و کاته ی که خیزانت، کوپت، کچت، برات، شوینکه وتوانت، شانت ده گرن و
 بیت ده ټین: کوا مافمان؟ بڼو فیلت لیکردین؟ بڼو غه ش و خیانه ت لیکردین؟
 بڼو ناموژگاریت نه کردین؟ بڼو پڼگه ی تاوانت بڼو ټاسان کردین؟ بڼو ده مانت
 بیني به دیار که ناله خراپه کانه وه دانیشتبوون و تاوانمان ده کرد به لام
 پڼگریت لینه ده کردین؟ ده بیت حالت چوڼ بیت له و کات و ساته نارپه حه ته دا.
 بڼو هه مو ټه و که سانه ی که زوږ به ساده یی ټه و نامیرانه له ماله وه
 داده نین، پینیان ده ټییم: سویند به خوای په روږدگار پاده گیرییت له بهر
 ده سستی خوای په روږدگاردا، وه پرسیارت لینده کریت، ده بیت وه لامت چی
 بیت به رامبه ر خوای زانا به هه مو ټاشکراو نه ټینه کان؟ !!!

خو ټه گهر پاش هه مو ټه مانه هر وازت نه هیناو شاشه ی ته له فزیوڼه که ت
 پر بوو له که نالی خراپ، ټه وه به دوری مه گره و لومه ی کوپه که ت مه که
 سبه ینی سالیب له مل بکات (ببیته گاوو جوله که)، وه به دوری مه زانه

کچه کهت بئ هیچ شهرم و بئ هیچ حاییه که پیوهندی ناشهرعی له گه ل کورانی بیگانه ببهستیت و هر پۆژهی له گه ل کوریکدا ده رچیت به ملولادا، وه به دور نازانریت که ئافره تانی خاوهن میرد پیوهندی حهرام و ناشهرعی له گه ل دوست و هاوپیانی میردیان و کهسانی تر دا ببهستن و تووشی تاوانی سه رشوپکه رو ئابروو به ری زینا بین، ئه ویش هه مووی به هوی بوونی ئه و ئامیر و که ناله خراپانه وه یه له ناو ماله کانماندا !!! .

ئه وهی که ئینسان ده یان بینیت له شاشهی که ناله کان وه بئ گومان کاریگهری له سه ری ده بیئت ئه گهر پاش ماوه یه کی ئۆریش بیئت، به لام شه یتان چاوو دلی خه لکی کویر کردوو و ئاگیان له خویان نییه، که سی وا هیه چه ندین سال هه ولی داوه تا مال و مندالی چاک بکات، به لام له ماوه یه کی ئۆر کهمدا تووشی خراپه و تاوانی ئۆریان ده کات، ئه ویش به هینانی ئه و ئامیر و که ناله خراپانه یه بۆ ناو مال و مندالی.

موسلمانانی خۆشه و یست حوکمی کرین و فرۆشتنی ته له فزیوون و سه ته لایت لای ئه م زانا به پێزاننه حهرامه، مه گهر سه دا سه د بۆ کاری باشه به کار به یتریت: (الشَّيْخُ ابْنُ حَمِيدٍ، سَمَاحَةُ الشَّيْخِ ابْنُ بَازٍ، وَفَضِيلَةُ الشَّيْخِ ابْنِ حَمِينٍ، وَفَضِيلَةُ الشَّيْخِ ابْنِ جَبْرِين) (په حه مه تی خوايان لی بیئت).

ئۆ ئه گهر ده لی بیت من تازه ئه و ئامیرانه م هیه چی بکه م؟ ده لیم: له خوا به ترسه و هه ول به ده با که ناله کانت دینی بیئت (قورئانی پیرۆزو شهرعی ئیسلام و به رنامه ی به سوود بیئت)، با که نالیکى تیا نه بیئت که خراپه و تاوانی تیا پیشان ده دریت، ته نانه ت با به ناوی هه وال و زانیاری و وه رزش و ... هتد، شه یتان هه لت نه خه له تی نیئت و ده رگای خراپه ت بۆ بکاته وه و به هویانه وه بئ ئاگا بیت

و تووشی تاوان بیت، موسلمان پاش هه موو ئه مانه ئه وه ماوه ئه رکی
سه شانت بزانیته و هه ستیت به کاری خۆت*.

۱۳. پوشت جوانی نه گه له خه لکیدا:

هاوه ئی به ریز عبدالله کوپی مسعود (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت:
پێغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَنْ يُحَرِّمُ عَلَى النَّارِ، أَوْ بِمَنْ تَحَرَّمَ
عَلَيْهِ النَّارُ؟ عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هَيِّنٍ سَهْلٍ))، و فی روایه للإمام أحمد أنه (ﷺ) قال:
((حُرِّمَ عَلَى النَّارِ كُلُّ هَيِّنٍ لَيْنٍ سَهْلٍ قَرِيبٍ مِنَ النَّاسِ))^(۱۰۰).

واته: ئایا هه والتان پێدهم به هه موو ئه و موسلمانانه ی که پارێزاون له
ئاگری دۆزهخ، یان ئاگری دۆزهخیان له سه ره دوره، له سه ره هه موو
موسلمانێکی پوو خووشی نه رم و نیان و له سه رخۆو نزیک له خه لکی. وه له
پێوایه تیکی تر دا فه رموویه تی: ئاگری دۆزهخ پێگهی لێگیراوه له سووتان و
ئازاردانی هه موو موسلمانێکی پوو خووش و نه رم و نیان و له سه رخۆو نزیک له
خه لکی.

* وه رگێت.

^(۱۰۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۷۸/۱۹)، والترمذي (۲۴۸۸)، وابن حبان (۴۷۰)، وقال الألباني
في صحيح الترغيب والترهيب: صحيح لغيره (۲۶۷۶).

۱۴. ئارامگرتن لەسەر بوونی کچان و بەخیو کردنیان و چاودیری کردنیان بە چاکى:

دایكى ئیمانداران خاتوو عائیشة (خوای لى پازى بیت) دەفەر موویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەر موویەتی: ((مَنْ ابْتَلِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَنَاتِ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ))^(۱۰۶).

واتە: ھەر موسڵمانیک تاقى کرایەو بە بوونی کچان، ئارامى لەسەر گرتن، ئەو ئەو کچانە بۆی دەبنە پەردەو بەر بەست لە ئاگرى دۆزەخ.

وہ لە ڕیوایەتیکی تردا خاتوو عائیشة (خوای لى پازى بیت) دەفەر موویت: ئافەرەتیک ھات بۆ ماڵمان دوو کچی لەگەڵدا بوو، داواى شتیکی لیکردم (خواردنیک)، منیش لە خورما زیاتر هیچم نەبینى لە مال خۆماندا، بۆیە تەنھا خورمام پێدا، ئەویش بەشى کرد لە نێوانیاندا و خۆى هیچى لى نەخوارد، کاتیک پیغەمبەر (ﷺ) گەراپەووە مالهو بەۆم باس کرد، ئەویش فەر مووی: هیچ موسڵمانیک تاقى ناکرێتەو بە بوونی کچان و ئارامیان لەسەر دەگریت، ئیلا ئەو کچانە بۆی دەبنە پەردەو بەر بەست لە ئاگرى دۆزەخ.

ھاوہلى بەرێز عقیبة کوپی عامر (خوای لى پازى بیت) دەفەر موویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەر موویەتی: ((مَنْ كَانَتْ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ، وَأَطْعَمَهُنَّ، وَسَقَاهُنَّ وَكَسَاهُنَّ، كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ))^(۱۰۷).

^(۱۰۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۵۰/۱۹)، والبخاري (۱۴۱۸)، ومسلم (۲۶۲۹)، والترمذي (۱۹۱۳).

^(۱۰۷) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۵۰/۱۹)، وابن ماجه (۳۶۶۹)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۴۸۸).

واته: هر موسلمانك سئ كچى هه بئت، ئاراميان له سهر بگريئت، به جوانى خواردنيان بدات، وه ئاويان بدات (نان و ئاويان بداتى) وه جل و بهرگيان بۆ بكات (جل و بهرگى پۆشته و شهرعى)، ئه وه ئه و كچانه بۆى دهبنه پهرده و بهر بهست له ئاگرى دۆزهخ.

دايكي ئيمانداران خاتوو عائيشه (خوای لى پازى بئت) دهفهرمووئت: پيغه مبهه (ﷺ) فهرمويه تى: ((لَيْسَ أَحَدٌ مِنْ أُمَّتِي يَقُولُ ثَلَاثَ بَنَاتٍ، أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ، فَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ، إِلَّا كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ))^(١٠٨).

واته: هيچ موسلمانك نيهه له ئوممه تى من كه سئ كچ، يان سئ خوشك به خيو دهكات و چاكه يان له گه لدا دهكات و په وشتى جوان ده بئت له گه ئياندا، ئيلا ئه و سئ كچه، يان سئ خوشكه بۆى دهبنه پهرده و بهر بهست له ئاگرى دۆزهخ.

مُطَلَب كوپى عَبْدُ اللَّهِ الْمُخْزُومِي (خوای لى پازى بئت) دهفهرمووئت: جاريكيان چووم بۆلاى اُم سَلَمَة خيزانى پيغه مبهه (ﷺ)، اُم سَلَمَة (خوای لى پازى بئت) پيى ووت: ئه ئى كوپى خۆم ئايا فهرمووده يه كت بۆ باس بكه م كه له پيغه مبهه م (ﷺ) بيستووه؟ منيش ووت: به ئى ئه ئى دايكى خۆم (خيزانه كانى پيغه مبهه م (ﷺ) دايكى ئيمانداران)، ئه ويش فهرموى: گويم له پيغه مبهه م (ﷺ) بوو ده يفهرموو: هيچ موسلمانك نيهه كه دوو كچ، يان دوو خوشك، يان دوو ئافره تى خزم و نزيكى به خيو دهكات، ئه و مه سرفه ئى كه ده يان كات حيسابى ئه جرو پاداشتى بۆ دهكات لای خوای پهروه ردار (له بهر خوای

^(١٠٨) رواه البيهقي، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٣٧٢).

په‌روه‌دگار به‌خټویان ده‌کات)، تا به‌هوی به‌خشینه‌وه‌ئو دوو کچه، یان
ئو دوو خوشکه، یان ئو دوو ئافره‌ته ده‌وله‌مەند ده‌بن، یان بی پټیوست
ده‌بن له به‌خشین و مه‌سره‌فی ئو موسلمانە، ئیلا ئو دوو کچه‌ی، یان ئو
دوو خوشکه‌ی، یان ئو دوو ئافره‌ته‌ی خزم و نزیک‌ی بوی ده‌بنه‌ په‌رده‌و
به‌ریه‌ست له‌ ئاگری دۆزه‌خ.

کاتیک دهووتریت: ئەو دوو کچه، یان ئەو دوو خوشکه، یان ئەو دوو ئافرهته (ئافرهتان) بۆی دەبنه پەردەو بەرەست له ئاگری دۆزهخ، دەبیته ئەو کەسه به پەروەردەیهکی ئیسلامی و شرعی پەروەردەیان بکات، چاک بوون له گەلیاندا و خزمەت کردنیان تەنها بۆ دنیا نەبیته، بە لکو بۆ دواپوێش بیته، که دەبیته فێری چاکەیان بکات و ڕێگەی خرابەیان لێگرته.

۱۵. نارامگرتن له کاتې توشېوون به نه خوشی گرانه تا:

هاوہ لی بہ ریز آبوہریرۃ (خوای لی پازی بیت) دہفہ رموویت: جاریکیان
پیغہ مبر (ﷺ) سہردانی پیاویکی کرد کہ نہ خوشی گرانہ تای کرتبوو، پیی
فہرموو: موژدہت لیبت، خوای پەرودردگار دہفہ رموویت: ((هِيَ نَارِي
أَسْلَطُهَا عَلَى عَبْدِي الْمُنْذِبَ لَتَكُونَ حَظُّهُ مِنَ النَّارِ)) (۱۰۹).

واته: ئه وه ئاگرى خۆمه دهیدهم به سهر بهندهی تاوانبارمدا تا به شى بیٔ له ئاگرى دۆزهخ "سزای دواوژی بیکهم دهیٔت".

(١٠٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٣٥/١٩)، والترمذي واللفظ له (٢٠٨٨)، وابن ماجه (٣٤٧٠)، والحاكم (٤٩٦/١)، وحسنه ابن كثير في "النهاية" (١٢٦/٢)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٣٣٢).

هاوہ لئی بہر پڑز أبوامامہ (خوای لئی پازی بیت) دہ فہرموویت: پیغہ مہر (ﷺ)
 فہرموویت: ((الْحُمَّى كَثِيرٌ مِنْ جَهَنَّمَ، فَمَا أَصَابَ الْمُؤْمِنَ مِنْهَا كَانَ حَظُّهُ مِنَ
 النَّارِ)) (۱۱۰).

واتہ: نہ خوشی گرانہ تا لہ گپو تین و ہلاوی گہرمی ناگری دوزہ خہ وہ،
 بویہ ہر موسلمانیک تووشی بیت لہ دونیادا، ٹوہ بہ شیتی لہ ناگر (واتہ: لہ
 دواپڑدا تووشی ناگری دوزہ خ نابیت).

زانای پایہ بہر ز ئیمامی المناوی (رہمہ تی خوای لیبت) دہ لیت: ہر
 موسلمانیک تووشی ٹو نہ خوشیہ بیت ٹوہ زور بہ ئاسانی بہ سہر پردی
 (صراط) دا دہ پڑتہ وہ، بہ شیوہ کی وا ہست بہ ناخوشی و نارہحتی
 ناکات (۱۱۱).

بویہ دروست نیہ جوین بہ نہ خوشی گرانہ تا و ہیچ جورہ نہ خوشیہ ک
 بدریت، لہ بہر ٹوہ ی پیغہ مہر (ﷺ) فہرمانی پیکردوین کہ نابیت جوین بہ
 ہیچ جورہ نہ خوشیہ ک بدہین.

ہر وہک هاوہ لئی بہر پڑز جابر کوری عبد اللہ (خوای لئی پازی بیت) دہ فہرموویت:
 جاریکیان پیغہ مہر (ﷺ) چوو بولای (أَمَّ السَّائِب، يَانَ أُمَّ الْمُسِيب)، فہرموی:
 ٹوہ چیتہ (أُمَّ السَّائِب، يَانَ أُمَّ الْمُسِيب) مہلدہ لرزیت؟ ٹویش ووتی: الْحُمَّى
 لَا بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا! فَقَالَ: لَا تَسْبِي الْحُمَّى فَإِنَّهَا تُذْهِبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ كَمَا يُذْهِبُ
 الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ)) (۱۱۲).

(۱۱۰) رواہ الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۷/۱۶۰)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۳۱۸۸).

(۱۱۱) بیوانہ: فیض القدیر شرح الجامع الصغیر للمناوی (۴۲۱/۳).

(۱۱۲) رواہ الإمام مسلم واللفظ لہ (۲۵۷۵)، وابن ماجہ (۳۴۶۹).

واته: ووتی: نه خوشی گرانه تامه، خوا به ره که تی تی نه کات، پیغه مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: نا، جوینی پی مه ده، چونکه نه و نه خوشییه تاوانی موسلمان لا ده بات و نایه یلیت هه ره که چون ناگر خلت و خاش و پیسی ئاسن نایه یلیت، (تووشبوون به نه خوشی گرانه تا پاک بوونه وهیه له تاوان).

۱۶. سه لاواتدان له سه‌ر پیغه مبه‌ر (ﷺ) له کاتی ناو هینانی یان بیستنی ناوی: مُحَمَّد کورپی عَلِی کورپی حُسَین (خوایان لی پازی بیت) له باوکیه وه ده گیریت هه وه ده فەرموویت: پیغه مبه‌ر (ﷺ) فەرموویه تی: ((مَنْ ذُكِرْتُ عَنْهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَى فَقَدْ خَطِيَ طَرِيقَ الْجَنَّةِ)) (۱۱۳).

واته: هه‌ر موسلمانیک ناوی منی لا هینرا (باسکرا) سه لاواتی له سه‌رم نه‌دا، نه وه به‌پاستی پیگه‌ی پاستی به‌هه‌شتی هه‌له کردوه (۱۱۴).

واته: هه‌ر موسلمانیک ناوی پیغه مبه‌ری (ﷺ) بیست و به ده‌ستی نه‌نقه‌ست سه لاواتی له سه‌ر نه‌دا (گرنگی پینه‌داو به‌گه‌وره‌ی نه‌زانی)، نه وه به‌پاستی پیگه‌ی به‌هه‌شتی هه‌له کردوه، وه پیگه‌ی پاستی به‌هه‌شتیش ته‌نها پۆشتنه به‌سه‌ر پردی (صراط) دا، وه هه‌ر که سیك پیگه‌ی (صراط) هه‌له بکات، نه وه هیچی بۆ نه‌ماوه مه‌گه‌ر به‌ر بونه وه که وتنه خواره وه له سه‌ر پردی (صراط) هه وه بۆ ناو ناگری دۆزه‌خ.

واتای فەرمووده که نه وه ده‌گه‌یه‌نیت: که هه‌ر موسلمانیک کاتیک ناوی

(۱۱۳) رواه البيهقي في الشعب (۱۵۷۳)، وصححه الألباني في "فضل الصلاة على النبي" (ﷺ) (۴۴).

(۱۱۴) بپوانه: شرح "عمدة الأحكام" للشيخ عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن جرير (۱۳/۲۱).

پیغهمبر (ﷺ) ده بیستیت و سه لاواتی له سه ر ده دات و ده لیت: (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام) یان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه وه ڕینگه ی به ههشت هه له ناکات و لیتی
ناگوریت، به لکو ڕینگه ی به ههشتی بو ئاسان ده بیئت، وه ڕینگه ی راستی
به ههشتیش بریتیه له په پینه وه به سه ر پردی (صراط) دا به ئاسانی و چوونه
ناو به ههشت، ده ی که وابوو موسلمانێ خۆشه ویست هه ر کاتی که ناوی
پیغهمبری خۆشه ویستت (ﷺ) بیست، بلێ: (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یان (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا ڕینگه ی به ههشت هه له نه کهیت.

هاوه لێ به ڕیز حُسَيْن کورپی ئیمامی عَلِي (خوایان لێ پازی بیئت) ده فره موویت:
پیغهمبر (ﷺ) فره موویه تی: ((مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَخَطِيَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ، خَطِيءَ
طَرِيقَ الْجَنَّةِ))^(۱۱۵).

واته: هه ر موسلمانێ که ناوی منی لا هینراو بیستی، وه به دهستی نه نهست
سه لاواتی له سه رم نه دا، نه وه به راستی ڕینگه ی به ههشتی هه له کردوه.

هاوه لێ به ڕیز ابْن عَبَّاس (خوایان لێ پازی بیئت) ده فره موویت: پیغهمبر (ﷺ)
فره موویه تی: ((مَنْ نَسِيَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ خَطِيءَ طَرِيقَ الْجَنَّةِ))^(۱۱۶).

واته: هه ر موسلمانێ که به دهستی نه نهست سه لاوات له سه رم نه داو وازی
لیههینیت، نه وه به راستی ڕینگه ی به ههشتی هه له کردوه.

زانای پایه بهرز ئیمامی الْمُسَاوِي (پهحمه تی خوای لیبیئت) ده لیت: ووشه ی
(نَسِيَ) واته: به دهستی نه نهست سه لاوات له سه رم نه داو وازی لیبههینیت،

^(۱۱۵) رواه الطبرانی في "الأوسط"، وحسنه ابن حجر في "الفتح" (۱۷۲/۱۱ ح ۶۳۵۸)، والسيوطي في

"الجامع الصغير" (۸۶۷۹)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۲۴۵).

^(۱۱۶) رواه ابن ماجة (۹۰۸)، والبيهقي (۵۸۷۲)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۵۶۸).

چونکه هه ندى جار ووشه‌ى (التسيان) به واتاى واز ليهينان و پشت گوئ
خستن ديت، نهك به واتاى له بير چوون، چونكه كاتيك كه سيك شتيكى له بير
ده چيٽ هيجى له سه ر نيبه، هه روهك خواى په روه ر دگار ده فه رموويت: ﴿

أَنْتَكَ ءَايَتُنَا فَنَسِينَهَا ۖ﴾ (نوحه: ١٢٦).

واته: ئايه ته كانى ئيمهت پيگه يشت پشت گويت خست و وازت ليهينا به
ويستى خوٽ ^(١١٧).

هاوه لى به پيز جابر كوپى سَمُرَة (خواى لى پازى بيت) ده فه رموويت:
جار يكيان پيغه مبه ر (ﷺ) سه ركه وته سه ر مينبه ر له پله‌ى به كه م فه رمووى:
(آمين)، وه پله‌ى دووه ميهش ووتى: (آمين)، وه له پله‌ى سييه ميهش ووتى:
(آمين)، پاشان كه هاوه لانى به پيز پرسياريان كرد له پيغه مبه ر (ﷺ) بوچى
سى جار ووتت: (آمين)، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمووى: ((أَتَانِي جِبْرِيلُ (ﷺ)،
فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَنْ أَدْرَكَ أَحَدَ وَالِدَيْهِ، فَمَاتَ، فَدَخَلَ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، قُلْ
آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَنْ أَدْرَكَ شَهْرَ رَمَضَانَ، فَمَاتَ، فَلَمْ يُغْفَرْ لَهُ،
فَادْخُلِ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، قُلْ آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ، قَالَ: وَمَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ
يُصَلِّ عَلَيْكَ، فَمَاتَ فَدَخَلَ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، قُلْ آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ)) ^(١١٨).

واته: كاتيك نه م ووت: (آمين)، نه وه جبريل (ﷺ) بو وهات بو لام و پيى
ووتم: نه‌ى مُحَمَّد (ﷺ) هه ر مو سلماتيك به كيك له دايك و باوكى پير بوون و

^(١١٧) مېوانه: فيض القدير شرح الجامع الصغير للمناوي (١٢٩/٦).

^(١١٨) رواه الطبراني (١٩٩٠)، وابن حبان (٤١٠)، وصححه الألباني في "التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان" (٤٠٩).

که وتنه لای، ئو موسلمانانۀ وه نده چاکه ی له گه لدا نه کردن تا به هویانه وه بجیته به هه شته وه، به لکو خراپ بوو له گه لیان، کاتیک مردوو چووۀ ئاگری دۆزه خه وه، ئه وه خوای په روه ردگار له په حم و به زهیی خوی دوری بخاته وه، بلّی: (آمین)، منیش ووتم: (آمین)، کاتیک له پله ی دووهم ووتم: (آمین)، جبریل (علیه السلام) پیی ووتم: ئه ی مُحَمَّد (ﷺ) هه ر موسلمانیک کاتیک مانگی په مه زانی پیگه یشت ئه وه نده چاکه ی تیا نه کرد تا به هویانه وه بجیته به هه شته وه، به لکو خراپه ی تیا ده کرد (به پۆزوو نه ده بوو، تاوانی تیا نه نجام ده دا)، کاتیک مردوو چووۀ ئاگری دۆزه خه وه، ئه وه خوای په روه ردگار له په حم و به زهیی خوی دوری خاته وه، بلّی: (آمین)، منیش ووتم: (آمین)، کاتیک له پله ی سێیه م ووتم: (آمین)، جبریل (علیه السلام) پیی ووتم: ئه ی مُحَمَّد (ﷺ) هه ر موسلمانیک کاتیک ناوی توی لا هیئراو بیستی، به لام سه لاواتی له سهرت نه دا، تا به هویانه وه بجیته به هه شته وه، به لکو گوئی پینه داو پشت گوئی خست و به که می زانی، کاتیک مردوو چووۀ ئاگری دۆزه خه وه، ئه وه خوای په روه ردگار له په حم و به زهیی خوی دوری خاته وه، بلّی: (آمین)، منیش ووتم: (آمین).

ئهم فهرمودانه به لگه نین له سهر واجبیستی سه لاواتدان له سهر پیغه مبه ر (ﷺ) هه ر کاتیک ناوی باسکرا، هه روه ک زانای پایه به رز ابن حجر (په حمه تی خوای لیبیت) ده لیئت: ئهم فهرمودانه به لگه نین له سهر واجبیستی سه لاواتدان له سهر پیغه مبه ر (ﷺ)، به لکو به لگه یه له سهر گه وره یی و سوننه تیستی و جه ختکراوی سه لاواتدان له سهری (ﷺ) هه ر کاتیک ناوی بیسترا، وه به لگه یه له سهر ئه وه ی داواکراوه له و که سه ی که زۆر جار ناوی پیغه مبه ر (ﷺ)

ده بیستیت و سه لاواتی له سه نادات، تا سه لاواتی له سه بادات کاتیک ناوی بیست، وه ئەم فەرموودانه بە لگەش نین له سه واجبیتی دووباره کردنه وهی سه لاواتدان له سه پیغه مبهەر (ﷺ) هەر کاتیک ناوی دووباره کرایه وه له دانیشتنیکدا (۱۱۹).

۱۷. فریاکه وتنی "الله اکبر" ی نوێژ دابهستن له گه‌ڵ ئیمامدا:

فریاکه وتنی "الله اکبر" ی نوێژ دابهستن له گه‌ڵ ئیمامدا چل پۆژ به به‌رده‌وامی موسلمان ده‌پاریزیت له‌ ئاگری دۆزه‌خ، هاوه‌لی به‌ پیز ئنس کوی مالک (خوای لی پازی بیت) ده‌فەرمویت: پیغه مبهەر (ﷺ) فەرمویه‌تی: ((مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَ الْأُولَى كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَتَانِ: بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ النَّفَاقِ)) (۱۲۰).

واته: هەر موسلمانیک چل پۆژ له سه یه‌ك و به به‌رده‌وامی نوێژ به‌ جهماعت بکات ته‌نها بۆ خوای په‌روه‌ردگار (دوور بیت له‌ پیاو خۆ ده‌رخستن و....)، ئەوه له‌ دوو شت پاریزواو ده‌بیت، له‌ ئاگری دۆزه‌خ و له‌ دووپوویی. موسلمان ناتوانیت فریای "الله اکبر" ی نوێژ دابهستن بکه‌ویت له‌ گه‌ڵ ئیمامدا مه‌گه‌ر زوو بجیت بۆ نوێژ، هه‌ندیک له‌ پیاوچاکانی ئەم ئوممه‌ته‌ ئه‌گه‌ر فریای "الله اکبر" ی نوێژ دابهستن نه‌که‌وتنایه‌ له‌ گه‌ڵ ئیمامدا ئەوه سه‌ره‌خۆشیان له‌ خۆیان ده‌کرد، له‌ به‌ر ئەوه‌ی ئەو دوو شایه‌تییه‌ که‌ وریه‌یان له‌ ده‌ست چوو.

(۱۱۹) به‌هوانه: فتح الباری بشرح صحیح البخاری لابن حجر العسقلانی (۱۷۳/۱۱ ح ۶۳۵۸).

(۱۲۰) رواه الترمذی (۲۴۱)، وحسه‌ الألبانی فی "صحیح الجامع" (۶۳۶۵).

له لایهن خوای په روه ردگار هوه، پاریزدای له ټاگری دۆزه خ و له دوو پووی. ټیمامی إبراهیم التّخعی (په حمه تی خوای لیبت) ده لیت: کاتیک بینیت موسلمانیک که مته رخه مه و دوا ده که ویت له "الله اکبر" ی نویژ دابه ستن له گه ل ټیمامدا نه وه دهستی لی بشق (واته: پیاوکی باش نییه) ^(۱۲۱).

تابعی به ریز سَعید کوپی الْمَسِيب (په حمه تی خوای لیبت) لیسی گپ در اوه ته وه که نزیکه ی چل سال "الله اکبر" ی نویژ دابه ستنی له گه ل ټیمامدا له دهست نه چووه، له بهر نه وه ی به رده وام له صه فی به که م نویژی کردووه له مزگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ).

ټیمامی وَکِيع (په حمه تی خوای لیبت) ده لیت: ټیمامی أَعْمَش (په حمه تی خوای لیبت) نزیکه ی هفتا سال "الله اکبر" ی نویژ دابه ستنی له گه ل ټیمامدا نه وه و تاوه ^(۱۲۲).

۱۸. گرتنی دهست نویژ به جوانی:

دهست نویژ جوان گرتن بۆ نویژ لاشه ی موسلمان ده پاریزیت له گپو تین و شالوی ټاگری دۆزه خ کاتیک نه و موسلمانان به سهر پردی (صراط) دا تیده پیت.

هاوه لی به ریز عبدالله کوپی عَمْرُو (خوایان لی پازی بیت) ده فه رموویت: جاریکیان له گه ل پیغه مبه ردا (ﷺ) گه پاینه وه له شاری مه که وه بۆ شاری

^(۱۲۱) بیوانه: حلیة الأولیاء وطبقات الأصفیاء لأبی نعیم (۵۱/۲).

^(۱۲۲) بیوانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (۶۹/۲).

مه دینه، له ریگا ئاویکمان لیده رکهوت، کاتی نویژی عه سر بوو هندی له هاوه لان (خوایان لی پازی بیت) په له یان کرد له پیش ئیمه وه چوون بو دهست نویژ گرتن، کاتیک گه یشتینه لایان بینیمان پاژنه ی پتیا تهر نه بووه (ناوی به رنه که وتبرو)، کاتیک پیغه مبر (ﷺ) بینیتیانی فهرمووی: ((وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسْبُغُوا الْوُضُوءَ)) (۱۲۳).

واته: هاوار بو ئه و که سانه ی کاتیک نویژ ده گرن و پاژنه ی پتیا تهر ناکه ن، موسلمانان کاتیک دهست نویژ ده گرن پاژنه ی پتیا تهر بکه ن و جوان دهست نویژ بگرن.

جاریکیان ابهریره (خوای لی پازی بیت) که سانیکی بینیی دهست نویژیان ده گرت، پتیا نی فهرموو: گویم له أبو القاسم (واته: پیغه مبر ی خوا) (ﷺ) بووه، دهیغه رموو: ((وَيْلٌ لِلْعَرَاقِبِ مِنَ النَّارِ)) (۱۲۴).

واته: هاوارو له ناوچوون بو ئه و که سانه ی کاتیک دهست نویژ ده گرن و پاژنه ی پتیا تهر ناکه ن.

۱۹. سه لام کردن و خواردن به خشین و شه و نویژ کردن:

عبدالله کوری سَلام (خوای لی پازی بیت) ده فهرموویت: کاتیک پیغه مبر (ﷺ) هات بو شاری مه دینه، خه لکی که وتنه ری بو بینینی پیغه مبر (ﷺ)، ده ووترا: پیغه مبر (ﷺ) هات، پیغه مبر (ﷺ) هات،

(۱۲۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۴۲/۲)، والبخاري (۶۰)، ومسلم واللفظ له (۲۴۱)، والنسائي (۱۱۱)، وأبو داود (۹۷)، وابن ماجه (۴۵۱).

(۱۲۴) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۴۲/۲)، ومسلم واللفظ له (۲۴۲)، وابن ماجه (۴۵۲).

پیغمبر (ﷺ) هات، عبدالله (خوای لی پازی بیت) ده فہرموویت: منیش
 نزیك بوومہ وہ ویستم پووی پیغمبرم (ﷺ) لیدہ ریکہ ویت، کاتیک
 پووی پیغمبرم (ﷺ) بیینی بۆم دہرکوت ئەم دەم و چاوو پووی
 گەشہ پووی کەسیکی درۆزن نییہ، یە کەم ووتی پیغمبر (ﷺ)
 ئەوہ بوو دہیفہرموو: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَطْعَمُوا الطَّعَامَ، وَأَفْشُوا السَّلَامَ،
 وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامَ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ))
 (۱۲۵)

واتە: ئەو خەلکینە خواردن بپەخشن (بە فەقیرە ژاران)، وہ
 سەلام بکەن، وہ سیلە ی پەحم بە جی بگەنن لە گەڵ خزم و کەس
 و کارتاند، وہ شەو نوێژ بکەن لە کاتیکدا خەلکی خەوتوون، ئەگەر
 ئەم کارانە ئان کرد ئەو بە سەلامەتی دەچن بە مەشتەو.

حیکمەت لە باس کردنی چوونە بە مەشت بە سەلامەتی بۆ
 موسلمانیک کە ئەم کارانە دەکات، ئەو یە: کاتیک موسلمان بە سەر
 پردی (صراط) دا دەروات بە سەلامەتی دەپەرێتەو بێئەو ی ناگری
 دۆزەخ بپسوتێنێت.

(۱۲۵) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۳۳۱/۱۷)، والترمذي واللفظ له (۲۴۸۵)، وابن ماجه (۱۳۳۴)،
 والدارمي (۱۴۶۰)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۷۸۶۵).

۲۰. هەر موسلمانیک کۆتا ووشەى (لا إله إلا الله) بێت:

هەر موسلمانیک کۆتا ووشەى ئەم زیكرانه بێت ئەو دەچێتە بەهەشتەو: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)).

هاوێلانی بەرێز أبوهريرة و أبوسعيد الخدري (خوایان لى پانى بێت) دەفرموی: پیغمبەر (ﷺ) فرمویەتی: ((إِذَا قَالَ الْعَبْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَأَنَا أَكْبَرُ، وَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَلَا شَرِيكَ لِي، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا لِي الْمُلْكُ وَلِي الْحَمْدُ، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِي، مَنْ رَزَقَهُنَّ عِنْدَ مَوْتِهِ لَمْ تَمْسُ النَّارُ)) (۱۳۶).

واتە: هەر کاتیک بەندهى موسلمان ووتی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ"، خوای پەروردگار دەفرموویت: بەندهکم پاستی کرد، بەپاستی هیچ پەرستراویک نییە بە حق جگە لە من، وە من لە هەموو کەس و شتیک گەورەترم، وە هەر کاتیک بەندهى موسلمان ووتی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ"، خوای پەروردگار دەفرموویت: بەندهکم پاستی کرد، بەپاستی هیچ

(۱۳۶) رواه الترمذي (۳۴۳۰)، وابن ماجه واللفظ له (۳۷۹۴)، وابن حبان (۸۵۱)، والحاكم (۵/۱)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۷۱۳).

په رستراویک نییه به حق جگه له من به تاک و تهنه، وه هر کاتیک بهندهی
 موسلمان ووتی: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ"، خوی په روه ردگار
 دهفه رموویت: بهنده که م پاستی کرد، به پاستی هیچ په رستراویک نییه به حق
 جگه له من، وه من هیچ هاوهل و شه ریکیم نییه، وه هر کاتیک بهندهی
 موسلمان ووتی: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ"، خوی په روه ردگار
 دهفه رموویت: بهنده که م پاستی کرد، به پاستی هیچ په رستراویک نییه به حق
 جگه له من، وه هه موو موک و دهسه لات و سوپاس و ستایشی ته واوته نه بؤ
 منه، وه هر کاتیک بهندهی موسلمان ووتی: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ"، خوی په روه ردگار دهفه رموویت: بهنده که م پاستی کرد، به پاستی
 هیچ په رستراویک نییه به حق جگه له من، وه هیچ هه لس و که وتوو هیژیک
 ناکریت جگه به من نه بیت، هر موسلمانیک له کاتی سهره مه زگیدا نه مانه
 بلیت نه وه ناگری دوزه خ نایسووتینیت.

۲۱. په ناگرتن به خوی په روه ردگار له ناگری دوزه خ:

هاوه لی به ریز انس کوی مالک (خوی لی پانی بیت) دهفه رموویت: پیغه مبه ر
 (ﷺ) هه رموویه تی: ((مَا سَأَلَ رَجُلٌ مُسْلِمٌ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَطُّ، إِلَّا قَالَتْ
 الْجَنَّةُ: اللَّهُمَّ أَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَلَا اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ، إِلَّا قَالَتْ النَّارُ: اللَّهُمَّ أَجِرْهُ))
 (۱۲۷)

(۱۲۷) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۶۳/۲۴)، والترمذي واللفظ له (۲۰۷۲)، والنسائي (۵۵۲۱)، وابن
 ماجه (۴۳۴۰)، والحاكم (۵۳۵/۱)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۲۷۵).

واته: هیچ بهنده‌یه‌کی موسلمان نییه له پیاوان و ئافره‌تان سئ جار داوای به‌هشت بکات، ئیلا به‌هشت ده‌لئیت: خواجه ئه‌و بهنده‌یه بکه به‌هشته‌وه، وه هیچ بهنده‌یه‌کی موسلمان نییه له پیاوان و ئافره‌تان سئ جار په‌نا ده‌گرت به‌ خوای په‌روه‌ردگار له ئاگری دۆزه‌خ ئیلا دۆزه‌خ ده‌لئیت: خواجه ئه‌و بهنده‌یه بیاریزه له ئاگری دۆزه‌خ.

وه فرمانمان پیکراوه که دواى هه‌موو ته‌حیاتیک و پیش سه‌لامدانه‌وه له نوێژدا په‌نا بگرن به‌ خوای په‌روه‌ردگار له ئاگری دۆزه‌خ، هه‌روه‌ك أبوهریره (خوای لی پازی بیت) ده‌فرموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی: ((إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)) (١٢٨)

واته: هه‌ر یه‌كێك له ئیوه کاتیک ته‌حیاتان خویند پیش سه‌لامدانه‌وه په‌نا بگرن به‌ خوای په‌روه‌ردگار تا په‌ناتان بدات و بتان پارێزیت له ئاگری دۆزه‌خ، واته: ئه‌و موسلمانان بلئیت: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)).

واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگار په‌نات پێده‌گرم له سزای ئاگری دۆزه‌خ، وه له سزای ناوگۆڕ، وه په‌نات پێده‌گرم له نا‌په‌ه‌تی و تاقی بوونه‌وه‌ی ژيان و مردن، وه په‌نات پێده‌گرم له فیتنه‌و ئاشوبی ده‌ججال.

(١٢٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٩/٤)، والبخاري (١٣٧٧)، ومسلم واللفظ له (٥٨٨)، والترمذي (٣٦٠٤)، والنسائي (٥٥٠٥)، وابن ماجه (٩٠٩)، والدارمي (١٣٤٤).

هەر موسڵمانێك پەنابگرێت بە خوای پەروردگار لە ئاگرى دۆزهخ نومیڤده
خوای پەروردگار بیپاریزێت لێی، وه پزگاری بکات لە شالۆی ئاگرى دۆزهخ
کاتیك به سەر پردی (صراط) دا ده پوات.

٢٢. ئازادکردنی (کۆیله) :

هاوه لى به پیز أبوهریره (خوای لى پازى بیست) ده فەرموویت: پیغه مبه ر (ﷺ)
فه رمویه تی: ((مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُسْلِمَةً أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ عَصَا مِنْهُ عَصَاً مِنَ النَّارِ
حَتَّى فَرَجَهُ بِفَرَجِهِ))^(١٢٩).

واته: هەر موسڵمانێك به ندهیه کی موسڵمان ئازاد بکات، ئه وه خوای
پەروردگار به هەر ئه ندامیکی لاشه ی ئه وه به ندهیه ئه ندامیکی لاشه ی ئه وه
موسڵمانه ئازاد ده کات له ئاگرى دۆزهخ، تا داوینى ئه وه موسڵمانه به
پزگارکردنی ئه وه به ندهیه پزگار ده کات، (واته: خوای پەروردگار ئه وه
موسڵمانه پزگار ده کات له ئاگرى دۆزهخ به وینه ی ئازادکردنی ئه وه کۆیله یه،
هه تا ئه گه ر ئه وه موسڵمانه به داوینى تاوانیشی ئه نجام دا بیست ئه وه خوای
پەروردگار به ئازاد کردنی ئه وه به ندهیه ئازادی ده کات، جگه له زینا چونکه
زینا تاوانی گه وره یه و پیویستی به ته وه به یه).

^(١٢٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤٠/١٤)، والبخاري واللفظ له (٦٧١٥)، ومسلم (١٥٠٩)،
والترمذي (١٥٤١)، والنسائي (٣١٤٥).

چون "كؤيله" نازاد دمكهيت؟ يان چون پاداشتى كؤيله نازاد كردنت دهست
دمكهويت؟

موسلمانى خوشه ويست نه و ريگايانهى كه نيسلام گرتويه تيه بهر بو
نازاد كردنى كؤيله زقون، له وانه :

نازاد كردنى كؤيله نه كه فارمتى كوشتندا، خواى په روه ردگار
ده فهرموويت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٌّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ
فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ١٢٠﴾ (النساء: ٩٢).

واته: هيچ باوه پداريك ريگه ي پينه دراوه و بوى نيبه كه باوه پداريكي تر
بكوزيت مه گه ر به هه له، وه مهر كه سيك مروفنيكي باوه پدارى به هه له كوشت،
نه وه ده بيت له توله يدا دووشت نه نجام بدات، يه گهم: (فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ)
نازاد كردنى كؤيله يه كى باوه پدار له بهر نه وه ي تاوانتيكي گه وده ي نه نجام داوه،
دووه م: (وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ) وه خوينتيك به كه س و كارى كوژداوه كه
بدريت، (إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا) مه گه ر كه س و كارى كوژداوه كه بيكه نه صه ده قه و
بيبه خشن و خوينتى ليته سقتين، (وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٌّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ) نه گه ر كوژداوه كه له تيره ي خوانه ناسانى دوژمنان

بوو، به لّام موسلمان بوو نه وه (نه وکسه ی که به هله کوشتویه تی) ته نها
 کزله یه کی باوه پدار نازاد دهکات، خوینی نادرئ، (وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَرِيكَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ. وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةً) وه
 نه گه نه و مرقفه نیمانداره کوژاوه له تیره یه کی خوانه ناسی هاوپه یمانتان
 بوو، نه وه ده بی تۆله ی خوینه کی به میرانگری کوژاوه که بدریت و
 بهنده یه کی باوه پداریش نازاد بکات، (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
 مُتَتَابِعَيْنِ) جا هر که سیک بهنده ی دهست نه که وت (توانای کپینی نه بوو،
 یان هر نه مابوو، وه ک نیستا)، نه وه ده بیت دوو مانگ به به رده وامی و بی
 بهین تیکردن به پۆډوو بیت (مه گه نه خوش بیت یان به ر پۆډانی جه ژن
 بکه ویت)، (تَوْبَهُ مِنَ اللَّهِ) تا خوی په روه ردگار ته و به له بکوژه که وه ربگریت،
 (وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا) خوی په روه ردگار زاناو کار به جییه ده زانیت
 چی فه رمان و بریاریک بق بهنده کانی چاکه.

نازاد کردنی بهنده بوکه فاره تی (الظهار) * : خوی په روه ردگار
 ده فه رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ يَتَمَاسَّ ذَٰلِكُمْ تُوعُظُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲﴾﴾ (المجادلة: ۳).

* الظهار: نه وه یه پیاوړیک به خیزانی بلیت: تز وده کو دایکم وایت، یان وده کو پستی دایکم وایت، واته:
 چۆن دایکم لیم حه رامه توش به هه مان شپوه، نه گه ر پیاوړیک وای به ژنه که ی ووت و پاشان په شعیمان
 بووه وه، نه وه پیش نه وه ی بجپته لای خیزانه که ی پتویسته په کیک له و که فاره تانه بدات که له
 نایه ته که دا باسکراوه (واته: نابیت جیماع له گه ل خیزانه که یدا بکات تا که فاره تی قسه ی نه دات).

واته: نه وانه‌ی له ژنه کانیان (ظهار) ده کهن، پاشان په شیمان دهنه وه له قسه‌ی خویان و ده‌یانه ویت بیان که نه وه به ژنی خویان، نه و که سه پیش نه وه‌ی نه م کاره بکات، ده‌بی کزیله‌یه کی باوه‌پدار نازاد بکات، (واته: نه و موسلماننه کاتیک (ظهار) له ژنه که‌ی ده کات و پاشان په شیمان ده‌بیته وه پیش نه وه‌ی بجیته لای و جیماعی له گه‌لدا بکات پیویسته بنده‌یه کی باوه‌پدار نازاد بکات، (ذَلِكُمْ تُوَعُّظُونَ بِهِ) نه وه‌ی خوا واجبی کردوته سهرتان له نازادکردنې، بنده ناموژگاریه که بۆتان و ناموژگاریتانی پیده‌کریت تا جاریکی تر نه و ووتانه به ده‌متاندا نه‌یه‌ت، وه خوی په‌روه‌ردگاریش ناگاداره به و کارو کرده‌وانه‌ی که نیوه ده‌یکهن.

نه‌گه‌ر نه و موسلماننه‌ی که (ظهار) له ژنه که‌ی کردووه و پاشان په شیمان ده‌بیته وه نه وه پیش نه وه‌ی بجیته لای خیزانی پیویسته بنده‌یه کی باوه‌پدار نازاد بکات، نه‌گه‌ر بنده‌ی ده‌ست نه‌که‌وت نه وه ده‌بیته دوو مانگ له‌سهر یه‌ک و بی به‌ین تی‌کردن به پوژوو بیته، خو نه‌گه‌ر نه‌یتوانی نه وه ده‌بیته خواردنی شه‌ست که‌سی فه‌قیرو هه‌ژار بدات.

وه نازادکردنی به‌نده له توله‌ی که‌فاره‌تی سویند خواردن‌دا، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ فَكَفَرْتُمْ بِهِ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيْمَانُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

(المائدة: ٨٩).

واته: خوا به سویندی سه رزاره کی و بی مه به ست و بی نیاز ناتانگری و هیچتان له سه ر نانوسیت، به لام به و سویندانه ده تانگری و له سه رتان ده نووسیت که له دلتانه وه دیته ده رو ناشیان به نه سه ر، جا هر که سیک سویندی ناو دل بخوات و نه بیاته سه ر، یان بوی نه کرا، نه وه ده بیت که فاره تی بدات به م شیوه یه: خواردنی ده که سی فه قیرو ه ژار بدات له و خوراکه مام ناوه ندیه که نیوه پوژانه به مال و مندا و خیزانی خوتانی ده دن، یان ده بی جل و به رگی ده که سی فه قیرو ه ژار بکن، یان ده بیت کزیله یه ک نازاد بکن، جا هر که سیک نه وانه ی نه بوو نه وه ده بیت سی پوژ به پوژوو بیت، نه وه یه که فاره تی نه و سویندانه ی که به نه نقه ست خواردو تان و ده یان شکینن، ده ی که وابوو سوینده کانتان پاگرن و بیانپارینن، به ناچاری نه بیت مه یان شکینن، نا به و شیوه یه خوا یاساکانی خوی پوون ده کاته وه بو تان تا نیوه ش سوپاسگوزاری په روه ردگارتان بن.

وه نازادکردنی کویله وکو که فاره ت بو نه و که سه ی که له پوژانی رهمه زاندا به پوژووو جیماع له گه ل خیزانیدا ده کات، هاوه لی به پیز أبوهریره (خوای لی پانی بیت) ده فه رموویت: جاریکیان له گه ل پیغه مبه ردا (ﷺ) دانیشتبووین له مه جلیسیک، پیاویک هات و ووتی: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): مَا لَكَ؟ قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي وَأَنَا صَائِمٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): هَلْ تَجِدُ رَقَبَةً تُعْتِقُهَا؟ فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَابِعَيْنِ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَهَلْ تَجِدُ إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا؟ قَالَ: لَا، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَبَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِذْ أَتَى بَعْرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ وَالْعَرَقُ الْمَكْتَلُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): أَيْنَ السَّائِلُ آفَأ؟ خُذْ هَذَا التَّمْرَ

فَصَدَّقَ، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَعْلَى أَفْقَرٍ مِنْ أَهْلِي يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَوَاللَّهِ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا يُرِيدُ الْحَرَّتَيْنِ أَهْلُ بَيْتِ أَفْقَرٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، قَالَ: فَصَحَّحَكَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى بَدَتْ أَثْيَابُهُ، ثُمَّ قَالَ: أَطْعِمْنَاهُ أَهْلَكَ^(۱۳۰).

واته: نهی پیغمبر (ﷺ) به هیلاکدا چووم، پیغمبر (ﷺ) فرموی: جیتہ بۆ به هیلاک چووی؟ پیاوه که ووتی: له گه لَ خیزانمدا جیماعم کرد له کاتیکدا به پۆژوو بووم (له مانگی په مه زاندا)، پیغمبر (ﷺ) فرموی: ئایا کوپله یه ک شک ده بهیت تا ئازادی بکهیت؟ پیاوه که ووتی: نه خیر، پیغمبر (ﷺ) فرموی: ئایا ده توانی دوو مانگ له سه ریه ک به پۆژوو بیت؟ پیاوه که ووتی: نه خیر، پیغمبر (ﷺ) فرموی: ئایا ده توانی خواردنی شهست فه قیر بدهیت، پیاوه که ووتی: نه خیر، أبوهریره (خوای لی پازی بیت) ده فرمویت: پیغمبر (ﷺ) توزیک مایه وه سه به ته یه ک خورمای بۆهات، پاشان فرموی: کئ بوو ئه و که سه ی که پیشتر پرسکاری کرد؟ پیاوه که ووتی من بووم؟ پیغمبر (ﷺ) فرموی: بپۆ ئه و سه به ته خورمایه به ره و بیکه به خیر، پیاوه که ووتی: ئایا که سیك هیه له من فه قیرتر بیت تا بیکه مه خیرو بیده می؟ سویند به خوا له م په پ بۆ ئه و په پری شار مالیک نییه له مالی ئیمه هه ژارتر بیت، پیغمبر (ﷺ) پیکه نی تا ددانی پیروزی ده رکه وت، پاشان فرموی: بپۆ ئه و سه به ته خورمایه بکه خواردنی مال و منداله که ت.

وه ئازادکردنی به نده بۆ که سیك که به نده که ی ئازاد ددهات، زاذان (خوای لی پازی بیت) ده فرمویت: چووم بۆ لای ابن عُمَر (خوایان لی پازی بیت)

^(۱۳۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۸۹/۱۰)، والبخاري واللفظ له (۱۹۳۶)، ومسلم (۱۱۱)، والترمذي (۷۲۴)، وأبو داود (۲۳۹۰)، وابن ماجه (۱۶۷۱).

به‌نده‌یه‌کی ئازادکردبوو، چیلکه‌یه‌ک یان شتیکی هه‌لگرت و ووتی: ئازادکردنی
ئو به‌نده‌یه به‌ئەندازە‌ی ئەو چیلکه داره‌ خیری تیا نییه، به‌لام گویم له
پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بووه‌ فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ لَطَمَ مَمْلُوكَهُ أَوْ ضَرَبَهُ فَكَفَّارَتُهُ أَنْ
يُعْتِقَهُ)) (١٣١).

واته: هه‌ر كه‌سێك له‌ كۆیله‌كه‌ی داو ئەزیه‌تی داو برینداری كرد ئه‌وه
كه‌فاره‌ته‌كه‌ی ئازادكردنییه‌تی.

أبو مسعود الأنصاري (خوای لی پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: كۆیله‌یه‌كم هه‌بوو
لیم داو ئەزیه‌تم دا، گویم له‌ ده‌نگێك بوو له‌ پشتمه‌وه‌ ده‌یسوت: خوا
په‌روه‌ردگار به‌ده‌سه‌لاتره‌ به‌سه‌رتا له‌ ده‌سه‌لاتی تو به‌سه‌ر ئه‌ودا، كاتیك
ئاویم دایه‌وه‌ بینیم پێغه‌مبه‌ره (ﷺ)، ووتم: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئازادبیټ له
به‌ر خوا، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((أَمَّا لَوْ لَمْ تَفْعَلْ لَلْفَحْتُكَ النَّارُ أَوْ لَمَسْتُكَ
النَّارُ)) (١٣٢).

واته: ئە‌گه‌ر ئازادت نه‌ده‌كرد ئه‌وه‌ شالاوی ئاگری دۆزه‌خ ده‌تی گرت، یان
ده‌تی سووتاند (واته: له‌ دواپۆژدا).

ئازادکردنی كۆیله‌ ته‌نها له‌به‌ر خواي په‌روه‌ردگار، بێ هیچ كه‌فاره‌تیك خێرو
پاداشتی یه‌كجار زۆی هه‌یه، وه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی پزگار ده‌كات له‌ ئاگری دۆزه‌خ،

(١٣١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤٩/١٤)، ومسلم واللفظ له (١٦٥٧)، وأبو داود (٥١٦٨).

(١٣٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤٩/١٤)، ومسلم واللفظ له (١٦٥٩)، والترمذي (١٩٤٨)، وأبو

داود (٥١٥٩).

عَمْرُو كُورِي عَنبَسَةَ (خوای لى پازى بیټ) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
 فه‌رموویه‌تى: ((مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُّؤْمِنَةً كَانَتْ فِدَاءَهُ مِنَ النَّارِ))^(۱۳۳).

واته: هه‌ر موسلمانێك كۆيله‌یه‌كى باوه‌ردار ئازاد بكات ئه‌وه‌ بۆى ده‌بیته
 پزگاركه‌رى له‌ ئاگرى دۆزه‌خ.

هه‌ر بۆیه‌ پیاوچاكانى پیشینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ پیشبركێیان كردووه‌ له‌ ئازاد
 كردنى كۆيله‌، تا خێرو پاداشتى گه‌وه‌رى به‌نده‌ ئازادكردنیان ده‌ست
 بکه‌وێت.

نافع (خوای لى پازى بیټ) ده‌فه‌رموویت: ابْنُ عَمْرٍ (خوایان لى پازى بیټ) نه‌مرد
 تا هه‌زار یان زیاتر كۆيله‌ى ئازادکرد^(۱۳۴).

وه‌ حَكِيم كُورِي حِزَام (خوای لى پازى بیټ) له‌ سه‌رده‌مى جاهلیدا سه‌د
 كۆيله‌ى ئازاد كردووه‌، وه‌ دواى موسلمان بوونیشى سه‌د كۆيله‌ى تری ئازاد
 كردووه‌^(۱۳۵).

هاندانى ئیسلام و ده‌ست پیشخه‌رى موسلمانان بۆ كۆيله‌ ئازاد كردن وای
 كرد كه‌ كۆیلايه‌تى نه‌میئیت، تا وای لایهاتوووه‌ موسلمان كۆيله‌یه‌ك نابینیت تا
 پزگارى بكات ئه‌گه‌ر یه‌كێك له‌و كه‌فاراتانه‌ى كه‌وته‌سه‌ر، یان بیه‌وێت خێرى
 كۆيله‌ ئازاد كردنى ده‌ست بکه‌وێت، ئه‌مه‌ش پاستى فه‌رمووده‌ى خوای
 په‌روه‌ردگارى پێ دیته‌دى كه‌ له‌ چه‌ند ئایه‌تێكدا ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ لَّمْ

^(۱۳۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۴/۱۴۲)، والنسائي (۳۱۴۲)، وأبو داود (۳۹۶۶)، وصححه
 الألباني في "صحيح الجامع" (۶۰۵۰).

^(۱۳۴) بیوانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (۱/۲۴۰).

^(۱۳۵) بیوانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (۱/۳۱۳).

يَجِدُ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُكْتَابَيْنِ ﴿النساء: ٩٢﴾، وه ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ (المائدة: ٨٩)، واته: نه گهر که سیټک کۆیله ی نه بوو یان دهستی نه که وت نه وه با دوو مانگ له سه ریه ک و بی بهین تیکردن به پۆژوو بیټ (له که فاره تی کوشتندا)، یان سی پۆژ به پۆژوو بیټ له که فاره تی سویند خوارندا (پاش نه وه ی نه و که سه سویندی خواردووه و نایاته سه رو دهشکیښت).

به مهش بۆمان ده رده که ویت ئیسلام یه که م دینه که کۆیله ی ئازاد کردووه به هۆکاری زۆر سووک و ئاسان.

موسلمان ی خۆشه ویست فه زل و به ره که تی خوای په ره رده گار زۆره به سه رمانه وه له کاتی که دا بی به شی نه کردووین له خیره و پاداشتی کۆیله ئازاد کردن سه ره پای نه بوونی یان نه سته م ده ست که وتنی (له پۆژگاری نه مپۆماندا)، به لکو چه ند کاریکی خیره ی بۆ داناوین به کردنیان خیره و پاداشتی کۆیله ئازاد کردنمان ده ست ده که ویت، نه مهش واتای پزگار بوونه له ئاگری دۆزهخ، به لام نه م کاره خیره نه شوینی که فاره تی کوشتن و ظاهر و سویند خواردن و...، ناگریته وه.

نه و کاره خیرانه‌ی خیرو پاداشتی کویله نازاد کردنیان همه‌ی نه‌مانه‌ن

یه‌که‌م: سورانه‌وه به‌دموری که‌عبه‌ی پیروزدا (الطواف):

إِنَّ عُبَيْدَ كُورِي عُمَرَ (خوایان لی زانی بیت) له باوکیه‌وه ده‌گن‌یتسه‌وه
 ده‌فه‌رموویت: جاریکیان "عبدالله کوری نیمامی عمر" م بیعی (خوایان لی زانی
 بیت) له پوکنی (الیمانی) و پوکنی (به‌رده‌په‌شه‌که "الحجر الأسود") زیاد
 ده‌چوه پی‌شه‌وه، هیچ کات هاوه‌لانی به‌پیزی پی‌غه‌مبه‌رم (ﷺ) ته‌سیستیو یه‌و
 شیوه‌یه، منیش ووتم: نه‌ی باوکی عبدالرحمن ده‌تبینم له پوکنی (الیمانی) و
 پوکنی (به‌رده‌په‌شه‌که) زیاد ده‌چیته پی‌شه‌وه، هیچ کات هاوه‌لانی به‌پیزی
 پی‌غه‌مبه‌رم (ﷺ) نه‌بینیوه به‌و شیوه‌یه، "عبدالله کوری شیمامی عمر" (خوایان
 لی زانی بیت) فه‌رمووی: بویه نه‌و کاره ده‌که‌م، چوتکه گویم له پی‌غه‌مبه‌رم
 (ﷺ) بووه فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ مَسْحَهُمَا كَفَّارَةٌ لِلْخَطَايَا))، واته: ده‌ست هیتان
 به‌پوکنی (الیمانی) و پوکنی (به‌رده‌په‌شه‌که "الحجر الأسود") ده‌سته‌ه‌وکار
 لیخوش بوون و سرپنه‌وه‌ی تاوانه‌کان. وه گویم له پی‌غه‌مبه‌رم (ﷺ) بووه
 فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ طَافَ بِهَذَا الْبَيْتِ أَسْبُوعًا فَأَحْصَاهُ كَانَ كَعَقِي رَقَبَةٍ لَا يَضَعُ
 قَدَمًا وَلَا يَرْفَعُ أُخْرَى إِلَّا حَطَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطِيئَةً وَكَتَبَ اللَّهُ لَهَا حَسَنَةً)) (۱۳۹).

(۱۳۹) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۳/۱۲)، والترمذي واللفظ له (۹۵۹)، والنسائي (۳۹۱۹) وابن
 ماجه (۲۹۵۶)، والحاكم (۴۸۹/۱)، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": صحيح لعمد
 (۱۱۳۹).

واته: هر كه سيك به دهوړی ته به يته دا بسورپټه وه حوت جار بئ كه م و زياد، ته وه خيرو پاداشتي كږيله نازاد كړدن يكي هيه، وه ته و كه سې كه ته و اف دهكات هيچ پټيه كي ه لنگرئ و ته وې تريان دانانيت ئيلا خواي په روه ردگار تاوانيكي پئ ده سرپټه وه و خيريكي بؤ ده نو سيټ.

ده ي كه و ابو ته ي موسلمانې خو شه ويست كاتي ك پټ كه و ته ته و شوينه پيرو ته و اف زور بكه و كاتت به بازارو سهر داني شوينيك مه كوزه كه له سوننه تدا نه هاتوه، چونكه ته و خيره گوره يه ت له ده ست ده چيت و له هيچ شوينيكې سهر پووي زه وې ده ست ناكه وټ.

دووم: كړدنې دوو پكات نويژي سوننه ت له دواي ته و اف كړدن، وه هاتوو چوې نيوان سه فاو مه پوه:

ثيمامى غَمَسِر (خواي لئ پازي بيت) ده فهرمويت: پيغه مبه ر (ﷺ)
 فهرمويه تي: ((... وَأَمَّا رَكَعَتَاكَ الطَّوَّافَ، كَعَتَقِي رَقَبَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَأَمَّا طَوَّافُكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ بَعْدَ ذَلِكَ كَعَتَقِي سَبْعِينَ رَقَبَةً ...))^(۱۳۷).

واته: ... كړدنې دوو پكات نويژت له دواي ته و اف پاداشتي نازاد كړدنې كږيله يه كي هيه له نه وې پيغه مبه ر اسماعيل (ﷺ)، وه هاتوو چوې نيوان سه فاو مه پوه ت له دواي ته و دوو پكات نويژه پاداشتي نازاد كړدنې هفتا كږيله ي هيه

^(۱۳۷) رواد الطبراني، والزار، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": حسن لعمره (۱۱۱۲).

هاتوو چۆی نیتوان سه فاو مه پوه ناکریت به یی کردنی حه ج و عومره،
له مه وه بۆمان ده رده که ویت کردنی حه ج و عومره خاوه نه که ی پرگار ده کات
له ناخۆشی و نا په حه تی ئاگری دۆزه خ کاتیك موسلمان به سه ر پردی
(صراط) دا ده پوات.

سێیه م: جیهاد کردن له پیناو خوای په روه ردگارا دا:

عَمْرُو كُوِي عَنَبَسَةَ (خوای لى پازى بى ت) ده فه رموویت: پیتغه مبه ر (ﷺ)
فه رموویه تی: ((مَنْ رَمَى الْعَدُوَّ بِسَهْمٍ فَلَبَّغَ سَهْمَهُ أَخْطَأَ أَوْ أَصَابَ فَعَدِلَ رَقَبَةً))
(۱۳۸).

واته: هه ر موسلمانێك تیرێك به اویت بۆ دوزمن و پێی بگات، ببپێكیت یان
نا (به ر دوزمن بکه ویت و بیکوژیت یان نه یکوژیت)، ئه وه پاداشتی ئازاد
کردنی کۆیله یه کی هه یه.

وه هاوه لى به ریز أبو نجیح (خوای لى پازى بى ت) ده فه رموویت: پیتغه مبه ر
(ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَهُوَ عَدِلٌ مُحَرَّرٌ))
(۱۳۹).

واته: هه ر موسلمانێك تیرێك به اویت له پیناو خوای په روه ردگارا دا ئه وه
پاداشتی ئازاد کردنی کۆیله یه کی هه یه.

(۱۳۸) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۲/۱۴)، وابن ماجه (۲۸۱۲)، والحاكم (۹۵/۲)، وصححه الألباني
في "صحيح الترغيب والترهيب" (۱۲۸۵).

(۱۳۹) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۷۷/۲۱)، والترمذي (۱۶۳۸)، والنسائي (۳۱۴۳)، والحاكم
(۱۲۱/۲)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۲۶۸).

موسلمانى. خوشه ويست له م فرمودانه نه وهت بؤ دهرده كه ويټ كه تير
هاويشتن به نيهه تي جيهاد كردن له گه ل كافراندا خيرو پاداشتي نازاد كردنى
كؤيله ههيه .

چوارهم : يارمه تي داني براى موسلمانان، قهرز پيدانى، پى پيشاندانى كه سيكى
پى لى تىكچوو، يان كه سيكى نابينا :

هاوه لى به پىز براء كوپى عازب (خوای لى پازى بيت) ده فرمويت پيغه مبه ر
(ﷺ) فرمويه تي: ((مَنْ مَنَحَ مَنَحَةً وَرَقٍ أَوْ مَنَحَةً لَبَنٍ أَوْ هَدَى زُقَاقًا فَهُوَ
كَعَتَاقٍ نَسَمَةٍ))^(۱۴۰).

واته : هه ر موسلماننك قهرز بدا به موسلماننك، يان "ووشتره كه ي،
مانگا كه ي، مه ره كه ي... " بداتى تا سوودى لى ببينيت "شيره كه ي بدوشيت"
پاشان بؤى بگيرپته وه، يان پيغمونى كه سيكى پى لى تىكچوو بكات يان
ده ستى نابينا يه ك بگريت، نه وه خيرو پاداشتي نازاد كردنى كؤيله يه كى ههيه .
نهم كاره خيرانه كه لابردنى ناخوشى و ناروحيه تي موسلمانانه، به كردنى
هه ر يه كيكيان خوى په روه ردگار خيرو پاداشتي نازاد كردنى كؤيله يه كت بؤ
ده نووسيت.

پينجه م : خویندنى نهم زيكره له دواى نويزى به يانى و ئيواره ده جار، (لا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ):

^(۱۴۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۶۳/۱۵)، والترمذي (۱۹۵۷)، وابن حبان (۵۰۹۶)، وصححه
الألباني في "صحيح الجامع" (۶۵۵۹).

هاوه لی به پیز أبو ایوب الأنصاري (خوای لی پانی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبه (ﷺ) فهرموویه تی: هر موسلمانیک به یانیان ده جار بلیت: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) نه وه: ((كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ وَاحِدَةٍ قَالَهَا عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَرَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا عَشْرَ دَرَجَاتٍ، وَكُنَّ لَهُ كَعَتَقِ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُنَّ لَهُ مَسْلَحَةٌ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ إِلَى آخِرِهِ، وَلَمْ يَعْمَلْ يَوْمَئِذٍ عَمَلًا يَقْهَرُوهُنَّ، وَإِنْ قَالَهَا حِينَ يُمَسِّي فَمِثْلُ ذَلِكَ)) (۱۴۱)

واته: هر موسلمانیک به یانیان ده جار نه م زیکره ی خویند نه وه هر به یه کجار ووتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ...) خوای په روه ردگار ده چاکه ی بۆ ده نووسیت، وه ده خرابه ی له سر لا ده بات، وه ده پله به رزی ده کاته وه، وه ده جار ووتنی نه و زیکره خپرو پاداشتی نازاد کردنی ده کویله ی هیه، وه خوای په روه ردگار نه و زیکرانه بۆ نه و موسلمان ده کاته سیلاح و پاریزه ریک له به یانی هه تا ئیواره ده پیاریت، وه هیچ که سیک چاکه ی ناگاته نه و موسلمان مه گره که سیک به وینه ی نه و یان زیاتری کردیت، وه نه گره موسلمان ئیواره ش ده جار نه و زیکره ی خویند نه وه نه و هه موو خپرو چاکه یه ی بۆ ده نووسیت.

خویندنی نه م زیکره به یانیان ده جارو ئیواران ده جار خپرو پاداشتی نازاد کردنی بیست کویله ی هیه.

(۱۴۱) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۳۵/۱۴)، والترمذي (۳۵۳۴)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۶۶۰).

شه شههم: ووتنى نه م زيكړه پوژانه سه د جار، ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)):

هاوه لى به پريز أبوهريرة (خوای لى پازى بيت) ده فرمويت: پيغه مېر (ﷺ) فرمويي: هه ر موسلماننك پوژى سه د جار بليت: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) نه وه ((كَانَتْ لَهُ عَذْلٌ عَشْرَ رِقَابٍ وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحْسَدَ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ))^(۱۴۲).

واته: هه ر موسلماننك پوژى سه د جار نه م زيكړه څوښد نه وه څيرو پاداشتي نازاد كړدى ده كويله څو ده نو سریت، وه سه د چاكه څو ده نو سریت، وه سه د تاوانى ده سپړي ته وه، وه څو ده بېته پاريزه له شهيان نه و پوژه تا نيواره، وه هيچ كه سيك نايات له دواړوڅا به وينه څو موسلمانان څيرو چاكه څو بېت، مه گه ر موسلماننك نه و زيكړه كړده وه څو چاكه څو زياترى كړد بېت.

موسلمانان نازيز ده توانيت سه د جار نه م زيكړه بليت له چاره كه سه عاتيكدا، له ناو سه ياره دا بيت، يان څو سه ر كاره كه ت بچيت، يان له بازار بيت، يان څو مزگوت بچيت، جا نه م هه مو څيره له ده ست خوت مه ده.

^(۱۴۲) رواه الإمام مالك (۴۸۶)، وأحمد "الفتح الرباني" (۲۱۶/۱۴)، والبخاري (۳۲۹۳)، ومسلم (۲۶۹۱)، والترمذي (۳۴۶۸)، وابن ماجه (۳۷۹۸).

جهوتهم؛ ووتنى ئەم زىكرانە سەد جار لە پۇژيكددا (الله أكبر، الحمد لله،
سُبْحَانَ الله)؛

هەر موسلمانێك ئەم زىكرانە سەد جار بخوینیت خێرو پاداشتى ئازاد
کردنى سەد كۆيله ی بۆ دەنوسریت، اُم هانئى (خوای لى پازى بىت)
دەفەرموویت: چووم بۆ لای پیغه مبهرو (ﷺ) پييم ووت: ئەى پیغه مبهر (ﷺ)
پیر بوومه و بىتاقەت بوومه (واتە: ناتوانم هەموو كارێكى خێر بکەم) كارێكى
چاکم پى بلى (تا بە دانىشتنەوه بیکەم و شوینى هەندى عیبادهتم بۆ
بگريتهوه که ناتوانم بیکەم)، پیغه مبهر (ﷺ) فەرمووی: ((كَبْرِيَ اللّٰهُ مِائَةً
مَرَّةً، وَ اَحْمَدِي اللّٰهُ مِائَةً مَرَّةً، وَسَبَّحِي اللّٰهُ مِائَةً مَرَّةً، خَيْرٌ مِنْ مِائَةِ فَرَسٍ مُلْجَمٍ
مُسْرَجٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ، وَخَيْرٌ مِنْ مِائَةِ بَدَلَةٍ، وَخَيْرٌ مِنْ مِائَةِ رَقَبَةٍ)) (١٤٣).

واتە: سەد جار بلى (الله أكبر)، وه سەد جار بلى (الحمد لله)، وه سەد جار
بلى (سُبْحَانَ الله)، ووتنى ئەمانە خێترە لە ئامادەکردنى سەد ئەسپى لغاؤ
کراو لە پیناو خوای پەروەردگاردا (بۆ جیهاد)، وه خێترە لە بەخشینی سەد
ووشتر، وه خێترە لە ئازادکردنى سەد كۆيله.

نرخى ئازادکردنى سەد كۆيله لە سەدان ملیۆن دینار زیاترە، هەر
موسلمانێك ئەم زىكرانە بلىت ئەوه وهك ئەوه وایە ئەوه ندە پارەیهى كردبیت
بە خێرو قەلایهكى پۆلایینی لە نێوان خۆی و ئاگریدا دروست كردبیت كاتیک
بەسەر پردی (صراط)دا دەپوات.

(١٤٣) حسه الشيخ الألباني في "صحيح سنن ابن ماجة" (٢/١٢٥٢، رقم: ٣٨١٠).

به‌شی سَنیه‌م:

ناره‌جه‌تییه‌کانی سهر پردی (صراط) و نه‌و کارانه‌ی که پوناکی ده‌که‌نه‌وه

ناره‌حه‌تی و تاریکی سهر پردی (صراط) زۆر زۆره له کاتی‌کدا نه‌وه‌نده
تاریکه موسلمان هیچ نابینیت، مه‌گهر که سانیك خوای په‌روه‌ردگار پوناکی
پی به‌خشیییتن و پردی (صراط)ی بۆ پوناك کردبیتنه‌وه، له پادا‌شتی نه‌و
کرده‌وه چا‌کانه‌ی که له دنیا‌دا کردوویانه، له کاتی‌کدا ئاگری دۆزه‌خ نه‌وه‌نده
په‌ش و تاریکه تروسکه‌یه‌ک پوناکی تیدا نییه، هاوه‌لی به‌پێز أبوهریره (خوای
لی پازی بیئت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌م‌بر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((أَتَحْسِبُونَ أَنَّ نَارَ
جَهَنَّمَ مِثْلُ نَارِكُمْ هَذِهِ؟ هِيَ أَشَدُّ سَوَادًا مِنَ الْقَارِ، هِيَ جُزْءٌ مِنْ بِسْطَةِ وَسَّيْنٍ
جُزْءًا مِنْهَا))^(۱۴۴).

واته: ئایا وا گومان ده‌به‌ن که ئاگری دۆزه‌خ وه‌کو ئاگری دنیا‌تان وایه؟
نه‌خیر ئاگری دۆزه‌خ په‌شته‌ره له قیر، ئاگری دنیا به‌شی‌که له شه‌ست و
نه‌وه‌نده به‌شی ئاگری دۆزه‌خ (واته: ئاگری دۆزه‌خ شه‌ست و نه‌وه‌نده جار
په‌شته‌رو‌گه‌رم‌ترو به‌تین‌تره له ئاگری دنیا).

هاوه‌لی به‌پێز ثوبان (خوای لی پازی بیئت) ده‌فه‌رموویت: جاریکیان لای
پیغه‌م‌بر (ﷺ) وه‌ستا‌بووم، زانا‌یه‌ک له زانا‌کانی جوله‌که هات و ووتی سه‌لامت
لی‌بیئت نه‌ی مو‌حه‌مه‌د (ﷺ)، ثوبان (خوای لی پازی بیئت) ده‌فه‌رموویت:
پا‌لێکم پێوه‌ناو نه‌زیه‌تم‌دا، زانا جوله‌که ووتی: بۆ پا‌لم پێوه‌ ده‌نیی؟ منیش

^(۱۴۴) صححه‌ الالبانی فی "صحیح‌ الترغیب‌ والترهیب" (۳/ ۳۶۶)، الجامع‌ الصحیح‌ للسنن‌ والمسأنید (۳/ ۳۳۴)

ووتم: بۆ نالیتی ئەی پیڭەمبەر (ﷺ)، ئەویش ووتی: ئیمە بانگی دەکهین بەو
 ناوهی که ئەهلهکهی ناویان ناوه، پیڭەمبەر (ﷺ) فرمووی: ناوم
 "مُحَمَّدٌ"ه، ئەهلهکهەم بەو ناوه ناومیان ناوه، زانا جولهکهکه ووتی: بۆ ئەوه
 هاتووم بۆلات تا چەند پرسیاریکت لی بکهەم، پیڭەمبەر (ﷺ) فرمووی: جا
 هەر شتیکت بۆ باس بکهەم سوودت پیڊهگەیه نیت؟ جولهکهکه ووتی: گوئی
 لیڊهگرم، پیڭەمبەر (ﷺ) چیلکه داریکی به دەستهوه بووله زهوی
 دهخشانده، ووتی: پرسیار بکه، جولهکهکه ووتی: خه لکی له کوین له و پۆزه ی
 که ئاسمانه کان و زهوی دهگۆردین؟ پیڭەمبەر (ﷺ) فرمووی: (هُم فِي
 الظُّلْمَةِ ذُوْنَ الْجِسْرِ) له تاریکیدان له سه پردي (صراط)، جولهکهکه ووتی:
 یه کهەم کهس کتیه به سه ریا ده په ریتته وه؟ پیڭەمبەر (ﷺ) فرمووی: (فُقَرَاءُ
 الْمُهَاجِرِينَ) فه قیرو هه ژاره کۆچکردووه کانن، جولهکهکه ووتی: کاتی ده چنه
 به هه شته وه چییان ده دریتی، پیڭەمبەر (ﷺ) فرمووی: جه رگی حووت،
 جولهکهکه ووتی: دواي ئەوه چی خواردنیکیان ده دریتی؟ پیڭەمبەر (ﷺ)
 فرمووی: (يُنْحَرُ لَهُمْ نَوْرُ الْجَنَّةِ الَّذِي كَانَ يَأْكُلُ مِنْ اطْرَافِهَا) گای به هه شتیان
 بۆ سه ر ده بپردیت، که له ده ورو پشتی به هه شت ده له وه ریت، جولهکهکه
 ووتی: ئەی خواردنه وه یان چیه؟ پیڭەمبەر (ﷺ) فرمووی: (مِنْ عَيْنِ فِيهَا
 تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا) خواردنه وه یان له کانی و چاوه یه که پیی ده ووتریت
 (السَّلْسَبِيلُ)، جولهکهکه ووتی: پاسته فرمووی. کاتی که هاتم بۆلات و ئەو
 پرسیارانه تم لی کرد، مه به ستم ئەوه بوو پاستی پیڭەمبەریتی (ﷺ) تۆم بۆ
 ده ربکه ویت، چونکه هیچ کهس له سه ر پووی زهوی وه لامی ئەم پرسیارانه
 نازانیت مه گەر پیڭەمبەرک (ﷺ)، یان پیاویک، یان دوو پیاو، زانا جولهکهکه

ووتی: پرسیاریکی ترت لیده که م، پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: جا هر شتیکت
 بو باس بکه م سوودت پیده که یه نیت؟ جوله که که ووتی: گوئی لیده گرم،
 هاتووم پرسیاری مندالت لیبکه م (واته: نایا پیش له دایک بوونی ده زانریت
 کوپه یان کچه؟)، پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: (مَاءُ الرَّجُلِ أَبْيَضُ وَمَاءُ الْمَرْأَةِ
 أَصْفَرُ، فَإِذَا عَلَا مَنِي الرَّجُلِ مَنِي الْمَرْأَةِ أَذْكَرًا يَأْذِنُ اللَّهُ تَعَالَى، وَإِذَا عَلَا مَنِي
 الْمَرْأَةِ مَنِي الرَّجُلِ آثًا يَأْذِنُ اللَّهُ).

واته: ئاوی پیاو سپیه و ئاوی ئافره تیش زهرده، نه گهر هه ردوکیان
 کۆبونه وه، ئاوی پیاوه که زال بوو به سهر ئاوی ئافره ته که دا ئه وه منداله که
 کوپ ده بیته به ویستی خوای په روه ردگار، وه نه گهر ئاوی ئافره ته که زال بوو
 به سهر ئاوی پیاوه که دا ئه وه منداله که کچه ده بیته به ویستی خوای
 په روه ردگار، جوله که که ووتی: پاستت فرموو به پاستی تو پیغه مبه ری
 خوایت (ﷺ)، پاشان پشتی هه لکردوو پویشته، پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی:
 ((لَقَدْ سَأَلَنِي هَذَا عَنِ الَّذِي سَأَلَنِي وَمَا لِي بِشَيْءٍ مِنْهُ عَلِمَ حَتَّى أَتَانِي اللَّهُ بِهِ))
 (۱۴۵)

واته: کاتیک ئه و جوله که یه پرسیارى ئه و شتانه ی لیکردم، زانیاریم به
 هیچیان نه بوو تا خوای په روه ردگار فیتری کردم و ئاگاداری کردم وه.
 کاتیک ئاسمانه کان و زهوی ده گۆردرین به ئاسمان و زهوی تر، خه لکی له
 ناره حه تی و تاریکیدان له سهر پردی (صراط)، هه روه ک دایکی ئیمانداران
 خاتوو عایشه له م باره یه وه فرمووده یه کمان له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بو

(۱۴۵) رواه الإمام مسلم (۳۱۵)، والبيهقي في "السنن الكبرى" (۱ / ۱۶۹، رقم: ۸۳۰)

ده‌گيرټه‌وه ده‌فه‌رمووټ: پرسيارم له پټغه‌مبه‌ر (ﷺ) كرد سه‌باره‌ت به‌م
 ثابته: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ ۖ﴾ (ابراهيم: ٤٨).

واته: له‌و پوژده‌دا كه قيامه‌ته ئاسمانه‌كان و زه‌وى ده‌گورديټ بۆ ئاسمان و
 زه‌وى تر. ووتم: ئه‌ى پټغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و پوژده‌دا خه‌لكى له‌ كوټين؟ ئه‌و‌يش
 فه‌رمووى: له‌سه‌ر پردي (صراط)ن، له‌ پيوايه‌تيكى تر‌دا كه ئىمامى الترمذي
 ده‌يگيرټه‌وه، فه‌رمووى: خه‌لكى له‌و پوژده‌دا له‌ تاريكي‌دان له‌سه‌ر پردي
 (صراط) ^(١٤٦).

له‌وكاته‌دا خواى په‌روه‌ردگار پوناكى به‌ ئيمانداران و دووپووان ده‌به‌خشيت،
 پيى ده‌پوټن له‌سه‌ر پردي (صراط)، له‌ ناكاو "له‌و تاريكى و نا‌په‌حه‌تيايه"
 پوناكى دووپوه‌كان ده‌كوژټه‌وه، تا بكه‌ونه ناو ئاگرى دۆزه‌خه‌وه، پوناكى
 ئيمانداران ده‌ميټټه‌وه به‌لام هه‌ر كه‌س به‌ پيى كرده‌وه‌كانيايه‌تى.

أبو‌الزُّبَيْر (خواى لى پازى بيت) ده‌فه‌رمووټ: ئاگام لىبوو پرسيار له‌ جابر
 كو‌پى عبدالله كرا (خوايان لى پازى بيت) ده‌رياره‌ى: (وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا)
 ئه‌و‌يش فه‌رمووى: له‌ دوا‌پوژدا ديين، بانگى ئوممه‌تان ده‌كرټ به‌
 په‌سته‌راوه‌كانيانه‌وه (ئه‌وه‌ى له‌ دونيادا په‌سته‌تويانه) ئوممه‌ت له‌ دواى
 ئوممه‌ت، دواى ئه‌وه‌ خواى په‌روه‌ردگار دټ بۆ لامان و پيمان ده‌لټ: كټتان
 ده‌وئ و چاوه‌پيى كئ ده‌كه‌ن؟ موسلمانان ده‌لټن: چاوه‌پيى په‌روه‌ردگارمان
 ده‌كه‌ين، خواى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووټ: من په‌روه‌ردگار تانم، ئيمه‌ش

^(١٤٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٨٩/١٨)، ومسلم (٢٧٩١)، و الترمذي (٣١٢١)، وابن ماجه
 (٤٢٧٩)، والدارمي (٢٨٠٩)، وابن حبان (٣٣١)، والحاكم (٤٧٣/٢).

ده لایین ده مانه وی بتهینین، خوی په روه ردگار خوی پیشانیان ده دات و
 پیده که نیت، خوی په روه ردگار دهیان بات و نه وانش شوینی ده که ون،
 پاشان خوی په روه ردگار پوناکیان پیده به خشیت ثیماندار بن یان دوپو و،
 نه وانش دوی پوناکیه که یان ده که ون تا له سر پردی (صراط) پی
 به پنه وه، نه سر پردی (صراط) قولاپ و درکی ئاگرینی لیبه نه و که سانه
 ده گریته که خوی په روه ردگار ویستی لیبه، پاشان پوناکی دوپو وه کان
 ده کوژیته وه، موسلمانان له سر پردی (صراط) ده په پنه وه و پزگاریان
 ده بیته، یه که م کومه ل که ده په پنه وه و پزگاریان ده بیته ده م و چاویان
 دره وشاویه وه کو مانگ له شوی چواره ده، هفتا هزار که سن
 لیپرسینه وه یان له که لدا ناکریته (سزا نادرین)، پاشان کومه لی دوی نه وان که
 ده په پنه وه و پزگاریان ده بیته وه کو نه ستیره کانی ئاسمان دره وشاوه،
 پاشان کومه ل کومه ل به و شیویه ده په پنه وه و پزگاریان ده بیته، پاشان
 شه فاعهت ریگه پیده دریت، موسلمانان شه فاعهت ده که ن، به هوی
 شه فاعهت یانه وه که سانی که له ئاگری دوزه ده دره که ن ووتویانه: (لا اله الا
 الله)، وه له دلیاندا خیر و چاکه هه بووه به نه اندازه ی ده که جو،
 دره ده هیترین له ئاگری دوزه و له دوری به هشت داده نرین، نه هلی
 به هشت ئاویان به سرده ده که ن، نه وانش ده که شینه وه (سو وئاویان چاک
 ده بیته وه و په شیتیان نامینیت) به وینه ی دانه ویله چون ئاوی به سرده
 ده پوات ده پویت و ده که شیتیه وه، نه وانش به و ئاوه ده که شینه وه، پاشان
 نه و موسلمانان به رده وام داوی به هشت ده که ن تا خوی په روه ردگار به

وینەى دونیاو دە جار ئەوەندەى دونیا مولکیان پێدەدات ^(۱۴۷).

خوای پەرەردگار دیمەنى ئیماندارانمان بۆ باس دەکات کە لە پوناکیدا دەپۆن، وە دیمەنى دووپوانمان بۆ باس دەکات چۆن پوناکیان دەکوژیتەووە داوا لە ئیمانداران دەکەن تا چاوەڕێیان بکەن و ئەمانیش بە هۆی پوناکی ئەوانەووە بتوانن لە تاریکی سەر پردی (صراط) پزگاریان بێت و بپەنەووە، خوای پەرەردگار دەفەرموویت: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانُكَمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ بَقَرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْظَرُونَا نَقْتَسِ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ ١٣﴾ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَفَرَحْتُمْ وَآزَلْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَلَمَانِ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَانُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَانُكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ١٥﴾ (الحديد: ١٢ - ١٥).

واتە: پۆژى قیامەت پیاوان و ئاfrهتانی ئیماندار دەبینی پوناکیەکیان لەبەر دەم و لای راستیانەووە دەدرەوشیتەووە، فریشتە پێیان دەلێن: مژدەتان لیبێت ئەمڕۆ بە باخ و باخاتێک کە جوگە و پووبار بە ژێر درەخت و کۆشکەکانیاندا دەپوات، بە هەمیشەیی و هەتا هەتایی تیایدا دەمێنەووە، بەراستی ئەوەیە سەرکەوتن و سەرفرازی گەورە، (يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْظَرُونَا نَقْتَسِ مِن نُّورِكُمْ) لەو پۆژەدا پیاوانی دووپوو و ئاfrهتانی

^(۱۴۷) رواه الإمام أحمد "المسند" (١٤٧٦٣)، ومسلم موقوفا على جابر رضي الله عنه (١٩١).

دوپړو به ئيمانداران ده لّين: چاوه پوانيمان بكن تا له نووړو پوناكيه كه تان
 وهرگرين، (قِيلَ ارْجِعُوا وِرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا) پييان ده ووترئ: بگه رينه وه بـ
 دواوه تان (دونيا) و له وئ پوناكي وهربگرن، (فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
 الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ) يه كسر به ربه ستك (ديوارك) ده خريته نيوان
 ئيمانداران و موناقيقه كان، دهرگايه كي تيايه، ديوي ناوه وه ي په حمه تي تيايه
 (ئوه وي له ئيمانداره كانه وه دياره)، له ديوي دهره وه شي سزاي تيايه
 (ئوه وي له موناقيقه كانه وه دياره)، دواي ئوه به هه شتیه كان ده چنه
 به هه شته وه، (يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ) موناقيقه كان بانگيان ليده كهن و ده لّين:
 باشه ئيمه له گه ل ئيوه نه بووين "له دنيا"، موسلمانان ده لّين: (بَلَىٰ وَلَئِنْ كُنَّا
 فَتَنَّا أَنْفُسَكُمْ وَزَيَّغْنَاهُمْ وَأَرْبَبْنَاهُمْ) به لّئ به پوالت له گه لمان بوون، به لام ئيوه
 خوتان تووشی دوپړويی كرد، وه هه ميشه چاوه پوانيتان ده كرد تا ئيمه
 تووشی به لا بين، وه كه له سوره تي (التَّوْبَةِ) دا خواي په روه ردگار
 ده فهرموويت: (وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَّارُ) خويان مه لاس دابوو تا زيان به
 موسلمانان بگه يه نن، (وَأَرْبَبْنَاهُمْ) وه هه ميشه له دوو دلي و گوماندا ده ژيان
 به رامبه ر دینه كه ي خوا، (وَأَرْبَبْنَاهُمْ وَغَرَّكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُورُ) وه هيواو ثاره زووي ناشياو فريوي دابوون، تا فهرمانی خوا هات
 (مردن)، وه شه يتانی نه فرهت ليكراوو خراپه كاريش فريوي دابوون به رامبه ر
 فهرمانه كانی خوا، ده ي كه واپوو (فَالْيَوْمَ لَا يُوْخِذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مَاؤُنْكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبَشَّ الْمَصِيبُ) نه مړو هيچ فيديه يه كه له ئيوه و نه وانه ي

که بئ باوه پېوون وهرناگیریت، شوین و جیگه تان ناگری دۆزه خه وئ وه شایسته تره پیتان، ناگری دۆزه خیش خراپترین جیگای گه پانه وهیه (بۆ بئ باوه پان و دووپووان).

موسلمانان خۆشه ویست بیرکه وه له داواکاری دووپووه کان و وه لامی موسلمانان بۆیان ئه وه ت بۆ دهرده که ویت هاوپیته تی کردنی پیاوچاکان به ئیمان و به بهرده وامی چه ندی گرنگه، (يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى).

هاوه لی به پیز عَبْدُ اللَّهِ كُوبِي مَسْعُود (خوای لی پانی بیت) له ته فسیری ئایه تی (سَعَىٰ تُرْهُمَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ) ده فره موویت: موسلمانان به پیی کرده وه کانیان پوناکیان پی دهریت، هه یانه پوناکییه که ی به قه د شاخیکه، وه که مترینیان پوناکییه که ی به سه ری په نجه یه وهیه تی جاریک ده کوژیته وه و جاریک پوناک ده بیته وه ^(۱۴۸).

له ریوایه تیکی ترده ده فره موویت: موسلمانان به پیی کرده وه کانیان به سه ر پردی (صراط) دا ده پۆن، هه یانه پوناکییه که ی به قه د شاخیکه، وه هه یانه به قه د دار خورمایه که، وه که مترینیان پوناکییه که ی به سه ری په نجه وهیه تی جاریک پووناک ده بیت و جاریک ده کوژیته وه ^(۱۴۹).

کرده وه چاکه کانت ده بیته پوناکی بۆت له سه ر پردی (صراط)، په یوه ندی نئوان خیرا پۆیشن و پوناکی له سه ر پردی (صراط) په یوه ندیه کی پیکه وه په یوه ستن، هه ر کاتیک پوناکی تۆد بوو ئه وه زوو به سه ر پردی (صراط) دا

^(۱۴۸) رواه الحاكم (۴۷۹/۲)، وقال الذهبي في التلخيص: على شرط البخاري.

^(۱۴۹) أخرجه ابن جرير وابن أبي حاتم، كما في البدور السافرة للسيوطي (ح ۹۹۳) (ص ۳۲۶)

دەپەپتەو، بەلام چەندى پوناكىت كەم بىت ئەو پويشتنت بەسەر پردى
 (صراط) دا ھىواش دەبىت، لەبەر ئەو ھەردووکیان پەيوەستن بە کردەو
 چاکەکانەو، بېھینە پيش چاوت ئەگەر پىت بووترىت بەشەو سەفەر بکە بۆ
 شوپىنیک بە ئۆتۆمبیلەكەت، لە کاتیکدا ئۆتۆمبیلەكەت لايتەکانى بى ھىزىن
 (پوناكى كەم بىت)، چەندى کات پىويستە تا بگەیتە ئەو شوپىنە، بى گومان
 زۆر، چونکە پوناكىت كەمەو زۆر لەسەر خۆ دەپۆیت؟

بۆیە موسلمانى خۆشەويست پىويستە لەم دونیايەدا پيشپرکى بکەیت بۆ
 کردنى کارى چاکە، تا ئەو کارە چاکانە کۆبکەیتەو کە پوناكى سەر پردى
 (صراط) ت زیاد دەکات، تا لەو گەشتە ترسناکە بتوانى بە سەلامەتى و
 خيراىى بپۆیت، لە کاتیکدا نازانیت ئايا دەپىرپىت يان نا؟ باش بزانە ھىچ
 کەس بەسەلامەتى پردى (صراط) نابپۆت مەگەر کەسانى لە خوا ترس و ئەو
 کەسانەى کارى چاکە زۆر دەکەن و بە گەرم و گورپى دىنيان گرتووەو
 بەردەواميان ھەيە لەسەرى.

ھاوھلى بەرپۆز عبدالله كورپى مسعود (خوای لى پازى بىت) دەفەرموویت:
 پىغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: ((... وَالصَّراطُ كَحَدِّ السَّيْفِ دَخُضْ مَزَلَةً، قَالَ:
 وَيَقُولُ: مُرُوا، فَيَمُرُونَ عَلَى قَدَرِ نُورِهِمْ، مِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَطَرْفِ الْعَيْنِ، وَمِنْهُمْ
 مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالسَّحَابِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَانْقِضَاضِ
 الْكُوكَبِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيْحِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ الرَّجُلِ وَيَسْرَمُلُ رَمْلًا،
 فَيَمُرُونَ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ، حَتَّى يَمُرُّ الَّذِي نُورُهُ عَلَى إِبْهَامِ قَدَمَيْهِ، تَخْرُجُ يَدُ

وَتَعْلَقُ يَدُ، وَتَحْرِجُ رِجْلُ، وَتَعْلَقُ رِجْلُ، فَتُصِيبُ جَوَائِبُهُ النَّارُ)) (١٥٠).

واته: ... پردی (صراط) به وینهی دهمی شمشیر تیزه، خلیسکه و پییهکان لهسەری خۆی ناگریت، دهفهرموویت: پییان دهووتریت: بهسەریدا برۆن، خەلکیش به پێی ئەو نورو پوناکییهی پییان بهخسراوه بهسەریدا دهبرۆن، هەیانە به خێرای چاو تروکان بهسەریدا دهپروات و دهپهپێتهوه، وه هەیانە به خێرای تیشک و به وینهی خێرای هەور، وه هەیانە به وینهی ئەستیرهکشان، وه هەیانە به خێرای با، وه هەیانە به وینهی پاکردنی پیاویک به خێرای، به پێی کردەوهکانیان بهسەریا ئەپهپنهوه، تا ئەگاته ئەو کهسە که نورو پوناکییهی بهسەر پهنجەوهیهتی (نۆر کهمه)، دهستیکی دادهنیت و دهستهکهی تری هەلدهگریت، پییهکی دادهنیت و پییهکهی تری هەلدهگریت، ناگر ئەملاو ئەولای ئەو موسلمانە دهگریت و دهیسووتینیت.

هاوه‌لی به‌پێز عبدالله کوپی مسعود (خوای لی پازی بیت) دهفهرموویت: خوای په‌روه‌ردگار له دواپۆژدا هەموو خەلکی کۆ دهکاته‌وه،، پاشان نورو پوناکیان به پێی کردەوهکانیان ده‌دریتی، هەیانە زیاتر له کردەوه‌کانی خۆی پوناکی پێ‌ده‌دریت، وه هەیانە به ئەندازهی دار خورمایه‌ک پوناکی پێ‌ده‌دریت به دهستی راستیه‌وهیهتی، وه هەیانە پوناکی له‌وه که‌متری پێ‌ده‌دریت، تا کۆتا که‌س ئەوه‌نده پوناکییه‌کهی که‌مه به‌سەری په‌نجە‌ی پییه‌وهیهتی جارێک هەلده‌بیت و جارێک ده‌کوژیت‌وه، کاتی‌ک پوناک ده‌بیت هەنگاوێک ده‌نیت وه کاتی‌ک ده‌کوژیت‌وه له شوینی خۆی ده‌وه‌ستیت و

(١٥٠) رواه الحاكم واللفظ له (٦٣٣/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣٦٢٩).

ناتوانیت ههنگاو بنیت، نهوها خه لکی به سه ر پردی (صراط) دا ده پۆن، پردی
 (صراط) یش به وینهی ده می شمشیر تیژه، خلیسکه و پییه کان له سه ری
 خۆی ناگریت، ده فهرموویت: پێیان ده ووتریت: به سه ریدا ده پۆن، خه لکیش به
 پێی نه و نورو پوناکیه ی پێیان به خشراره به سه ریدا ده پۆن، هه یانه به
 خێرای چاو تروکان به سه ریدا ده روات و ده په رپته وه، وه هه یانه به خێرای
 تیشک و به وینهی خێرای هه ور، وه هه یانه به وینهی تهستیره کشان، وه
 هه یانه به خێرای با، وه هه یانه به وینهی راگردنی پیاویک به خێرای، به
 پێی کرده وه کانیا به سه ریا ده په رنه وه، تا ده گاته نه و که سه ی که نورو
 پوناکیه ی به سه ره په نه یه وه یه تی (نۆر که مه)، کاتیک په رینه وه و پرزگاریان
 بوو، ده لێن: سوپاس بۆ نه و خواجهی که پرزگارمانی کرد لیت، دواي نه وه ی
 تۆی نیشان داین، به راستی خواجهی په ره رده گار شتیکی پێبه خشیوین به هه چ
 که سێکی نه به خشیوه ^(١٥١).

^(١٥١) رواه الحاكم (٤٠٨/٢)، والبيهقي، وصححه الألباني في تخریج أحادیث العقیده الطحاویه (صفحة ٤٧٠).

ئەو كارە چاكانەى كە نورو پوناكى موسلمان زياد دەكات لەسەر

پردي (صراط)

شەرى پیرۆز زۆر کارو کردەوێ چاکی بۆپوون کردوینەتەو کە نورو پوناکی موسلمان زياد دەكات لەسەر پردي (صراط)، وە هەر کاتێک موسلمان پوناکی زۆر بێت لە دواپۆژدا ئەو خیرایی لەسەر پردي (صراط) زياد دەبێت.

ئەو کردەوێ چاكانە ئەمانەن:

١. کردنی پینچ نوێژە فەرزه‌كان به گشتی و نوێژی به یانی به تاییه‌تی:

هاوێلی به پێز عبدالله كۆپی عَمُرُو كۆپی العاص (خوایان لى پازى بێت) ده‌فه‌رموویت: پۆژێکیان پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) باسى نوێژی کردوو فه‌رمووی: ((مَنْ حَافِظٌ عَلَيْهَا، كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورًا وَلَا بُرْهَانًا وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَبِي بَن خَلْفٍ)) (١٥٢).

واته: هەر موسلمانێك پاریزگاری له نوێژه‌كانی بكات (له كاتى خۆیدا بیان كات و به‌رده‌وام بێت له‌سەر كردنیان)، ئەو نوێژه‌كانی بۆی ده‌بنه نورو پوناكى و به‌لگه‌ى سه‌رفرازى و پزگار بوون له دواپۆژدا، وە هەر موسلمانێك

(١٥٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣٢/٢)، وابن حبان وصححه (١٤٦٧)، والدارمي (٢٧٢١)، والبيهقي، والميشي في مجمع الزوائد وقال: رجال أحمد ثقات (٢٩٣/١)، وقال المنذري في الترغيب والترهيب: رواه أحمد بإسناد جيد (٣٨٦/١)، وصححه الألباني في "مشكاة المصابيح" (٥٧٨)، ثم ضعفه في "التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان" (١٤٦٥).

پاريزگاری له نويزدهکانی نهکات، شه وه له دواړوژدا نورو پوناکی و بهلگه ی
 سه رفرانزی و پزگار بوونی نییه، وه شه وکسه له قیامه تدا له گه ل (قارون و
 فرعون و هامان و ابی کوبی خلف) حه شر ده کریت (خوا په نامان بدات).

وه هاوه لی به ریز ابو موسی الأشعري (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت:
 پیغه مبر (ﷺ) فه رموویه تی: ((الطَّهْرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ،
 وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنَّ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ،
 وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو،
 فَبَائِعٌ نَفْسَهُ، فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا)) (۱۰۳).

واته: ده ست نويز نيوه ی ئیمانه، یان ده ست نويز نيوه ی نويزه، (یان خو
 پاککردنه وه نیوه ی ئیمانه، چونکه ئیمان دوو به شه: به شیکیان
 پاککردنه وه ی دل و ده رونه له شيرک و کوفرو دوو پووی و ...، وه
 به شه که ی تری پاککردنه وه ی لاشه یه له له شگرانی و بی ده ست نويزی و
 پیسبه کانی تر)، وه ووتنی زیکی (الحمد لله) ترانووی چاکه ت پر ده کات، وه
 ووتنی زیکی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) نیتوان ئاسمانه کان و زه وی پر ده کات
 له چاکه، وه نويز نورو پوناکییه، وه صه ده قه (زه کات و خیرکردن) به لگه ی
 ئیمانی شه وکسه یه تا پاداشتی له سه ر وه ریگریت له دواړوژدا، چونکه کافرو
 موشریک و دوو پوواوه پیا یان به پاداشتی صه ده قه نییه، وه ئارامگرتن
 (له سه ر گوپرایه لی کردنی خواو پیغه مبر و (ﷺ) نه کردنی خراپه) پوناکییه،

(۱۰۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۷/۱۹)، ومسلم (۲۲۳)، والترمذي (۳۵۱۷)، والسنائي (۲۴۳۷)،
 وابن ماجه (۲۸۰)، وابن حبان (۸۴۴)، والدارمي (۶۵۳).

وه قورئانی پیرۆز به لگه‌ی پزگار بووتنه (ئه‌گه‌ر کارت پێ کردبێت)، یان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر له‌ناو چوونت (ئه‌گه‌ر پشت گویت خستبێت و کارت پێنه‌کردبێت)، هه‌موو خه‌لکی هه‌ول ده‌دات و کۆشش ده‌کات، هه‌یانه‌ نه‌فسی ده‌فروشت به‌ خوای په‌روه‌ردگار (گوپرايه‌لی ده‌کات) و نه‌فسی پزگار ده‌کات له‌ ئاگری دۆزه‌خ، وه‌ هه‌یانه‌ له‌ناوی ده‌بات (به‌ فروشتنی به‌ شه‌یتان و شوینکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوی).

زانای پایه‌به‌رز **إِبْنُ رَجَب** (په‌حمه‌تی خوای لیبێت) له‌ شه‌رحی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ووتویه‌تی: ((وَالصَّلَاةُ نُورٌ)) به‌لێ نوێژ نورو پوناکی ئیماندارانه‌ له‌ تاریکاییه‌کانی قیامه‌تا، نورو پوناکیان به‌ پێی کرده‌وه‌کانیان پێده‌درێت (١٥٤).

هه‌ر له‌ به‌ر قورسی نوێژی به‌یانییه‌ له‌سه‌ر نه‌فس که‌ خوای په‌روه‌ردگار هانی موسلمانانی داوه‌ تا به‌ جه‌ماعه‌ت و له‌ کاتی خۆیدا بیکه‌ن، هه‌ر موسلمانێک به‌رده‌وام بیکات خوای په‌روه‌ردگار پاداشتیکی بۆ داناوه‌ که‌ له‌ نوێژه‌کانی تردا به‌دی ناکرێت (ئه‌ویش نورو پوناکی ته‌واوه‌ له‌سه‌ر پردی (صِراط)، هه‌روه‌ک هاوه‌لی به‌پێژ ئَسِ کوپی مالک (خوای لی پازی بێت) ده‌فه‌رموویت: **يُغْفِرُ مَغْفِرَةً لِّكَ**) فه‌رموویه‌تی: ((بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (١٥٥).

(١٥٤) بپوانه: جامع العلوم والحكم لابن رجب الحنبلي، تحقيق شعيب الأرنؤوط وإبراهيم باحس (٢٣/٢).
(١٥٥) رواه الترمذي (٢٢٣)، وأبو داود (٥٦١)، وابن ماجه (٧٨١)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٢٨٢٣).

واته: مژده بیت به نورو پوناکی ته واوله قیامه تدا بۆ ئو موسلمانانه ی که له تاریکایی شه ودا ده که ونه پئی و به پئی ده پۆن بۆ مزگه و ته کان (بۆ کردنی نویژی جه ماعت).

زانای پایه به رز ئیمامی السّندی (پهحمه تی خوی لیبت) ده لیت: ئهم فهرمودیه نویژی عیشاو به یانی ده گریتته وه، چونکه هه ردوکیان له تاریکایی شه ودا ده کریت^(۱۵۶).

ئه گهر ئافره تیک میردو منداله کانی خه به ر بکاته وه و هانیان بدات بۆ ئه وه ی بچن بۆ کردنی نویژی عیشاو به یانی به جه ماعت، ئومیده ئه و نورو پوناکییه ته واوله ی بدریتتی له دوا پۆژدا، چونکه هه رکه سیك یارمه تی ده ری که سیك بیت له کردنی کاری چاکه (یان خراپه)، ئه وه به ئه ندازه ی ئه و که سه ی که هانی داوه یان یارمه تی داوه خیر (یان خراپه ی) بۆ ده نووسریت.

۲. کردنی نویژی جومعه به ئادابه کانی، وه بانگدان ته نها بۆ رازی بوونی خوا: هاوه لئ به پیز أبو موسی الأشعري (خوی لی پازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ الْأَيَّامَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى هَيَاتِهَا، وَيَبْعَثُ الْجُمُعَةَ زَهْرَاءَ مُنِيرَةً، أَهْلُهَا يَحْفُونَ بِهَا كَالْعُرُوسِ تُهْدَى إِلَى كَرِيمِهَا تُضِيءُ لَهُمْ، يَمْشُونَ فِي ضَوْئِهَا، أَلْوَانُهُمْ كَاللَّجِّ بَيَاضًا، وَرِيحُهُمْ يَسْتَطِعُ

^(۱۵۶) بپروانه: شرح سنن ابن ماجه القزويني لأبي الحسن الحنفي المعروف بالسندي (۲۶۲/۱).

كَالْمِسْكِ، يَخْوضُونَ فِي جِبَالِ الْكَافُورِ، يَنْظُرُ إِلَيْهِمُ الثَّقَلَانِ لَا يُطْرَقُونَ تَعَجُّبًا حَتَّى يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ، لَا يُخَالِطُهُمْ أَحَدٌ إِلَّا الْمُؤَدُّونَ الْمُحْتَسِبُونَ)) (١٥٧).

واته: خوای په روه ردگار له دواړوژدا پوژده کان له سهر شتوهدی خوایان دینیت، وه پوژدی هه ینیش دینیت که زور پوناک و دره وشاوهیه، نه هلی جومعه (نه و موسلمانانهای نامادهی نویژی جومعه و وتاری جومعه بوونه)، دهوری ددهن (به وینهی بوکیک رازیندرابیته وه بو میرده کهی)، نه وهنده جوان و دره وشاوهیه، نه وانیش به هو پوناکیه کهیه وه ده که ونه پئی، پرویان وه کو به فری سپی دره وشاوهیه، بوئیکی خوشیان لیدیت به وینهی بوئی خوشی میسک، ده چنه ناو کیوی بوئی خوشی کافوره وه، مرقف و جنوکه کان سهیریان ده کهن و چاویان ناتروکیئن و سهیری نه ملانو نه ولا نا کهن سه سامن به و نه جرو پاداشت و پیزه گه وره یه یان لای خوای په روه ردگار، تا ده چنه به هشته وه، هیچ که سیك تیکه لیان نابیت و له گه لیاندا ناچیت به هشته وه مه گه رته نها نه و بانگ بیژانهی که له بهر خوای گه وره بانگیان دابیت، به نییه تی وه رگرتنی نه جرو پاداشت له دواړوژدا (ته نها بو پازی بوونی خوا بانگیان داوه، بی نه وهی چاویان له پاداشتی خه لکی بووبیت، وه نییه تیشیان ته نها بو خوا بووه).

(١٥٧) رواه الحاكم (٢٧٧/١)، وصححه الألبانی فی "صحيح الجامع" (١٨٧٢).

۳. دهرکردنی زهکات:

هاوہ لئی به پریز أبو موسی الأشعري (خوای لئی پازی بیت) دهفه رموویت:
 فه رموویه تی: ((الطَّهُّورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ،، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ،))^(۱۵۸).
 واته: دهست نویژ نیوهی ئیمان، یان دهست نویژ نیوهی نویژه، (یان خو
 پاککردنه وه نیوهی ئیمان، چونکه ئیمان دوو به شه به شیکیان پاککردنه وهی
 دل و دهروونه له شیرک و کوفرو دوو پووایی و، وه به شه کهی تری
 پاککردنه و دی لاشه یه له له شگرانی و بئ دهست نویژی و پیسیه کانی تر)،
، وه صه دهقه (زهکات و خیرکردن) به لگهی ئیمانی ئه و که سه یه تا
 پاداشتی له سهر و هریگریته له سهری له دواپۆژدا چونکه کافرو موشریک و
 دوو پوو باوه پریان به پاداشتی نییه،).

۴. ئارامگرتن له سهرقه دهری خوای پهرومردگار:

هاوہ لئی به پریز أبو موسی الأشعري (خوای لئی پازی بیت) دهفه رموویت:
 فه رموویه تی: ((الطَّهُّورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ،، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ،))^(۱۵۹).
 واته: دهست نویژ نیوهی ئیمان،، وه ئارامگرتن له سهر گوێپرایه لئی
 کردنی خواو پیغه مبه ر (ﷺ)، وه نه کردنی خراپه، وه تووش بوون به
 ناخووشی و نارپه حتی و نه بوونی،، نورو پوناکییه له دواپۆژدا،).

^(۱۵۸) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۷/۱۹)، ومسلم (۲۲۳)، والترمذي (۳۵۱۷)، والنسائي (۲۴۳۷)،
 وابن ماجه (۲۸۰)، وابن حبان (۸۴۴)، والدارمي (۶۵۳).
^(۱۵۹) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۷/۱۹)، ومسلم (۲۲۳)، والترمذي (۳۵۱۷)، والنسائي (۲۴۳۷)،
 وابن ماجه (۲۸۰)، وابن حبان (۸۴۴)، والدارمي (۶۵۳).

ئارامگرتن: واتە: گرتنەوێ نەفس لە دەربڕینی ناپەرەزایی بەرامبەر ئەو شتەکانەی کە تووشت دەبێت و (بەویستی خوای پەروەردگار) پێت ناخۆشە، ئارامگرتن نیوێ ئیمانە، دەی کە وابوو پێویستە ئارام بگرین لە سەر قەدەری خوای پەروەردگار، لە سەر گوێزپایەلی خوا، لە سەر تاوان نەکردن، لە کاتی تووش بوون بە ناخۆشی و ناپەرەحتی و نەبوونی،، تا ئەو نورو پوناکییە گەورەییە مان لە دەست نەچێت لە تەنگانە و ناپەرەحتی سەر پردی (صراط).

٥. خویندنی سورەتی "کَهِف" لە پۆژی جومعه‌دا:

هاوێلی بەرپێز أبو سعید الخدری (خوای لی زانی بێت) دەفەرھوویت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرھوویتی: ((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ))^(١٦٠).

واتە: ھەر موسلمانێک سورەتی "کَهِف" بخوینێت لە پۆژی جومعه‌دا، ئەو بە بۆی دەبێتە نورو پوناکی تا جومعه‌ی داھاتوو (پۆژانی نیوان ھەردوو جومعه‌کە ی بۆ پوناک دەکاتەو)، لە پێواھەتیکی تردا دەفەرھوویت: ((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ كَمَا أُتْرِلَتْ، كَانَتْ لَهُ نُورًا مِنْ مَقَامِهِ إِلَى مَكَّةَ)).

واتە: ھەرکەسێک سورەتی "کَهِف" بخوینێت لە پۆژی جومعه‌دا بەو شێوەیە کە دا بەزیو، ئەو بە بۆی دەبێتە نورو پوناکی لەو شوێنە کە خویندوویەتی تا شاری مەککە.

^(١٦٠) رواد الحاکم (٧٥٢/١)، والدارمی (٣٤٠٧)، وصححه الألبانی فی "صحیح الجامع" (٦٤٧٠).

٦. خویندنی سورہتی "البقرة و آل عمران" به بهر دموامی:

هاوہ لی به پریز أبو امامة (خوای لی پازی بیّت) ده فہرموویت: پیغہ مہر (ﷺ) فہرموویہ تی: ((اِقْرَءُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِّأَصْحَابِهِ، اِقْرَءُوا الزَّهْرَاوِينَ: الْبَقَرَةَ وَ سُورَةَ آلِ عِمْرَانَ، فَإِنَّهُمَا يَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَايَتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ يُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا، اِقْرَءُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ؛ فَإِنْ أَخَذَهَا بَرَكَه، وَتَرَكَهَا حَسْرَةً، وَلَا يَسْتَطِيعُهَا الْبَاطِلَةُ))^(۱۶۱).

واته: موسلمانان قورشان بخوینن چونکه قورشان له دواپوژدا شه فاعهت ده کات بقو خاوه نه که ی (نه و موسلمانہ ی ته نها له بهر خوا قورشان خوین بووه)، وه نه و دوو سورہ ته پوژن و پرشن گداره بخوینن (که سورہ تی "بقرة و آل عمران" ه، له بهر نه وه ی هیدایه تی تیایه بقو نه و که سه ی که ده یا بخوینیت، یان نورو پوناکی ده به خشن به خوینره که ی له دواپوژدا، چونکه نه و دوو سورہ ته له دواپوژدا دین به وینہ ی دوو په له هور، یان به وینہ ی دوو کز مه ل بالنده ی نور، سیبه رو شه فاعهت بقو خاوه نه کانیاں ده که ن، سورہ تی "بقرة" بخوینن، چونکه خویندن و ده ست پیوه گرتنی به ره که تی تیایه، وه پشت گوئ خستن و نه خویندن و کارپینه کردنی په شیمانی له دوايه، وه هه ر که سیك بیخوینیت سیحرو ساحیران پیی ناویرن و کاری لیناکه ن.

^(۱۶۱) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۹/۱۸)، ومسلم (۸۰۴).

زانای پایه بهرز نیمامی المناوي (په حمتی خوی لیبت) له مانای ووشه ی
 "الزهرآوین" دا ده لیت: نه م دوو سوره ته پوښن و پرشنگدارو پوناککه ره وهن،
 له بهر نوری پوناکی حوکمه شهرعیه کان و نوری ناوه پیروژه کانی خوی
 په روه ردگار که له م دوو سوره ته دا هیه، یان هیدایه تی تیدایه بۆ ئو
 که سه ی که ده یان خوینیت، یان نورو پوناکی ده به خشن به خوینه ره که ی له
 دواړوژدا (۱۶۲).

موسلمانانې خوښه ویست نه م فهرمووده پیروژه هانمان ددات بۆ له بهر
 کردن و خویندنې نه م دوو سوره ته پیروژه به به رده وامی.

۷. فیربوونی قورنانی پیروژو له بهر کردنی:

هاوہ لی به پیز بُریدة (خوی لی پازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر (ﷺ)
 فهرموویه تی: ((مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَتَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِهِ، أُلْبِسَ وَالِدَاهُ تَاجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 مِنْ نُورٍ، ضَوْؤُهُ مِثْلُ ضَوْءِ الشَّمْسِ، وَيُكْسَى وَالِدَاهُ حُلَّتَيْنِ لَا يَقُومُ لَهُمَا الدُّنْيَا،
 فَيَقُولَانِ: بِمَ كَسَيْنَا هَذَا؟ فَيَقَالُ: بِأَخَذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ)) (۱۶۳).

واته: هر موسلمانیک قورنات بخوینیت و خه لکی فیر بکات و خوښی کاری
 پی بکات، له دواړوژدا تاجی نورو پوناکی ده کریته سهر دایک و باوکی،
 پوناکی ئو تاجه به وینه ی پوناکی خوړه، وه جل و بهرگیک ده کریته به ریان
 که هه موو دونیا پتی ناگات و به وینه ی ئو تاجه به نرخ نین، نه وانیش

(۱۶۲) بپوانه: فیض القدیر شرح الجامع الصغیر للمناوي (۶۳/۲).

(۱۶۳) رواه الحاكم (۷۵۶/۱)، وقال الألبانی فی "صحيح الترغيب والترهيب": حسن لغیره (۱۴۳۴).

دهلین: به چی ئیمه ئەم جل و بەرگه جوان و بەنرخه کرایه بەرمان؟ پێیان
 دهووتریت: به دەست گرتنی کوپه که تان به قورئانی پیروژه (دهیخویندو
 خه لکی فیڕ ده کردو کاری پئی ده کرد).

جا هەر موسڵمانیک دهیه ویت چاکه له گه ل دایک و باوکیدا بکات و
 سه رفرازیان بکات، ئەوه با قورئانی پیروژ له بهر بکات، موسڵمانی
 خوشه و یست ئەگه ر خوای پهروهردگار ئەو پیزو که رامه ته به دایک و باوکی
 قورئان خوین به خشیت؟ ئەی ئەو که سه ی که قورئانی له به ره و خه لکی فیڕ
 ده کات و خوشی کاری پئی ده کات، ده بی خوای پهروهردگار چه ندی پیزداری
 بکات و پله و پایه ی بهرز بکاته وه.

۸. تیکۆشان له پیناو خوای پهروهردگار:

تیکۆشان و جهنگان له پیناو خوای پهروهردگادا نورو پوناکی ده به خشیت
 به خاوه نه که ی له دوا پۆژدا، هاوه لی به پیز آبوه ریره (خوای لی پازی بیت)
 ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،
 كَانَ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۱۶۴).

واته: هەر موسڵمانیک تیریك بهاویت له پیناو خوای پهروهردگار
 (بۆ سه رکه وتنی دینه که ی)، ئەوه ئەو تیر هاویشته ی بۆ ده بیته نورو پوناکی
 له دوا پۆژدا.

^(۱۶۴) رواه البزار، وقال الألبانی فی "صحیح الترغیب والترهیب": صحیح لغيره (۱۲۹۲).

شه هیدان نورو پوناکیان بۆهیه لای خوای په روه ردگار له دواړوژدا،
 هه روهك خوای په روه ردگار ده فره موویت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾ (الحديد: ۱۹).

واته: نه وانه ی باوه رپان هیناوه به خواو به پیغه مبه رانی (مه لات و سه لامی
 خویان له سر بیت) نه وانه پله ی راستگو ییان وه رگرتووه، وه شه هیده کانیش
 پاداشت و پوناکی خویان هه یه له دواړوژدا.

زانای پایه به رز نیمامی الطبری (په حمه تی خوای لیبت) له ته فسیری نه م
 ثایه ته دا ده لیت: شه هیدان نه و که سانه که له پیناوی خوای په روه ردگاردا
 شه هید کراون، یان له پیناو نه ودا له ناو چوون، نه و که سانه پاداشتی
 گوره و نورو پوناکی زوریان بۆهیه (۱۶۵).

موسلمانان خۆشه ویست داوا له خوای په روه ردگار بکه تا پله ی شه هیدیت
 پی ببه خشیت، چونکه هه رکه سیك له دله وه و به راستی داوی شه هیدی بکات
 له خوای په روه ردگار، نه وه خوای په روه ردگار پیی ده به خشیت نه گه ر نه و
 که سه له ساحه ی جیهادیشدا شه هید نه بیت، هه روهك هاوه لی به پیز سهل
 کوپی حنیف (خوای لی پازی بیت) ده فره موویت: پیغه مبه ر ﴿﴾ فره موویه تی:
 ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشَّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَىٰ فِرَاشِهِ))
 (۱۶۶).

(۱۶۵) بیوانه: مختصر تفسیر الطبری للصابوی (۴۲۷/۲).

(۱۶۶) رواه الإمام مسلم (۱۹۰۹)، وأبو داود (۱۵۲۰)، والترمذي (۱۶۵۳)، والنسائي (۳۱۶۲).

واته: هر موسلمانتيك له دله وه و به پاستي داواي شهيدى بكات له خواي پروهردگار، نه وه خواي پروهردگار پتي ده به خشيت و ده يگه به نيت به پله ي به رزي شهيدان، نه گهر نه و كه سه له سه ر جيگه كه ي خوشي بمریت.

۹. داد په رومړي و زولم نه كردن:

هاو هلى به پريز جابر كوپي عَبْدُ اللَّهِ (خواي لى پازى بيت) ده فهرمويت: پينغه مبهر (ﷺ) فهرمويه تى: ((اتَّقُوا الظُّلْمَ؛ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظِلْمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ؛ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ))^(۱۶۷).

واته: خوټان بپاريژن له زولم و ستم كردن، چونكه ستم كردن تاريخييه له دواپوژدا، وه خوټان بپاريژن له به خيلى و په زيلى، چونكه به خيلى و په زيلى كه لاني پيش نيوه ي له ناو بردوو به هيلاكى بردن، واى ليكردن تا خوټنى به كترى بريژن، وه واى ليكردن كه نافره تانيان حه لال بكن، يان نه و ماله ي كه خواي پروهردگار حه رامى كردبوو حه لاليان كرد^(۱۶۸).

زاناي پايه به رز نيمامى التَّوَوِي (په حمه تى خواي ليبييت) ده ليت: نيمامى القاضي (په حمه تى خواي ليبييت) فهرمويه تى: ووتراوه: فهرموده كه نه وه ده گه به نيت كه زولم و ستم كردن ده بيته تاريخيى له سه ر ستمكاران،

^(۱۶۷) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۳۵/۱۹)، والبخاري (۲۴۴۷)، ومسلم واللفظ له (۲۵۷۸)، والترمذي (۲۰۳۰)، والدارمي (۲۵۱۶)، والحاكم (۵۶/۱).

^(۱۶۸) بپوانه: التيسير بشرح الجامع الصغير، للإمام الحافظ زين الدين عبد الرؤوف المناوي، (۵۸/۱).

که سی ستمکار له دواړوڅا ناتوانیت هیچ پښه یه ک بگریته بهر بڼو ته وهی
تاریکاییه کانی سهر پردی (صراط) ی بڼو پوناک بیته وه، له کاتیکدا ټیمانداران
نورو پوناکی له بهر دهم و پشتیانه وه هیه ^(۱۶۹).

ته گهر زولم و ستم بیته تاریکی له دواړوڅا، نه وه دادپه روهی ده بیته
نورو پوناکی بڼو خاوه نه که ی له دواړوڅا، له کاتیکدا فرمانان پیکراوه
که دادپه روهی بین له نیوان خه لکیدا، هتا له نیوان
منداله کاند، بگره له سهر نه فسی خوشمان، هره ک خوی په روه ردار
ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ
اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾ (المائدة: ۸).

واته: نه ی نه و که سانه ی که باوه پتان هیناوه، هه میسه هه ول بدن له بهر
خوا دادگرو راستگو بن و پابه ندی هه موو بریارو فرمانه کانی خوا بن، به
دادپه روه رانه شایه تی بدن و به لای هیچ لایه کدا دایمه بین، ته ناته ته گهر
مندالکانیستان بن، ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا﴾ وه پق و
کینه و دوژمنایه تی هیچ که س و هیچ لایه ک و اتان لینه کات که به دادپه روه رانه
په فتار نه که ن، ﴿اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾ دادگرو بن (هه رچه نده نه وان نا
عه داله ت و ناپیکش بن)، چونکه بن گومان په فتاری دادگرویی و یه کسانى به
ته قواوه نزیکتره و پاریزگاری سنوره کانی خوی پیده کریت، ﴿وَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ

^(۱۶۹) بهوانه: صحیح مسلم بشرح النووي (۳۷۰/۱۶).

اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾ وه ته قواى خوا بكن و لهو بترسن، چونكه به پاستى ئتوه هر كارىك بكن خواى په روه ردگار ناگاداره لى.

۱۰. به رد هاويشتنى شەيتان په جم كردن (رَمَى الْجِمَارَ):

هاوه لى به پړيز ابن عباس (خوایان لى پازى بيت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((إِذَا رَمَيْتَ الْجِمَارَ كَانَ لَكَ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (۱۷۰).

واته: کاتیک شەيتانت په جم کرد، ئه وه بوت ده بیته نورو پوناکی له پړزی دواييدا (کاتیک حاجی له پړزی به که م و دووهم و سییه می جه زن له مینا ده پوات بو ئه و شوینه ی که شەيتان هاته پړی پیغه مبه ر ابراهیم (ﷺ) تا ری لیبگریت، ئه ویش حوت به ردی تیگرت و شەيتانیش خوی شارده وه، بویه به و کاره ئه ووتریت "رَمَى الْجِمَار"، به رد هاويشتن، نه ک شەيان په جم کردن.

۱۱. سه ر تاشين له جه ج:

هاوه لى به پړيز ابن عمر (خوایان لى پازى بيت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((... وَإِذَا خَلَقَ رَأْسَهُ، فَلَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ سَقَطَتْ مِنْ رَأْسِهِ نُورٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَإِذَا قُضِيَ آخِرَ طَوَافٍ بِالْبَيْتِ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ)) (۱۷۱).

(۱۷۰) رواه البزار في كشف الأستار (۳۳/۲ رقم ۱۱۴۰)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۱۰۵۷).

(۱۷۱) رواه ابن حبان (۱۸۸۶)، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۱۱۵۵).

واته: ... کاتیڤ حاجی سه ری تاشی (پیاوان)، نه وه هر تاله قزځکی سه ری که برده بیته وه سه ر زه وی ده بیته نورو پوناکی بوی له دواړوڅدا، وه کاتیڤ حاجی (پیاوان و ثافره تان) کوتا سوپانه وهی ده وری که عبهی پیروزی ته واو کرد پاک ده بیته وه له تاوانه کانی به وینهی نه و پوڅه ی که تازه له دایک بووه (هیچ تاوانی نامینیت).

وه هاوه لی به پیز عبادۀ کوپی صامت (خوای لی پازی بیت) ده فره مویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فره مویه تی: ((... وَأَمَّا خَلْقُكَ رَأْسُكَ، فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ شَعْرِكَ مِنْ شَعْرَةٍ تَقَعُ فِي الْأَرْضِ إِلَّا كَأَنَّ لَكَ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (۱۷۲).

واته: سه ر تاشینت له حج نه وهنده خیره به پاده یه ک هیچ تاله مویه کی سه رت ناکه ویته سه ر زه وی ټیلا ده بیته نورو پوناکی بوت له دواړوڅدا.

۱۲. فیربوونی زانستی شهرعی ته نها بو پازی بوونی خوی گه وړه:

هاوه لی به پیز ابوهریره (خوای لی پازی بیت) ده فره مویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فره مویه تی: ((مَا مِنْ رَجُلٍ يَسْأَلُكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا إِلَّا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقَ الْجَنَّةِ وَمَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ)) (۱۷۳).

واته: هیچ پیاویکی موسلمان نییه که پښه یه ک ده گریته به ر بو فیربوونی زانست و زانیاری شهرعی، ټیلا خوای په روه ردگار به هو ی نه و کاره یه وه

(۱۷۲) رواه الطبرانی في "المعجم الأوسط" برقم (۲۴۱۰)، وحسنه الألباني في "صحيح الترمذي والترهيب"

(۱۱۱۳).

(۱۷۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۵/۱۹)، وأبو داود (۳۶۴۳)، والدارمي (۳۴۴)، وابن حبان

(۸۱)، والحاكم (۱۶۵/۱)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۵۷۱۵).

پښتای به هه شتی بۆ ئاسان ده کات، وه هر که سڼک کرده وه کانی دواى بخات
 نه وه که س و کارو عه شیرت و ناووداوى پېشنى ناخات (کرده وهى چاکه ی
 که م بیت).

وه هه روه ها أبوهريرة (خوای لى پاڼى بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ)
 فه رموویه تی: ((مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى
 الْجَنَّةِ)) (۱۷۴).

واته: هر موسلماننیک پښتایه ک بگریته بهر، به مه به ستنی فیربوونی زانست و
 زانیاری شهرعی، نه وه خوای په روه ردگار پښتایه کی به هه شتی بۆ ئاسان
 ده کات.

موسلمانن خۆشه ویست جوان وورده وه له فه رمووده که چۆن پیغه مبه ر
 (ﷺ) وازهینانی له فیربوونی زانست و زانیاری شهرعی په یوه ست کردووه به
 دواکه وتن و هیواش پوښتن له سهر پردی (صراط)، نه وه ی پوښتنی به نده ی
 موسلمان خیرا ده کات له سهر پردی (صراط) زانست و زانیاری شهرعی و
 کرده وه ی چاکه یه نه ک که س و کارو عه شیرت و ناووداوى، وه هر که سڼک
 خیرایی زیاد بیت له سهر پردی (صراط) بڼ گومان نورو پوناکییه که ی زوره .

زانای پایه به رز ابن رَجَسْب (په حمه تی خوای لیبت) له شهرعی نه م
 فه رمووده یه دا ده لیت: سهره پای ئاسان بوونی په پینه وه ی له سهر پردی

(۱۷۴) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۵/۱۹)، ومسلم (۲۶۹۹)، والترمذي واللفظ له (۲۶۴۶)، وابن
 ماجه (۲۲۳)، والدارمي (۳۴۴).

(صراط)، ناخوشی و ناراحتی پیش و دوی پردی (صراط)یشی بۆ ئاسان ده بیئت (۱۷۵).

وه زانای پایه بهرز ئیمامی شافعی (پهحمهتی خوی لی بیئت) ده لیئت: جاریکیان زانیه ک نامه یه کی نووسی بۆ زانیه کی تر، تیایدا نووسیوی: برای خۆم خوی پهروهردگار زانست و زانیاری شه ری پێبه خشیوویت، تیکی مه ده و خراپی مه که به تاریکی تاوانه کان، له دواپۆژدا له تاریکاییه کاندای ده مینیتیه وه، له کاتیکی زانیان و نه هلی عیلم به هۆی نورو پوناکی زانستیانه وه بهر پیتیان پوناکه و پیتی ده پۆن (۱۷۶).

۱۳. خوش ویستن له بهر خوی پهروهردگار:

هاوه لى به پیز أبو مالک الأشعري (خوی لى پازی بیئت) ده فه رموو بیئت: پیتغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ اسْمَعُوا وَاعْقِلُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ لِلَّهِ عِزًّا وَجَلَّ عِبَادًا لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ، يَغْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ مِنْ قَاصِيَةِ النَّاسِ وَأَلْوَى بِيَدِهِ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَغْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ؟ انْعَتَهُمْ لَنَا (يَعْنِي صِفَهُمْ لَنَا) فَسَرَّ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لِسُؤَالِ الْأَعْرَابِيِّ، فَقَالَ: رَسُولُ (ﷺ) هُمْ نَاسٌ مِنْ أَفْنَاءِ النَّاسِ وَتَوَازَعَ الْقَبَائِلُ لَمْ تَصِلْ بَيْنَهُمْ أَرْحَامٌ مُتَقَارِبَةٌ، تَحَابُّوا فِي اللَّهِ

(۱۷۵) بیوانه: جامع العلوم والحکم لابن رجب الحنبلي، تحقیق شعيب الأرناؤوط وإبراهيم باحس (۲/۲۹۷).

(۱۷۶) بیوانه: حلیة الأولیاء وطبقات الأصفیاء لأبي نعیم (۹/۱۴۶).

وَتَصَافَوْا، يَضَعُ اللَّهُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ فَيَجْلِسُهُمْ عَلَيْهَا، فَيَجْعَلُ
وُجُوهُهُمْ نُورًا وَتِيَابَهُمْ نُورًا، يَفْرَعُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَفْرَعُونَ، وَهُمْ أَوْلِيَاءُ
اللَّهِ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^(۱۷۷).

واته: ئەى خەلکینه گوی بگرن و تیبگن، خوای پەرەردگار کۆمەلە
بەندەیه کی هەیه نە پێغه مبه رانن و (صلات و سلامی خویان لە سەر بیئت) وه نە
شە هیدانیشتن، بە لکو پێغه مبه ران و (صلات و سلامی خویان لە سەر بیئت)
شە هیدان ئاوات بە پلە و پایە و شوینی نزیکیان لە خوای پەرەردگار
دەخوژن، پیاویکی دەشتەکی لە وێرێ قەومە کە وه هات و دەستی هەلبێری و
ئیشارەتی بۆ پێغه مبه ر (ﷺ) کردو ووتی: ئەى پێغه مبه ر (ﷺ) کەسانیک لە
خەلکی هەن نە پێغه مبه رانن و (صلات و سلامی خویان لە سەر بیئت) وه نە
شە هیدانیشتن، بە لکو پێغه مبه ران و (صلات و سلامی خویان لە سەر بیئت)
شە هیدان ئاوات بە پلە و پایە و شوینی نزیکیان لە خوای پەرەردگار
دەخوژن، کێن ئەو کەسانە بۆمان پوون بکە وه و باسی سیفاتە کانیانمان بۆ
بکە؟ پووی پێغه مبه ر (ﷺ) گەشایە وه کاتیک ئەو پیاوه دەشتەکییه ئەو
پرسیارە ی لیکرد، پاشان پێغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: ئەو کەسانە چەند
کۆمەلێکن لە چەند هۆزێکی جیاوان، وه نازاندییت لە چى خێل و کۆمەلێکن،
لە بەر خاتری خوای پەرەردگار یە کتریان خوش دەوییت و پێکن لە گەل
یە کتردا، بئى ئەوهی کەسى یە کترین و خزمایەتی نزیك لە نێوانیاندا هەبیئت،

^(۱۷۷) رواه الإمام أحمد واللفظ له "الفتح الرباني" (۱۵۸/۱۹)، وأبو داود عن عمر (رضي الله عنه) (۳۵۲۷)، وابن حبان

(۵۷۳)، وأبو يعلى، والحاكم (۱۸۸/۴)، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": صحيح لغيره

(۳۰۲۷).

ئەو كەسانەى كە ئەوھان خۆى پەرورەدگار لە دواپۆژدا مینبەریان لە نورو پوناكى بۆ دادەنئیت و دایان دەنیشئینئیت لەسەرى، دەم و چارو پووێان گەش دەكات و جل و بەرگیشیان نورو پوناك دەكات، لەو پۆژەدا خەلكى ھەموویان دەترسێن و دلیان پادەچەلەكئیت لە كاتئێكدا ئەوان ترس و دلە پاوكئیان لەسەر نییە، بەپاستى ئەوانە دۆست و ئەولیای خۆى گەرەن، ئەو كەسانەن كە نە ترسیان لەسەرەو نە خەفەتیش دەخۆن (واتە: نە ترسى سزاو ناپەرھەتى دواپۆژیان ھەبە، وە نە خەفەتیش دەخۆن لەوھى كە بە جئیان ھئشتووھ لە دونیادا).

١٤. جئبەجئكردنى كارى خەلكى و لابردنى ناخۆشى و ناپەرھەتى لەسەریان:

ھاوھلى بەپێز ابنُ عُمَر (خوایان لى پازى بئت) دەفەرمووئیت: پئفەمبەر (ﷺ) فەرمووئەتى: ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلَمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (١٧٨)

واتە: موسلمان براءى موسلمانە زولم و ستەمى لئناكات و پشئى لئبەلناكات و نايداتە دەست دۆژمنانى، ھەر موسلمانئێك كاروبارى براءى موسلمانى جئبەجئ بكات و يارمەتى بدات، خۆى پەرورەدگار كارو بارى ئەو موسلمانە

(١٧٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٦٧/١٩)، والبخاري (٢٤٤٢)، ومسلم واللفظ له (٢٥٨٠)، والترمذي (١٤٢٦)، وأبو داود (٤٨٩٨).

هه لده سورپښت و به پټوهی دهبات، وه هر موسلمانیک ناخوښی و
 نارپه حه تییه که له هر موسلمانیک لابتات خوی په روه ردگار نارپه حه تییه که له
 ناخوښی و نارپه حه تییه کانی دواړو له هر لا دهبات، وه هر موسلمانیک
 عیب و که م و کړی موسلمانیک بیوښت له دنیا دا خوی په روه ردگار که م
 و کړی و عیبه کانی نه و موسلمان د پوښت له دواړو دا.

وه هر وه ا أبوهریره (خوی لی رازی بیت) د هه رمویت: پیغه مبر (ﷺ)
 هه رمویه تی: ((مَنْ نَفَسَ عَنْ كُرْبَةٍ مِنْ كُرْبٍ فِي الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ
 كُرْبِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ فِي يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ
 سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي
 عَوْنِ أَخِيهِ...)) (۱۷۹).

واته: هر موسلمانیک نارپه حه تییه که له ناخوښی و نارپه حه تییه کانی دنیا
 له هر موسلمانیک لابتات، نه وه خوی په روه ردگار نارپه حه تییه که له ناخوښی
 و نارپه حه تییه کانی دواړو له هر لا دهبات، وه هر موسلمانیک کار ناسانی
 بۆ که سیکی هه ژارو نه بوو بکات، نه وه خوی په روه ردگار کاره کانی له هر
 ناسان ده کات له دنیا و دواړو دا، وه هر موسلمانیک عیب و که م و کړی
 موسلمانیک بیوښت له دنیا دا، خوی په روه ردگار که م و کړی و عیبه کانی
 نه و موسلمان د پوښت له دنیا و دواړو دا، وه خوی په روه ردگار نیش و
 کاره کانی به ندهی موسلمان جیبه جی ده کات، نه گهر نه و به نده موسلمان له
 خزمه تی برا موسلمان که یدا بیت و کاره کانی بۆ جیبه جی بکات...).

(۱۷۹) الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۶/۱۹)، ومسلم واللفظ له (۲۶۹۹)، والترمذي (۱۴۲۵)، وأبو داود (۴۹۴۶)، وابن ماجه (۲۲۵).

موسلمانى خوشەويست پېغەمبەر (ﷺ) جۆرى ئۇ ناپەھەتتە باس نەكردووه كه له دواپۆژدا لەسەرت لا دەبردیت، بەلکو بە گشتى باسى كړدووه، وه پاداشتیش لەسەر بنه‌په‌تى كړدووه‌كانه، وه به‌هۆى جیبه‌جۆ كړدنى كارى موسلمانان و یارمه‌تى دانیسان و لابردنى ناخۆشى و ناپه‌ه‌تییان، خوای په‌روه‌ردگار ناخۆشى و ناپه‌ه‌تیه‌كانى دواپۆژت لەسەر لا ده‌بات، پێده‌چیت یه‌كێك له‌و ناخۆشى و ناپه‌ه‌تییانه‌ لابردنى تاریكى و ناپه‌ه‌تى سەر پردى (صراط) بێت، نورو پوناكیت زیاد ده‌بیت به‌هۆى لابردنى ناخۆشى و ناپه‌ه‌تى برائىنى موسلمانان، ئه‌و كاته خیرایى سەر پردى (صراط)ت زیاد ده‌بیت، وه‌ك له‌ فهرمووده‌ى سه‌حیحا هاتووه‌ ه‌ر موسلمانێك له‌گه‌ڵ براهیه‌كى موسلمانیدا بپوات بۆ جۆبه‌جۆ كړدنى كارێكى پێویستی، تا ئه‌و موسلمانانه‌ پێویستیه‌كه‌ى ته‌واو ده‌كات و ته‌واو پێیه‌كانى جیگیر ده‌بیت تیايدا، ئه‌وه‌ خوای په‌روه‌ردگار پێیه‌كانى جیگیر ده‌كات له‌سەر پردى (صراط) له‌و پۆژه‌ى كه‌ پێیه‌كان هه‌لده‌خلیسكێن و خۆیان ناگرن به‌سەر پردى (صراط)ه‌وه‌ (١٨٠)، به‌ ئه‌ندازه‌ى ئاسان كړدنى كارى برائى موسلمانان و یارمه‌تى دانى خوای په‌روه‌ردگار ناخۆشى و ناپه‌ه‌تیه‌كانى ئه‌و پۆژه‌ ترسناكه‌ت بۆ ئاسان ده‌كات، ده‌ى كه‌ وابوو هه‌ولبده‌ زۆر كارى موسلمانان ئاسان بكه‌و یارمه‌تییان بده‌، تا خوای په‌روه‌ردگار هه‌موو ناخۆشى و ناپه‌ه‌تیه‌كاتى دواپۆژت له‌سەر لا بدات و بۆت ئاسان بكات.

(١٨٠) رواه ابن أبي الدنيا، والطبراني، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (١٧٦).

۱۵. هه‌لنه‌کیشانی مووی سپی:

هه‌ندی موسلمان شهرم ده‌یگریت کاتیك مووی سپی ده‌بیئت، وه‌حه‌ز ناکات مووی سپی لی‌ده‌ر بکه‌وئیت، بۆیه‌یه‌کسه‌ر هه‌لی ده‌کیشیت، یان سبووگی ده‌کات به‌ره‌نگی ره‌ش که‌ئویش حه‌رامه‌، به‌لام‌ئو که‌سه نازانیت که‌موو سپی بوون له‌ئیسلامدا ده‌بیته‌نورو پوناکی له‌دواپۆژدا.

هاوه‌لی به‌ریز فُضالَه‌ کورپی عُبَید (خوای لی‌پازی بیئت) ده‌فه‌رمووئیت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: ((مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ رَجُلًا يَنْتَفُونَ الشَّيْبَ، فَقَالَ: مَنْ شَاءَ فَلْيَنْتَفِ نُورُهُ))^(۱۸۱).

واته‌: هه‌ر موسلمانیک مووی لاشه‌ی سپی بیئت له‌ئیسلامدا، ئه‌وه‌ئو موو سپیی بوونه‌ی بۆ ده‌بیته‌نورو پوناکی له‌دواپۆژدا، پیاویك ووتی: که‌سانیک هه‌ن مووی سپیان هه‌لده‌کیشن، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموو‌ی: جا هه‌ر که‌سیك هه‌ز ده‌کات نورو پوناکیه‌که‌ی نه‌هئلیت و که‌می بکاته‌وه‌با مووه‌سپیه‌کانی هه‌لبکیشیت.

فه‌زلی هیشته‌وه‌ی مووی سپی و هه‌لنه‌کیشانی ئه‌وه‌یه‌خاوه‌نه‌که‌ی چوار شتی پیده‌دریئت له‌دواپۆژدا: پوناکی سه‌ر پردی (صراط)، وه‌به‌هه‌ر تاله‌موویه‌کی سپی چاکه‌یه‌کی پیده‌دریئت، وه‌تاوانیک‌ی له‌سه‌ر لا ده‌چیت، وه‌به‌هۆیه‌وه‌پله‌یه‌ک به‌رز ده‌بیته‌وه‌له‌دواپۆژدا.

^(۱۸۱) رواه الزار، والطبرانی، وحسنه الألبانی فی صحیح الترغیب والترهیب (۲۰۹۲).

هاوه‌لی به‌ریز أبو هريرة (خوای لی پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((لَا تَنْتَفُوا الشَّيْبَ فَإِنَّهُ نُورٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَ مَنْ شَابَ شَيْئَةً فِي الْإِسْلَامِ، كُتِبَ لَهُ بِهَا حَسَنَةٌ، وَحُطَّ عَنْهُ خَطِيئَةٌ، وَرُفِعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ)) (۱۸۲).

واته: مووی سپی لاشه‌تان هه‌لمه‌کیشن، به‌پاستی نورو پوناکییه له پوژی قیامه‌تدا، وه هه‌رکه‌سیک مووی سپی بیت له ئیسلامدا شه‌وه به‌هه‌ر تاله موویه‌کی سپی چاکه‌یه‌کی بو ده‌نوو‌سریت، وه تاوانیکی له‌سه‌ر لا ده‌چیت، وه به‌هویه‌وه پله‌یه‌ک به‌رز ده‌بیته‌وه له به‌هه‌شتدا.

موسلمانان خۆشه‌ویست لی‌ره‌وه شه‌وه‌مان بو ده‌رده‌که‌ویت هه‌ر فه‌رمانیکی پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) کاریکی چاکه به‌گالته فه‌رمانمان پیغه‌کراوه که بیکه‌ین، به‌لکو قازانج و به‌رووبومی باشی هه‌یه، وه تا خوای په‌روه‌ردگار پاداشتی چاکه‌ی چاکه‌کاران بداته‌وه، وه گوێ‌پایه‌لی کارو تاوانبار لیک جیا بکاته‌وه.

موو سپی بوون نیعمه‌ته، له‌به‌ر شه‌وه‌ی ترسینه‌رو به‌یاد هیغه‌ره‌وه‌ی که‌سی ژیره به‌نزیکی مردن و شه‌جلی، هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ (۳۷) (فاطر: ۳۷).

واته: بئ‌باوه‌پان له ئاگری دۆزه‌خدا دۆر هاوار ده‌که‌ن و ده‌لین: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ په‌روه‌ردگارمان له‌م سزاو

(۱۸۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۳۱۵/۱۷)، والترمذي (۲۸۲۱)، وابن ماجه (۳۷۲۱)، وابن حبان، وقال الألباني في "صحيح الترمذي والترهيب": حسن صحيح (۲۰۹۶).

نارپه‌حه‌تییه ده‌رمان بیته، تا ئه‌م جاره کاری چاکه ئه‌نجام بده‌ین جگه له‌و کاره خراپانه‌ی پێشوو که ده‌مان کرد، ئه‌و کاته باوه‌ر دینین و ته‌نها گوێزپایه‌لی ته‌واوی تو ده‌که‌ین، وه‌لامیان ده‌دریته‌وه‌و پێیان ده‌ووتریت: ﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ الْذِّكْرُ﴾ ئایا ئه‌وه‌نده ته‌مه‌نی درێژمان پێنه‌دان که هه‌ر که‌سیک ژیرو وریا بوايه له‌و ماوه‌یه‌دا بیر بکاته‌وه، که ده‌یتوانی په‌ندو که‌لکی لی وه‌ربگریت؟ له‌هه‌مان کاتیشدا ترسینه‌رمان بو ناردن تا بتان ترسینیت له‌م سزا که‌وره‌و نارپه‌حه‌ته، به‌لام ئایا هیچ سوودتان لیبینی؟ ﴿فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ﴾ ده‌ی که‌وابوو سزای زوڵم سته‌متان بچێژن، له‌و پۆژه‌دا هیچ یارمه‌تی ده‌ریک نییه بو زالم و سته‌مکاران.

جاریکیان عبدالعزیز کۆپی أبورؤاد (په‌حمه‌تی خوی لیبیت) به‌ پیاویکی ووت: هه‌ر که‌سیک په‌ند له‌ سێ شت وه‌رنه‌گریت ئه‌وه هه‌رگیز په‌ند له‌ هیچ شتیک وه‌رناگریت: ئیسلام، قورئانی پیرۆز، موو سپی بوون (پیر بوون) ^(١٨٢).

١٦. چاکه کردن له‌گه‌ڵ دۆستانی باوکت:

هاوه‌لی به‌ پێژ عبدالله کۆپی ئیمامی عُمَر (خوایان لی پازی بیت) جاریکیان له‌ سه‌فه‌ریکدا پیاویکی ده‌شته‌کی بینی که دۆستی باوکی بوو، پیاوه ده‌شته‌کییه‌که به‌ عبدالله ووت: تو کۆپی فلانه که‌س نیت؟ (واته: ئیمامی عُمَر (خوی لی پازی بیت)؟ عبدالله فه‌رمووی: به‌لێ، پاشان عبدالله (خوی لی پازی بیت) ئه‌و گوێ درێژه‌ی که پێی بوو دایپی له‌گه‌ڵ عه‌مامه‌که‌ی سه‌ری،

^(١٨٣) بیوانه: صفة الصفوة لابن الحوزي (١/٤٧٠).

ئەوانەى لە گەل عَبْدِ اللَّهِ بون، ووتیان: ئایا بەس نەبوو تەنها دوو درەمەت بدایەت؟ عبدُالله (خوای لى پازى بىت) فەرمووی: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: ((إِحْفَظْ وَدَّ أَيْدِيكَ لَا تَقْطَعُهُ فَيُطْفِئَ اللَّهُ نُورَكَ))^(١٨٤).

واتە: دۆستایەتى و خۆشەویستى باوکت بپارێزەر مەبیرە، ئەگەر وا بکەیت ئەوە خوای پەروەردگار نورو پوناکیت دەکوژێنێتەو.

زانای پایەبەرز ئیمامى السُّنَاوِی (پەحمەتى خوای لیبىت) دەلیت: ئیمامى حافظِ العِراقِی (پەحمەتى خوای لیبىت) فەرموویەتى: ئایا مەبەست بە نەمان و کوژانەوێ نورو پوناکی لە دنیا دایە یان لە دواپۆژدایە؟ پێدەچیت لە هەردوو لا بىت^(١٨٥).

١٧. داوا کردنى نورو پوناکی لە خوای پەرۆمردگار:

موسڵمانى خۆشەویست زۆر داوا بکە لە خوای پەرۆمردگار تا نورو پوناکیت پێببەخشیت، لە سوچە دەدا، ئەو کاتەى ئەپۆیت بۆ مرگەوت.

هاوەلى بەرپێز عبدُالله کوپى عَبَّاس (خوایان لى پازى بىت) دەفەرموویت: شەویکیان لە مالى پێغەمبەر (ﷺ) خەوتم، پێغەمبەر (ﷺ) هەستا بۆ شەو نوێژ کردن سیواکی کردو دەستنوێژی شوش و ئەم ئایەتانەى دەخویند: ﴿

^(١٨٤) قال الهيثمي في مجمع الزوائد: رواه الطبراني في الأوسط وإسناده حسن اهـ (١٤٧/٨)، ووافقه السيوطي في الجامع الصغير (٢٦٥) والمنائي في فيض القدير وقال: قال زين الحفاظ العراقي إسناده جيد اهـ (١٩٦/١)، بهلام زانای پایەبەرز شێخ ئەلبانى (پەحمەتى خوای لیبىت) ئەم فەرموودەى بە "ضعیف" دانائو، بپوانە: الأدب المفرد (٤٠).

^(١٨٥) بپوانە: فيض القدير شرح الجامع الصغير للمنائي (١٩٦/١).

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١١٠﴾
 الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١١١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
 أَخْرَجْتَهُ وَمَا الظَّالِمِينَ مِنَ أَنْصَارٍ ﴿١١٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا
 بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١١٣﴾ رَبَّنَا
 وَءَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١١٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ
 رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلٌ عَمِلَ مِنْكُمْ مِن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي بَعْضُكُمْ مِن بَعْضٍ فَأَلَّيْنِ هَاجِرُوا
 وَأُخْرِجُوا مِن دِينِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ
 ﴿١١٥﴾ لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَتَسَّ
 الْمَهَادُ ﴿١١٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُرُؤَا
 مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١١٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا
 أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَآيَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١١٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢٠﴾ ﴿ آل عمران: ١٩٠ - ٢٠٠ ﴾

پاشان هستا دوو پکات نویژی کرد، تیایدا زۆر به پیوه وهستاو پکوع و
 سوجهی زۆر دریژ کرده وه، پاشان چوه وه سه ره جیگا که ی خهوت تا پرخه
 پرخی لیوه هات، (پیتغه مبهه) به چاوده خهوت به لام دلی به ناگابوو،

سئ جار ئەم کارەى دووبارە کردەوه له نىوان شەش پکاتدا، له نىوان
 هەردوو پکاتیکدا سیواکى دەکردو دەستنوێژى دەشوشت و ئەم ئایەتانهى
 دەخویند، پاشان سئ پکات نوێژى ویتى کرد، پاشان بىلال (خوای لى پازى
 بیت) هات بانگیدا، داوى بانگ پێغه مېهر (ﷺ) چوو بۆ نوێژو له پێگا
 دەیفەرموو: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَ فِي لِسَانِي نُورًا، وَ اجْعَلْ فِي سَمْعِي
 نُورًا، وَ اجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَ اجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَ مِنْ أَمَامِي نُورًا، وَ
 اجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَ مِنْ تَحْتِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَغْنِنِي نُورًا)) (١٨٦).

واتە: ئەى خوايه نورو پوناكى بکهیتە ناو دڵمەوه، وه پوناكى بکهیتە
 زمانمەوه، وه پوناكى بکهیتە گوێیه کانهوه، وه پوناكى بکهیتە
 چاوه کانهوه، وه پشتمهوه نورو پوناك بکهیت، وه پشتمهوه پوناك بکهیت،
 وه سه رووم پوناك بکهیت، وه ژێرم پوناك بکهیت، وه خوايه نورو پوناکیم
 پێببەخشیت.

له پێوايه تێكى تردا که ئىمامى النىسائى (پهحمەتى خوای لىبیت)
 دهیگێڕێتهوه، پێغه مېهر (ﷺ) ئەم دوعایهى له سوچدهدا خویندوهوه.
 زانای پایه برز ابنُ علان (پهحمەتى خوای لىبیت) دهآیت: ئىمامى قُرطبي
 (پهحمەتى خوای لىبیت) فەرموویهتى: ئەو نورو پوناکیانەى که پێغه مېهر (ﷺ)
 داواى کردوه دهتوانرێت له سه ر پواله تى فەرمووده که لێک بدرێتهوه، واتە:
 داواکردنى پێغه مېهر (ﷺ) ئەوه بووه که خوای پهروهردگار نورو پوناكى بکاته

(١٨٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٩١/٣)، والبخاري (٦٣١٦)، ومسلم واللفظ له (٧٦٣)، وأبو داود (١٣٥٣)، والنىسائي (١١٢١).

هه موو ئه ندامه كانى لاشه يه وه تا بتوانيت به هويه وه تاريكييه كانى دواپوژى
پى پوناك بكاته وه، به لام له پيشتر وايه بگووتريت دواكردى ئه و نورو
پوناكييه عيلم و پينموني و هيدايه ته ^(١٨٧).

موسلمانى ژير نابيت واز بيتيت له دواكردى نورو پوناكى له خوى
په روهردگار، به لكو دهبيت به رده وام بيت له دواكردى، هه ره بهر گرنگى
نورو پوناكييه كه موسلمانان له دواپوژيشدا دوا له خوا ده كن تا بويان زياد
بكات، ئايا فه رموده ي خوى په روهردگار نه خويندوته وه كه ده فه رموويت:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحریم: ٨).

واته: ئه ي ئه و كه سانه ي ئيمانان هيناوه و ئيماندارن، ته وبه بكه ن و
بگه پينه وه بو لاي خوى په روهردگارو ته وبه يه كى يه كجارى بكه ن، ته وبه يه كى
(نصوح) بكه ن، پرسيار كرا له ئيمامى عومه ر (خوى لى پازى بيت) ته وبه ي
(نصوح) چيه ؟ ئه ويش (خوى لى پازى بيت) فه رموى: ته وبه ي (نصوح)
ئه وه يه: ئه و كه سه تاوانبار له تاوانه كانى په شيمان بيته وه و جاريكى تر
نه گه پيته وه سه رى، چون شير هه ر كه هاته دهر له گوانى ئاژه ل جاريكى تر
ناگه پيته وه ناو گوانى، ئه و كه سه ش نابيت جاريكى تر بگه پيته وه سه ر
تاوانه كانى پيشووى، بى گومان بن نه گه ر ته وبه يه كى ئاوه اتان كرد خوى

^(١٨٧) بپروانه: الفتوحات الربانية على الأذكار السوية، لابن علان الصديقي (٣٧/٢).

په روهردگار له تاوانه کانتان خوش دهبيت و ده تانخاته به هه شتانيکه وه که
 پووبارو ثاوی ساف و سازگار به ژير باخه کانیدا ده پوات، ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ
 النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ له و پوژدها (پوژي قيامت) خواي په روهردگار
 پيغه مبهرو (ﷺ) نه وانه ی که به پاستی باوه پيان هینابوو له گه لیا زه لیل و
 سه رشوپ ناکات، ﴿تُورَهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْتِمَنُهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا
 وَاعْفِرْ لَنَا﴾ نورو پوناکیان له بهر ده میانه وه و له لای پاستیانه وه
 ده دره وشیتته وه و له سر پردی (صراط) پیی ده پون و ده لین: نه ی
 په روهردگار دمان نورو پوناکییه که مان بۆ ته واوو به رده وام بکه و لیمان خوش
 به، ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به پاستی تو به سر هه موو شتی کدا به
 توانیت.

زانای پایه به رزو پاشه کاری قورثانی پیروژد این کثیر (په حمه تی خواي لیبيت)
 ده لیت: ئیمامی مجاهد و ضحاک و حسن البصري و جگه له وانیش (په حمه تی
 خویان لیبيت) فه رموویانه: له دواپوژدا کاتیک ئیمانداران ده بینن نورو پوناکی
 دووپوه کان ده کوژیتته وه ده لین: ﴿رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا﴾^(۱۸۸).

موسلمانان خۆشه ویست هه موو نه و کاره چاکانه ی باسما ن کرد نورو پوناکی
 ئیمانداران زیاد ده کات له دواپوژدا (له پوژي تاریکایی و ناخوښی و
 نارپه حه تی)، دواکارین له خواي په روهردگار که نورو پوناکی نورمان
 پییبه خشیت له دواپوژدا تا به رچاومان پوژن و پوناک بیت و به ئاسانی له

^(۱۸۸) پخوانه: تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر (۶/۲۲۲).

تاریکایی ساحه‌ی مه‌حشره‌رو سه‌ر پردی (صراط) بپه‌رینه‌وه‌و پزگارمان بیت،
آمین:

به‌شی چوارهم:

نه‌و تاوانانه‌ی که به هویه‌وه خاوه‌نه‌که‌ی ده‌که‌وئته ناو دۆزه‌خه‌وه

موسلمانانی خوشه‌ویست پی‌ویسته نه‌وه بزانی‌ت که ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌وه‌نده‌یان ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه که‌س ژماره‌یان نازانی‌ت مه‌گه‌ر ته‌نها خوای په‌روه‌ردگار، نه‌ویش له‌به‌ر نه‌وه‌ی تاوان و سه‌رپیچی خوای په‌روه‌ردگاریان زۆر کردووه.

هاوه‌لی به‌رێز عبدالله کوری عَمُرُو (خوایان لێ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووئیت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووئیه‌تی: ((يَدْخُلُ مِنْ أَهْلِ هَذِهِ الْقَبْلَةِ النَّارَ مَنْ لَا يُحْصِي عَذَابَهُمْ إِلَّا اللَّهُ، بِمَا عَصَوْا اللَّهَ، وَاجْتَرَأُوا عَلَى مَعْصِيَتِهِ، وَخَالَفُوا طَاعَتَهُ، ...)) (١٨٩)

واته: نه‌وه‌نده‌ که‌سانی نه‌ه‌لی قیبله (موسلمانان) ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه که‌س ژماره‌یان نازانی‌ت مه‌گه‌ر ته‌نها خوای په‌روه‌ردگار، نه‌ویش له‌به‌ر نه‌وه‌ی تاوان و سه‌رپیچی خوای په‌روه‌ردگاریان زۆر کردووه، وه به‌ بویرانه‌و بی‌ ترس و بی‌ شه‌رم سه‌رپیچی خوای گه‌وره‌یان کردووه، وه به‌ پیچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار جولاونه‌ته‌وه، به‌لام مه‌رج نییه‌ نه‌وه‌ی که‌وته ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه به‌ هه‌میشه‌یی تیایدا بمی‌نیته‌وه.

(١٨٩) رواه الطبرانی، وحسن إسناده الحافظ ابن حجر في المتح (٤٦٣/١١) ح (٦٥٧٤)، وصححه الألبانی في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣٦٤٠).

موسلمانى وا هه يه به هوى هه ندی تاوانه وه كه كردويه تى له سهر پردى
 (صراط) وه بهر ده بیته وه ناو ئاگرى دۆزهخ، هه رچه نده ئه و موسلمانان
 سوور بووه له سهر كردنى ئه و كاره چاكانه ی كه هۆكار بوونه بۆ خیرا کردنى
 پۆیشتنى له سهر پردى (صراط)، وه كو نوێژو پۆژوو و چه ندین کارى تری
 گه و ره ی چاكه، له فه رموده ی پیرۆزى سه حیددا هاتوه كه هه ندی له
 موسلمانان به رده وام پارێزگاریان کردوه له نوێژو زه کات و هه ج و جیهاد،
 به لام سوودى پێنه گه یاندوون بۆ په رینه وه یان له سهر پردى (صراط)، بۆیه
 به رده بنه وه ناو ئاگرى دۆزهخ، پێده چیت هۆکاره كه ئه وه بیته ئه و کرده وه
 چاكانه یان لى وه رنه گیراییت، یان چه ند تاوانیکى گه و ره یان هه بوویته و
 ته وه یان لینه کردیته و خوای په روه ردگار لییان خوش نه بوویته.

هاوه لى به ریز أبو سعید الخدری (خوای لى پازى بیته) ده فه رموویته: كه سانیک
 له سه رده مى پێغه مبه ردا (ﷺ) په رسیاریان له پێغه مبه ر (ﷺ) کرد، ئایا ئیمه
 خوای په روه ردگار ده بینین له دوا پۆژدا؟ پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: ئایا ئیوه
 تووشى هه یچ نا په حه تى و زه حمه تیک ده بن له کاتى سه یر کردنى خۆرو مانگ
 له پۆژیکى ساف و بى ته م و هه وردا؟ ووتیان: نه خیر، (واته: بى گومان خوای
 په روه ردگار ده بینن)، پاشان پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: ((... ثُمَّ يُضْرَبُ
 الْجِسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ وَتَحِلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ. قِيلَ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ: وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ: دَحْضٌ مَزَلَّةٌ. فِيهِ خَطَاطِيفُ وَكَلَالِيبُ وَحَسَكٌ تَكُونُ
 بَنَاجِدٌ فِيهَا شَوْكَةٌ يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، فَيَمُرُّ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرْفِ الْعَيْنِ وَكَالْبَرْقِ
 وَكَالرَّيْحِ وَكَالطَّيْرِ وَكَالْجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ فَنَاجٍ مُسَلِّمٌ وَمَخْدُوشٌ مُرْسَلٌ
 وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ. حَتَّى إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي

بِيَدِهِ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ بِأَشَدَّ مُنَاشِدَةً لِلَّهِ فِي اسْتِقْصَاءِ الْحَقِّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لِلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ فِي النَّارِ، يَقُولُونَ: رَبَّنَا كَانُوا يَصُومُونَ مَعَنَا وَيُصَلُّونَ وَيَحُجُّونَ. فَيُقَالُ لَهُمْ: أَخْرِجُوا مِنْ عَرْقَتُمْ. فَتَحَرَّمُ صُورُهُمْ عَلَى النَّارِ، فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا قَدْ أَخَذَتِ النَّارُ إِلَى نَصْفِ سَاقِيهِ وَإِلَى رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا مَا بَقِيَ فِيهَا أَحَدٌ مِمَّنْ أَمَرْتَنَا بِهِ. فَيَقُولُ: ارْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَلِدْ فِيهَا أَحَدًا مِمَّنْ أَمَرْتَنَا. ثُمَّ يَقُولُ: ارْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ نَصْفِ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَلِدْ فِيهَا مِمَّنْ أَمَرْتَنَا أَحَدًا. ثُمَّ يَقُولُ: ارْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَلِدْ فِيهَا خَيْرًا ...)) (١٩١)

واته: پاشان پردی (صراط) داده نریت له سهر پشستی دوزخ، پیگه به شه فاعهت کردن ده دریت، پیغه مبه ران (سه لاوات و سه لامی خویان له سهر بیت) ده لین: خویاه سه لامه تیان بکه، خویاه سه لامه تیان بکه، ووترا: نهی پیغه مبه (ﷺ) نه و پرده چیه و چونه؟ پیغه مبه (ﷺ) فه رموی: پردی (صراط) پیگه به که نور لووسه پیی له سهر به نند نابیت به لکو هه لده خلیسکیت، له سهر نه و پیگه به کومه له قولاپ و پاکیشه ریک هه به، وه درکیکی پیوه به که به له شیان وه ده نوسیت و رایان ده کی شیت، پیی

(١٩١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٨/٢٤)، والبخاري (٧٤٣٩)، ومسلم واللفظ له (١٨٣)، والسائي (٥٠٢٥)، والحاكم (٥٨٢/٤).

ده ووتریت: دړکی (سعدان) که له ولّاتی نه جد هیه، پاشان موسلمانان
 کومه ل کومه ل به پئی کرده وه کانیان به سهریدا ده پون، به که م کومه لیان به
 وینه ی چاو تروکان، پاشان به وینه ی تیشک و هه وره بروسکه، پاشان وه کو
 خیرایی با به سهریا ده پون، پاشان وه کو پویشتنی بالنده، پاشان وه کو
 سوارچاکیکی باش، پاشان وه کو پویشتنی پیاویکی خیرا، وه هه یانه به
 پیاده ده په پښته وه به سه لامه تی پزگاری ده بیت، وه هه یانه پزگاری ده بیت
 به لام له ش و دم و چاوی پووشاوه، هه یانه به رده بیتته وه ناو ناگری دوزه خ و
 ناتوانیت به پښته وه، هه تا موسلمانان پزگاریان ده بیت له ناگری دوزه خ،
 پاشان پیغه مبر (ﷺ) فهرمووی: سویند به و په روه ردگار هی که گیانی منی
 به ده سته هیچ که س له نیوه نییه له دنیا دا که داوا له خوا بکات بؤ به
 ده ست هینانی مافی خوی له و که سه ی که زولم و سته می لیکردوه، وه کو
 داوا کردنی نیمانداران له خوی په روه ردگار تا پښه یان بدات بؤ شه فاعه ت
 کردن بؤ برایانی موسلمانانی تاوانبارو سزادرایان له دواپوژدا (واته: نه وه نده
 خه می برایانی موسلمانانی ناو دوزه خیان زیاتر له حق و مافه کانی خویان له
 دنیا دا)، نیمانداران ده لپن: نه ی په روه ردگار نه و موسلمانان په یوژوویان
 ده گرت له گه لماندا، وه نویژیان ده کرد، وه حه جیان ده کرد، پشپان
 ده ووتریت: برون نه و که سانه ی ده یان ناسن ده ریان بپنن له ناو دوزه خدا،
 ناگری دوزه خ شیوه و پوخساری تیک نه داون، نه وانیش ده چن کومه لیکي زور
 ده ردینن که ناگری دوزه خ تا نیوه ی نه ژتو، یان سر نه ژتویانی گرتووه و
 سووتاندوویه تی، کاتیک ده گه پښه وه ده لپن: نه ی په روه ردگار هیچ که س
 نه ماوه له و که سانه ی که فهرمانت پیکردین تا ده ریان بپنن، خوی

په روه ردگار پټيان ده فەرمووئت: بگه پټنه وه سه ير بگه ن هه ركه سيك له
 موسلمانانې ناو ئاگرې دۆزه ختان بينى به ئەندازهى قورسى ده نكه
 گه رديله يه ك خيرو چاكه ي هه بوو ده رى بينن له دۆزه خ، ئەوانيش ده چن
 كه سانتيكى زۆر ده رده كهن له دۆزه خ، كاتييك ده گه پټنه وه ده لټين: ئەي
 په روه ردگار هيچ كه سيكمان نه هيشت له و كه سانه ي كه فەرمانت پيكردين تا
 ده ريان بينين له دۆزه خ، له دواييدا ده لټين: ئەي په روه ردگار كه سيك نه ماوه
 كه خيرو چاكه ي هه بيت تا ئيمه ده رى بينين، ... (١٩٢).

موسلمانى خوشه ويست جوان وورده وه له وتهى ئيمانداران كه باسى
 برايانى موسلمانيان ده كهن و ده لټين: (رَبَّنَا كَاثُرًا يَصُومُونَ مَعَنَا وَيُصَلُّونَ
 وَيَحُجُّونَ) ئەي په روه ردگار ئەو موسلمانانه پۆژوويان ده گرت له گه ئاماندا، وه
 نوڤزيان ده كرد، وه حه جيان ده كرد، (موسلمان بوونه و كرده وه ي چاكه شيان
 زۆر بووه، به لام ئيستا چوونه ته ئاگرې دۆزه خه وه) به پاستى كاره سات و
 موصيبيه تيكي زۆر گه وره يه كه موسلمان پوكنه كانى ئيسلام به جى بگه يه نيئت
 و كرده وه چاكه كانيش بكات پاشان بچيته ئاگرې دۆزه خه وه، (خوا هه موو
 لايه كمان بپاريژيئت له ئاگرې دۆزه خ)، ده ي كه وابوو بابزانين ئەو تاوانانه چين
 كه به هۆيه وه موسلمانانې تاوانبار ده چنه دۆزه خه وه؟

(١٩٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٨/٢٤)، والبخاري (٧٤٣٩)، ومسلم واللفظ له (١٨٣)،
 والنسائي (٥٠٢٥)، والحاكم (٥٨٢/٤).

ئەو تاوانانە چىن كە بە ھۆيەو خاۋەنە كەى دەچىتتە دۆزەخەو؟

موسلمانى خۆشەويست ناتوانىت ئەو تاوانانە ھەمويان بژمىردىت و ديارى بكرىت، لەبەر زۆريان، وە نەبوونى بەلگەى پوون و ئاشكرا لەسەر ئەوەى كە ھەر موسلماننىك بيان كات دەچىتتە دۆزەخەو، ھەرچەندە ھەرەشەى دۆزەخ كراو لەو كەسەى كە دەيان كات، گەورەترين تاوانەكان ئەم تاوانەن:

يەكەم: كەوتنە ئاو ئارەزوو ھەرامەكانەو:

ئارەزوو ھەرامەكان: ئارەزوو ديارو ھەست پىكراوكان و ئارەزوو شاراوەكانىش دەگرىتەو، ئارەزوو ديارو ھەست پىكراوكان وەكو: شەھوت و ئارەزووى سك و داوين، ئارەزوو شاراوەكانىش وەكو: ھەز كردن بە پلەو پايەو خۆ دەرخستن و تۆلە سەندنەو.

ھاوەلى بە پىز أبو بَرزّة (خوای لى پازى بىت) دەفەر موویت: پىغەمبەر (ﷺ) فەرمويەتى: ((إِنَّ مِمَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ شَهَوَاتِ الْغَيِّ فِي بُطُونِكُمْ وَفُرُوجِكُمْ، وَمُضَلَاتِ الْهَوَى))^(۱۹۲).

واتە: ترسناكترين شەتەك كە لى بى بترسم تووشتان بىت: پۆچوون و شوپىنكەوتنى ھەز ئارەزووكانى سك و داويتتە (ئەو تاوانانەى كە بە دل و دەروون دەكرىت، وە ئەو تاوانانەى بە داوين دەكرىت)، وە شوپىنكەوتنى ئارەزوو سەرلەشپوینە ھەرامەكانە.

^(۱۹۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۸۰/۱۹)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۵۲).

که وتنه ناو ئاره زووه حه رامه کانی وه کو: زیناو ئیربازی و خواردنه وهی مهیی و تیپوانین بۆ ئافره تانی بیگانه و (نه زهر کردن)، په یا کردنی مالی حه رام و گالته کبردن به نامووسی خه لکی و هتد، که مرؤف — له زهت و ئاره زووی پیوه وهرده گریت، له کاتیکدا خوای په روه ردگار حه رامی کردوه، هه موو ئه م کاره حه رامانه هۆکاره بۆ ئه وهی خاوه نه که ی بجیتته ئاگری دۆزه خه وه.

زانای پابه به رز ابن حَجَر (په حمه تی خوای لیبیت) ده لیّت: ئیمامی القاضی أبو بکر العربي (په حمه تی خوای لیبیت) ووتویه تی: ئه و قولاپانه ی که به ده وری پردی (صراط) وه هه یه ئه و هه واو ئاره زووانه که له فه رموده که ی پیشودا ئامازه ی بۆ کراوه، وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: ((حُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ)) واته: ئاگری دۆزه خ ده وره دراوه به هه واو ئاره زووه کان، هه واو ئاره زووه کان دانراون به ده وری دۆزه خه وه، هه رکه سیك شوینی ئاره زوویه ک بکه ویت ده که ویتته ناو دۆزه خه وه، له به ر ئه وهی تاوانه کان پاکیشهرن بۆ ناو دۆزه خ^(۱۹۴).

ده ی خۆزگه خه لکی به خهر به اتنایه له و خه وه بی ئاگاییه ی که تیایدان، وه به ئاگا به اتنایه له و پیهه لخلیسکان و که وتنه نساو هه واو ئاره زووه حه رامه کانه وه له کاتی سه فره و گه شت و تیپوانین بۆ هۆکاره کانی راگه یاندن (ته له فزیۆن و سه ته لایت و ئه تنه رنیت و مۆیایل و کتیت و گۆشاره به دپه وشتییه کان)، بی ئاگان له و هه موو سزاو ناخۆشی و نا په حه تی و ئه و

^(۱۹۴) بپوانه: فتح الباری بشرح صحیح البخاری لابن حجر العسقلانی (۱۱/ ۴۶۱ ح ۶۵۷۴).

قولاپانهی ته نیشته پردی (صراط) که چاوه پریان دهکات و به زهی به هیچ که سیکدا نایات، فرمان کراییت هرکه سیک پابکیشریت بۆ ناو دۆزهخ، راده کیشریت و له بیر ناکریت، پیاوان و ئافره تانی پی هه لخلیسکاو له سهر پردی (صراط) و به ره وه بوو بۆ ناو دۆزهخ زۆد زۆدن له و پۆژده دا.

زانای پایه به رز این رَجَب (په حمه تی خوی لیبت) ده لیت: له کاتیکدا ئیمان و کرده وهی چاکه له دنیا دا نه و پێگه راسته یه که خوی په ره وردگار فرمانی کردوه تا به نده کان له سهری بزۆن و به رده وام بن له سهری، وه فرمانی پی کردوون که داوا له خوا بکه ن تا خوا هیدایه تیان بدات بۆی، بۆیه هر موسلمانیک له دنیا دا پێگه ی ته نها نه و پێگه راسته بیت له پوالت و ده روونیدا، نه وه پێیه کانی جیگیر ده بیت و پیک و راست له سهر نه و پردی (صراط) هی که له سهر دۆزهخ دانراوه ده پوات و به سه لامه تی ده په پێته وه، به لام هرکه سیک له دنیا دا ته نها له سهر نه و پێگه راسته نه بیت له پوالت و ده روونیدا، به لکو لابات به لای فیتنه و ئاشوویی گومانه کان یان هه واو ئاره زووه کان، نه وه قولاپه پاکیشه ره کانی سهر پردی (صراط) پایان ده کیشتیت، به پیی لادانیان له پێگه راسته که ی خوی په ره وردگارو شوینکه وتنی گومانه کان یان هه واو ئاره زووه کان، هه زوه که له فرموده یه کدا هاتوه که پێغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی: ((تَخْطَفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ)) واته: قولاپه کانی ته نیشته پردی (صراط) تاوانباران به پیی تاوانه کانیان راده کیشتیت (۱۹۰).

(۱۹۰) بېروانه: التحویف من النار والتعریف بحال دار البرار للحافظ ابن رجب الحنبلي، تحقیق ایاد اقیسی

ئىمامى سَهْل كوپى عَبْدُالله التَّسْتَرى (په حمه تى خواى لَيْبِيت) ده لَيْت: هه ر
كه سِيك له دونيادا پيگه له سه ر خَوى ته سك بكات، ئه وه له دواپوژدا بَوى پان
و فراوان ده بِيَت (واته: پردى صِراط)، وه به پيچه وانه وه هه ركه سِيك له
دونيادا پيگه له سه ر خَوى پان و فراوان بكات، ئه وه له دواپوژدا بَوى ته سك
وته نگ ده بِيَت (واته: پردى صِراط) له سه ر ته سك ده بِيَت) ^(۱۹۶).

زاناي پايه به رز ابنُ رَجَب (په حمه تى خواى لَيْبِيت) له سه ر وته كه ي ئىمامى
سَهْل كوپى عَبْدُالله التَّسْتَرى ده فه رمووِيَت: ماناي وته كه ي ئه وه يه: هه ر
كه سِيك زيان له سه ر خَوى ته سك بكات وه له دونيادا به شوِيَن كه وتنى
فه رمانه كانى خواى په روه ردگارو پيغه مبه رو (ﷺ) دوركه وتنه وه له تاوانه كان،
كه ئه وه ش پاستِيَتى به رده وام بوونه له سه ر پيگاي پاست له دونيادا، ئه وه
پادا شتى له دواپوژدا ئه وه يه: پردى (صِراط)ى بَو فراوان ده كَرِيَت، وه هه ر
كه سِيك زيان له سه ر خَوى فراوان بكات له دونيادا به شوِيَن كه وتنى ئاره زووه
حه رامه كان و ئاره زووه سه رليشيوِيَنه ره كان تا له پيگه ي پاست ده رده چِيَت،
ئه وه سزاكه ي له دواپوژدا ئه وه يه: پردى (صِراط)ى لى ته نگ و ته سك
ده كَرِيَت وه به پِيى دوركه وتنه وه ي له پيگا پاسته كه وه و شوِيَن كه وتنى
ئاره زووه هه رامه كان ^(۱۹۷).

(صفحة ۲۳۰).

^(۱۹۶) بېوانه: حلية الأولياء وطبقات الأصفياء لأبي نعيم (۱۰/۱۹۷)، وصفة الصفوة لإبن الحوري
(۲/۲۷۸).

^(۱۹۷) بېوانه: التخويف من النار والتعريف بحال دار البوار للحافظ ابن رجب الحنبلي، تحقيق إباد القيسي
(صفحة ۲۳۳).

زانای پایه به رز این تيمية (دهمته خوی لبیت) ده لیت: له کاتیکدا دۆزه خ به ربه ست کراوه و ده وره دراوه به ناره زووه کان هیچ کهس ناچیتته ناوی مه گهر به هویانه وه نه بیته (به هوی حه رامه کانه وه)، وه له کاتیکدا به ههشت به ربه ست کراوه و ده وره دراوه به ناخۆشی و ناره حه تیه کان نه وه هیچ کهس ناچیتته ناوی مه گهر به هویانه وه نه بیته (به هوی کاره چاکه کانه وه) ^(۱۹۸).

بۆیه پتویسته موسلمان به رده وام بیت له سه ر دینی خوی په روه ردگار، وه خوی بپاریزیت له هه ندی شتی حه لالی دونیایی تا نه که ویتته ناو حه رامه وه، هه روه ک هاوه لی به پیز ابوذر (خوی لی پازی بیت) ده فه رموویت: خۆشه ویستم (واته: پیغه مبه ر ﷺ) هه والی پیدام که پردی (صراط) ریگه یه کی خلیسکه و پتی له سه ر به ند نابیت، وه ئیمه کاتیک ده چینه سه ری نه گهر بارمان سووک بیت (تاوانمان که م بیت و لیپرسینه وه مان سووک بیت)، نه وه زووتر پزگارمان ده بیت لیی وه ک له وه ی که بارمان قورس بیت کاتیک ده چینه سه ری (تاوانمان زور بیت و لیپرسینه وه مان قورس بیت) ^(۱۹۹).

دووهم: تهویه نه کردن له تاوانه گه وره کان:

به لگه کانی قورنانی پیرو زو فه رمووده صه حیه کانی پیغه مبه ر ﷺ نه وه ده سه لمینن نه و موسلمان خوا به ته نها په رستانه ی که ده چنه دۆزه خه وه، به هوی نه و تاوانانه وه یه که کردوو یانه و له سه ری مردونه بی نه وه ی تهویه یه کی راسته قینه یان لی کرد بیت، وه کو خواردنی رپیا، به که م زانینی

^(۱۹۸) بپوانه: الاستقامة لابن تيمية (۴۵۱/۱).

^(۱۹۹) رواه الإمام أحمد "المسند" (۲۱۴۵۴)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۳۱۷۸).

خه لکی و مافه کانیان، بیدعه کردن، شوپکردنه وهی جل و بهرگ بو ژیر
 قاپه په قه ی پییه کان (بو پیاوان)، خو به زل زانین، ووتنی ووته یه ک که خوای
 په روه ردگار پیی ناخو شه، درو مه لبه ستن به دهم پیغه مبه ری خواوه (ﷺ)، وه
 جگه له م تاوانه گه ورانه که مه په شه له خواوه نه کانیان کراوه به ئاگری
 دوزخ، یان نه فرهت لی کردن، یان توپه یی خوای په روه ردگار، یان بوونی
 وهیل بویان، یان بوونی سزای تووند بویان، یان بوونی حه د له سه ریان، په نا
 ده گرین به خوای په روه ردگار (۲۰۰).

موسلمانان خۆشه ویست نه وهی که زانراوه نه وهیه: پینج نویژه فره که
 ته نها گوناوه بچوکه کان ده سپنه وه نه ک گوناوه گه وره کان، له سه ربوچوونی
 هه ندیک له زانایان، چونکه تاوانه گه وره کان مه گه ر ته ویه یه کی نه صوح و
 راسته قینه بیان سرپته وه.

هاوه لی به پریز أبو هريرة (خوای لی پازی بیت) ده فره موویت: پیغه مبه ر (ﷺ)
 فره موویه تی: ((الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى
 رَمَضَانَ، مُكْفَرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ)) (۲۰۱).

واته: کردنى پینج نویژه فره که، وه کردنى نویژی هه ینى تا هه ینى
 داهاتوو، وه گرتنى پوژوو مانگی په مه زان، ده بیه که فره تی تاوانه کان
 نه گه ر نه وه بنده موسلمانان خوی له تاوانه گه وره کان پاراستبیت.

(۲۰۰) تاوانه گه وره کان ژور له وه زیاترین که خه لکی ده یان کات و ژور به سووکی سه پریان ده کات، بو
 زیاتر شاره زابوون له تاوانه گه وره کان، پروانه نه م کیتابانه: "الکبائر" و "تبییر الحارم" للإمام الذهبي، و
 "الزواجر عن اقتراف الکبائر" للإمام الهیتمی" وه جگه له م کیتابانه.

(۲۰۱) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۹۸/۲)، ومسلم واللفظ له (۲۳۳) والترمذي (۲۱۴).

به لام هندی له زانیان بۆچوونیان وایه که کردنی پینج نوێژه فهرزه که ده بیته
 هوکاری سرینه وای هه موو تاوانه کان هه تا تاوانه گه وره کانیش، به لگه شیان ئه و
 فهرموده یه که هاوه لی به پیز أبو هریره (خوای لی پازی بیت) له
 پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمان ده گێرپێته وه که فهرموویه تی: ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا
 بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرْنِهِ شَيْءٌ؟ قَالُوا:
 لَا يَبْقَى مِنْ دَرْنِهِ شَيْءٌ. قَالَ: فَكَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَّ
 الْخَطَايَا)) (٢٠٢).

واته: ئه گهر پووباریك به بهردهمی مالی یه کیکتاندا بروات و پۆژی پینج جار
 خۆی تیا بشوات، ئایا ئه و که سه ههچ چلک و پیسی به لاشه یه وه ده می نیت؟
 هاوه لآن (خوایان لی پازی بیت) فهرموویان: نه خیر ههچ چلک و پیسی
 به لاشه یه وه نامی نیت، پیغه مبه ره (ﷺ) فهرمووی: دهی ئه وه وینه ی پینج
 نوێژه فهرزه که یه خوای پهروه ردگار تاوانه کانی پی ده سپرپته وه (چۆن ئه و
 ئاوه لاشه پاک ده کاته وه له چلک و پیسی، به هه مان شیوه کردنی نوێژه
 فهرزه کانیش موسلمان پاک ده کاته وه له تاوانه کان).

مه زه بی ئه هلی سوننه و جه ماعه ئه وه یه: ئه و موسلمان ی که خوا به ته نها
 په رسته و تاوانی گه وره ی هه یه، ئه گهر خوای پهروه ردگار لپی خو ش نه بیت
 ئه وه به پیی تاوانه که ی سزا ده دریت و پاشان پزگاری ده بیت له دۆزه خ و به
 هه می شه بی تیایدا نامی نیت ته وه، بۆیه پێویسته موسلمان خۆی بپارێزیت له

(٢٠٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٢/٢)، والبخاري (٥٢٨)، ومسلم (٦٦٧)، والترمذي (٢٨٦٨)،
 والنسائي (٤٦٢)، وابن ماجه (١٣٩٧)، والدارمي (١١٨٣).

تاوانه گوره کان، وه نذر به خیرایی تهویه لییکات نه گهر هه ره یه کیکیانی کردووه و که وتوته ناوی.

نه و تاوانه گه و رانه ی که زور به ی خه لکی تی ی که و توونه و گوئی پینادن نه مانه ن:

۱. ریا کردن له کردنی کاره چاکه کان و نه بوونی دئسوزی تیایدا:

هاوه لی به ریز أبو هريرة (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ فِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِي سَبِيلِكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ إِنَّمَا أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَرِيٌّ فَقَدْ قِيلَ، فَأَمَرَ بِهِ فَيُسْحَبُ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقَىٰ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأَتَىٰ بِهِ اللَّهُ فَعَرَفَهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ وَعَلَّمْتُهُ فِيكَ، قَالَ: كَذَبْتَ إِنَّمَا أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ عَالِمٌ، وَفُلَانٌ قَارِئٌ، وَقَدْ قِيلَ فَأَمَرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقَىٰ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ أَنْوَاعَ الْمَالِ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ فَقَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ شَيْءٍ تُحِبُّ أَنْ أُلْفَقَ فِيهِ إِلَّا أُلْفَقْتُ فِيهِ لَكَ، قَالَ: كَذَبْتَ إِنَّمَا أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ فَأَمَرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقَىٰ فِي النَّارِ))، وفي رواية عند الترمذي أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((أُولَئِكَ الثَّلَاثَةُ أَوَّلُ خَلْقِ اللَّهِ تُسَعَّرُ بِهِمُ النَّارُ)) (٢٠٣).

(٢٠٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٢٣/١٩)، ومسلم واللفظ له (١٩٠٥) والنسائي (٣١٣٧)، والترمذي (٢٣٨٢)، والحاكم (٥٧٩/١)، وابن خزيمة.

واته: به که م کهس و کۆمه ل له دواپۆژدا لیپرسینه وه یان له گه لدا بکریت سی
کۆمه لن (سی که سن):

یه که م: پیاویکه شه هید کراوه، ئەم پیاوه ده هیتریت و نیعمه ته کانی خوای
گه وره ی به پوودا ده دریته وه و ئەویش هه مووی دیته وه یاد، خوای
په روه ردگار پێی ده لیت: چیت کرد به وه مو نازو نیعمه ته ی که پیم
به خشیبووی؟ ئەویش ده لیت: جیهام کردو تیمکۆشا له پیناوی تۆدا تا
شه هید کرام، خوای په روه ردگار پێی ده لیت: درۆت کرد جه نگایت تا پیت
بووتریت: فلانه کهس ئازایه، وه پیت ووترا ئازایه له دونیادا، پاشان فه رمان
ده کریت به پاکیشانی بۆ ناو دۆزهخ، به سه سه را پائه کیشریت تا فپی
ده دریته ناو ئاگری دۆزهخه وه.

دووم: پیاویکه زانست و زانیاری شه رعی فیر بووه و قورئان خوین بووه و
خه لکیشی فیر کردووه، ئەم پیاوه ده هیتریت و نیعمه ته کانی خوای
گه وره ی به پوودا ده دریته وه و ئەویش هه مووی دیته وه یاد، خوای
په روه ردگار پێی ده لیت: چیت کرد به وه مو نازو نیعمه ته ی که پیم
به خشیبووی؟ ئەویش ده لیت: زانست و زانیاری فیر بووم و خه لکیشم
فیر کردو قورئانیشم خویند له بهر خاتری تۆ ئە ی خواجه، خوای په روه ردگار
پێی ده لیت: درۆت کرد زانست و زانیاری فیر بوویت تا پیت بووتریت: زانایه،
وه پیت ووترا له دونیادا، وه قورئانت خویند تا پیت بووتریت: قورئان
خوینه، وه پیت ووترا له دونیادا، پاشان فه رمان ده کریت به پاکیشانی بۆ ناو
دۆزهخ، به سه سه را پاده کیشریت تا فپی ده دریته ناو ئاگری دۆزهخه وه.

سَيِّئِهِم؛ پياويکه خواي پەرورديگار دهلهمندي کردووه و چهندين جور مالي پيپه خشيوه، ثم پياووش دههينريټ و نيعمه تەکاني خواي گه وري به پوودا ده دريټه وه و نه ويش هه مووي ديټه وه ياد، خواي پەرورديگار پي ديټه: چيت کرد به وه موو نازو نيعمه تەي که پيم به خشيوبوي؟ نه ويش ديټه: نه ي پەرورديگار هيج پيگه يه کي خيرو چاکه نه مابوو که تو حهز بکهيت تيايدا ببه خشريټ ئيلا له بهر خاتري تو مالم تيا به خشي، خواي پەرورديگار پي ديټه: دروت کرد مالت ده به خشي و خيريټ ده کرد تا پيټ بووتريټ: فلانه کهس به خشنده و خيرخوازه، وه پيټ ووترا له دونيادا، پاشان فرمان ده کريټ به پاکيشاني بو ناو دوزهخ، به سهر سهره پائه کيشريټ تا فري ده دريټه ناو ناگري دوزهخه وه.

له پياويه تيکي تردا که ئيمامي الترمذي ده يگريټه وه پيغه مبه ر (ﷺ) فهرمووي: نه ي ابوهريرة ثم سي کومه له يه کهم کومه ل و دروست کراوي خواي پەرورديگارن که ناگري دوزه خيان پي گهرم و داخ ده کريټ و ده سووتيندريټ، (قورئان خوينيک، تيکوشه ريک، خيرخوازيک، نه و کاره باشانه يان کردووه بو نه وه ي پييان بووتريټ: فلانه کهس قورئان خوين بووه، فلانه کهس نازا بووه، فلانه کهس به خشنده و خيرخواز بووه، کرده وه کانين ته نها له بهر خاتري خواي پەرورديگار نه بووه، به لکو بو پياو خو ده رخستن بووه).

هه ر بويه هاوه لي به ريز ايسو هريرة (خواي لي پازي بيټ) کاتيک ثم فهرموده يه ي ده گيرايه وه ده بورايه وه له هوش خوي ده چوو. وه هه روه ها هاوه لي به ريزي پيغه مبه ر (ﷺ) ابوهريرة (خواي لي پازي بيټ)

فهرموده به کی ترمان له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆ ده گێڕێته وه که فهرموویه تی:
 ((مَنْ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ لِيُهَايَ بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَيُجَارِيَ بِهِ السُّفَهَاءَ، وَيَصْرِفَ بِهِ وَجْهَ
 النَّاسِ إِلَيْهِ، أَذْخَلَهُ اللَّهُ جَهَنَّمَ)) (٢٠٤).

واته: ههركه سيك فيرى عيلم و زانيارى شه رعى ببيت بۆ خو پادان و
 شانازی کردن به سه زانایاندا، وه بۆ دهمه دهمی و موناقه شه کردن له گه
 کهسانی بۆ عيلم و نه زاندا تا گومانیان بۆ دروست بکات، وه به هوی
 فیروونی عيلم و زانیاری شه رعییه وه پوی خه لکی بۆ لای خوی پابکیشیت
 (بۆ نه وهی بهردهوام له سه روی خه لکه وه بیت یان زیاتر پێز لیکیراو بیت)،
 ههركه سيك نهو کاره بکات (عيلم و زانیاری شه رعى فیتر بیت به مه بهستی
 به کیک له وسئ شته) نه وه بۆ گومان خوی پهروه رداکار ده یخاته ناو
 دۆزه خه وه.

٢. وینه گرتن:

هاوه لى به پێز أبو هريرة (خوای لى پازى بیت) ده فهرموویت: پیغه مبهر (ﷺ)
 فهرموویه تی: ((يَخْرُجُ عَنْكَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَهُ عِتَانٌ يُنْصَرُ بِهِمَا، وَأُذُنَانِ
 يَسْمَعُ بِهِمَا، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ بِهِ، فَيَقُولُ: إِنِّي وَكَلْتُ بِثَلَاثَةِ بَكُلٍّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، وَبِكُلٍّ
 مَنْ ادَّعَى مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَالْمُصَوِّرِينَ)) (٢٠٥).

(٢٠٤) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٤/١)، وابن ماجه واللفظ له (٢٦٠)، وقال الألباني في "صحيح
 الترغيب والترهيب": صحيح لغيره (١١٠).

(٢٠٥) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٨/٢٤)، والترمذي واللفظ له (٢٥٧٤)، وصححه الألباني في
 "صحيح الجامع" (٨٠٥١).

واته: له پوښی قیامه تدا ملیک له ناو ناگری دوزخه وه دهرده چیت، دوو چاوی هیه پیی ده بینیت، دوو گوئی هیه پیی ده بیستیت، زمانیکې هیه قسه ی پیده کات و ده لیت: من شهرپشک کراوم و پښه پیدراوم به پاکیشانی سې کومه ل کس بې ناو ناگری دوزخ: هه موو که سیکی خو به زل زانی نینکار که له حق، وه هه موو شه و که سانه ی له گه ل خوا ی په روه ردگاردا هاوار بې په رستراوی تر ده کن (موشریکین)، وه هه موو وینه گرو وینه کیشتیک. سعید کوی أبو الحسن (خوا ی لی پازی بیت) ده فرمو ویت: جارکیان پایو ټک هات بولای ابن عباس (خوایان لی پازی بیت) پیی ووت: من هم وینانه ده کیشم (وینه ی روح له بهران) جا بوم پوون بکه وه نایا دروسته یان نا؟ ابن عباس (خوایان لی پازی بیت) پیی ووت: نزیك به روه و لیم، پایاوه که لی نزیك بووه وه، دووباره ابن عباس (خوایان لی پازی بیت) پیی ووت: نزیك به روه و لیم، پایاوه که لی نزیك بووه وه تا ابن عباس (خوایان لی پازی بیت) دهستی خسته سهر سهری و پیی ووت: نه ووت بې باس ده که م که خوم له پیغه مبهری خوام (ﷺ) بیستوه*، بیستووه له پیغه مبهري (ﷺ) که فرمو ویت: ((كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي

* موسلمانې پاسته قینه ده بیت و ده کو ابن عباس بیت (خوایان لی پازی بیت)، ته نها فرمو وده ی خوا ی په روه ردگارو پیغه مبهري (ﷺ)، باس بکات و فه توای پېښات، نه ک ووتی هم و نه و، به تاییه ی له و باسانه ی که خیلای زوری تیا دروست بووه له م سهرده مه دا، وه کو: گورانی و موسیقاو وینه گرتن و ریش تاشین و جل و بهرگ شو پرکردنه وه بې ژر قاپه په قه ی پیښه کان (بې پایاوان)، وه حلال کردنې پانتول و دم و چاوو برق ه لگرتن بې نافره تان،، نه گه تر موسلمانې پاسته قینه بیت و بته ویت به راستی شوینی قورثانی پرېوزو فرمو وده صه حیه کانی پیغه مبهري (ﷺ) بکه ویت، نه وه بژت دهرده که ویت هه موو هم شتانه و چه ندین شتی تر که له بنه رتدا حرامه، به لام به ووتو فه توای هم و نه و حلال کراوه، نه ک به فرمو وده ی خوا ی په روه ردگارو پیغه مبهري (ﷺ).

النَّارَ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوْرَهَا نَفْسًا فَتَعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ. وَقَالَ: إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاعِلًا، فَاصْنَعِ الشَّجَرَ، وَمَا لَا نَفْسَ لَهُ^(٢٠٦).

واته: هه موو وینه گرو وینه کیښیک له ښاگری دوزخ خدایه، هه وینه یه که کیښاوتی له دنیادا ده کړیت به پوچ له بهر ټک و سزای (وینه گرو وینه کیښه که) ده دات، ابن عباس (خوایان لی پازی بیت) به پیاوړه کی ووت: نه گه تر هه وینه کیښی و وینه ده کیښیت، نه وه وینه ی دارو درخت و نه و شتانه بکیښه که پوچ له بهر نین (واته: وینه ی شاخ و کیو پوچارو ... هتد).

موسلمانی خوشه ویست ښاگادار به و خوت بپاریزه له دروست کړنی په یکه رو وینه ی مروف و پوچ له بهر ان، یان کړپنی وینه کان به گالته کړن به شیوه و پوخساریان به برین و پیکه وه نانیا ن له ریگه ی بهرنامه ی کومپوترو موبایل و هوکاره کانی تر، که زوږبه ی خه لکی به چاوی سووکه وه سهیری ده که ن و کړدویانه ته هوکاری گالته ښامیزو کاتی پی به سه رده به ن.

وه هه روه ها خوت بپاریزه له وینه گرتن و مه لی کاتی خوی به ده ست وینه کیښراوه، نیستا به کامیزاو ښامیزی پیشکه ووتو ده گیریت و حوکی وینه کیښانی نییه.

نه خیر وانییه، موسلمانی خوشه ویست پیت ده لیم: خوتی لی بپاریزه تا هه په شه ی نه و هه رمودانه ی سه رده وه و چه ندین هه رموده ی صه حیجی تری پیغه مبه ر (ﷺ) نه تگریته وه، خو نه گه ر ده لیتیت: بابه ته که بابه تیکی خیلاییه و زانایانی سه رده م بوجوونیان جیاوازه له سه ر دروستیتي و

^(٢٠٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٧٧/١٧)، والبخاري (٢٢٢٥)، ومسلم واللفظ له (٢١١٠)، والترمذي (٧٧٥١)، والنسائي (٥٣٥٨)، وأبو داود (٥٠٢٤).

نادروستیتى (وینه گرتن)، به لای منیش له گه لټام که زانایانی سهرده م
 بۆچونیان جیاوازه له سهر دروستیتى و نادروستیتى، به لام مهرج نییه هر
 بابته تیکى شهرعى زانایان بۆچونیان جیاواز بوو تیایدا تۆ بلایت: کامیان
 ئاسانترو گونجاوترو خوشتره ئه وه یان ئه نجام ده ده م، چونکه حه ق هه رگیز
 یه که و لای کۆمه لیکیه نه که لای هه ردو لایان، وه ئه گه ر شوینی خیلافی بى
 بنه ماو بى به لگه بکه ویت ئه وه سهرت لیده شیویت و موسلمانیکى حه ق
 ویست نابیت، له بهر ئه وه ی ئه و زانایانه ی که ده لټن: وینه گرتن دروست نییه و
 له تاوانه گه وره کانه، به لگه یان هه م فهرموده ی سه حیحی پیغه مبه ره و
 (ﷺ)، هه م بۆچونی راست و دروستى خویان و زانایانی پیش خویانه، که
 ئه مه ش ته واو گونجاوتره له گه ل حوکم و مه به سته کانی ئاینی پیروزی ئیسلام
 بۆ پښگرتن له بلأوبوونه وه ی تاوان و هه موو خراپه کارییه که، به تایبته تی له م
 سهرده مه دا که هه موو جوړه خراپه و تاوانیک به ریلأوه و موسلمانان
 تییکه و تونه جا نه زانن ئه و کاره حه رامه، یان بشزانن حه رامه هه ر ده یکه ن و
 گوئی پیناده ن که ئه م لایه نه یان زیاتره، چونکه موسلمان زۆربه ی بابته ته کانی
 حه رام و حه لآلی بۆ پوون بووه ته وه، به لام له م سهرده مه دا تاوان کردن و
 گوئ نه دان به حه رام و حه لآل له هه موو کات و سهرده میك زیاتره، وه
 زۆربه ی وینه گرتنه کان پیاوان و ئافره تان به تیکه لآوی ده یگرن و بى ئه وه ی
 مه حره می یه کتریش بن، ئافره تان به سهری پووت و جل و به رگی ناشه رعى و
 شان به شانى پیاوان وینه ده گرن، دواتریش مه گه ر ته نها خواى په روه ردگار
 بزانیته ئه و وینانه چییان لیده کریته و چۆن به ناو خه لکید! بلأو ده بیتته وه.

زانای پایه به رز الشوکانی (په حمه تی خوی لیبت) دوی نه وهی خیلافی
 نیوان زانایان باس ده کات سه بارهت به گورانی، ده لیت: پاش نه وهی به لگه ی
 هه ردوولامان باس کرد سه بارهت به گورانی، نه وه مان بۆ ده رده که ویت نه گه ر
 خیلافی نیوان زانایان له بازنه ی هه رامیش ده رچیت نه وه له بازنه ی شوبه و
 گومان ده رناچیت (له م باسه دا: باسی گورانی)، وه ئیماندارانیش وه ستاون
 به رامبه ر نه وه رموودانه ی که ماناکه ی ته و او ئاشکراو دیار نییه (هه رچه نده
 نه م باسه حوکمی پوون و ئاشکرایه لای زانایانی راسته قینه و موسلمانانی
 شوین که وتووی حه ق)، وه هه روه ها له هه رمووده یه کی حه حیددا هاتووه که
 شته حه لاله کان پوون و ئاشکراو دیارن، وه شته حه رامه کانیش به هه مان
 شیوه، وه له نیوانیاندا چه ند کارو شتی که هیه ماناو واتاکه ی به پوون و
 ئاشکرایه له هه موو که سیک دیار نییه، هه ر موسلمانیک خوی بیاریزیت لییان
 نه وه دینه که ی سه لامهت ده بییت و خوی دوورخستوته وه له توانج و قسه و
 قسه لۆک و گومانی خه لکی) ^(۲۰۷).

موسلمانانی خۆشه ویست و وته ی زانای پایه به رز ئیمامی الشوکانی (په حمه تی
 خوی لیبت) ته و او وینه گرتنیش ده گریتته وه به تایبه تی له م سه رده مه دا، بۆیه
 خۆتی لیباریزه و مه یگره نه گه ر فه توای نادروستیشی له سه ر بییت.

^(۲۰۷) بپوانه: نیل الأوطار للعلامة الإمام الشوکانی (۸/ ۵۱۱).

۳. ووتنى ووتەيەك كە خىۋاي پەرۋەردىگارى پىي توۋرە دەبىت:

ھاۋەلى بەرپىز أبو هريرة (خىۋاي لى پازى بىت) دەفەر موۋىت: پىتغە مېر (ﷺ)
 فەر موۋىەتى: ((إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقَى لَهَا بَالًا، يَرْفَعُ
 اللَّهُ بِهَا لَهُ دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقَى لَهَا بَالًا،
 يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ)) (۲۰۸).

ۋاتە: بەندەى ۋا ھەيە ووتەيەك دەللىت بۇ پازى بوۋنى خىۋاي پەرۋەردىگار،
 ئەو بەندەيە ئەو ووتەيە زۆر بە گەرەيە نازانىت، بەلام بەلاى خىۋاي
 پەرۋەردىگار ھە زۆر خىرو گەرەيە، بۇيە چەندىن پەلە لە بەھەشتدا بەرزى
 دەكاتە ھە بە ھۇيە ھە، ۋە بەندەى ۋا ھەيە ووتەيەك دەللىت كە خىۋاي
 پەرۋەردىگار پىي ناخۇشە پىي توۋرە دەبىت، ئەم بەندەيە گۇي بەو ووتەيە
 نادات ۋ زۆر بە گەرەي نازانىت، بەلام بەلاى خىۋاي پەرۋەردىگار ھە تاۋانىكى
 زۆر گەرەيە، بۇيە بە ھۇي ئەو قەسەيە ھە بەردەدرىتە ھە ناۋئاگرى
 دۆزەخە ھە.

ۋە ھاۋەلى بەرپىز مُعَاذُ كُوبى جَبَل (خىۋاي لى پازى بىت) دەفەر موۋىت:
 ((كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ) فِي سَفَرٍ فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَكُنْتُ نَسِيرٌ، فَقُلْتُ: يَا
 رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ؟ قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَنِي
 عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسَ بِشَيْءٍ عَلَى مَنْ يَسْرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا،
 وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَدُلُّكَ

(۲۰۸) رواه الإمام مالك (۱۸۴۹)، وأحمد "الفتح الرباني" (۲۶۹/۱۹)، والبخاري (۶۴۷۸)، ومسلم (۲۹۸۸)، والترمذي (۲۳۱۴).

عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ، الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، قَالَ: ثُمَّ تَلَا: (تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ) ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ وَذِرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ، قَالَ: كُفَّ عَنْكَ هَذَا، فَقُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ: وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا تَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: تَكَلَّمْتُ أُمُكُ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلَسْتِهِمْ؟)) (٢٠٩).

واته: جاريكيان له سه فەريکدا له گەڵ پيغه مبهردا (ﷺ) بووم، تا پوژيکيان به پيگادا ده پويشتين لتي نزيك بوومه وهو پيم ووت: ئه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) هه والم پييده به و کاره چاكانه ي كه نه گهر بيكه م پيى بچمه به هه شته وه، وه دوورم بخاته وه له ئاگرى دوزهخ، پيغه مبهري (ﷺ) فه رموى: به راستى پرسياى كاريكى زور گه ودهت ليكردم، به لام ئاسانه له سه ر نه و كه سه ي كه خواى په روهدگار له سه ري ئاسان بكات، (نه و كاره چاكانه ي پيى بچيته به هه شته وه دوور بكه ويته وه له ئاگرى دوزهخ) ئه مانه ن: خواى په روهدگار به تاك و ته نها بپه رستيت و هيچ هاوه ل و شه ريكي بو بپيار نه ده يت، وه نويژ بكه يت، زه كاتى ماله كه ت ده ريكه يت، وه پوژووى مانگى په مه زان بگريت، حه جى مالى خواى په روهدگار بكه يت، پاشان پيغه مبهري

(٢٠٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٥٨/١٩)، والترمذي واللفظ له (٢٦١٦)، وابن ماجه (٣٩٧٣)، والحاكم (٤٤٧/٢)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٥١٣٦).

(ﷺ) فرمودی: ثایا هه‌والت پییده‌م و پیت پابگه‌یه‌نم که ده‌رگای خیره‌کان
چیین؟ پۆژوو قه‌لغانه (موسلمان ده‌پاریژیت له‌ ئاگری دۆزه‌خ)، وه‌ خیره
سه‌ده‌قه‌ تاوان ده‌سپیتته‌وه‌ هه‌روه‌کو چۆن ئاو ئاگر ده‌کوژینیتته‌وه‌، وه‌
شه‌ونویژ کردن له‌ جه‌رگای شه‌ودا، مُعاذ (خوای لی‌ پازی بیت) ده‌فه‌رموویت:
پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌ (تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ)
تا گه‌یشه‌ (يَعْمَلُونَ)، پاشان فرمودی: ثایا هه‌والت پییده‌م به‌ سه‌رچاوه‌ی
هه‌موو کاره‌ چاکه‌کان وه‌ کۆله‌که‌و لووتکه‌ی به‌رزی ئەم دینه‌؟ مُعاذ (خوای لی‌
پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: ووتم: به‌لی‌ ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، پیغه‌مبه‌ر
(ﷺ) فرمودی: سه‌رچاوه‌ی هه‌موو کاره‌ چاکه‌کان ئیسلام بوونه‌ (پیش
کردنی هه‌ر کاریکی چاکه‌ ده‌بیت ئەو که‌سه‌ موسلمان بیت نه‌گه‌ر به‌ ته‌مای
خیره‌ پاداشتی دواپۆژه‌)، وه‌ کۆله‌که‌ی ئەم دینه‌ نویژ کردنه‌ (بی‌ نویژ کردن
ئەو که‌سه‌ دینی نییه‌)، وه‌ لووتکه‌ی به‌رزی ئەم ئیسلامه‌ جیهادو تیکۆشانه‌ له‌
پیناو خوای په‌روه‌ردگادا، مُعاذ (خوای لی‌ پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پاشان
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمودی: ئەی مُعاذ (خوای لی‌ پازی بیت) ثایا هه‌والت پییده‌م
به‌ کاریک که‌ کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو ئەمانه‌یه‌؟ ووتم: به‌لی‌ ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ)، مُعاذ (خوای لی‌ پازی بیت) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زمانی گرت و
فرمودی: خۆت له‌ شه‌پو خراپه‌و تاوانی ئەمه‌ بپاریزه‌، ووتم: ئەی پیغه‌مبه‌ری
خوا (ﷺ) ثایا ئیمه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ ده‌یلێن سزا ده‌درێن (له‌ سه‌ر ووته‌ی
خراپ و نابه‌جی و تاوانی زمانمان)؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمودی: (ئەی له‌بار
دایکت بجویتایه‌، ئەمه‌ گالته‌یه‌ک بووه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ڵ هه‌ندی له‌
هاوه‌لانی کردوویه‌تی (خوایان لی‌ پازی بیت)، ثایا کاتیک خه‌لکی به‌سه‌ر ده‌م و

چاوو پویانا پاده کیشرین بۆ ناو ئاگری دۆزهخ هه مووی به هۆی دروینهی زمانیه نه وه نییه (تاوانه کانی زمانیان)؟.

٤. ئازاردانی دراوسی:

هاوه لێ به پێژ أبو هريرة (خوای لێ پازی بیت) دهفه رموویت: جارێکیان پیاویک ووتی: ئه ی پێغه مبه ر (ﷺ) فلانه ئافره ت باسی نوێژی زۆو پۆژووی زۆو خیری زۆری ده کریت، به لام ئه وه نده هه یه ئه و ئافره ته به زمانی ئازاری دراوسی دهدات (خراپه له گه لێاندا، هاوسی کانی بێوه ی نین له زمانی به لکو له زمانی ده ترسن)، پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: ((هِيَ فِي النَّارِ))، ئه و ئافره ته له ئاگری دۆزه خدایه، پیاوه که ووتی: ئه ی پێغه مبه ر (ﷺ) فلانه ئافره ت باسی که م نوێژی و که م پۆژووی و که م خیری ده کریت جاری وا هه یه (وورده که شک ده کات به خیر)، به لام ئه وه نده هه یه ئه و ئافره ته به زمانی ئازاری دراوسی کانی نادات (باشه له گه لێاندا)، پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: ((هِيَ فِي الْجَنَّةِ))^(٢١٠)، ئه و ئافره ته له به هه شتدایه.

٥. شۆرکردنه وه ی جل و به رگ بۆ ژیر قاپه رمه ی پێیه کان:

موسلمانی خوشه ویست ئه م باب ته ش وه کو باب ته ی وینه گرتن و گۆرانی و موسیقا و چه ندين باب ته ی تر که له م دوا ییه دا خیلاف له نێوان زانایان دروست

^(٢١٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢١٩/١٩)، والحاكم (١٨٣/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٢٥٦٠).

بووه له سەر دروستیتى و حەرامیتى، ئایا شۆپکردنە وەى جل و بەرگ بۆ ژێر قاپە پەقەى پێپەکان (بۆ پیاوان) حەرام و تاوانە یان نا؟

موسڵمانى خۆشەویست ئەگەر بۆ فیزو تەکە ببور بێت ئەو هەموویان یەكدهنگن لە سەر حەرامیتى و نادروستیتى، وە تاوانیکە لە تاوانە گەورەکان، بەلام ئەگەر بۆ خۆ پادان و فیزو تەکە ببور نەبێت ئایا هەر تاوانە و حەرامە؟ فەرموودەکان هەندیکیان بە پەهایى (مُطْلَق) هاتونە و هەندیکیان بە دیارى کراوى (مُقَيَّد) هاتونە لە سەر حوکم و سزای شۆپکردنە وەى جل و بەرگ بۆ ژێر قاپە پەقەى پێپەکان، بەلام ئەگەر ووردبینە وە لە هۆکارى شۆپکردنە وەى جل و بەرگ بۆ ژێر قاپە پەقەى پێپەکان، وە سزای هەر دوو جۆرە شۆپ کردنە وەکە (بۆ فیزو تەکە ببور بێت یان نا) ئەو بۆمان دەردەکەوێت کە بە هەموو شێوەیەك شۆپکردنە وەى جل و بەرگ بۆ ژێر قاپە پەقەى پێپەکان حەرامە و تاوانە (جا خۆتى لێپارێزە و گوێ مەدە بە قەسەى ئەم و ئەو کە گوايه حەلالە و دروستە ئەگەر بۆ فیزو تەکە ببور نەبێت).

هاوەلى بەرێز هەیب الغفاري (خوای لى پازى بێت) دەفەرمووێت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویهتى: ((مَنْ وَطِئَ عَلَى إِزَارِهِ خِيْلًا وَطِئَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ))^(٢١١).

واتە: هەر کەسێك جل و بەرگی لە بەر کردو شۆپى کردە وە بۆ فیزو تەکە ببور ئەو پێپەکانى خستۆتە ناگرى دۆزەخە وە.

وە هاوەلى بەرێز أبو هريرة (خوای لى پازى بێت) دەفەرمووێت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویهتى: ((مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَفِي النَّارِ))^(٢١٢).

^(٢١١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٩٠/١٧)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٥٩٢).

واته: هر جل و بهرگيک له ژير قاپه په قهه پټو بهت نه وه نهو پټيانه له ناگري دوزخه خدايه.

٦. پالډانه لای زالم و سته مکاران و پازی بوون به کاره که یان:

خواي په روه ردگار دهفه رموييت: ﴿وَلَا تَزْكُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَنَّمُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ (هود: ۱۱۳).
 واته: خوټان مه دهنه پال و زالم و سته مکاران و پازی مه بن به کاره که یان، خو نه گهر واتان کرد نه وه ناگري دوزخ ده تان گريټ و ده تان سووتينيت، نهو کاته جگه له خواي په روه ردگار هيچ دوست و خوشه ويستیکتان نيه، وه پاشان سر ناکه ویتريټ له لایه سته مکارانه وه (کاتیک ناگري دوزخه گرتانی).

٧. دمرنه کردنی زهکات:

خواي په روه ردگار دهفه رموييت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (٢٤)

(٢١٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣٥/١٧)، والبخاري واللفظ له (٥٧٨٧)، والنسائي (٥٣٣١)، وابن ماجه (٣٥٧٣).

وَجُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَزَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْزُرُونَ ﴿٣٥﴾
 ﴿التوبة: ٣٤ - ٣٥﴾.

واته: ئەى ئيمانداران ئاگادار بن و باش بزانن كه زۆرىك له قەشە و
 (فرەزانەكانى جولەكه) پاپاكان (گۆشەگىر و پەبەنە فەلەكان) مال و سامانى
 خەلكى دەخۆن بە ناحەق و بە تالانى دەبەن، وه پىگريشيان لىدەكەن و
 ناهيلان دىنى ئىسلام قەبوول بكەن، ﴿وَالَّذِينَ يَكْزُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
 وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ئەو كەسانەى كه زىر و زىو كۆ دەكەنە وه
 نايەخشن له پى خوادا، ئەو تۆ ئەى پىغەمبەر (ﷺ) ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
 أَلِيمٍ﴾ مژدەيان پىدە بە سزايەكى ئىش پىگەيەنەر، ﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي
 نَارٍ جَهَنَّمَ فُتُكُوتٌ بِهَا جَبَاهُهُمْ وَجُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ له پۆژىكدان ئەو زىر و
 زىو له ناو ئاگرى دۆزەخدا سوور دەكرێتە وه گەرم و داخ دەكرێت و نىو
 چاوو تەنىشتەكان و پشتيانى پىداخ دەكرێت و پىيان دەووترێت: ﴿هَذَا مَا
 كَزَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْزُرُونَ﴾ ئەمە ئەو زىر و زىو يە كه خپتان
 كردە وه بۆ خۆتان و نەتان بەخشى له پى خواى پەرەردگاردان، دەى
 كه وابوو ئىستا سزاكەى بچێژن.

٨. پشت هەلکردن له كاتى پەروپەر و پەروپەر دۆزمن:

خواى پەرەردگار دەفرمووێت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَذْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْمِدْ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقَوْلٍ

أَوْ مُتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَكَاءَ يَعْظِبُ مِنْ اللَّهِ وَمَأْوَهُ جَهَنَّمُ وَبَشَى الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ (الأنفال: ١٥ - ١٦).

واته: ئەو ئیمانداران کاتیەک لە مەیدانی جەنگدا بوون و تووشی بێ-باوە-پان بوون و بە زۆری هێرشیان بۆ دەهێنان و لێتان نزیک دەبوونەوه، نابێت پشتیان تێبکەن و هەلبێن و پابکەن، بە لکو خۆ پاگر بن و بەرامبەر یان بوەستن، چونکە ﴿وَمَنْ يُؤْلِهِمْ يَوْمَ ذِئْبُرُهُ﴾ هەرکەسێک لە کاتی پووبە-پوو بوونەوهی دۆژمندا پشت هەلبکات و خۆی بدزێتەوه و شوێنیا یان بۆ چۆل بکات، بە پاستی توپەیی خۆی پەروەردگاری دەکەوێتە سەر و جیگاشی دۆزەخ دەبێت، ﴿إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقُنَالٍ أَوْ مُتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾ مەگەر کەسێک بۆ شەر کردن لە شوێنێکەوه بۆ شوێنێکی تر بە مەبەستی ئەوهی جارێکی تر خۆی ئامادە بکاتەوه بۆ هێرش بردن، یان بۆ ئەوهی فیل لە بێ-باوە-پان بکات و خێرا بگەرێتەوه سەریان بۆ جەنگ، یان جیگۆرپکی بکات تا خۆی بگەیەنێتە تاقمێکی تری جەنگاوەران، بۆ ئەوهی هەموویان بە کۆمەڵی بجەنگن، ئەوه قەیدی نییه لەم حالەتانهدا، بەلام ئەگەر لە کاتی پووبە-پووبەوهی دۆژمندا پشت هەلبکات و خۆی بدزێتەوه و شوێنیا یان بۆ چۆل بکات لە ترسان یان بە مەبەستی زāl بوونی دۆژمن بە سەر موسلماناندا ئەوه ﴿فَقَدْ بَكَاءَ يَعْظِبُ مِنْ اللَّهِ وَمَأْوَهُ جَهَنَّمُ﴾ بە پاستی توپەیی خۆی پەروەردگاری دەکەوێتە سەر و جیگاشی دۆزەخ دەبێت، بە پاستی دۆزەخیش چارەنوسیکی زۆر خراپە.

۹. پۆشینی جل و بهرگی ناشهرعی بۆ ئافرهتان:

هاوهلى بهرپز أبو هريرة (خوای لى پازى بیت) دهفهرموویت: پیغمبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مَائِلَاتٌ مُمِيلَاتٌ رُءُوسُهُنَّ كَأَمْثَالِ أَسْمنَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِجْلَهَا، وَإِنَّ رِجْلَهَا لَيُوجَدُ مِنْ كَذَا وَكَذَا))^(۲۱۳).

واته: دوو تاقم و کۆمه ل هه ن ئه هلى ئاگرى دۆزه خن که من نه یانم بېنیوه (چونکه له سهردهمى ئه ودا نه بوونه): کۆمه لئیکیان که سانیکن قامچیان به دهسته وهیه به وینه ی کلکی مانگا خه لکی پی ئازار ده دهن (واته: جه لاده کان)، وه تاقم و کۆمه لى دووه میان ئافره تانیکن جل و بهرگیان له بهردایه به لام پووتن (جل و بهرگیان ته نگ و ته سک و کورت و کون کونه که لاشه یان دهرده خات)، به له نهجه ولار ده پۆن و خۆیان با ده دهن، قژى سهریان به وینه ی کۆپانه ی سه ر پشتی ووشتر لار بۆته وه (سهریان پووت ده که ن و به توپه ل ده یبه ستن له سه ر ته وقی سهریان، له چکی چی و حیجابی چی؟)، ئه و ئافره تانه ی ئه وه حالیه نه ناچه به هه شته وه و بۆن و بهرامی خۆشى به هه شتیش ناکه ن، له کاتیکیدا بۆن و بهرامی خۆشى به هه شت دووری ئه وه نده و ئه وه نده ساله ده پروات (پینج سه د سال).

به لى ئه ی پیغمبه رى (ﷺ) خۆشه ویست ئه و دوو کۆمه له له خوا نه ترسه نه بوونه له سهردهمى توو هاوه لانی بهرپزت و پيشینی چاکه خواز (پهحمه تی

^(۲۱۳) رواه الإمام مالك (۱۶۹۴)، وأحمد "الفتح الرباني" (۳۰۲/۱۷)، ومسلم واللفظ له (۲۱۲۸).

خوایان لیبیت) که به پاستی ته‌ن‌ها شوینکه وتووی قورئان و فرموده
صه‌حیحه‌کانی توی خوشه‌ویست بوونه، ده‌بی بلیین: ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾
(البقرة: ۱۵۶)، بۆ دوری و گوینه‌دانی زۆریه‌ی موسلمانان به
فرمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، زیاتر ئافره‌تان له‌ پووی
پۆشینی جل و به‌رگی ناشه‌ری و ده‌رخستنی له‌ش و لاریان، که بوونه‌ته
مایه‌ی فیتنه‌و فه‌ساد بۆ زۆریک له‌ گه‌نجان و پاک‌یشانیان بۆ ناو ئاگری دۆزه‌خ،
ده‌بی چی غیره‌تیک له‌و باوک و برا و می‌رده‌یا هه‌بیت که ده‌بینن ئافره‌تانیان
ئه‌و جل و به‌رگه‌ ناشه‌رییه‌ ده‌پۆشن و پێگریان لێناکه‌ن؟ له‌ کاتیکدا
زۆربه‌شیان نوێژخوین و پۆژوو گروو مامه‌ حاجیشن!!! ده‌بی ئه‌و که‌سانه
چی دل‌یکیان به‌و نوێژ و پۆژوو و هه‌جیه‌یان خوش بیت؟ له‌ کاتیکدا ئه‌وها
گوئ ناده‌ن به‌ نرخترین زێرو گه‌وه‌ریان که ئافره‌تانیانن، زۆریه‌ی ئافره‌تانی
ئه‌م پۆژگار به‌جۆره‌ها مۆدیل و جل و به‌رگی ناشه‌ری خۆیان ده‌پازیتنه‌وه
بۆ پیاوانی بیگانه، بی ئه‌وه‌ی گوئ بده‌نه‌ فرمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار و
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، عابای چی و حجابی چی و له‌چکی چی؟ ئه‌مانه‌ هه‌مووی
هی ئیسلامه‌و پویشته‌ و به‌سه‌ر چوو مۆدیلی نه‌ماوه‌ لایان، ئیستا ده‌وری
مۆدیلی غه‌رب و گاورو جوله‌که‌یه، خۆپۆشته‌ کردن و جل و به‌رگی شه‌ری
له‌به‌ر کردن، دواکه‌وتنه‌ به‌لای ئه‌وانه‌وه، وه‌ ده‌لێن: به‌ که‌لکی ئه‌مپۆ نایات،
ئه‌گه‌ر ئه‌و ئافره‌تانه‌ به‌ زمانیشیان وا نه‌لێن، ئه‌وه‌ به‌ زمانی حالیان وا ده‌لێن
(بالا و جل و به‌رگیان وا ده‌لێت، له‌ به‌ر کردنی پانتۆل و ته‌نووره‌ی ته‌سک و
کورت و ستریچهتد)، هه‌رچۆنیک بیت ئه‌مه‌ حالی ئافره‌تانیکه‌ که‌ یان
باوه‌ریان به‌ خوای په‌روه‌ردگارییه‌، یان هه‌ر لێ ناترسن، یان ئه‌گه‌ر لێشی

بترسن ئەو ترسیان كەمە و ئیمانیان لاوازه، بەلام هەندى له خوشكانى
 حىجاب لەبەر (هەر بە ناو) حىجابەكەیان یان تەسكەو لاشەیان دەردەخات،
 یان مانتۆیە، یان بریق وباقى پێوهیە، یان لەسەر مۆدیله و مەرجەكانى
 حىجابى تىانییە.

بۆیە بە هەموو خوشكىكى بەرپز دەئێم: زۆر ئاگادارى جل و بەرگتان بن و
 جوانى خۆتان. دەرمەخەن بۆ پیاوانى بێگانه، خۆتان مەكەنە نێچىرى گورگە
 برسپیه له خوا نەترسەكان، خۆتان مەخەنە بەر هەپەشەو نەفرەتى خواى
 پەرورەدگار و پێغه مېەر (ﷺ) و فریشتەكان و سەرجه م موسلمانان، بەلكو
 خۆتان بپارێزن له ئاگرى دۆزەخ، ئەو ئاگرەى كە سووتە مەنپیه كەى مرقوف—
 و بەردى كبرىتە، ئاگرێكە شەست و تۆجار (یان نەو و دوو تۆجار) گەرمترە له
 ئاگرى دونیا كە هیچ كەس تەخەممولى ناكات و بەرگەى ناگرێت، ئایا ئێوهى
 بى دەسەلات بەرگەى دەگرن؟ نا، سویند بە خواى پەرورەدگار بەردو
 ئاسنیش بەرگەى ناگرێت، دەى كە وابوو ئەگەر تا ئیستا بى ئاگا بوویتە و
 نەترانیوه یان گویت پێنە داوه، ئەو هەر لە ئیستاهەول بەدەخەم لە
 خۆت بخۆ، چونكە هەندى جار بۆ ژيانى دواپۆژت تەنھا مامۆستایان و
 كەسانى چاكە خواز دلسۆزتن، ئەك ئەو باوك و براو مێردەى كە بەبەر چاویانە
 جل و بەرگى ناشەرى دەپۆشیت، گوێ پێنادهن و پێت لێناگرن و لە ئاگرى
 دۆزەخ ناتپارێن لە كاتێكدا پێغه مېەر (ﷺ) هەوالى داوه و پێى راگەیانددوین
 ئەو ئافرەتانەى جل و بەرگیان لەبەردایە بەلام پووتن، وە بە لەنجەولار
 دەپۆن و خۆیان با دەدەن، قزى سەریان بە وێنەى كۆپانەى سەر پشتمى
 ووشتر لار بۆتەوه، بۆنى بەهەشت ناكەن و ناچنە بەهەشتەوه، پێغه مېەر

(ﷺ) وا دهفه رموویت و وا فه رمان دهکات، باوک و براو میړده کانیش ناومان و
گوئی پینادهن و بی دهنگن به رامبه رتان.

سَلیمان کورپی یَسار (خوای لی پازی بیت) ده لیت: باشتړینی ئافره تانتان ئه و
ئافره تانه که مندالیان ده بیټ و میړده کانیشان خوش ده ویت و قسه و
بوچوونیان له گه ل قسه ی میړده کانیا ندایه، وه له گه ل ئه و ه شدا ته قوای خوا
ده که ن و لپی ده ترسن، وه خراپتړینی ئافره تانتان ئه و ئافره تانه که جل و
به رگی ناشه رعی ده پوښن و سافره ن و خو به زل زانن، ئه و ئافره تانه ی ئه وه
حالیا نه ئافره تانیکی دوپوو و له سنوری خوا ده رچوون، ئه و ئافره تانه
لییان ناچیته به ه شته وه مه گه ر به وینه ی قه له ره شی پی سپی (که ئه م
جوړه قه له ره شه زور که مه)، واته: ئه و ئافره ته موسلمانانه ی که جل و
به رگی ناشه رعی ده پوښن زوریان ده چنه دوزه خه وه، که میان هیه بجیته
به ه شته وه، مه رج نییه ئه و ئافره تانه کافرو بی باوه پ بن، نه خیر به لکو
ئافره تانیکن هندیکیان موسلمانیشن نویژیش ده که ن و پوښ ده گرن و
چاکه ش ده که ن و جل و به رگیشیان له به ردایه، به لام پووتن (واته: جل و
به رگیان ته نگ و ته سک و کورت و کون کونه که لاشه یان ده رده خات)، ده ی
که و ابو خوشکی موسلمان ی سافره ی بی ناگا خو ت بپاریزه له ناگری دوزه خ،
ئو ناگری که سووته مه نییه کی تو ی بی ده سلا ت و به رده، وه ناگری که
نه وه دو تق جار گه رمتره سوتینه رتره له ناگری دنیا^(۲۱۴).

^(۲۱۴) رواه البیهقی، وصححه الألبانی فی "صحیح الجامع" (۳۳۳۰).

۱۰. نهوانه‌ی که فەرمان ده‌کهن به چاکه‌و خویان نایکه‌ن، وه به خه‌لکی ده‌لین نه‌وه خراپه‌یه‌و مه‌یکهن به‌لام خویان ده‌یکهن:

هاوه‌لی به‌ریژ اُسامة کوپی زَیْد (خوای لی پازی بیت) ده‌فرموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی: ((يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَيَنْدَلِقُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ فَيَذُورُ كَمَا يَذُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ، فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ: أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَاكُمُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ)) (۳۱۰).

واته: له پۆژی دوایدا پیاویک ده‌هیندریت و فری ده‌دریته ناو شاگری دۆزه‌خه‌وه، پيخۆله‌ی به‌رده‌بیته‌وه به‌ر پیی و به ده‌وریا ده‌سورپته‌وه وه‌کو گوی دریز کاتیك گیره ده‌کات چۆن به ده‌وری خۆیدا ده‌سورپته‌وه، نه‌هلی ناو دۆزه‌خ لیی کو ده‌بنه‌وه و پیی ده‌لین: ئه‌ی فلان که‌س چیته بۆ وات لیها‌توه چیت لی قه‌وماوه؟ ئایا تو له دونیادا پیمانته نه‌ده‌ووت: ئه‌وه چاکه‌یه بیکه‌ن و نه‌وه خراپه‌یه مه‌یکهن؟ ئه‌ویش ده‌لّیت: به‌لی، پیتانم ده‌ووت: ئه‌وه چاکه‌یه بیکه‌ن به‌لام خۆم نه‌مه‌دکرد، وه پیتانم ده‌ووت: ئه‌وه خراپه‌یه مه‌یکهن و لیی دوور بکه‌ونه‌وه، به‌لام خۆم ده‌مکرد.

موسلمانان خۆشه‌ویست نه‌گه‌ر تۆزی به‌ ووردی بپوانیته فرمووده‌که نه‌وه‌ت بۆ ده‌رده‌که‌ویت، که‌سانیک له‌ناو شاگری دۆزه‌خدا ده‌سووتین، ته‌نها شاگری دۆزه‌خیان به‌سه بۆ سزاو سووتانیان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کۆمه‌له‌ که‌سیک لیی کۆبوونه‌ته‌وه (له‌ کاتی‌کدا پيخۆله‌ی به‌ری‌ت‌ه‌وه به‌ر پیی و به ده‌وریا

(۳۱۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۷۲/۱۹)، والبخاري واللفظ له (۳۲۶۷)، ومسلم (۲۹۸۹).

دەسورپتەو وەکو گۆڭ درېژ کاتېک گيړه د هکات چۆن به دەوری خۆيدا
 دەسورپتەو)، که ئه ویش به لگه یه له سەر ناشرینی تاوانه که یی و تووندی
 سزاکی، وە شوبه پئراوه به گۆڭ درېژیش، چونکه هیچ نه فامی و نه زانیه ک
 له وە گه وره تر نییه که که سیک حەق بزانیّت و خەلکیشی بۆلا بانگ بکات،
 به لام خۆی کاری پئنه کات، وە ئه و گفتوگۆیه ی له نیوانیاندا ده کریت
 گفتوگۆیه کی ئاسایی نییه، به لکو پره له هاوارو پۆپۆو سزای به ئیش، خوی
 په روهر دگار کۆی کردونه ته وە و گفتوگۆ ده که ن و دەسوتین و سزاشیان
 له سهره، بۆ پيسوا بوونیان و دان نان به تاوانه کانیان.

موسلمانان خۆشه و یست جوان وورد به وە له فەرمووده که چۆن خوی
 په روهر دگار ئه و بانگه وازکاره و هندیك له شوین که وتوانی به یه که وە کۆ
 کردۆته وە له ناو دۆزه خدا تا زیاتر سهرشۆپ بن، چونکه له دنیا دا گوئیان له
 ئامۆزگارییه کانی گرتووه به لام گوئیان پئنه داوه و به قسه یان نه کردووه،
 ئه وانه ی سزا ده درین دوو کۆمه لن: یه که م: که سانیك حەقیان زانیوه و
 خەلکیشیان فیر کردووه، به لام کاریان پئنه کردووه، دووه م: که سانیك گوئیان
 له عیلم و په ندو ئامۆزگاری و ووتار گرتووه، به لام گوئیان پئنه داوه و کاری
 چاکه یان پئ نه کردووه، بۆیه هه رکه سیک کاری چاکه نه کات به عیلم و
 زانیارییه که ی یان ووتی پئچه وانه ی کرده وە ی بیت ئه ویه شایسته ی سزای
 به ئیش و سهرشۆپکه ر ده بیت له دواپۆژدا.

۱۱. دواکه و تن به بهرده و امی له پیزی یه که م له نویژی جه ماعت:

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لی پازی بیئت) ده فره مویت:
پیغه مبر (ﷺ) فره مویت: ((لَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ عَنِ الصَّفِّ الْأَوَّلِ حَتَّى
يُؤَخَّرَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ)) (۲۱۶).

واته: که سانیک بهرده و ام دوا ده که ون له پیزی یه که م له نویژی جه ماعت،
تا خوای پهروه ردگاریش دوايان ده خات بۆ ناو ناگری دۆزه خ.
زانای پایه بهرز ئیمامی السبکی (په حمه تی خوای لی بیئت) ده لیت: پیده چیت
ئه م هه ره شه توونده بۆ موسلمانیک بیئت ئه وه نده دوا ده که ویت له پیزی
یه که م له نویژی جه ماعت تا وای لی دیت واز له نویژ دینیت، یان ئه و
دواکه و تنه ی وای لی ده کات نویژه کانی بهرده و ام دوا دوا بخت و له کاتی خۆیدا
نه ییات (۲۱۷).

وه زانای پایه بهرز مُحَمَّد الحسن الددو (۲۱۸) (په حمه تی خوای لی بیئت) له
شه رحی ئه م فره مووده یه دا ده لیت: پیده چیت ئه و دواکه و تنه له پیزی یه که م
له نویژی جه ماعت دواکه و تنیک بیئت بی ئه وه ی خاوه نه که ی هیچ عوزو
بیانویه کی شه رع ی هه بیئت، به لکو دونیای خۆش ده ویت و شویتنی که و تنوه و
داویتی به سه ر دوا پۆژدا.

(۲۱۶) رواه أبو داود (۶۷۹)، وصححه الألبانی فی "صحيح الجامع" (۷۶۹۹).

(۲۱۷) بیوانه: المنهل العذب المورود شرح سنن الإمام أبي داود لمحمد السبکی (۷۰/۵).

(۲۱۸) مُحَمَّد الحسن الددو یه کی که له زانا ناودارو شاره زا کانی وولاتی مۆریتانیا.

۱۲. خواردنه‌وهی مهی:

هاوه‌لی به‌پێژ جابر کوی عبدالله (خوای لی پازی بیت) ده‌لێت: جارێکیان پیاویک له "جیشان" (شوێنیکه له وولاتی یه‌مه‌ن) هات بۆلای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسبیری لیکرد ده‌رباره‌ی خواردنه‌وه‌یه‌ک که له وولاتی ئه‌وان ده‌خوریته‌وه له گه‌نمه شامی دروست ده‌کریت و پێی ده‌ووتریت (المز)، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ئایا ئه‌و خواردنه‌وه‌یه سه‌رخۆش که‌ره؟ پیاوه‌که‌ ووتی: به‌ئێ، هه‌رکه‌سیک بیه‌خواته‌وه سه‌رخۆشی ده‌کات، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((كُلْ مُسْكِرَ حَرَامٍ، إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا طِينَةُ الْخَبَالِ؟ قَالَ: عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ أَوْ غُصَّارَةُ أَهْلِ النَّارِ))^(۲۱۹).

واته: هه‌موو خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌کی سه‌رخۆشکه‌رو بێ هۆشکه‌ر هه‌رامه، وه‌ خوای په‌روه‌ردگار په‌یمانی داوه‌و هه‌ره‌شه‌ی کردووه‌ له‌و که‌سه‌ی که‌ مه‌ی ده‌خواته‌وه (خۆی بێ هۆش ده‌کات به‌ ماده‌ ده‌ بێ هۆشکه‌رو سه‌رکه‌ره‌کان) که (طینة الخبال) بکاته‌ خواردنه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ له‌ دوا‌پۆژدا، ووترا: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) (طینة الخبال) چیه‌؟ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: کێم زو‌خاوو خوین و پیسی ئه‌ه‌لی ئاگری دۆزه‌خه، ده‌رخواردی مه‌ی خۆرو خۆ بێ هۆشکه‌ره‌کان ده‌دریت.

^(۲۱۹) رواه الإمام أحمد -الفتح الرباني- (۱۳۲/۱۷)، ومسلم واللفظ له (۲۰۰۲)، وأبو داود (۳۶۸۰)، والنسائي (۵۷۰۹).

وه هروه ما هاوه لی به ریز عبد الله کوی عمرو (خوایان لی پازی بیت)
 ده فیه رمویت: پیغه مبر (ﷺ) فیه رمویه تی: ((مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ وَسَكِرَ، لَمْ
 تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، وَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ،
 وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكِرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ،
 فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكِرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ
 صَبَاحًا، فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ كَانَ حَقًّا عَلَى
 اللَّهِ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ رَدْعَةِ الْخَبَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رَدْعَةُ
 الْخَبَالِ؟ قَالَ غُصَارَةٌ أَهْلُ النَّارِ)) (۳۲۰).

واته: هرکه سیک مهی خوارده وه و خوی سهرخوش کرد، نه وه چل پوژ
 نویژی لی وه رناگیریت، وه نه گهر به و حاله وه بمریت ده چیتته ناگری
 دوزه خه وه، به لام نه گهر وازی لیته ناو تهوبه ی کرد نه وه خوی پهره ردگار
 تهوبه ی لی قه بول ده کات، وه نه گهر گه رایه وه سهر نه و تاوانه و مهی
 خوارده وه و خوی بی هوش کرده وه، نه وه چل پوژ نویژی لی وه رناگیریت، وه
 نه گهر به و حاله وه بمریت ده چیتته ناگری دوزه خه وه، به لام نه گهر وازی
 لیته ناو تهوبه ی کرده وه، نه وه خوی پهره ردگار تهوبه ی لی قه بول ده کات،
 وه نه گهر نه مجاره شیان گه رایه وه سهر نه و تاوانه و مهی خوارده وه و خوی
 بی هوش کرده وه، چل پوژ نویژی لی وه رناگیریت، وه نه گهر به و حاله وه
 بمریت ده چیتته ناگری دوزه خه وه، به لام نه گهر وازی لیته ناو تهوبه ی کرده وه

(۳۲۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۳۸/۱۷)، والترمذي (۱۸۶۲)، وابن ماجه واللفظ له (۳۳۷۷)،
 والنسائي (۵۶۷۰)، والدارمي (۲۰۹۱)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۳۱۲).

خوای په‌روه‌ردگار ته‌وبه‌ی لیّ قه‌بولّ ده‌کات، نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه هه‌ر وازی نه‌هیناو که‌پایه‌وه سه‌ر خواردنه‌وه‌یی و خۆی بی‌هۆش کرده‌وه، نه‌وه خوای په‌روه‌ردگار په‌یمانی داوه و هه‌په‌شه‌ی کردووه که ((رَدْعَةُ الْخَبَالِ)) بکاته خواردنه‌وه‌ی نه‌و که‌سه له دواپۆژدا، ووترا: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ((رَدْعَةُ الْخَبَالِ)) چیه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: کیم زوخواو خوین و پیسی نه‌هلی ناگری دۆزه‌خه، ده‌رخواردی مه‌ی خۆرو خۆ بی‌هۆشکه‌ره‌کان ده‌دریت *.

نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی مه‌یی و هاوشیوه حه‌رامه‌کانی ده‌خۆیته‌وه و نوێژخوینیشی، نه‌گه‌ر له‌و چل شه‌وو پۆژه‌ی که نوێژت لیّ وه‌رناگیریت بمریت، ده‌بیّ حالت چۆن بیّت لای خوای په‌روه‌ردگار، وه حوکمی دواپۆژت چی بیّت؟ له کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌و ترسناکیه باسی مه‌ی خواردنه‌وه‌ی کردووه.

۱۳. درو هه‌لبه‌ستن به‌دهم پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ):

هاوه‌لی به‌ریز أبو هريرة (خوای لیّ پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)) (۲۲۱).

* موسلمانان حۆشه‌ویست ته‌نها مه‌ی حه‌رام نییه به‌لکو هه‌ر مادده‌یه‌ک مرۆڤ سه‌رخۆش بکات نه‌وه حه‌رامه و ه‌کو (تلیاک و حه‌شیشه و نه‌فیق و هتد)، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ))، واته: هه‌موو شتی‌ک که مرۆڤ سه‌رخۆش ده‌کات و عه‌قلی لای خۆی ناهێلێت حه‌رامه، وه هه‌ر شتی‌ک خواردنه‌وه‌ی زۆری مرۆڤ سه‌رخۆش ده‌کات نه‌وه که‌مه‌که‌شی هه‌ر حه‌رامه نه‌گه‌ر دلتۆپه‌یه‌کیش بیّت، وه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک عیلاج و چاره‌سه‌ر به‌هۆکاری حه‌رام نا‌کری‌ت و ه‌کو (مه‌ی و بیره و....).

(۲۲۱) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۶۷/۱۹)، والبخاري (۱۲۹۱)، ومسلم واللفظ له (۳)، وأبو داود

واته: هرکه سيک به دهستی نه نقهست درؤم به ده مه وه هه لبه ستيت، نه وه با شويتيك له ناگري دۆزه خ بۆ خوی دابنيت.

موسلمان ناگادار به و باش بزانه په تکرده وهی فەرمووده ی سه حیجی پیغمبر (ﷺ) حوکمی که متر نییه له درؤ هه لبه ستن بۆی، پاش پوون بوونه وهی سه حیجیتی و ده رکه وتنی مانای ته وای، چونکه نه و که سه ی درؤ به ده م پیغمبر وه (ﷺ) هه لده به ستيت، پیغمبره ی خواو (ﷺ) فەرمووده کانی به لاوه که مه و به چاوی بی پزییه وه سه یریان ده کات، وه نه و که سه شی که فەرمووده کانی پیغمبر (ﷺ) په تده کاته وه یان به لایه وه که مه و به چاوی بی پزییه وه سه یریان ده کات، یان باوه یری پیی نییه جا به هر بیانویه ک بیت، چونکه نه وهی موسلمان ی راسته قینه بیت ده بیت حالی به و شیوه یه بیت که خوی په روه ردگار ده فەرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (الأحزاب: ۳۶).

واته: بۆ پیاوان و ئافره تانی ئیماندار نییه کاتیک خوی په روه ردگار پیغمبره که ی (ﷺ) فەرمانتیکان کردو شتیکان به باش زانی، نه وان بلین: ئیمه سه رپشکین له وهی که شویتنی بکه وین یان نا !! نه خیر وانیه به لکو ده بیت گوپراهی ته وایان هه بیت بۆ فەرمووده کانی خواو پیغمبر (ﷺ) نه گه ر نه وان خویان به ئیماندار ده زانن، وه هرکه سيک سه رپیچی فەرمانه کانی خوی په روه ردگار پیغمبره که ی (ﷺ) بکات، نه وه بی گومان

سه‌ری لیثیواوه به‌سه‌ر لیثیوانیتیکی پوون و ناشکرا.

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ وَمَا تَنبَأُكَ بِهِ جَاهِلٌ﴾ (الحشر: ۷).
وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

واته: ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیئاویتی بۆتان و فه‌رمانی پیکردوون، ئیوه
بیکن و ده‌ستی پیوه‌ بگرن، وه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و پیکری لیکردوونه تا نه‌یکه‌ن و
به‌ خراپی ده‌زانیت، ئیوه‌ مه‌یکه‌ن و لیی دوور بکه‌ونه‌وه، وه‌ له‌ خوا بترسن و
ته‌قواتان هه‌بیّت و خۆتان له‌ غه‌زه‌ب و توپه‌یی خوا بپاریزن (به
جیبه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی)، چونکه
به‌پاستی خوی په‌روه‌ردگار تۆله‌ و سزای زۆر تووند و به‌ ئیشه‌.

۱۴. خواردن و خواردنه‌وه له‌ قاپ و قاچاغی ئالتون و زیو:

دایکی ئیمانداران اُمُّ سَلَمَةَ (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ شَرِبَ فِي إِثَاءٍ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ، فَإِنَّمَا يُجْرَجُ فِي بَطْنِهِ
نَارًا مِنْ جَهَنَّمَ)) (۲۲۲).

واته: هه‌رکه‌سێک له‌ قاپ و قاچاغی ئالتون و زیو بخوات یان بخواته‌وه،
ئه‌وه‌ ئاگری دۆزه‌خی پاکیشاوه‌ بۆ ناو سکی خۆی.

(۲۲۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۵۳/۱۷)، والبخاري (۵۶۳۴)، ومسلم واللفظ له (۲۰۶۵)، وابن

ماجه (۳۴۱۳).

۱۵. خواردنی مالی هه تیو به زولم و سته م:

خوای په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ (النساء: ۱۰).

واته: نه و که سانه ی که به زولم و سته م و ناهه ق مال و سامانی مندا لانی بئ باوک و هه تیو ده خوڼ، بئ گومان نه و که سانه ته نها ئاگر ده که نه ناو سکیانه وه، وه به زوویی ده کرینه ناو ئاگریکی زور گه رمی به گوپی سوتینه ری دوزه خه وه.

۱۶. ودرگرتن و بردنی مالی خه لکی به سویندی درؤ:

هاوه لی به پیز أبو أمامة (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر ﴿مَنْ قَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَمِينِهِ، فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ (۲۳۳).

واته: هه رکه سیک مال و هه قی موسلمانیک و هه رگریت و بیبات بؤ خو ی به سویندی درؤ، نه وه خوای په روه ردگار ئاگری دوزه خی بؤ نه و که سه مسوگر کردووه و به هه شتیشی له سه ر حه رام کردووه، پیاویک ووتی: نه ی پیغه مبه ر ﴿مَنْ قَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَمِينِهِ، فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ (۲۳۳). نه گه ر نه و ماله یان نه و شته شتیکی که میش بیت؟ پیغه مبه ر ﴿مَنْ قَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَمِينِهِ، فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ (۲۳۳). نه گه ر نه و شته به وینه ی دار سیواکیکش بیت، (واته: نه و ماله ی

(۲۳۳) رواه الإمام مالك (۱۴۳۵)، وأحمد "الفتح الرباني" (۱۰۳/۱۸)، ومسلم (۱۳۷)، والنسائي (۵۴۱۹)، والدارمي (۲۶۰۳)، وابن ماجه (۲۳۲۴).

که به سوئندی درق وهری ده گریټ با ئه وهنده که میش بیټ).

۱۷. که مته رخه می له گه یاندنی ئه مانه ت و بچراندنی سیله ی رهم:

پاریزگاری کردن له ئه مانه ت و گه یاندنی سیله ی رهم و په یوهندی خزمایه تی، گرنه گرتین ئه و کارانه ن که له دواړوژدا له ته نیشت پردی (صراط) هوه ده وهستن جگه له کرده وه چاکه کانی تر، ئه ویش له بهر گه وره بیانه لای خوای په روه ردگار، هه روه ک هاوه لی به ریز حُذیفَة (خوای لی پازی بیټ) ده فهرموویټ: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((... فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا ﷺ) فَيَقُومُ فَيُؤْذَنُ لَهُ، وَتُرْسَلُ الْأَمَانَةُ وَالرَّحِمُ، فَتَقُومَانِ جَنَّتِي الصِّرَاطِ يَمِينًا وَشِمَالًا فَيَمُرُّ أَوْلَكُمُ كَالْبَرْقِ ...))^(۲۲۴).

واته: ... پاشان خه لکی له و ناخوشتی و نارپه حه تییه ی که تیایدان دینه لای پیغه مبه ر (ﷺ) تا شه فاعه ت بکات بو پزگار بوونیان، پیغه مبه ر (ﷺ) هه لده سستیت بو ئه وه ی شه فاعه ت بکات پیگه ی پیده دریت و ئه ویش شه فاعه ت ده کات، وه ئه مانه ت و سیله ی رهم ده نیژدرین، هه ردوکیان لای راست و چه پی پردی (صراط) هوه ده وهستن، یه که م کومه لتان به وینه ی خیرایی تیشک ده په پنه وه ...).

پیده چیت وه ستانی ئه مانه ت و سیله ی رهم لای راست و چه پی پردی (صراط) بو ئه وه بیټ تا پیی ئه و که سانه جیگیر بکه ن که به جوانی و پیک و پیک ی ئه نجامیان داو، وه ئه و که سانه به رده نه وه ناو ئاگری دوزه خ که

^(۲۲۴) رواه الإمام مسلم (۱۹۵)، والحاكم (۶۳۱/۴).

فهوتاندوویانه و به ریک و پیکی به جییان نه گه یاندوون، له کاتی کدا هاوه لی به ریز جُبْرِ کورپی مُطْعَم (خوای لی پازی بیت) له پیغه مبه ر (ﷺ) بۆمان ده گیریتته وه که فه رموویه تی: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ)) (۲۲۵).

واته: ئه و که سه ی که سیله ی ره حم و په یوه ندی خزمایه تی ده پچرینییّت به بئ هیچ بیانونیه کی شرعی ناچیتته به هه شته وه.

زانای پایه به رز ئیمامی الملا علی قاری (ره حمه تی خوای لی بیت) ده لیت: ئیمامی الثوریشقی (ره حمه تی خوای لی بیت) فه رموویه تی: (جَنَّتِي الصِّرَاطِ): مه به ست پئی لای پاست و چه پی پردی (صِرَاط) ه، واتای فه رمووده که ئه وه ده گه یه نیت: که ئه مانه ت و سیله ی ره حم ئه وه نده گه ورده و گرنگن به لای خوای په روه ردگار وه که پئویسته به نده کان په چاویان بکه ن و به چاکی جیبه جییان بکه ن، ده کرین به شیوه ی دوو مژغ له به ر چاوی که سانی ده ست پاک و خیانه تکار، وه له به ر چاوی ئه و که سه ی که سیله ی ره حمی که یاندووه و ئه و که سه ی په یوه ندی خزمایه تی پچراندووه و نه یگه یاندووه، تا ببه به لگه ی پزگار بوون بۆ ئه و که سانه ی که به جوانی و ریک و پیکی ئه نجامیان داوون و گه یاندوویانه، وه ببه به لگه ی له ناو چوون و به ربوونه وه بۆ ناو ئاگری دۆزه خ بۆ ئه و که سانه ی که فه وتاندوویانه و به ریک و پیکی به جییان نه گه یاندوون، تا هه ردوو لایان له یه ک جیا بکریته وه (۲۲۶).

وه زانای پایه به رز ئیمامی الطیسی (ره حمه تی خوای لی بیت) ده لیت: ناردنی

(۲۲۵) رواه الإمام أحمد "المسند" (۱۶۲۹۱)، والبخاري (۵۹۸۴)، ومسلم واللفظ له (۲۵۵۶)، والترمذي (۱۹۰۹)، وأبو داود (۱۶۹۶).

(۲۲۶) بهوانه: مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابيح للملا علی قاری (۵۲۷/۹).

نه مانهت و سيله‌ی په‌حم له‌به‌ر گه‌وره‌یی و پله‌و پایه‌یانه لای خوای په‌روه‌ردگار، له دواړوژدا ده‌کړینه سر شپوه‌ی دوو مړوځ به‌و شپوه‌یه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ویستی لپیه، وه مانای فهرمووده‌که نه‌وه‌یه: نه‌مانهت و سيله‌ی په‌حم له ته‌نیشتی لای پاست و چه‌پی پردی (صراط) به‌وه ده‌وه‌ستن تا داوای مافی خوایان بکه‌ن له‌و موسلمانانه‌ی که ده‌یانه‌ویت به‌سر پردی (صراط) دا به‌په‌پنه‌وه، نه‌گه‌ر به‌ جوانی و پیک و پیکی نه‌نجامیان دابن و گه‌یاندبیتیان یارمه‌تیا نده‌دن بڼ په‌پینه‌وه‌یان به‌سر پردی (صراط) دا به‌سه‌لامه‌تی، به‌لام نه‌گه‌ر فه‌وتاندبوویان و به‌پیک و پیکی به‌جیان نه‌گه‌یاندبوون، وازی لیدنن و یارمه‌تی ناده‌ن تا به‌ر ببیته‌وه ناو‌شاگری دۆزه‌خ (۲۲۷).

هاوہ‌لی به‌ریز ابن‌مَسعود (خوای لای‌پازی بیت) فهرموویه‌تی: ((الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُكَفِّرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا إِلَّا الْأَمَانَةَ، قَالَ: يُؤْتَى الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَإِنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَيُقَالُ: أَذْ أَمَانَتِكَ، فَيَقُولُ: أَيَّ رَبِّ كَيْفَ وَقَدْ ذَهَبَتِ الدُّنْيَا؟ فَيُقَالُ: انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى الْهَوَايَةِ، فَيَنْطَلِقُ بِهِ إِلَى الْهَوَايَةِ، وَتَمْلُ لَهُ أَمَانَتُهُ كَهَيْئَتِهَا يَوْمَ دُفِعَتْ إِلَيْهِ، فَيَرَاهَا فَيَغْرِفُهَا، فَيَهْوِي فِي أَثَرِهَا حَتَّى يُذَرِكَهَا، فَيَحْمِلُهَا عَلَى مَنْكِبِهِ، حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهَ خَارِجٌ، رَلَّتْ عَنْ مَنْكِبِهِ، فَهُوَ يَهْوِي فِي أَثَرِهَا أَبَدَ الْآبِدِينَ، ثُمَّ قَالَ: الصَّلَاةُ أَمَانَةٌ، وَالْوُضُوءُ أَمَانَةٌ، وَالْوَزْنُ أَمَانَةٌ، وَالْكَيْلُ أَمَانَةٌ، وَأَشْيَاءُ عَدَدُهَا، وَأَشَدُّ ذَلِكَ الْوَدَاعُ، قَالَ: يَعْنِي زَادَانُ: فَأَتَيْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ فَقُلْتُ: أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ قَالَ: كَذَّاءٌ؟ قَالَ: صَدَقَ، أَمَا سَمِعْتَ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ

(۲۲۷) به‌وانه: شرح الطيبي على مشكاة المصابيح المسمى: الكاشف عن حقائق السنن (۲۳۱/۱۰).

يَا مَرْكُمَ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ
بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ (النساء: ٥٨) (٢٢٨).

واته: شهید بوون له پیناو خوی په‌روه‌ردگارداه‌موو تاوانیک
ده‌سپږته‌وه جگه له‌نه‌مانه‌ت، ابنُ مسعود (خوی لی‌پازی بیت) فه‌رمووی: له
پوږی قیامه‌تدا به‌نده‌یه‌ک ده‌هیندریت نه‌گه‌ر شه‌هیدیش بوویت له‌پیناو
خوی په‌روه‌ردگارداه‌ پئی ده‌ووتریت: نه‌و نه‌مانه‌تانه‌ی لات بووه بیانگیره‌وه
بو‌خواه‌نه‌کانیان، نه‌ویش ده‌لئت: نه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌مانه‌تی چی؟ چون
بیانگیرمه‌وه له‌کاتیکدا دنیا نه‌ماوه (له‌دنیادا نیم و نه‌مانه‌ته‌کانم لا
نه‌ماوه)؟ ده‌ووتریت: بیبه‌ن فرپی بده‌نه‌ناو ناگری دوزه‌خه‌وه، نه‌و به‌نده‌یه
ده‌بردیت و فرپی ده‌دریت نه‌و دوزه‌خه‌وه، نه‌و شته‌ی له‌دنیادا به‌نه‌مانه‌ت
پئی درابوو تا پاریزگاری لیبکات، به‌لام نه‌و خیانه‌تی تیا کردبوو و
فه‌وتاندبووی، نه‌و نه‌مانه‌ته‌دیته‌وه سر نه‌و شیوه‌یه‌ی که له‌دنیادا پئی
درابوو، نه‌و به‌نده‌یه‌سه‌یری ده‌کات و ده‌یناسیته‌وه و شوینی ده‌که‌ویت تا
ده‌گات پئی، ه‌لی ده‌گریت و ده‌یکاته‌سر شانی، نه‌و به‌نده‌یه‌وا گومان
ده‌بات نیستا ده‌چیت ده‌یه‌نینیت و ده‌یداته‌وه خواه‌نه‌که‌یی و پزگاری ده‌بیت،
به‌لام له‌ناکاو پیه‌کانی ده‌خلیسکیت و به‌رده‌بیته‌وه له‌سر شانی، نه‌ویش
به‌شوینیا ده‌پوات ه‌تا ه‌تایه (به‌ره‌و خواره‌وه‌ی دوزه‌خ به‌رده‌بیته‌وه)،
پاشان ابنُ مسعود (خوی لی‌پازی بیت) فه‌رمووی: نویژ نه‌مانه‌ته (خوی

(٢٢٨) رواه الطبرانی في "الكبير" (١٠٥٢٧)، وأبو نعيم في الحلية (١٠١/٤)، وحسنه الألباني في "صحيح
الترغيب والترهيب" (٢٩٩٥).

په روه ردگار خستوويه تيبه سر شانت پټويسته پاريزگاري ليکبه یت)، وه دهست نويز ټه مانه ته (پټويسته به جوانی بيگريت و که م و کورپی تيا نه که یت)، وه کيشانه و پټوانه ټه مانه ته (به باشی بيپټوی بی که م و زياد)، چه ند شتيکی باس کرد که هه موويان ټه مانه تن و پټويسته بپاريزرين و خيانه تيان تيا نه کریت، له هه موويان گه وره تر ټه و شتانه يه که مافي خه لکيه و له ژير دهستدایه، زاډان (خوای لی پازی بیت) ده لیت: چوم بولای برآء کورپی عازب (خوای لی پازی بیت) پټم ووت: ثايا نابینیت ابن مسعود (خوای لی پازی بیت) چی ده لیت؟ ټه ویش ووتی: پاست ده کات، ثايا گویت له فهرموده ی خوای په روه ردگار نه بووه که ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (النساء: ۵۸).

واته: بی گومان خوای په روه ردگار فهرمانتان پیده کات که هه موو ټه مانه ت و سپارده يه ک بده نه وه دهست خاوه نه که ی، وه هر کاتيک دادگایی نیوان خه لکی ده که ن به دادپه روه رانه و یه کسانیه وه بیکه ن، به لای هیچ که سیکدا دایمه بږن، به پاستی خوای گه وره به جوانترین شیوه و به شیوازیکی زور چاک ناموزگاریتان ده کات، بی گومان خوای په روه ردگار بیسه ره بؤ هه موو ووته يه ک، وه بینایه به هه موو نهینی و ناشکرایه ک، ده ی که و ابو ټیوه ټه ټه مانه تانه ی لاتانه بیده نه وه خاوه نه کانیا ن.

زور به داخه وه کاتيک سهیری حالی ټه مړوی خه لکی ده که یت به ناشکرا ده بینریت خیانه ت ده کریت له ټه مانه ت و سپارده کانی سر شانیا ن، خیانه ت

کردن له عیباده‌تدا (نه‌نجامدانی به‌که‌م و‌کوپیه‌کی زۆره‌وه)، خیانه‌ت کردن له‌به‌ختیو کردن و‌چاودیری کردنی مندال و‌که‌س و‌کاریان، وه‌خیانه‌ت کردن له‌کارو پیشه‌کانیان شه‌ویش به‌درۆ کردن و‌فیئل کردن و‌پاستگۆ نه‌بوون تیا‌ی‌اندا، وه‌په‌یوه‌ست نه‌بوون به‌کاتی دیاری کراوی کارو پیشه‌یان، ... هتد، شه‌مانه‌و‌چه‌ندین شتی تر‌که‌هه‌موویان شه‌مانه‌تن و‌پتویسته‌موسلمان ناگای لی‌یان بیت و‌خیانه‌تیا‌ن تیا‌نه‌کات، به‌لکو‌به‌رێکو‌پێکی و‌به‌باشی شه‌نجامیان بدات.

١٨. درۆ هه‌لبه‌ستن بۆ موسلمان:

هاوه‌لی به‌رێز عبدا‌لله‌ کوپی ئیمامی عُمَر (خوایان لی‌پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ حَالَتْ شَفَاعَتُهُ ذُوْنَ حَدٍّ مِنْ حُدُوْدِ اللّٰهِ فَقَدْ ضَادَّ اللّٰهَ فِيْ اَمْرِهٖ، وَمَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ ذَنْبٌ فَلَيْسَ بِالدِّيْنَارِ وَالْدِّرْهَمِ، وَلَكِنْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، وَمَنْ خَاصَمَ فِيْ بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهٗ، لَمْ يَزَلْ فِيْ سَخَطِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتّٰى يَنْزِعَ، وَمَنْ قَالَ فِيْ مُؤْمِنٍ مَا لَيْسَ فِيْهِ اُسْكَنُهٗ اللّٰهُ رَذْعَةُ الْخَبَالِ حَتّٰى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ وَلَيْسَ بِخَارِجٍ)) (٢٢٩).

واته: هه‌ر‌که‌سێک ت‌کا بۆ که‌سێک ب‌کات که‌ شه‌و‌که‌سه‌حه‌ددێکی شه‌رعی که‌وتۆته‌سه‌ر بۆ شه‌وه‌ی لاییه‌ریت و‌جێبه‌جێ نه‌کریت له‌سه‌ری، شه‌وه‌ شه‌و‌که‌سه‌دژایه‌تی خوای په‌روه‌ردگاری کردووه‌له‌فه‌رمانیدا (واته: خوای

(٢٢٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٨٨/١٥)، وأبو داود (٣٥٩٧)، والحاكم (٣٢/٢)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦١٦٩).

په روه ردگار فەرمانی کړدووه تا حوکمی به سهردا جیبه جی بکړیت، به لام نه و
 که سه تکاو واسته ی بۆ ده کات تا نه و چه دده ی له سهر لابه ریئت)، وه
 هر که سیڼک بمړیت و قهرزی خه لکی له سهر بیئت، نه وه نه و قهرزو مالیه ی
 خه لکه ی لیده سه ندریته وه له پوژیکدا که دینارو دره می لیتا سه ندریته وه
 (نه گهر نه و موسلمانان به نییه تی خواردن و نه دانه وه ی قهرزی وه رگرتبیئت)،
 به لکو چاکه و خراپه یه (له چاکه کانی ده بردریئت و ده دریته خواوه ن
 قهرزه کانی، وه له خراپه ی نه وان دیته سهر خراپه کانی)، وه هر که سیڼک
 موجداه له و دهمه دهمی بکات له سهر شتیکی ناهه ق و باتل و بشزانیت نه و
 شته ناهه قه، نه وه به رده وام نه و که سه له ژیر غه زه ب و تورپه یی خوی
 په روه ردگار دایه، وه هر که سیڼک شتیګ بداته پال موسلماننیک که نه و شته
 له و موسلمانان دا نییه (دروی بۆ هه لبه ستیئت)، نه وه خوی په روه ردگار
 ده یخاته ناو کیم زوخوا و پیسی نه هلی ناگری دوزه خه وه، تا واز دینیت له و
 درویه ی که بوی هه لبه ستووه، یان لیتی دهرده چیت، که لیشی دهرناچیت به
 ئاسانی (واته: تا گهر دنی خوی به و موسلمانان ی که دروی بۆ هه لبه ستووه
 ئازاد نه کات، یان به پیی نه و تاوانه ی که کړدوییه تی تا نه سووتیت پاک
 نابیته وه و دهرناچیت له ناگری دوزه خ).

۱۹. قسه نه کړدن له گه ل موسلمان زیاتر له سی پوژ:

هاوہ لی به پیز ابو هريرة (خوی لی پازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر (ﷺ)
 فهرموویه تی: ((لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ

فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ) (۲۳۰).

واته: حه لال نییه و دروست نییه بۆ هیچ موسلمانیک که قسه له برا
موسلمانه که ی دابریت و قسه ی له که لدا نه کات زیاتر له سێ پۆژ، هر که سیك
له سێ پۆژ زیاتر قسه له برا موسلمانه که ی دابریت و قسه ی له که لدا نه کات
(بئ هیچ بیانویه کی شهرعی)، نه و که سه بمریت ده چیته ناگری دۆزه خوه.

۲۰. هه رکه سیك حه ز بکات خه لکی له بهری هه ستن و به گه وره ی بزانی:

أبو مجلز (خوای لی پازی بیت) ده گێریته وه و ده فه رموویت: جاریکیان مُعَاوِیة
(خوای لی پازی بیت) ده رچوو، چوو بۆلای ابْنُ الزُّبَیر و ابْنُ عامر (خوایان لی پازی
بیت)، ابْنُ عامر له بهری هه ستا، به لام ابْنُ الزُّبَیر له بهری هه لته ستا، مُعَاوِیة
(خوای لی پازی بیت) به ابْنُ عامر ووت: دانیشه، چونکه گویم له پیغه مبه ر (ﷺ)
بووه، فه رموویت: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَمُثَلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنْ
النَّارِ)) (۲۳۱).

واته: هر که سیك حه ز بکات و پێی خووش بیت پیاوان له بهری هه ستن و به
که وره ی بزانی، نه وه با شوینیک له ناگری دۆزه خدا بۆ خو ی دابنیت.

زانای پایه بهرز ابْنُ حَجَر (ره حمه تی خوای لی بیت) له ئیمامی "غزالی" وه
(ره حمه تی خوای لی بیت) ده گێریته وه: نه گه ر نه وه سته نه بۆ به گه وره زانی

(۲۳۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۳۹/۱۹)، والبخاري (۶۰۷۷)، ومسلم (۲۵۶۱)، وأبو داود
واللفظ له (۴۹۱۴)، والترمذي (۱۹۳۲)، وابن ماجه (۴۶).

(۲۳۱) رواه الإمام مالك (۱۷۱۷)، وأحمد "الفتح الرباني" (۳۵۷/۲۲)، والبخاري (۵۶۳۴)، ومسلم واللفظ له
(۲۰۶۵)، وابن ماجه (۳۴۱۳)، والدارمي (۲۱۲۹).

بیت ئەو دەکرۆه و تاوانه، بەلام ئەگەر بۆ پێژ لیگرتن بیت ئەو دروسته
(٢٣٢). (وەکو هەستان لەبەر میوان یان کەسیک ماوێهە کە نەتبینیوه).

٢١. کەسیک بانگەشە ی شتێک بکات و هی خوشی نەبیت:

هاوێلی بە پێژ أبو ذر (خوای لی پازی بیت) دەفەرمویت: گویم لە پێغه مبه
(ﷺ) ببو دەیفەرموو: ((لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعى لغيرِ أبيه وهو يعلمه إلا كفر،
وَمَنْ ادَّعى ما ليس له فليس منا، وَلَيْتَبَوَّأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ
أَوْ قَالَ: عَدُوُّ اللَّهِ وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَ عَلَيْهِ)) (٢٣٣).

واته: هیچ پیاویک نییه بلیت من لە باوکی خۆم نیم، بشزانیت کە کوپی
باوکی خۆیه تی، ئیلا کوفری کردووه، وە هەر کەسیک بلیت ئەو شتە هی منه
کە هی ئەویش نییه، ئەو ئەو کەسە لە ئیمە نییه، وە با شوینیک لە ئاگری
دۆزهخدا بۆ خۆی دابنیت، وە هەر کەسیک بە موسلمانیک بلیت: کافر یان
دوژمنی خوا، واش نەبیت (واته: ئەو موسلمانە کاریکی وای نەکرد بیت پێی
کافر بیت یان ببیتە دوژمنی خوا)، ئەو ئەو قسەیهی بەسەر خۆیدا
دەگەریتە وە (ووتنی: کافر یان دوژمنی خوا).

زانای پایه بەرز ئیمامی التَّوَوِي (پهحمەتی خوای لیبیت) دەلیت: ئەم
فەرموودیه بەلگەیه لەسەر حەرامییتی بانگەشەکردنی هەرشێک کە هی خۆت

(٢٣٢) بپوانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني (٥٦/١١ ح ٦٢٦٢).

(٢٣٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٤٢/١٧)، ومسلم واللفظ له (٦١)، وابن ماجه (٢٣١٩).

نه بیټ، جا مافی خه لکی بیټ یان نا، (واته: نه گره نه و شته مافی که سیکی دیاری کراویش نه بوو، هر حرامه بلایت: هی منه، چونکه له بنه پرتدا مافی تو نییه)، وه نه م فرموده یه به لگه یه له سر نه وهی حرامه مالیک یان شتیک وهر بگریټ که هی تو نییه و شایسته ی تو نییه، با حاکم یان قازیش بۆت دابنیت یان بۆت وهر بگریټ ^(۲۲۴).

۲۲. داوا کردنی مال و پاره له خه لکی بۆ زیاتر دهوله مه ند بوون:

هاو له لی به ریز نیمامی عَمَرِ کُوبی خَطَّاب (خوای لی پازی بیټ) ده فرموویت: پیغه مبر (ﷺ) فرمویه تی: ((مَنْ سَأَلَ النَّاسَ لِيَشْرِيَ مَالَهُ فَإِنَّمَا هِيَ رَضْفٌ مِنَ النَّارِ مُلْهِيَةً، فَمَنْ شَاءَ فَلْيُقِلِّ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْثِرْ)) ^(۲۲۵).

واته: هر که سیك داوای پاره و مال له خه لکی بکات (دهستیان لی پان بکاته وه) بۆ نه وهی مال که ی زیاتر بکات و خوای دهوله مه ندر بکات، نه وه نه و دهست پان کردنه وه و سوال کردنه ی (یان نه و مال هی که وهی ده گریټ)، به ردی که رمی داخکراوی ناو ئاگری دۆزه خه وهی ده گریټ و ده یخوات له دۆزه خدا، جا هر که سیك حه زی لییه با که م داوا بکات، یان زۆر (واته: به سوال کردن و دهست پان کردن وهی له خه لکی بۆ زیاتر دهوله مه ند بوون، له کاتی که دا خوای هیه تی و هه ژار نییه، یان قه رزیکی زۆر نه که و توتنه سه ری، نه وه نه و که سه دهوله مه ند ه چهن دی زۆر مال وهر بگریټ نه وه ند ه له

^(۲۲۴) بیوانه: صحیح مسلم بشرح النووي (۲/ ۴۱۰ ح ۶۱).

^(۲۲۵) رواه ابن حبان (۳۳۹۱)، وقال الألبانی فی "صحیح الترغیب والترهیب": صحیح لغیره (۸۰۶).

ناگری دۆزه‌خی بۆ خۆی زیاد کردووه، وه ئه‌گه‌ر که‌متر وه‌ریگریت، ئه‌وه که‌متر ناگری دۆزه‌خی بۆ وه‌ریگرتووه.

۲۳. کوشتنی مروّف به ناهه‌ق:

هاوه‌لی به‌پێژ أبو هريرة (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ، فَإِنَّهُ لَا يَذْرِي لَعْلَ الشَّيْطَانِ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ، فَيَقَعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ))^(۲۳۶).

واته: ئه‌ی موسلمانان هه‌چ که‌سیک له‌ ئێوه‌ با پووی چه‌که‌که‌ی (شمشیره‌که‌ی یان پمه‌که‌ی) نه‌کاته‌ برا موسلمانه‌که‌ی، چونکه‌ نازانی‌ت پێده‌چیت شه‌یتان له‌ ده‌ستی وه‌ریگریت و بیکوژیت (به‌ یاری و گالته‌وه‌)، ئه‌و کاته‌ ئه‌و که‌سه‌ی پووی سیلاحه‌که‌ی کردۆته‌ برای موسلمانێ ده‌که‌وێته‌ ناو چالێک له‌ چاله‌کانی دۆزه‌خه‌وه‌ (واته: دوا‌ی کوشتنی برا موسلمانه‌که‌ی، هه‌ر بۆیه‌ چه‌ک و سیلاح پووکردنه‌ موسلمان به‌ یاری و گالته‌وه‌، فریشته‌کانی خوای په‌روه‌ردگار نه‌فره‌تت لێده‌که‌ن هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌و موسلمانه‌ برای دایک و باوکیش‌ت بیّت).

^(۲۳۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۳۳۰/۱۹)، والبخاري واللفظ له (۷۰۷۲)، ومسلم (۲۶۱۷).

سۆيىم:

لەو تاوانانەى كە بە ھۆيەو ھاوئەنەكەى دەكەوئتە ناو دۆزەخەو

بەكەم زانینی تاوانە بچوكةكان و سەیرکردنی بە چاوی سووكةو:

نۆر بە داخو ە زۆربەى مۆسڵمانانى ئەم پۆزگەرە تاوانە بچوكةكان بەكەم دەزانن و بە چاوی سووكةو سەیری دەكەن و دەلێن: ئەو تاوانانە نوێژو پۆشوو و چەند كارێكى تری چاكە دەیان سپێتەو، كێشە تەنها ئەو نىيە كە مۆسڵمان دەكەوئتە ناو تاوانە بچوكةكانەو بەس، بەلكو كێشە بەكەم زانینی و سەیرکردنیتى بە چاوی سووكةو، وە كەمترخەم بوون تىايدا، وە سوور بوون و بەردەوام بوون لەسەرى، پاشان تەوبە نەكردن لى!!

ھاوئەلى بە پێز عەبدالله كۆپى مَسْعُود (خوای لى پازى بىت) دەفەر مووئت: پێغەمبەر (ﷺ) فەر مووئەتى: ((إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكُنَّه)) (٢٣٧).

واتە: مۆسڵمانان خۆتان بپارێزن لە تاوانە بچوكةكان و مەیان كەن، چونكە پیاوى وا ھەيە ئەوئەندە تاوانى بچوك دەكات تا لەسەرى كۆ دەبێتەو ەو شانى قورس دەكات و لەناوى دەبات.

و ە ھاوئەلى بە پێز سەھل كۆپى سَعْد (خوای لى پازى بىت) دەفەر مووئت: پێغەمبەر (ﷺ) فەر مووئەتى: ((إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّمَا مَثَلُ مُحَقَّرَاتِ

(٢٣٧) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢١٢/١٠) و (٢٥٣/١٩)، والطبراني في الكبير (١٠٥٠٠)، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (٢٦٨٧).

الدُّنُوبِ كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بَطْنَ وَادٍ، فَجَاءَ ذَا بُعُودٍ، وَجَاءَ ذَا بُعُودٍ، حَتَّى حَمَلُوا مَا أَنْصَجُوا بِهِ خُبْرَهُمْ، وَإِنْ مُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ مَتَى يَأْخُذُ بِهَا صَاحِبُهَا تُهْلِكُهَا)) (٢٣٨).

واته: موسلمانان خوتان بپاريزن له تاوانه بچوکه کان و مه يان کهن، چونکه کردنی تاوانه بچوکه کان، نمونه ی وه کو قومک وایه بچن بۆ سه فه ریک و دابه زنه ناو شیویکه وه، هر یه کیك به لایه کدا پروات بۆ کو کردنه وه ی چیلکه و دار، یه کیك داریک بینیت، نه وی تر داریک بینیت، تا نه وه نده کۆده که نه وه خواردنه که یانی پی لیده نین (تاوانه بچوکه کانیش به وینه ی نه وه کۆ ده بیته وه تا زۆر ده بیته)، وه نه و تاوانانه ی که خه لکی به بچوکی ده زانن و به چاوی سووکه وه سه یری ده کهن هر کاتیک موسلمان گوئی پینه داو زۆری کرد له ناوی ده بات.

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر ((يَا عَائِشَةُ إِيَّاكَ وَمُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ فَإِنَّ لَهَا مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ طَالِبًا)) (٢٣٩).

واته: نه ی عائیشه ئاگاداره و خوت بپاريزه له و تاوانانه ی که خه لکی به بچوکی ده زانن و به چاوی سووکه وه سه یری ده کهن، چونکه خوای په ره دگار لیپرسینه وه یان له سه ره ده کات.

(٢٣٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٥٣/١٩)، والبيهقي في شعب الإيمان (٧٢٦٧)، وصححه السيوطي في "الجامع الصغير" (٢٩١٦)، والألباني في "صحيح الجامع" (٢٦٨٦).

(٢٣٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٥٣/١٩)، وابن ماجه (٤٢٤٣)، والدارمي (٢٧٢٦)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٢٤٧٢).

زانای پایه به رز ئیمامی السُّنْدِي (ره‌حمه‌تی خَوای لَیْبِت) ده‌لَیْتُ: (مُحَقَّرَاتُ الذُّنُوبِ): ئەو تاوانەن که خەڵکی گوێی پێناده‌ن و بە کەمی ده‌زانن، (طالِباً): واتە: خَوای په‌روه‌ردگار لیپرسینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ده‌کات، به‌لای خَوای په‌روه‌ردگار هه‌ر بۆیه‌ هه‌ر فەرمانی کردووه‌ تا بنووسریت له‌سه‌ر ئینسان، وه‌ فریشته‌شی تایبه‌ت کردووه‌ به‌ نووسینی ^(٢٤٠).

وه‌ زانای پایه به‌ رز ئیمامی غَزَالِي (ره‌حمه‌تی خَوای لَیْبِت) شه‌ش خاڵی باس کردووه‌ بۆ ئەوه‌ی ئەو تاوانانه‌ی که‌ بچوکن و خەڵکی گوێی پێناده‌ن و به‌ کەمی ده‌زانن بییت به‌ تاوانی گه‌وره‌: یه‌ کێک له‌ وه‌کارانه‌ ئەوه‌یه‌: کاتیک موسڵمانیک تاوان ده‌کات به‌ کەمی دزانیت و به‌ چاوی سووکه‌ وه‌ سه‌یری ده‌کات ئەوکاته‌ تاوانه‌ بچوکه‌کانی ده‌بییت به‌ تاوانی گه‌وره‌، چونکه‌ به‌نده‌ی موسڵمان هه‌رچه‌ندیک تاوان به‌ گه‌وره‌ بزانیت و به‌ دلێ پر له‌ ترسه‌ وه‌ سه‌یری بکات و ئەنجامی بدات، ئەوه‌ لای خَوای په‌روه‌ردگار ئەو تاوانه‌ بچوک ده‌بییت (له‌ بنه‌رته‌دا تاوانه‌ که‌ خۆی بچوکه‌ ئەم موسڵمانه‌ کاتیک دلێ ده‌ترسیت و به‌ کەمی نازانیت، به‌ لکو مروفیکه‌ و تاوانی لیۆه‌شاوه‌ ته‌وه‌ وه‌کو سه‌رجه‌م مروفه‌کان) ^(٢٤١).

هه‌ر بۆیه‌ بِلَالِ کوپی سَعْد (ره‌حمه‌تی خَوای لَیْبِت) ده‌مان ترسینیت و ئاگادارمان ده‌کاته‌وه‌ له‌ به‌که‌م زانینی تاوان و گوێ پێنه‌دانی و سه‌یرکردنی به‌ چاوه‌ سووکه‌ وه‌، هه‌روه‌ک ده‌لَیْتُ: ئە‌ی موسڵمان کاتیک ویستت تاوان

^(٢٤٠) بپوانه‌: شرح سنن ابن ماجه‌ القزويني للإمام أبي الحسن الخنفي المعروف بالسندي (٢/٥٦٠).

^(٢٤١) بپوانه‌: إحياء علوم الدين للإمام الغزالي بتصرف (٥/٣١).

بکەيت مەلى تاوانىكى بچوکه، سەيرى بچوکی و کەمى تاوانە کە مەکە، بەلکە
سەيرى گەرەبى ئەو خوايە بکە کە سەرپىچى دەکەيت^(۲۴۲).

موسلمانى خوشەويست ئاگاداربە و خۆت بپارىزە لە بەکەم زانين و سوور
بوون لەسەر کردنى تاوانە بچوکه کان هەرچەندە کەميش بىت و بچوکيش
بىت، چونکە پىدەچىت بىتتە ھۆکارىک لەو ھۆکارانەى کە بەندەى موسلمانى
پى بەردەبىتتە وە لەسەر پردى (صراط) وە بۆ ناو ئاگرى دۆزەخ، خواى
بەرەردگار ھەموو لایە کمان بپارىزىت لە ناخۆشى و ناپەرەختى سەر پردى
(صراط) و سزای ئاگرى دۆزەخ، آمىــــن.

^(۲۴۲) بپوانە: شعب الإيمان للبيهقي (۵/ ۴۳۰)، ئەمە ووتەى (بلال كوبرى سغدى)، نەك فەرەمۆدەى
پىنقەمبەر (ﷺ).

کۆتایی

موسلمانى خۆشه‌ويست پىويسته گرنكى بدرىت به‌و کارانه‌ى كه په‌يوه‌ستن به‌ عيلم و زانستى دواپۆژ، وه‌ ئه‌و کاره‌ ناخۆش و نا‌په‌حه‌تانه‌ى پووبه‌پووى موسلمان ده‌بێته‌وه‌ له‌ دواپۆژدا، وه‌ باس كردن و بلاوكردنه‌وه‌ى له‌ نىوان خه‌لكيدا، جا به‌ هۆى هۆكاره‌ جياوازه‌كانى پاگه‌ياندن بىت، يان به‌ باس كردنى بىت له‌ مزگه‌وته‌كان، تا خه‌لكى له‌ خه‌وى بىئاگاييان به‌خه‌ربىنه‌وه‌، وه‌ فرياي خۆيان بكه‌ون و كارى چاكه‌ بكه‌ن و ده‌ست له‌ تاوان و خراپه‌ بگره‌وه‌ پيش مردنيان.

تپه‌رپوون به‌سه‌ر پردى (صراط)، ئه‌و پرده‌ى كه‌ له‌سه‌ر دۆزه‌خ دانراوه‌، به‌كێكه‌ له‌ ترسناكترين ناخۆشى و نا‌په‌حه‌تپيه‌كانى پۆژى دوايى، وه‌ ئه‌و قولاپانه‌ى كه‌ له‌سه‌رىتى يان لاشه‌ى موسلمانانى تاوانبار بريندار ده‌كات و ده‌پروشينىت، يان لاشه‌يان پارچه‌ پارچه‌ ده‌كات، يان پايان ده‌كيشىت بۆ ناو ئاگرى دۆزه‌خ به‌ پى كردنه‌وه‌كانيان.

له‌به‌شى به‌كه‌مى ئه‌م كتيبه‌ ئه‌وه‌ت بۆ ده‌ركه‌وت، به‌كه‌م ئوممه‌ت له‌ ناو هه‌موو ئوممه‌تان ئوممه‌تى پيغه‌مبه‌ره (ﷺ) كه‌ به‌سه‌ر پردى (صراط)دا ده‌په‌رپه‌نه‌وه‌ ئه‌ويش له‌به‌ر ريزو كه‌رامه‌تيانه‌ لای خواى په‌روه‌ردگار، وه‌ به‌كه‌م كه‌س له‌م ئوممه‌ته‌ پيغه‌مبه‌ره (ﷺ) كه‌ به‌سه‌ر پردى (صراط)دا ده‌په‌رپه‌نه‌وه‌، له‌ دواى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ژاره‌ كۆچكردووه‌كانن، وه‌ كۆتا كه‌س كه‌ ده‌په‌رپه‌نه‌وه‌ به‌سه‌ر پردى (صراط)دا، موسلمانىكه‌ ده‌كه‌وي‌ت و هه‌لده‌ستىته‌وه‌و به‌ سكه‌ خشكى ده‌پوات ئه‌ويش له‌به‌ر زۆرى تاوان و كه‌مى كردنه‌وه‌ى چاكه‌يه‌تى.

وہ گرنگترین ھۆکارو یارمەتیدەر بۆ پێی جیگیر بوون لەسەر پردی
(صراط) و بەرپنەوہ بەسەریدا بە ئاسانی و بێ ئەوہی گەرمی ئاگری دۆزەخ
بتسووتیتیت و بێ ئەوہی بەربیتەوہ ناوی ئەمانەن:

نزیك بوونەوہ لە خوای پەروەردگار بە کردنی ھەموو وتەو کاریکی چاکە
کە خوای پەروەردگار پێی خۆشەو پێی پازیبە، بە تاییبەتی ئەو کارە
چاکانە ی لەم کتیبەدا باس کراوہ، وە دوور کەوتنەوہ لە ھەموو وتەو
کاریکی خراپ و تاوان کە خوای پەروەردگار پێی ناخۆشەو پێی پازی نییە،
لە شوێن کەوتنی ھەواو ئارەزووہ حەرامەکان، کردنی تاوانە گەرەکان، کە
ھەرەشە ی ئاگر یان لەعنەت یان تورپیی خوای پەروەردگار یان سزای توندو
بە ئیش بۆ خواوہنەکە ی دانراوہ.

موسڵمانی خۆشەویست تاکە پێگە بۆ پزگار بونمان لە ناخۆشی و
ناپەرھەتییەکانی سەر پردی (صراط) زۆر کردنی کارە چاکەکانە بە گشتی،
وہ کردنی ئەو کارانە ی پزگارکەرن لە ئاگری دۆزەخ، وە ئەو کارانە ی کە
پۆیشتنی موسڵمان خێرا دەکات بەسەر پردی (صراط) دا، وە کردنی ئەو کارە
چاکانە ی پۆشنکەرەوہ ی تاریکی سەر پردی (صراط) ن بە تاییبەتی، وە پەلە
کردن لە داوای لێخۆش بوون کردن لە خوای پەروەردگار بۆ ھەر تاوانێک کە
کردوومانە بە تاییبەتی تاوانە گەرەکان، خوای پەروەردگار دەفرموویت:

﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ

مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ (النساء: ٣١).

واتە: موسڵمانان ئەگەر ئێوہ خۆتان بپاریزن لەو تاوانە گەرەکانە ی کە

رېځگريمان ليکړدووه تا نه يان کهن، نه وه تاوانه کانتان دهسپينه وه و ليټان
خوښ ده بين (تاوانه بچوکه کان)، وه ده تان خهينه ناو به هه شتانی به قه درو
رېزه وه (واته: به هه شتتان ده ده ينی).

به لام هه رکه سيک که مته رخه م بيت له مه دا، سه رقال بوون به ژيانی دونيای
بی ناگای کرد بيت له ژيانی دواړوژي و کاره چاکه کانی به باشی نه نجام
نه داييت، نه وه له سه ره مه رگ و دواي مردن هه سره ت و په شيمانی
ده رده برپيت، به لام چی کاتيک؟ نه و کاته ی که ده رده برپینی په شيمانی
سوودی نييه، نه و کاته ی که ته واو به نده نارپه حه ت بووه و ناخوښی و
نارپه حه تی ته نگي پټه لچنيوه.

پياوچاکانی پيشینی نه م نوممه ته ده ژيان و به رده وام ترس و دلّه پاوکي
په رپنه وه ی پردی (صراط) يان له دلدا بووه، له هه موو هه لس و که و تيکياندا
له پيش چاويان بووه، هه رپويه ده روونيان پاک بوو له تاوان، وه تاوانيان
که م بوو، چاکه يان زور بوو، ثايا نيمه ی موسلمان وه کو نه وانين و شوينيان
که وو توين به راستی!!!

سه بری حالی ربيع کورې خيم بکه (په حه تی خواي ليبيت) چوّن به رده وام
دلی لای ناخوښی و نارپه حه تی پردی (صراط) بووه، جاريکیان پياويک
جوینی پيدا، په بيعيش ووتی: نه ی فلان که س خواي په روه ردگار ووت که ته
بيست (جویندانه که ت)، به لام من وه لامت ناده مه وه و هيچت پينا ليم، چونکه
پيش چوونه به هه شته وه کو سپيکی زور ناخوښ و نارپه حه ت هه یه پردی
(صراط)، نه گه ر به سه لامه تی و به ناسانی بيپریم و به سه ريډا بپه رپه وه نه وه
جوینه که ی تو هيچ زيانیکم پيناگه يه نيت، وه نه گه ر نه توانم به سه لامه تی

به سهریدا بپه پمه وه نه وه من زور خراپترم له وهی که پیم ده لیت (۲۴۳).

وه با حالت وه کو حالئ هاوه لئ به ریز أبو الدرداء بیت (خوای لئ پازی بیت) ده فهرموویت: کاتیک بیستم له پیغه مبه (ﷺ) که فهرمووی: له پیشتانه وه کوسپیکی زور ناخوش و ناراحت هیه "واته: پردی صراط" که سانی له ش قورس ناتوانن به ئاسانی بیبرن (شانیان قورس بووه به تاوان)، بویه حه زده که م خوم سووک بکه م (واته: چاکه زور بکه م و تاوان نه که م) بۆ پزگار بوون له و کوسپ و ناخوشی و ناراحتیه (واته: کوسپه کانی سهر پردی صراط) (۲۴۴).

با حالت وه کو حالئ خالد الزرق نه بیت (په حمه تی خوای لیبت) له کاتیکدا نه زانه به رامبه ر ناخوشی و ناراحتیه کانی سهر پردی (صراط) و بی ئاگیه لی، هه روه ک خوی باسی خوی ده کات و ده لیت: جاریه یه کم هه بوو عیباده تی زور ده کردو خوی زور ماندوو ده کرد، پوژیکیان بینیم زور ماندوو به عیباده ته وه، پیم ووت: خوای په روه ردگار زور به په حمه و کرده وهی چاکه ی که میش وهرده گریت له بهنده کانی خوی، ئه ویش گریاو ووتی: ئومیدم ئه وهنده زوره به خوا ئه گهر شاخه کان بیده ن به سهر شانیا نندا ناتوانن هه لئ بگرن به لکو بی تاقه ت ده بن له هه لگرتنی، هه روه ک چۆن بی ده سه لات بوون له هه لگرتنی ئه مانه ت، جاریه که ووتی: منیش ده زانم که خوای په روه ردگار وه لامی هه موو تاوانباریک ده داته وهو به هانایه وه دیت، به لام ده بی حالم چۆن

(۲۴۳) بیوانه: صلاح الأمة في علو الهمة للدكتور سيد عفاني (۲۰۳/۵).

(۲۴۴) رواه الحاكم في المستدرک وصححه (۵۷۴/۴)، ووافقه الذهبي في التلخیص (۸۷۱۳)، والألباني في "صحيح الجامع" (۲۰۰۱).

بېت له دهرېړنی په شیمانی له پوڅی پېشبرکې پاسته قینه دا؟ خالد الوراق
 ووتی: دهرېړنی په شیمانی له پوڅی پېشبرکې پاسته قینه دا مانای چیه؟
 نه ویش: دهرېړنی په شیمانی له پوڅی پېشبرکې پاسته قینه به ره به یانی
 پوڅی حشره، نه و پوڅی نه وهی له ناو گوره کاندایه دینه دهره وه،
 چاکه کاران به هوی کرده وه چاکه کانیانه وه که وتنه پې و پېشبرکیان کردو
 په پینه وه به سر پردی (صراط) دا، سویند به خوی په روه ردگار نه و
 که سانه ی که مته رخه من و کرده وهی چاکه یان که مه هرگیز پېش نه و که سانه
 ناکه ون که چاکه کارن و چاکه یان زوره، نه گهر چاکه کاران به گاولگیش برېن،
 پاشان جاریه که ووتی: نهی هاوار بۆ خوم ده بې چوڼ له خفه تا نه مرم
 کاتیک ده بینم چاکه کاران پېشبرکې ده کهن و خیرا ده پوڼ و ئالای
 چاکه کاریان بۆ به رز کراوه ته وه، وه پردی (صراط) یان بری خوشه ویستان
 که یشان به خوی په روه ردگار، وه منیش له گه ل خرابه کاران و تاوانباراندا به
 جی مام و دواکه وتم، پاشان دهستی کرد به گریان و ووتی: نهی خالد با هیچ
 شتیک ریگری لى نه کات بۆ پېشبرکې کردن و کردنی کاره چاکه کان، چونکه
 له نیوان دونیاو دواپوڅدا شوینیک نییه تا که مته رخه مان کاتیک
 که مته رخه میان کردووه له خزمه تی گوره که یاندا (واته: خوی په روه ردگار)
 قهره بووی بکه نه وه، هاوار بۆ نه و که سهی که مته رخه مه له خزمه تی
 گوره که یدا، وه له گه ل نه وه شدا چه ندین نومیدو ئاواتی پی هیه، دهی
 خوزگایه کرده وه چاکه کان به ناگای بهینایه کاتیک ته مبه ل و

که مته رخه مه کان نووستوون^(۲۴۵).

له گۆتاییدا ده لّیم: برای خۆشه ویستم، خۆشکی به ریژم، هه ر چاکه یه ت خۆینده وه و به ر چاوت که وت له م کتیبه دا هه ولّیده که سانی تریش فیّر بکه و له ناو خه لکیدا بلّوی بکه وه، چونکه ئه و کاره یه کێکه له و هۆکارانه ی که پزگارت ده کات له ناخۆشی و ناره حه تیه کانی سه ر پردی (صراط)، وه پێگه ی تاریکی سه ر پردی (صراط) ت بۆ پووناک ده کاته وه به ویستی خوای په روه ردگار، چونکه ئه و موسلمانیه ی هانده ری خه لکییه بۆ کردنی خێرو چاکه وه کو ئه وه وایه خۆی ئه و چاکه که یه ی کردییت.

داواکارم له خوای په روه ردگاری بالّا ده ست و خاوه ن عه رش، هه موو لایه کمان له ناخۆشی و ناره حه تیه کانی دواپۆژ پزگار بکات به گشتی، وه له ناخۆشی و ناره حه تی سه ر پردی (صراط) به تایبه تی، وه بمانخاته به هشته وه، وه مامه له مان له گه لدا نه کات به خراپه ی خۆمان، به لکو به په حم و به زه یی و لیبۆرده یی خۆی مامه له مان له گه لدا بکات، به پاستی خوا لیبۆرده یه و لیخۆش بووه له تاوانی به نده کانی، به پاستی خوا بیسه رو وه لامده ره وه ی پاپانه وه کانه، وه سه لات و سه لامی خوای په روه ردگار بپژیت به سه ر خۆشه ویست و شه فاعه تکارمان له دواپۆژدا پیغه مبه ری خۆشه ویست (ﷺ)، وه به سه ر یارو یاوه ران و شوین که وتوانیان به گشتی، آمین.

ته و او بووم له و مرگێرانی ئه م کیتابه به سووده به پشتیوانی خوای گه وره له به ره به یانی پۆژی هه یینی ۱۶ جمادی الاولی ۱۴۳۱ کۆچی، بۆ هه ره رهنه و پێشنیارێکتان په یوه ندی بکه ن به م ژماره مۆبایله وه: (۰۷۷۰۱۵۸۰۷۹۸).

^(۲۴۵) بپوانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (۲/۲۶۴).

ناومرؤك

بېشەكى ۳

بەشى يەكەم :

پېنئاسەى پردى (صراط) و نارهەتییەکانى ۶

باسى يەكەم : پردى (صراط) چىيە ؟ ۶

باسى دووهم : تەنگ و چەئەمەو نارهەتتى سەر پردى (صراط) ۱۰

باسى سەيەم : ئايا بىناومرئان و دوورەمەكان بەسەر پردى (صراط) ۱۵

دەرؤن ؟ ۱۷

باسى چوارەم : حالى خەللى ئەسەر پردى (صراط) ۲۷

سەرەتاو كۆتا كەس كە بەسەر پردى (صراط) تىدە پەریت ۳۳

شیوازەكانى بەر بوونەو ئەسەر پردى (صراط) ەو بۇناو دۆزەخ ۳۸

بەشى دووهم :

نارهەتتى سووتان ئەسەر پردى (صراط) و ئەو كارانەى دەبىتە مایەى بزگارى

بوون لىى ۴۳

بۆچى كەردەمەى بەندەكان ئەسەر پردى (صراط) بىتوانا دەبىت ؟ ۴۸

سزای كەسى تەمبەل و كەمتەر خەم ئەسەر پردى (صراط) ۵۲

بىر كەردنەو تىرامانىك ئە پردى (صراط) ۵۵

ئەو كارانەى دەبنە مایەى بزگار بوون ئە گەرمى و كەوتنە ناو دۆزەخەو ۵۶

ئەو كەردەمە چاكانەى كە بە ھۆیەو ئە ناخوشى و نارهەتییەكانى سەر پردى

(صراط) و ناگرى دۆزەخ بزگارمان دەبىت ۶۱

۱- باومرئەنئان بە خوا، خیر كەردن، ۶۱

۲- جۆبە كەردنى پىنداویستى خەللى و لا بىردنى نارهەتتى ئەسەریان ۶۲

- ۳- کردنی نهو کارانه‌ی که ده‌بیته مایه‌ی به‌دهست هیئانی شه‌فاعة‌تی پیغه‌مبه‌ر (𐭠𐭣𐭥) ۶۴
- گرن‌گترین نهو کاره چاکانه‌ی که شه‌فاعة‌تی پیغه‌مبه‌ری (𐭠𐭣𐭥) پی‌به‌دهست دیت، نه‌مانه ۶۶
- ا- داواکردنی (الوسیلة) بو پیغه‌مبه‌ر (𐭠𐭣𐭥) ۶۶
- ب- زور سه‌لاوات دان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (𐭠𐭣𐭥) ۶۷
- ت- سه‌لاوات دان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (𐭠𐭣𐭥) به ژماره‌ی دیاری کراو ۶۸
- پ- زور کردنی نویژی سوننه‌ت ۶۹
- ج- نارام‌گرتن له‌سه‌ر ناخوشی و نار‌ه‌حه‌تی ژیان له شاری مه‌دینه‌ی پیروز ۷۰
- ح- مردنی موسلمان له شاری مه‌دینه‌ی پیروز ۷۱
- ۴- نارام‌گرتن له‌سه‌ر مردنی منداڅ ۷۱
- ۵- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کردنی نویژی به‌یانی و نویژی عه‌سر ۷۳
- ۶- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کردنی نویژی چیشته‌نگاو (صلاة الضحی) ۷۴
- ۷- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کردنی چوار‌رکات نویژی سوننه‌ت له پیش نویژی نیوم‌روو چوار‌رکات له دواي ۷۸
- ۸- ته‌پوت‌وزاوی بوونی پییه‌کان له هه‌موو کاریکدا که خواي په‌روم‌ر‌د‌گار پیی ۸۱
- ۹- به‌ر په‌ر‌چ‌دانه‌وه‌ی نهو که‌سه‌ی که غه‌بیته‌تی موسلمانیک ده‌کات، ۸۵
- ۱۰- خیر‌کردن و ووتنی ووته‌ی جوان و باش ۸۷
- ۱۱- روژوو گ‌رت‌سن ۸۹
- ۱۲- گریان له ترسی خواي په‌روم‌ر‌د‌گارو ،...، (نه‌زمر نه‌کردن) ۹۰
- زیانه‌کانی سه‌ته‌لا‌یت و ته‌له‌فریون و تو‌ری نینه‌رنیت ۹۷
- ۱۳- روشت جوانی له‌گه‌ل خه‌ل‌کید ۱۱۴

- ۱۴- نارامگرتن له سهر بوونی کچان و به خپو کردنیان و ۱۱۵
- ۱۵- نارامگرتن له کاتی توشبوون به نه خوشی گرانه تا ۱۱۷
- ۱۶- سه لاواتدان له سهر پیغه مبهړ (ﷺ) له کاتی ناو هیښانی یان ۱۱۹
- ۱۷- فرياکه وتنی "الله اکبر" ی نویژ دابه ستن له گه ل نیمامدا ۱۲۳
- ۱۸- گرتنی دمست نویژ به جوانی ۱۲۴
- ۱۹- سه لام کردن و خواردن به خشین و شهو نویژ کردن ۱۲۵
- ۲۰- همر موسلمانیک کوتا ووشه ی (لا اله الا الله) بیت ۱۲۷
- ۲۱- په ناگرتن به خوی په رومردگار له ناگری دوزخ ۱۲۸
- ۲۲- نازادکردنی (کویله) ۱۳۰
- چون "کویله" نازاد دهکویت؟ یان چون پاداشتی کویله نازاد کردنت دمست
دمکه ویت؟ ۱۳۱
- ا- نازادکردنی کویله له که فاره تی کوشتندا ۱۳۱
- ب- نازاد کردنی به نده بو که فاره تی (الظهار) ۱۳۲
- ت- نازادکردنی به نده له توله ی که فاره تی سونند خواردندا ۱۳۳
- پ- نازادکردنی کویله بو که فاره تی جیماع له رهمه زاندا ۱۳۴
- ج- نازادکردنی به نده بو که سیک که به نده که ی نازار دمدا ۱۳۵
- نه و کاره خیرانه ی خپرو پاداشتی کویله نازاد کردنیان هیه نه مانن ۱۳۹
۱. سورانه وه به دموری که عبه ی پیروزدا (الطواف) ۱۳۹
۲. کردنی دوو پکات نویژی سوننه ت له دوا ی ته واف کردن و ۱۴۰
۳. جیهاد کردن له پیناو خوی په رومردگارا ۱۴۱
۴. یارمه تی دانی برای موسلمانن، قهرز پیدانی، ۱۴۲

۵. خویندنی ئەم زیکره له دواى نوێژى به یانى و ئیواره ده جار (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ۱۴۲
۶. ووتنى ئەم زیکره پوژانه سه ده جار، ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) ۱۴۴
۷. ووتنى ئەم زیکرانه سه ده جار له روژیکدا (الله اکبر، الحمد لله، سبحان الله) ... ۱۴۵

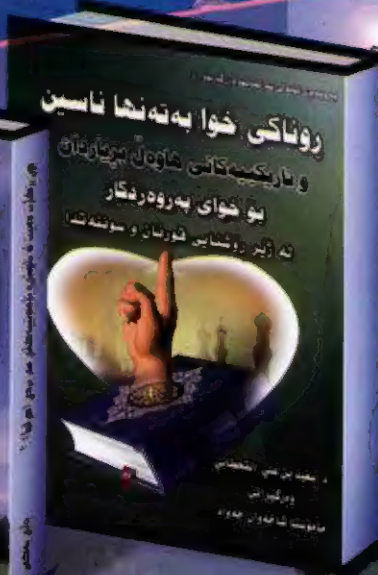
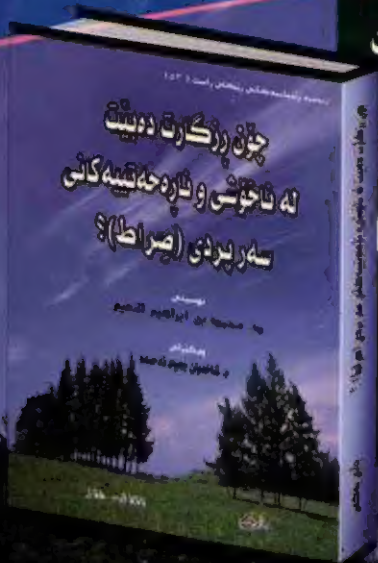
به شی سێیه م:

- نارهحه تییه کانی سه پر دی (صراط) و ئەو کارانه ی که پوناکی ده که نه وه ... ۱۴۶
- ئهو کاره چاکانه ی نورو پوناکی موسلمان زیاد ده کات له سه پر دی (صراط) ۱۵۷
- ۱- کردنی پینج نوێژه فه ره کان به گشتی و نوێژی به یانی به تاییه تی ۱۵۷
- ۲- کردنی نوێژی جومه به به ئادابه کانی، بانگدان ته نها بواری بوونی خوا ... ۱۶۰
- ۳- دمرکردنی زه کات ۱۶۲
- ۴- نارامگرتن له سه ره قه دمری خوا ی په رومردگار ۱۶۲
- ۵- خویندنی سوره تی "کَاف" له روژی جومه دا ۱۶۳
- ۶- خویندنی سوره تی "البَقَرَة وَآلِ عِمْرَان" به به ردموامی ۱۶۴
- ۷- فیربوونی قورئانی پیروزو له به رکردنی ۱۶۵
- ۸- تیکۆشان له پیناو خوا ی په رومردگار ۱۶۶
- ۹- داد په رومری و زو ئم نه کردن ۱۶۸
- ۱۰- به رد هاویشتنی شه یتان په جم کردن (رَمَى الْجِمَار) ۱۷۰
- ۱۱- سه ر تاشین له جه ج ۱۷۰
- ۱۲- فیربوونی زانستی شه رعی ته نها بواری بوونی خوا ی گه وه ۱۷۱
- ۱۳- خۆش ویستن له به ر خوا ی په رومردگار ۱۷۲
- ۱۴- جیهه جیکردنی کاری خه ئکی و لا بردنی ناخۆشی و ناره حه تی له سه ربیان ۱۷۵

- ۱۵- هه‌ئنه‌کیشانی مووی سپی ۱۷۸
- ۱۶- چاکه‌کردن له‌گه‌ل دۆستانی باوکت ۱۸۰
- ۱۷- داوا کردنی نورو پوناکی له‌خوای په‌رومردگار ۱۸۱
- به‌شی چوارم :
- ئه‌و تاوانانه‌ی که به‌هویه‌وه‌خواه‌نه‌که‌ی ده‌که‌وێته‌ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه .. ۱۸۷
- ئه‌و تاوانانه‌چین که به‌هویه‌وه‌خواه‌نه‌که‌ی ده‌چیتنه‌دۆزه‌خه‌وه؟ ۱۹۲
- یه‌که‌م : که‌وتنه‌ناو نارمزوه‌حه‌رامه‌کانه‌وه ۱۹۲
- دووه‌م : ته‌وبه‌نه‌کردن له‌تاوانه‌گه‌وره‌کان ۱۹۶
- ئه‌و تاوانه‌گه‌ورانه‌ی که زۆربه‌ی خه‌لکی تیێ که‌وتوونه‌و گویی پینادمن ۱۹۹
- ۱- ریا کردن له‌کردنی کاره‌چاکه‌کان و نه‌بوونی دلسۆزی تیایدا ۱۹۹
- ۲- وینه‌گرتن ۲۰۲
- ۳- ووتنی ووته‌یه‌ک که‌خوای په‌رومردگاری پێ تووره‌ده‌بیت ۲۰۷
- ۴- نازاردانی دراوسی ۲۱۰
- ۵- شوپکردنه‌وه‌ی جل و به‌رگ بوژیرقا په‌رهمه‌ی پێیه‌کان ۲۱۰
- ۶- پالدانه‌لای زالم و سته‌مکاران و رازی بوون به‌کارمه‌کیان ۲۱۲
- ۷- دهرنه‌کردنی زه‌کات ۲۱۲
- ۸- پشت هه‌لکردن له‌کاتی ڕوویه‌ڕوو بوونه‌ی دوژمن ۲۱۳
- ۹- پوشینی جل و به‌رگی ناشه‌رعی بو‌ناهره‌تان ۲۱۵
- ۱۰- نه‌وانه‌ی که‌فه‌رمان ده‌که‌ن به‌چاکه‌و خویان نایکه‌ن، وه‌به‌خه‌لکی ده‌لێن
ئه‌وه‌خرابه‌یه‌و مه‌یکه‌ن به‌لام خویان ده‌یکه‌ن ۲۱۹
- ۱۱- دواکه‌وتن به‌به‌رده‌موامی له‌ریزی یه‌که‌م له‌نوێژی جه‌ماعه‌ت ۲۲۱
- ۱۲- خواردنه‌وه‌ی مه‌ی ۲۲۲

- ۱۳- درؤ هه ئبهستن بهدم پيغه مبهري خواوه (ﷺ) ۲۲۴
- ۱۴- خواردن و خواردنه وه له قاپ و قاچاغي نالتون وزيو ۲۲۶
- ۱۵- خواردنی مالی هه تیبو به زولم و ستهه ۲۲۷
- ۱۶- ومهرگرتن و بردنی مالی خه لکی به سویندی درؤ ۲۲۷
- ۱۷- که مهترخه می له گه یاندنی نه مانهت و بچراندنی سیله ی رهحم ۲۲۸
- ۱۸- درؤ هه ئبهستن بو موسلمان ۲۳۳
- ۱۹- قسه نه کردن له گهل موسلمان زیاتر له سن بوژ ۲۳۴
- ۲۰- هه رکه سینک حهز بکات خه لکی له بهری ههستن و به گه وره ی بزانی ۲۳۵
- ۲۱- که سینک بانگه شهی شتیك بکات و هی خوشی نه بیت ۲۳۶
- ۲۲- داوا کردنی مال و پارە له خه لکی بو زیاتر دموئه مهند بوون ۲۳۷
- ۲۳- کوشتنی مرووف به ناههق ۲۳۸
- سنبهه: له وتاوانانه ی که به هوپه وه خواونه که ی دهکه ویتته ناو دوزه خه وه:
- به کهم زانیینی تاوانه بچوکه کان و سهیرکردنی به چاوی سووکه وه ۲۳۹
- کوشتنایى ۲۴۳
- نـاوهرک ۲۴۹

6500

ژماره سپاردن (٢٤٦)

چاپخانه سیف